DIGITIZED

923:38.2
N07
120975

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
1 6 JAN 1905
MADRAS.

அரிமழத்தலபுராணம்.

மூலமும் குறிப்புரையும்.

இவை

அரிமழம் மு. அ. செ. முத்தாண்டிச்செட்டியார்
அவர்கள் குமாரர்

செல்லப்ப செட்டியாரவர்கள்

விரும்பியபடி

சேற்றூர் சமஸ்தான வித்துவான்
ஸ்ரீமத் இராமசாமிக்கவிராயரவர்கள் குமாரரும்
மதுரை விவேகபாநு பத்திராதிபருமாகிய

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரால்

இயற்றப்பெற்று

திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவான் ஸ்ரீமத்

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

காப்பி ரைட்.

1907

இதன் விலை ரூபா 1.

உ

சாற்றுக்கவிகள்.

இஃது

அரிமழம் ப்ரும்மஸ்ரீ

சிவாநந்தசுவாமிகளருளிச்செய்தது.

உந்தசா மிக்கவழு துண்டிரவோர் சிவத்துறவே யுரைத்தான் மண்மேல்
வந்தசா மிக்கதிப்பன் வழிவந்தோர் வாழ்நலரி மழப்பு ராணஞ்
சந்தசா மிக்கவியென் றறிஞர்மகிழ் சிறந்திடச்சுந் தரஞ ராடல்
கந்தசா மிக்கவிஞன் கலைமகட்கோர் குலமென்னக் கவின்மேலோனே.

இவை

அரிமழம் ப்ரும்மஸ்ரீ, சிவானந்தசுவாமி யவர்களின் மாணக்கரும்
ஷையூர் ஸ்ரீமத் கா. ந. நரசிம்மசாஸ்திரியாரவர்கள் புத்திரருமாகிய

மகா-ள-ஸ்ரீகாமாக்ஷி சாஸ்திரியாரவர்களியற்றியன.

சீர்வளரும் மறைபுகன்ற திருவாக்கா லிடப்பெற்ற சீர்த்திவாய்ந்த
பேர்வளரு மாணிக்க வாசகனம் பெருமானுர் பேசியாங்கு
நார்வளரும் தென்பாண்டி நாடுசிவ லோகமென்ன ஞாலமோரு
மேர்வளரு நன்னாட்டுக் கோட்டையதி லிலங்குசிவ புரமென்பாரால்.
சிவபிரான் றனக்கிசைந்த திருப்பணியே செய்துவக்குந் திறத்தினுலுந்
தவமிகுத்த வவர்தோழர் சந்ததியா மதனுலுஞ் சரிதத்தாலு
முவமையிலா வெண்ணீறு கண்மணியைத் தொழுக்கணியு முருவினுலு
மவமறுக்கச் சிவகணங்க ளவனியிடை வந்ததுமெய் யாண்டுளாரே ()
இத்தகைய சிவநேசர் குழூஉச்செறிந்த தன்மையினு லிப்பேரேற்கு
மெய்த்தவமாறிந்நாட்டுக்கோட்டையெனுஞ்சிவபுரத்தில்விமலர்க்கான
வுத்தமமாம் வடகீழ்பாற் சுவேதநதி வளத்ததொரு நகருண்டோங்கு
மத்தர்திருத் தளியணைய ததனுமம் அரிமழமென் றறைவர் மேலோர்.
அப்புரிவாழ் செல்வர்கடம் மகவெல்லா மாதவன்சீ ரனுகவன்பார்
செப்புரிமை யோடவணைச்சிறுதேர்நன் குருட்டவாவெனவத்தேரி
டப்புரிவு கண்டவனு முடனுடைவதனுலே யப்போரன் றோர் [பாற்றே.
மெய்ப்புகழ்சே ரந்நகர்க்கு விருப்பினிட்டா ரெனினகன்சீர் [illegible]

1 0 JAN 190 MADRAS
120975
Q23:38. 21195A
N07

நந்தரமார் களிப்பெருமான் கைலையினு மிகவிரும்பிக் கவினுரங்கன்
சுந்தரநா மந்தரித்துக் கயற்கண்ணித் துணைவியுடன் றுலங்காநின்று
னந்தரமன றெழுதிறைஞ்சு வத்தலமான் மியம்புலவர்க்கமு தாயாத்தா
வீந்தரமேர் வவன்புலமை கந்தசா மிப்பெயர்கொண் ணுவலோனே.()

இவை சோழவந்தான் வித்துவான் ஸ்ரீமத்

அ. சண்முகம்பிள்ளை யவர்களியற்றியன.

பூமாதுந் தவமாதும் புகழ்மாதும் போர்மாதும்
நாமாது மிகச்சிறந்தே நாமாது மிந்நாட்டுக்
கோமாது கோல்கொளலா லெனத்தருக்கிக் குடிகொள்ளுந்
தேமாதுங் கப்பனசந் திகழ்பாண்டித் திருநாட்டில். (௧)

அரிமழுமா நகரத்தா ரருள்கொண்ட லருள்கொண்ட
பரிமளமா ணகரத்தார் பரிமழுவாம் பன்முழவார்
விரிமளமார் முன்றிலினர் மேருவெனப் பொற்குப்பை
புரிவணிகர் பலருமுளம் பூரித்துக் களிப்பூப்ப. (௨)

அன்னருண் மிகவொளிர்முத் தடைக்கப்ப னெனும்வள்ளன்
முன்னாட்செய் தவவலியின் முதிர்ச்சியினாற் கற்பகமே
யிந்நாளின் மக்களுரு வெடுத்தனைய கொடைத்தனையன்
செந்நாவார் செல்லப்பச் செம்மலிது செப்புகென. (௩)

முன்னாட்டு மரிமழத்தின் முறைநாட்டு முக்கணுடை
மின்னாட்டு சடிலமுடி விமலமுழு முதற்கரும்பின்
றன்னாட்டின் விளைசரிதத் தனியிரதந் தனைத்தமிழிற்
பொன்னாட்டிற் புலவர்களும் புகழ்ந்தேற்பப் புகன்றனனால். (௪)

மகவூரு மெறும்பினுக்கு மணிவாரி வழங்குவள
முகவூரிற் பரம்பரையா முதுபுலமை மதுவுண்டு
தகவூரும் பரம்பரைகோன் றாள்பணித்து களியாடி
மிகவூரு மாண்பினராம் வேளாளர் வியன்குலத்தோன். (௫)

குசைபெற்ற வலம்புரிகோர் வலம்புரியுங் குடிபெற்ற
விசைபெற்றி முத்தனையா னிராமசா மிக்கவிஞ
னசைபெற்ற சுதருளுபர் நலம்பெற்ற நாவலோன்
றசைபெற்ற வுடலுயிர்போ லெனைநட்ட தன்மையான். (௬)

மேருகந்த மாதனமே மாதனமா மிளிருமையாள்
சீருகந்த மாநன்க தேவியிறை சேவடியம்
போருகந்த மாதனமென் றகமலர்மேற் பூத்தகுணா
தாருகந்த சாமிபுகழ்த் தாருகந்த சாமியே. (௭)

நங்கந்த சாமிபுக னற்சரித மரிமழவூர்
தங்கந்த மாதியிலான் சந்நிதியி லரங்கேற்ற
வங்கந்த மாலைபுனைந் தன்பினொடு சிறப்பியற்றி
யிங்கந்த னல்வணிக ரெல்லாரு முவந்தனரே. (௮)

இவை

முறையூர் ஸ்ரீமாந் பழ. சி. ஷண்முகஞ்செட்டியாரவர்கள்
சமுக வித்துவான் கொட்டாம்பட்டி மகா-௱-௱-ஸ்ரீ,

கருப்பையாப்பாவலரவர்களியற்றியன.

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தலி லருந்த வர்க்கே
யென்நில மளிப்பே மென்ற விறையனார் தாமே யீண்டு
கன்னியை மணந்து செங்கோல் கைப்பிடித் தின்பநாளும்
பன்னிய தமிழ்ச்சீ ரோங்கிப் பளகறு பாண்டி நாட்டில். (௧)

உத்தர திசையி னெல்லை புதுவென விளக்க மான்கொள்
ளத்தர் கருளாற் போந்தின் கருட்பெருந் துறையைச் சாரின்
பத்தர வளவெள் ளாற்றுப் பாங்கரி னுளதாற் றேவர்
நத்தர வபனார் நாடு நகரரி மழவூ ரம்மா. (௨)

இந்நகர் முக்கட் செல்வர்க் கிடையறு வன்பு தாங்கி
மன்னகத் தூய்மை யாதி மருவிப்பல் லறமு ளாற்றிப்
பொன்னக மனைய் செல்வம் புண்ணியம் வளர்ப்போ ரென்றும்
பன்னக வணியார் பூதி பரவுகண் மணியார் பண்பார். (௩)

நல்லசீர் நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தா ரெனப்பேர் பெற்றுச்
சொல்லரும் புகழா லோங்கித் துலங்கிய வணிக மாக்க

சாற்றுக்கவிகள்.

நெல்லையின் மேன்மை வாய்ந்த வித்தகப் புராணஞ் சொல்ல
வல்லவர்க் கேடிப் பாடும் வகைசெய விதித்து நிற்க. (௪)

புல்லறை புனைந்தகன் றொரு லன்புரு வாய கோமான்
பன்னருங் கலைகளாதி படித்தமுக் கடைக்கப் போந்தான்
றன்னருந் தவத்தில் வந்த நயபன்செல் லப்ப நாமத்
தன்னவன் றன் னுயிரா லாய்ந்த கருதிய முடிப்பத் தக்கோன். (௫)

இவனென மனத்து ளெண்ணி யினிதுறச் சொற் றியற்ற வேண்டச்
சிவன்றிரு வருளோ வென்று சிந்தித்தார் செய்யு டோறு
நவமெலாம் வளங்க டோன்ற நல்லகற் பனைகள் சான்ற
உவமையிற் புராண மாக வுரைத்தன னவன்யா ரென்னில். (௬)

வில்லைய மன்ன வெவ்வ மிகழ்ந்திடு நெல்லை நாட்டின்
தொல்லையில் வளமார் சேறை பெறுஞ்சமத் தானக் கல்வி
வல்லுநர் முதன்மை சிந்து வான்முக வூரில் வாழ்வோன்
சொல்லரு மறைசேர் வெங்கேசன் சுவையுறக் கவிசொல் நல்லோன். (௭)

கற்றவர்க் கன்பு காட்டுங் கருணைமா லிராம சாமி
நற்றவப் புதல்வ னாகு நவிலரு ஞான லப்பேர்
பெற்றபா வலவன் வேள்குப் பிரமணி யச்சீர்ப் போரை
யுற்றவற் கிளையான் பாவி லொருவர்க்கு மிளையா வோர்கள் (௮)

கேட்டவர் செவிக்கின் பெய்தக் கிளத்துநாற் கவியில் வல்லோன்
கோட[illegible]ரி ரக்குந்தன் செவ்வேள் கோதன கம்போற் பாதத்
தோட்டலர் மதுவுண்டு சொலற்கருங் களிகொண் டுள்ளம்
வேட்டுறு பெருமெனன்பு மிகுகந்த சாமி வேளே. (௯)

தஞ்சைநகர்ச் சிறார்க்கினிய ரடியார்க்கு நல்லார் சிம்புபரி மேலழகர் சதுமறைக்கீரர், முனிவரர்பே ராசிரியர் கன்னிநாட்ட ரிபோசன் முழங்குசேனைவரய ராசஞ்சண்முகனுர். வினைபுகழ்ச்சுந் தரலிங்க விறையனார் திருமுன் வணிகர்குழா மிருந்திந்நூன் மகிழ்வுகொடுவினவி, யனைவருமோர்ந் ததிசயித்து வேண்டுவன வளித்தே யரங்கேற்றுவித்தனரால வருழிவாழி. (௰)

சாற்றுக்கவிகள் முற்றிற்று.

இந்நூலியற்றுவித்தோர் மாண்பு கூறல்.

திருப்பாண்டி நாட்டின்வளஞ் செழித்தவிரி மழநாடில்
விருப்பாண்டி னமுதெனவரு மிசையவிலி திடமனத்தார்
மருப்பாண்டி கழுந்தளவ மலர்வணிகர் பலரவருட்
டருப்பாண்டிற் பதியருளாற் றரணிபுகழ் தெனத்தக்கான். (௧)

ஆர்ந்தவனக் கோயிலூ ராதினக் குருமணியாய்ச்
சார்ந்தமுத்த ராமலிங்க சாமிகண்மா ணவர்பலரு
ளோர்ந்துணரு நூல்வலியா லொழுக்கத்தா லுண்மைநிலை
தேர்ந்துகொளு ஞானத்தாற் சிறந்தவொரு மாணவகன். (௨)

மகரவரி யினிலைந்து மாண்புபெறு முதலுயிருஞ்
சகரவரி தனிமேலுந் தன்பெயர்க்கு முன்படைத்தான்
பகரவரி தாம்புகழான் பாவலர்க்கோர் தாயனையான்
தகரவரி மலர்க்குழலார் தமதுமயற் பிணிதவிர்த்தான். (௩)

முத்தமிழை வனசமுகன் முத்தடைக்கப் பேசுகின்றன்
சித்தமிசை மறவாது செயுந்தவத்தால் வருசெல்வ
னித்தமிசை பொருநால்வர் நிகழ்த்துதமிழ்ச் சுருதிவரை
யுத்தமிசை யோகனுள முவப்பெய்தத் துதித்திடுவோன். (௪)

நல்லப்பனெனவுலகர் நாடுவே ளாங்குலத்தோர்
புல்லப்பன் னலம்பலகாற் புரிந்துவக்கு முழவலன்பன்
செல்லப்ப மாமகிபன் சிவபிரா னிடமழச்சீர்
சொல்லப்பன் னினனெம்பாற் றுன்னியபே ரன்பானே. (௫)

திருவருளோ வவனன்பின் றிறந்தானோ நமதுதவப்
பெருவலியோ விப்பணியாம் பெறப்புரிந்த தெனவிருத்தத்
தொருவகையாற் புராணமென வுரைத்ததறிந் தரிமழத்துப்
பொருவகல்சீர் வணிகரெலாம் பொங்குமன மகிழ்வெய்தி. (௬)

சுந்தரனார் திருக்கோயிற் றூயமணி மண்டபத்தில்
வந்தரனார் கதைகேட்க வகுத்தவிதிப் படிபுரிந்தே
யந்தரநா டதிசயிப்ப வரங்கிருந்து சிறப்பித்தார்
கந்தரநா மெடுத்துரைக்குந் தன்மையதோ சாற்றரிதே. (௭)

முற்றிற்று.

படல அகராதி.

வரிசை லக்கம்.	படலப் பெயர்.	பக்க லக்கம்.	பாடற் றொகை.
௧	காப்பு	௧	௧
௨	பாயிரம்	௨	௩௨
௩	நாட்டுப்படலம்	௧௦	௧௦௨
௪	திருநகரப்படலம்	௨௮	௮௪
௫	நைமிசாரணியப்படலம்	௪௨	௨௫
௬	தலவிசேடப்படலம்	௪௮	௧௫
௭	தீர்த்தவிசேடப்படலம்	௫௦	௧௬
௮	மூர்த்திவிசேடப்படலம்	௫௩	௧௯
௯	இந்திரன் பூசித்தபடலம்	௫௬	௪௨
௧௦	சந்திரன் பூசித்தபடலம்	௬௨	௭௬
௧௧	சூரியன் பூசித்தபடலம்	௭௩	௩௪
௧௨	வெள்ளாற்றுப்படலம்	௭௮	௨௪
௧௩	சுவேதகேது பூசித்தபடலம்	௮௧	௧௧
௧௪	தடாதகைப்பிராட்டியார்தவம்புரிபடலம்	௮௩	௪௧
௧௫	சுந்தரேசப்படலம்	௯௦	௨௬
௧௬	திருப்பணிப்படலம்	௯௪	௩௨
௧௭	செல்லய்யனார் திருவிளையாட்டுப்படலம்	௯௯	௭௭
௧௮	திருவிழாப்படலம்	௧௧௧	௫௬
௧௯	விளக்கியம்மன் விளங்கியபடலம்	௧௨௦	௩௧
௨௦	திரிபதார்த்த சிந்தனைப்படலம்	௧௨௪	௫௬

ஆகப்படலம், ௨௦-க்கு, செய்யுள். ௮௱.

07 JAN 190[illegible] MADRAS

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

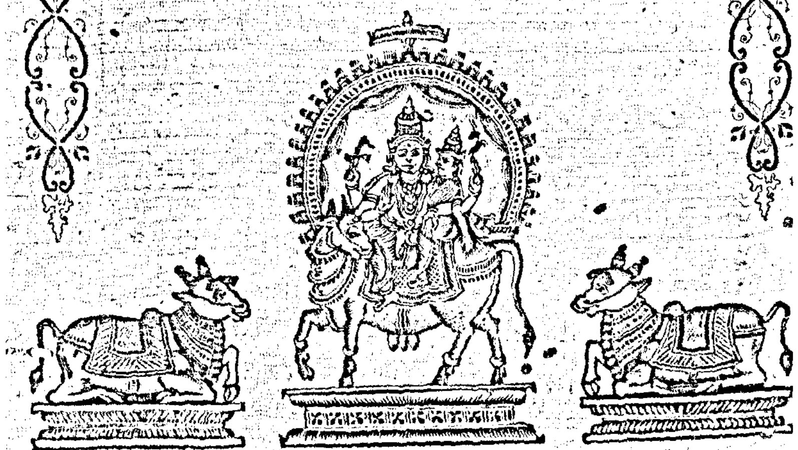

அரிமழத்தலபுராணம்.

பாயிரம்.

காப்பு

பொன்பூவு வெண்கயிலைப் பொருப்பரசு கிம்பமலர்
பொறுத்த கொம்பை
யின்பமுற மணந்துகலந் தின்றெடுப்ப வளர்ந்தானை
யிறைஞ்சிப் போற்று
மன்பருளத் தொறும்பூத்துக் காயாது கனிபுமத்தி
யடியி னீழன்
முன்பரவிப் புகுந்தவரே வெம்பிறவி யிகந்தாகல
முழுகு வாரே.

பரமசிவன்.

பலநிறத்தமா நதிகளுந் தன்வசப் படுத்திக்
குலவு வாரிபோற் பலதிறச் சமயமுங் குறுகி
நிலவு றப்புரி சைவநா யகனெனு நிமல
னிலகு மெய்ப்பதத் துணையலாற் றுணைபிறி திலையே. (௧)

உமையம்மை.

பங்கயமுங் குவலயமு மாம்பலுஞ்செங் காந்தளுமாம்
பலபூப் பூத்துக்
கொங்குலவு தளவரும்புங் கோங்கரும்பு மருப்பிவரக்
கொண்டு மேலாந்
தங்கவரை யிடைப்பிறந்து வெள்ளிவரை யிருக்குமுக்கட்
டருவின் மீது
துங்கமுறப் படர்ந்துமணந் திருக்குமொரு பூங்கொடியைத்
தொழுது வாழ்வாம். (௨)

சபாநாயகர்.

வண்டாட விரிதழி மலராட வயங்குமதித்
துண்டாட நதியாடத் துன்னியகம் மன்னைவிழி
கண்டாட வடியரின்பக் கடலாட விருமுனிவர்
கொண்டாடக் கூத்தாடுங் குஞ்சிதபா தம்போற்றி. (௩)

சிவகாமியம்மை.

உயிர்த்தொகை மலப்பிணி யொழிப்ப மாநட
மயிற்பொலி விழிக்கொளீஇ யம்ப லத்துவாழ்
குயிற்பெடை மரகதக் கொழுந்து பைஞ்சுக
மயிற்பிடி யனையதாய் வணக்கஞ் செய்குவாம். (௪)

சுந்தரேசர்.

பவளமார் புரிசடையும் பொன்னிதழி மலர்த்தாரும் பனிநி லாவுந்
தவளநீற் றொளிநுதலுங் கருணைபொழி விழிமலருஞ் சங்கக் காதுங்
கவளமத கயவுரியு மபயவர தாம்புயச்செங் கரமு முந்நா
றுவளிளங் கியமார்புஞ் சொக்கேச ரடிமலருந் தொழுது வாழ்வாம்.

மீனாக்ஷியம்மை.

கருணைவழிந் தொழுகுமிரு விழிமலரும் பொன்னமர்செங்
கமலம் போலுந்
திருமுகமு நிலவுமிழுங் குறுநகையும் பவளமெனத்
திகழ்செவ் வாயு
மருமலியுஞ் செங்காந்தள் மலர்க்கரமுஞ் சீறடியும்
வயங்கக் காட்டித்
தெருண்மருவ வெமையாளு மங்கயற்கண் ணுமையாளைச்
சிந்தை சேர்ப்பாம். (௬)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

ஆலமரத் தடிமேவி வாக்கிறந்த பூரணமென்
பதனை மோனக்
கோலமுறீஇத் தெரித்தருளிச் சுட்டுவதற் கெட்டாத
குறிப்பைச் செங்கை
மேன்மைதரு சின்முத்திரையால் விளக்கினால் வுரையாண்ட
விமலன் கஞ்சம்
போலமரும் பதமலரை யகத்திருத்தி வினையனைத்தும்
போக்கி யுய்வாம். (௭)

முக்குறுணிவிநாயகர்.

மின்னாண்ட சடைமுடியு மறுகாதி நறுமலரும்
வெண்ணி லாவும்
பொன்னாண்ட திருவுருவு மங்குசபா சக்கரமும்
பொருவெண் கோடு
மென்னாண்ட கருணையுங்கொண் டரிமழத்தி லன்பர்குழா
மெய்தி வாழ்த்து
முன்னாண்ட விநாயகனைப் பன்னாளுந் தொழுவரின்ப
முழுகு வாரே. (௮)

பரிபாலவிநாயகர்.

வரிபாடு நறுங்கடுக்கை மலரானை யடியருளா வாவி தோறும்
விரிவாக மலர்வானைக் குறுமுனிவன் கமண்டலநீர் விபுலை மேவப்
புரிவானை யரிமழமா புரிவானை வெனுஞ்சிறப்புப் பொருந்த னேக்கிப்
பரிவாக வெழுந்தருளும் பரிபால விநாயகனைப் பராவி நிற்பாம். (௯)

குமரக்கடவுள்.

திகழ்தவரை வாணியனென் றறிந்துமறை யவ்வெனனச
செப்பி வந்து
புகுந்தவனைச் சிறைப்படுத்தி வடுகனுக்குத் துணையாகப்
புடவி போற்ற
மிகுந்தவிடை யனுக்குரிய விழிவலைச்சி புத்திரனு
மேவி யன்பாற்
றகுந்தயா பாரிகளோ டிணங்கியுறை செட்டிபதந்
தலைமேற் கொள்வாம். (௰)

பாலதண்டாயுதபாணி.

ஞாலமுண்டாஞ் செல்வமுண்டா நன்மக்கட் பேறுமனைக்
கோலமுண்டாங் குணமுண்டாங் குன்றிலா வாயுவுண்டாஞ்
சீலமுண்டாஞ் சிறப்புண்டாந் திருவுளரு மரிமழத்துப்
பாலதண்டா யுதபாணி பாதபங்கே ருகந்தொழவே. (௧௧)

செல்லத்தையனார்.

மறங்காட்டுஞ் சமர்க்களத்து மாற்றலரோ டெதிர்த்தவர்க்குத்
திறங்காட்டிச் செண்டுகொண்டு செருச்செய்து திகைத்தன்றார்
புறங்காட்ட வயமேவிப் பூரணைபுட் கலைபதியா
யறங்காப்போ னஞ்செல்லத் தையனா ரடிபோற்றி. (௧௨)

முத்தையனார்.

செய்யவளைத் தன்மனையாச் சேர்ந்தநெடு மாலான
வையவிடத் தையனரு டரவருமாண் டலைத்தவசக்
கையனரைக் கரியுகைக்குங் கடல்வண்ண னறங்காக்குந்
துய்யவன்முத் தையனடித் துணையென்றுந் துணையாமே. (௧௩)

வயிரவர்.

மூவிலை வேலவன் முத்தன் பைந்துழாய்த்
தேவனேய்த் தோர்பெறு தீர்த்தன் ஞாளியூர்
காவலன் றிகம்பரன் கபாலி காரிதன்
சேவடி மலர்களைச் சிந்தை சேர்த்துவாம். (௧௪)

விளங்கியம்மன்.

களங்கரிய பாணுகங் கலந்தபரை யமிசமாய்த்
துளங்கலிலா தரியுகைத்துச் சூலமெடுத் தொளிபெனக்
குளங்கவின வலகைபெனுங் கொடிபிடித்தெண் டோள்படைத்து
விளங்கியம்ம னெனுநாமம் விளங்கியம்மை பதம்பணிவாம். (௧௫)

சரசுவதி.

பூமகளை மலர்மகளைப் போலாது தன்கருணைத்
தேமுதவி யறநெறியிற் செலஞானச் சுடர்காட்டிக்
காமுறுமா ருயிர்க்கின்பக் கதியளிக்குங் கலைமகளா
நாமகளை யஞ்சலிப்பா நமதுவினை யுஞ்சலிப்பாம். (௧௬)

திருநந்திதேவர்.

சாத்தி ரப்பொரு ளார்தளி
வேத்தி ரத்தவன் மெய்க்குரு
கோத்தி ரத்தலை வன்பதந்
தோத்தி ரிப்பது நந்தொழில். (௧௭)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

அங்கமறை யருள்புரியுஞ் சங்கரனார் பலியேற்க
வணியக் கொள்ளு
மங்கமிரண் டையுநீங்கப் புரிவான்கொ லெனத்தம்மு
னடையுந் தோறு
மங்கதிகஞ் சங்கையுறத் திருமயிலை வணிகர்சுதை
யங்கந் தன்னை
யங்கனையாம் படிபாடும் பிரமபுரப் பெம்மான்பொன்
னடிகள் போற்றி. (௧௮)

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

சூழ்ந்ததமிழ்ப் பிரமபுரப் பிள்ளையார் சிவிகையைத்தாஞ்
சுமந்து பின்னர்
வீழ்ந்தடியி லவர்வணங்கித் தழீஇக்கொள்ள வொருங்கேகி
வியன்ஞா லத்துத்

மூந்தவரே யுயர்வரெனும் பழமொழியை விளக்கியிட்ட
தாலத் தேவை
யாழ்ந்தமனத் தொடுநினேந்து அதிபுகன்று வணங்கியவ
ரருள்பெற் றுய்வாம். (கசு)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

சங்கிலியாற் றொடக்குண்டு பரவையிடைக் களித்தாடித்
தமிழா மூன்று
துங்கமத மழைபொழிந்து வினைத்தருவை யெறிந்துசத்தி
துலங்கு பாகன்
கொங்குவளம் பெறக்கொடுக்கு முணவுண்ட சங்கரனுங்
குஞ்ச ரத்தின்
செங்கமலத் திருவடியொஞ் சிந்தையெனுந் தடத்தலரச்
செய்து வாழ்வாம். (உ

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

எந்நாற்கு மெய்பெருட்கு மிறைவன்மலர்த் திருக்கரந்தொட்
டெழுதச் செய்த
வந்நூற்குக் கவிராதன் கோனிதியைச் சம்புவுக்கே
யாக்கும் பண்பான்
முன்னூக்கு பரிபுமதை புகைப்போனுஞ் சம்புவென
மொய்ம்பிற் கொண்டு
பன்னூற்கு நலங்கொடுக்கும் வாதவூர் வள்ளலடி
பாவி வாழ்வாம். (உக

தண்டியடிகள், மற்றைநாயன்மார்.

தருமநெறிச் சிவபூசைக் கூறுசெயுந் தந்தைபதந்
தடிந்து பூவின்
மருவுசிவ பணிக்கூறு புரிபவரைத் தண்டிக்கும்
வலியா ரென்னப்
பொருளமையும் படிதண்டி யடிகளாம் பெரியரடிப்
போதை மற்றைத்
தெருண்மருவு சிந்தையடி யவர்குழுவை யெந்நாளுஞ்
சிந்த சேர்ப்பாம். (உஉ

குலகுருவணக்கம்.

நிலமிசையின் பத்திவலே கொண்டடைவா ருளங்களிப்ப
நேர்மை யாகி
யிலகியசின் முத்திரைக்கை காட்டலுடன் பூதிமண்ணி
யியைந்து காவி
நிலவுடைய தாக்கொண்டு மீதுறைநசை வலம்பெறவே
நெடிது வாழ்ந்து
கலகருணைத் தடமாமம் பலவாண குருமணியை
நயந்து வாழ்வாம். (உ௩)

வாழ்த்து.

எத்தலத்து மிகச்சிறந்த வரிமழத்தி லெழுந்தருளி
யிருக்கும் வேத
வித்தகன்சீர்க் கதைபாடி வீந்தவர்சொன் னோர்கேட்டோர்
வியன்ஞா லத்திற்
புத்திரருஞ் செல்வமுந்நீள் காயுவும்பல் வகைச்சிறப்பும்
பொருந்தி வாழ்வர்
நித்தியமாங் கதிபெறுவர் வான்பொழியும் வளம்பல்கு
நிலத்து மன்னோ. (உச)

புராணவரலாறு.

அல்லாருங் குழலுமையா ளிடப்பாலு மழுமானு
மகற்றிக் கன்னல்
வில்லாளி யுடல்பொடித்துத் தன்னைபுணர் மெய்யடியார்
வினைவிட் டோடக்
கல்லாலி னெழுந்தருளுங் கடவுணந்திக் கருளவவன்
கற்ற கேள்வி
வல்லானுஞ் சனற்குமாரற் கோதவவன் வியாதனுக்கு
மாயிற் சொற்றான். (உ௫)

நாவாயிற் றோன்றுமவ னாவாயாற் றூதனுக்கு
நவில்பு ராணக்
காவாரு மூவாதி னுயர்ந்திலங்கும் பிரமாண்டக்
கற்ப கத்திற்
றூவாத வருண்மனமு மன்புமறு வம்பொருந்துஞ்
சைவப் போது
மீவாழும் படியிருந்த பலகிளைக ளுளவவற்றின்
மிளிரு மொன்றில். (௨௬)

பத்திரச நனியொழுகப் பழுத்தசெழுங் கனிபோலும்
பணியா ரங்கொள்
பித்தனெனா வந்தருளுஞ் சுந்தரே சன்பெருமைப்
பெருக்க மிந்த
வுத்தமமாங் கனிரசத்தை யுண்டுபவப் பிணிமுழுது
மொழித்த மேலோ
ரெத்தனைய ரெனைப்பரிதா லரிமழத்தி லிருப்பவரி
லென்று நல்லோர். (௨௭)

சிவநேயப் பெருஞ்செல்வர் பூநிசா தனவகையிற்
சிறந்தார் முன்னோர் —
தவமேவி நிதியாதி தழைத்தோங்குந் தனவணிகர்
சைவ மோங்க
நவமான திருப்பணிகண் முதற்பலவும் விருப்பணியெந்
நாளுஞ் செய்வோ
ருவமானஞ் சொலற்கரியா ரிரப்பவர்க்குக் குறிப்பையறிந்
துதவு நீரார். (௨௮)

இந்நகரிற் பலகுலத்தா ரிருந்தாலு நகரத்தா
ரினமே யென்ன
முன்னுலகி லெல்லவருஞ் சொல்லவரும் புகழாளர்
வாய்மை மாறார்
முன்னுரைசெய் சுந்தரனா தன்பெருமை யியற்பாவான்
மொழிவித் தேத்த
நன்னருளீங் கருதியுற்று ரன்னவருள் ளன்பாலே
நம்பா லெய்தி. (௨௯)

முத்தலத்துஞ் சிறப்புடைத்தாய் முத்தலத்து வழித்திவண்செய்
மூதுபல
வித்தலத்துப் புராணமதைப் புத்தமிழ்தத் தமிழ்க்கவியா
லிசைத்துப் போந்தா
லெத்தலத்து மிசைபரப்பு மெங்குலத்தார் சிறப்புதவி
யேற்பா ரீது
கைத்தலத்தா மலகமென்று ரெங்கனம்பா டுதுமென்னக்
கலக்கங் கொண்டேம். (௩௦)

ஆறுலுஞ் சுந்தர்னா ருளெதுவு முற்றுவிப்ப
தாகு மென்றுந்
தேறுலுஞ் சிரகத்தார் புனைவணிகர் தமதுநன்மைச்
சிந்தை யாதிற்
போனுமு மதுமுறையு மென்றுமன மொன்றுதலும்
புகன்றேன் றேவர்
கோனுளுஞ் செயற்கரிதைச் சிறுதுரும்பு மிறையருளாற்
கூட்டு மன்றே. (௩௧)

அவையடக்கம்.

திருந்தாத மொழிச்சிறுவர் சிறுவீட்டின் மணற்சோறு
செய்து வைத்தே
விருந்தாக வச்சோறு மட்கறியும் படைத்துண்ண
விளம்பி னாலும்
வருந்தாமன் மகிழ்ந்துதந்தை தாயர்நன் றென்றிலைப்பெய்தும்
வழக்காற் கல்வி
பொருந்தாதேன் புகலுமிந்தப் புன்மொழியு நன்மொழியாம்
புலமை யோர்க்கே. (௩௨)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௩௨.

நாட்டுப்படலம்.

உலகெலாம் போற்றும் வெண்ணிலா மரபி னேங்குமன்
 னவர்புரி தவத்தாற்
றிலகவா னுதலெம் பிராட்டியும் பிரானுந் தேவர்சே
 னாபதி யாகி
நலமுறப் புரிந்த குமரனுஞ் செங்கோ னடாத்திய
 மாண்பினு லேனைத்
தலமுறு பூற்பன் னாட்டினுஞ் சிறந்து தழைப்பது
 பாண்டிநன் னாடு. (க)

பருப்பதங் கான மருதமம் புராசி பயிறரு வளனெலா மொருங்கே
யிருப்பது கும்ப சம்பவ னாதி யெண்ணிலா முனிவர ருளத்தை
விருப்புறு தமிழுந் தென்றலும் விரவி வீசுபு விளங்குதென் பொதியப்
பொருப்பது நாலெண் வகையற மியாண்டும் பொலிவறு பூழிய னாடு.

விண்ணவர் நாட்டிற் சிறந்ததென் பதனை விளக்குபு
 பத்துநா ளுன
கண்ணவன் மகட்குங் கருணையங் கடலாங் கடம்பவனி
 தடம்புய வேட்கும்
பண்ணவர் குழுமித் திருமணம் புரிந்த பரங்கிரி
 முதற்றலம் பலவு
நண்ணிய பெரும்பே றுடையது நீதி நடையது
 பாண்டிநன் னாடு. (௨)

பங்கயாசனனுஞ் சங்கபா ணியுமேற் பறந்துகீழ்ப்
 பாய்ந்துகா ணொண்ணுக்
கங்கையார் வேணிக் கருணையங் கடலாங் கண்ணுதன்
 மான்மழுப் பிடித்த
செங்கையசரெண் ணெண் டிருவிளை யாடல் செய்தரு
 ளுயர்ந்ததென் பதற்குச்
சங்கையார் கொள்வா ரொப்புயர் வின்றித் தழைப்பது
 தெளிரிய னாடு. (௩)

வில்லவ னாடு சோரிய னாடும் வியன்றமிழ்
 நாடென வொருங்கே
சொல்லவந் திடினு முழுமுதற் கடவுள் சொற்றமிழ்ப்
 புலவரோ டினிது
புல்லிமுற் சங்கத் திருந்தமி ழாய்ந்த பொற்பினை
 நினைந்துநான் பொருந்த
மல்லலங் கல்வி செல்வமெய் யறிவு வளர்வது
 தென்னவ னாடு. (ரு)

மழை.

பெருந்தாலத் தோகையையே விளக்குகையான் முசலிநிறம்
 பெற்ற வானந்
திருந்துவள மாலெனும்பேர் சேர்தலினுற் சிந்துவிடைச்
 செறிவுற் றங்கண்
பொருந்துபெரும் புவனத்தைக் கைக்கொண்டு மேன்மைமிகப்
 பூண்டு மீண்டு
விரிந்தவிலை நாகமிசைத் தாய்ப்புரவுக் குரியதென
 விளங்கிற் றன்றே. (சா)

இலங்கியவித் தகைமையுறு கருங்கொண்டன் மிகமுழக்கு
 மெய்தித் தென்றல்
விலங்கலிடைப் பலவம்புத் தாரைகளைச் சொரிந்துறுதல்
 விண்ணோர் வேந்தன்
பலம்பெறுதன் பழம்பகையாம் பருப்பதத்தைப் பொருதவரும்
 படிவிற் கொண்டு
துலங்கியிரும் பலவம்புத் தாரைவிடும் பான்மையெனத்
 தோற்று மாலோ. (எ)

தாணுவெனும் பெயருறலாற் சங்கரனென் றகங்கருதுஞ்
 சங்க பாணி
மாணுறுமஞ் சனமாட்டி மலர்தூவிச் சுடர்காட்டி
 வழுத்தன் மானுஞ்
சேணிருந்து வரைமருவி நீர்பொழிந்து மணிநெகிழ்த்
 திகழ மின்னிக்
தாணுமொலி தரக்குமுறல் காத்தலையிப் புவிக்கியற்றுங்
 கரிய கொண்டல். (அ)

கனிவுட்டினன் மகன்மணந்த கந்தனுக்குத் தம்மகளைக்
களிப்பாத் தந்தே
யினியவென்புத் திரிவாழ்விற் பாதிகொண்டு மருகனையங்
கிருத்தும் வெய்ய
கனிவலிமைக் குறவர்வரை தனைப்பொருக வெனப்போகி
நவில மிக்க
தனிதமொடு முற்றுகையிட் டதுபோலும் வரைமேலிக்
கழங்கு மேகம். (௯)

குறிஞ்சி.

பூதி மேனியு மாநந்த வெள்ளமும் பொருந்தி
யோது வேணியுந் தண்டமுந் தோலுமே யுற்றே
யாதி நாயக னடிநினைத் துறமருந் தவர்போன்
மீறு லாவும்வேள் காவலின் விளங்குமவ் வெற்பு. (௰)

குறவர் தஞ்சிறூர் வரைமிசை யேறியே குலவு
நறவெ டுத்தவண் கும்பத்தில் விடுத்தனர் நகைத்துப்
பிறக ணந்தப்பிழி மெழுகெலா மவ்விடைப் பிறங்கு
நிறைதெ ரிப்பவர் போற்புலாத் திடைவைத்து நிற்பார். (௧௧)

நரக்கி னக்குழா மிடபத்திற் சிற்சில சாடிப்
பொருக்கெ னப்புகப் புயத்துட னம்புலி போகும்
வெருக்கொ ளப்பெரு வீறிட்டு மேவுகை விலங்கந்
திருக்கும் வாளரி நோக்கலுங் கீழ்விரைந் தெய்தும். (௧௨)

வன்னி யாதலி னம்பர மேடமேன் மருவுங்
கன்னி காரமுற் றிடமிசைப் போங்கன்னி காரந்
துன்னு பக்கத் தூசமே யிணைபொடு தோயு
மின்னு நற்சுனைப் பாணியிற் கடகமு மிளிரும். (௧௩)

வேறு.

விண்டொடச் செறுஞ்சிறை மேவப் பெற்றநீ
மண்டொடக் கீழ்ச்செல்வாய் மாய்தி யென்றல்போ
லெண்டிசை யிவுமுறு மீயற் புற்றெலாங்
கண்டுறிஞ் சினதெழுங் கரடி யீட்டமே. (௧௪)

கொம்பெனிற் கிளையிலாக் கொம்புங் கொம்புகொ
லெம்பெருங் கொம்புகட் கிளையுங் கொம்புகள்
பம்புமெய் விலங்கினும் பார்க்கொ ணுவெனக்
கும்பொடு களிப்பன குலவு மானினம். (௧௫)

வழுத்துமிவ் வரையிடை வாழும் வல்லிய
மழுத்தூறு பசிக்கும்புல் லருந்து றுமையால்
விழுக்தகு வறுமையான் மெலிந்துந் தீதுறு
வொழுக்கமுற் றுயர்ந்தவர்க் குவமை சால்வது. (௧௬)

வேறு.

அடுப்பவரை மலர்முகத்தோ டங்கைவிரித் தழைத்துவந்து
மடுத்தபல சுவையமுதம் வழங்கலுறு மாண்பினர்போ
லெடுத்தமலர் முகங்காட்டி யினியதளிர்க் கரம்விரித்துத்
தொடுத்தபல சுவைக்கனியுஞ் சொரியுமுயர் சோலையெலாம். (௧௭)

பெரும்பொருளுஞ் செல்வர்க்கும் பெற்றாலுங் கொடியவர்பால்
விருந்தினர்கள் செல்லாமே விலகியகல் பான்மையெனத்
தருஞ்சிறந்த மணமலர்கொள் சம்பகமும் வேங்கைகளும்
பொருந்துவெம்மை புறுதலினாற் புகுதாபல் வண்டினமே. (௧௮)

கதம்பமிறைப் பதுவென்ன மகரந்தங் கனிவீசு
மிதந்தருபன் னீரென்ன வினியபனித் துளிசிதறும்
விதங்கொளிலை கனிமலர்கண் மிக்கதொளி யோடுதரு
நிதம்பெரிது மணப்பந்தர் நிலைகாட்டுஞ் செழுஞ்சோலை. (௧௯)

இரவிநடுப் பகலினிலும் வெம்மையொளி யின்மையினாற்
பரவிவரு கடுங்கதிராம் பகைவனுக்குப் பயந்தொதுங்கி
யிரவிமனக் கலப்பெய்தி மிளிர்பனியு மிக்குளிரு
மிருளுமடுத் தொளித்திருக்கு மிடம்போலு மிச்சோலை. (௨௰)

வேறு.

நீதிபிறை யாழ்கொடுமை மறைந்துகொடுங் கோலொழிந்து
நிலத்தோ ருள்ள

மீறுபெரு மகிழ்ச்சிறைக் குயவருபோன் மிருமழையான
விலங்கும் புள்ளு
மோதியொடு ருடம்பையிலட வொளிப்பவெம்மை சிறிதுமிலா
தொழியத் தென்னன்
பூகரமெல் லாங்குளிரும் வெள்ளமுமே யிடங்கடொறும்
பொலிந்த மாதோ. (௨௧)

வேறு.

விண்ணிடை யிருந்து வீழ்தரு புனலை விருக்கங்க
டளிர்க்கையாற் கவர்ந்து
நண்ணிய தறிந்து காலைத் தடுத்தோர் நளிர்பெறச்
சிதறுமித் தோற்றம்
புண்ணிய ரொருவர்க் கீதரு பொருளைப் புகுந்திடைக்
கரந்தவர் தம்மைத்
தின்னிய வொருவன் புடைத்தடுத் தவர்க்குச் சேர்த்திட
லாமெனத் திகழும். (௨௨)

வேறு.

குங்கு மத்தொடு மாலைசெஞ் சந்தனங் கொண்டு
பொங்கு வாசமும் பற்பல பணிகளும் பொருந்தி
வங்க வாரிசெல் பொருநையந் தண்ணதி மகிழ்தாய்
தங்கு மில்லம்விட் டன்பனிற் சேர்வட் டைகயும். (௨௩)

நிரைகொள் பல்வகைப் பொருட்செருக் குடையவர் நிலத்தின்
மருவு தம்மவர் தமையுந்தன் புறத்துறதன் மான
வரையி னின்றெழு தாமிர பர்ணிதான் மன்னும்
கரையு டன்றருக் கிளையலைக் கரங்கொடு கடுக்கும். (௨௪)

விலகு பன்றியினைக் கனிபல் வீழ்த
விலகுமெம்மினத் தெறிமோ வெனச்சின மெய்திப்
பகந்து ரண்டகல் வீசனும் பயங்கொடு பணிவாய்
நிலவு கப்பமிட் டிறைஞ்சுதலும் போன்மென நிகழும். (௨௫)

வேறு.

ஒளிர்தரவோ ரிடம்படிஞ முடலினைந்து மயிர்பொடிப்பக்
குளிர்வதனோ லாலமென்றுங் கொண்டவர்க்குச் சுவைகொடுத்து

விளிதலுருச் சித்தமகிழ் மிகவுதவுந் தன்மையினற்
றெளிதருநல் லமுதமென்றுஞ் செப்புவது தேற்றுமதி. (௨௬)

அடுத்தவுட னளிர்மிகையா லாகமெலாம் விதிர்ப்பியற்றித்
தொடுத்தவிசை யாலொலியா லெவர்மனமுந் தனுக்குறுத்தி
யெடுத்துரைக்கப் பலவிதமா மின்பமேன் மேல்வளர்க்கு
மிடித்துரைத்து நலஞ்செய்யு மினியவர்தம் மியல்பென்ன. (௨௭)

ஊனுரிய பலபொருளு முண்டாக்கிக் கொடுத்தெவருங்
காணும்வகை தானுமுண வாயிருந்து களிப்பித்து
நீணிலத்து வாழ்பவரை நிச்சலுமோர் தாய்போலப்
பேணுவதா லிணையில்லாப் பெட்பினதிப் பேராறே. (௨௮)

கந்தனிரு கழல்பரவிக் கைகுவித்துக் கானவர்கள்
சந்தநறுங் கருக்குலத்தைத் தறித்தொதுக்கித் தழலூட்டிச்
செந்தினையு மலைநெல்லுஞ் செழிப்பவிதைத் தனரம்மா
வந்திருந்து வேட்கைவினைக் காகரமே யாமன்றே. (௨௯)

வேறு.

குளிர்பொறுக்க மாட்டாமற் குவட்டரசு கொண்டமயிர்க்
கூச்ச லென்ன
நளிர்தழைத்த முளைமுளைத்துப் புனமணைத்தும்
பருவமுற்றி நண்ணு மெல்லைத்
தளிரகற்றி மரமொடித்துப் படகமிட்டு
மிசையிருந்து தட்டை தாங்கி
யொளிர்மணிக்கற் கவணிரப்பி யுங்கிருந்தார் கொங்கிருந்தா
ருடைய மாதர். (௩௦)

கொடிய நல்லுண வேட்டுறும் பறவைக ளிற்குங்
கொடியர் கற்களால் வருந்தியே மீள்வன குறைந்ர்ப்
படியிற் பாவல ருலுத்தர்பாற் பொருள்பெறப் பாடிக்
கொடியர் சொற்களால் வருந்திமீள் வறுநிகர் குறிக்கும். (௩௧)

கொடிக்கு நேரிடைச் சியர்தம துரைநலங் கொள்வா
னடுத்த கிள்ளையும் பூவையு மிரிந்திட வடிப்பார்
படிக்க வந்தவர் தமக்குத்தாம் படித்தமை பகரா
மடக்கொ டுஞ்செயற் கற்றறி பேதையர் மான. (௩௨)

தந்த ராமெனுஞ் சிற்றிடைப் பணைமுலைத் தளவத்
தந்த மாதரார் வீசிய தனிமணி யினங்க
டந்த வேலியின் புறத்திடைத் தயங்கலத் தந்தந்
தந்த மாமணி யாமெனச் சாற்றலாந் தகைத்தே. (௩௩)

இரும்பு தோற்றிடு மெய்யின ரிருண்மரு ணிறத்தர்
திரும்பு கோளில ரமரிடை க்கனவர் திரள்கள்
கரும்பு தோற்றிடு மொழியினர் கமலத்தின் மருவுஞ்
சுரும்பு தோற்றிடு விழியினர் தோகையர் பலரும். (௩௪)

வேறு.

மான்முதலா யினபடுப்ப வலைவிரிப்பர் சிலவேட
ரேனமுத லியவரவில் லெடுத்துறுவர் சிலவேடர்
தேனினிய கனியெடுத்துத் திரிபவர்சிற் சிலவேடர்
கானமருங் கிழங்கெடுத்துக் களிப்பவர்சிற் சிலவேடர். (௩௫)

உருவாலே யரக்கரெனற் கொருகுறைவக் கிரதந்தே
மருவாமை யெப்பொழுது மலையார்கள் விலங்குகளோ
டொருவாத நட்பினர்போ லொருங்குறைவா ரிரும்பனையார்
தெருவாசல் விடெனுஞ்சொற் செப்பறியாத் தலவாசர். (௩௬)

இந்திரனன் பாற்றருமோர் பூங்கொம்பை யடைந்தருக
னினையவேடர்
தந்தவொரு மலர்கொம்பைத் தானுறுமுன் னொருகொம்பைத்
தாங்கித் தன்முன்
வந்தவன்மற் றொருகொம்பை மருவிவரப் புரிந்தபின்முன்
மணந்து வாழுங்
கந்தவரை வளன்முழுதுங் கழறுவரார் தூர்க்கைநிலந்
தருதிச் சொல்வாம். (௩௭)

பாலை.

பொருப்பனைய நெடுந்தடத்தோட் காளையர்க்குந்
தளவநகைப் பூவைமார்க்கும்
விருப்பமிக மிகப்பெருகு மன்புநீர் தனைக்கடக்க
விடுவ தல்லாற்
பருப்பதமா நதிவசி விண்ணதிமே வினுந்தன்மேற்
பட்ட ஞான்றே

யுருப்பமுறத் தருப்பைநுனித் துளித்தனையு மிலதாக்கி
யுலவும் பாலை. (௩௮)

தேங்கமழ விங்குதராப் பாவையின் றனைமுருங்கை
தெரிந்து தன்மேற்
றூங்கியவெள் ளணிமலராற் சாற்றுதலு மடுத்தறிந்து
தழைப்புக் கொண்ட
கோங்குபெரும் பொன்சொரியும் பாலைநிலத் தன்மையெம்மாற்
கூறற் பாற்றோ
பாங்குபெறு மாதவனார் முல்லைநிலப் பாடிவளம்
பாடிச் சொல்வாம். (௩௯)

முல்லை நிலம்.

அணிபெறு கடலைபெள் ளங்க முற்றதான்
ம்பெறு கம்பினங் கதிர்வ ளர்ச்சியாற்
றிணிபெறு துவரையுஞ் சேர்ந்த மாண்பிறைப்
பணிப்பிறு மாலொக்கும் பரந்த கானகம். (௪௦)

பருப்பசுங் காய்வெடி பன்னற் செஞ்செடி
யிரும்புவி யவர்தனக் கின்ன லாற்றினு
மொருங்கவர்க் களிபுரி யுயர்ச்சி யால்வரும்
பெரும்புகழ் ததும்பிய பெற்றித் தொக்குமால். (௪௧)

மீக்கிடு பெரும்பொருண் மேவு காலைபிற்
றூங்கலை வணங்கிடாத் தகவி றன்மைசேர்
மாந்தர்போற் கம்பின மணித்தி ரட்கதிர்
போந்துழி நிமிர்தலை பொருந்து மெங்கணும். (௪௨)

பண்டுமா லாயர்தம் பதிபி லியாவருங்
கண்டிடா வேலையிற் கரந்து வெண்ணெயை
யுண்டபின் வேண்டுமென் றொளித்து வைத்தபல்
லுண்டையே யாமென வொளிரு மாம்பிகள். (௪௩)

சொலத்தகு பூவையின் பூவின் குழுவி
னலத்தரு மாம்பிக ணன்னால் கன்னனீ
விலக்குறு காத்தலை வெண்ணெய் கொள்கெனு
நிலத்திருத் தருவஞ நிகரு நீரவால். (௪௪)

ஆடக மென்னும்பெய ரடுக்கு மென்னவே
நாடக மெங்கணு நவிலப் பொன்னிற
நீடிய நுவ்வரைக ணெடிது பல்குவ
மாடமுங் கடலையு மான மல்குவ. (௪௫)

வாடிவந் தவர்க்குத்தாம் வறுமை யெய்தினும்
பாடுபட் டமுதிடும் பண்பு ளாரென
வாடவர் கோடையி னுழ்ந்த கூவனீர்
மாடுகொண் டிறைத்தவண் வளர்ப்பர் பல்பயிர். (௪௬)

வேறு

விண்டாலும் விரைமுளைக்கு மிக்கமணந் தரும்விளைந்து
கொண்டாலு மிடையிலிலை கொண்டாலு முணவாகு
முண்டாமிப் பலகுணத்தா லுளமகிழ்ந்து கிளர்ந்தனபோற்
றிண்டார ணியிற்பலபாற் செறியுமல்லிச் செடியின் (௪௭)

வேறு.

வாதமுத லியபிகுதிக் குறைதனுற திருப்பினல மருவி யிருபம்
பூதவுடம் பினைப்புரையக் கான்மாரி வெயிற்குறைவு டெரிந்தி டாமன்
மேதகவு முமனுறி னத்தனையும் பொன்றுக விளைந்து மேவுஞ்
சீதமலி சிரகமிந் நாட்டவர்சீ ரகம்போலச் செழிக்கு மெங்கும். (௪௮)

வேறு

தனது நேயர்க்கு மாணவர் தமக்குமுத் தமநா
லினையெ டுத்துரைப் பவரவர் நல்வழி யெய்த
வெனது பேர்சொலி நல்வழிப் படுத்துவ ரென்று
மனமு வந்தன முயலினம் பலபல வாழும். (௪௯)

உரிய வென்பெயர் பெறுகரி யிசையினு லுருவாற்
பெரிய வேனுமென் குமரவேள் கரமுறப் பெறுமோ
சிரவி யின்புட னெய்திடக் கூடுமோ வென்று
கருவ முற்றிய காளவா ரணம்பல கருலும். (௫௦)

தம்மு யற்சியால் வருபொருண் மகிழ்வர்சற் றேனு
மம்மு றைப்பட மாதரார் வளர்த்திட வரியா
விம்மு பைந்தள வரும்புடன் மேவிய வேலே
யிம்மெ னப்பெரு விழாச்செய்து மகிழ்வர்மெல் லியரால். (௫௧)

சொன்ன லங்கொடு தூய்த்தலா லண்டர்பேர் சொல்லான்
மன்னிநாடொறும் பாடியி னலமுறு மாண்பாற்
றுன்னு கோக்களைச் சூழ்தலான் மேவிய தொறுவர்
பனனு நூல்பல கற்றவர் தாமெனும் பண்பார். (௫௨)

வேறு

ஒருகடலை யுண்டபெருந் தமிழ்த்தலைமைக் குறுமுனிவ
னுள்ளம் வெள்கப்
பெருகுபல கடலையுண்பா ரெட்டுவரை யையுந்தின்னப்
பெறுவா ரன்றி
மருவுபல மாடங்கள் வயிற்றிடையே கொண்டிடுவார்
வாழு மாண்பாற்
பொருவிறுெறு வியர்தவத்துப் புதல்வருக் கியாவர்கொல்
பொருந்து நீரார். (௫௩)

கற்ணைக்கிறும் வளர்க்கின்றேங் கற்பின்முன்னோ மாகநினைக்
கற்பிற் கென்றும்
பொர மர்காட் டாப்புகலப் பொருந்தினைநீ கடைபடுமோ
புரிவோ மென்ன
வற்பினியற் றுவர்போலோர் தவிசினுறீஇ யருந்ததிக்கீழ்
வைத்து மத்தா
லற்பவிடைச் சியரென்னும் பெரியவிடைச் சியர்கடையு
மமலை யெங்கும். (௫௪)

வேறு.

காயா வுடனே செழிப்பாகக் கவின்சேர் முல்லைச் செழுமலரும்
பாயா துதையா தமுதுதவு பசுவின் குழுவும் வாசமுற
மாட்டு தவர்வாழ் முல்லையிது வலாரி காவல் பெற்றுலகத்
தாயா மருத நிலத்தியல்பீங் சாற்றப் புகுவாந் தெரிந்தளவே. (௫௫)

மருதம்.

கோடை யானிறை வற்றுறு கால்களுங் குளமு
மூடு மள்ளர்நீர் நிறைத்திடப் பொலிதரு மொழுக்கங்
கோடு கோலவ ரடியுறு குடியெலாங் குணத்தா
னீடு கோலவர் முடியுறச் சிறந்தென நிவந்த. (௫௬)

ஞால்ப டிப்பவர் மறப்பெறும் பகைபினை நாறிக்
கோல டிப்படுத் தொழுக்குநற் குரவர்தங் குணம்போற்
காற்று டைப்புறு காலியிற் களமர்கள் கைவைக்
கோல டிப்படுத் தொழுக்குவர் நிரைநிரை குறுகி. (௫௭)

அலவ னும்பெயர் பெறுமதி யிருநிரை யல்லா
னிலமெ லாநினைத் திடந்திசை தொறும்வர நேரான்
குலவு கட்டளை கொண்டிடான் றனதுடல் குறைவா
னிலகு முனைமைப் போலெனு நன்மிக விலங்கும். (௫௮)

புரமெ ரித்திடு புங்கவ னணியெனப் பொலிவேம்
பெரிது மெய்ம்முருக் கொண்டமா லுறத்தகு பெரியே
மரிய வைந்தையு மடக்கலின் முனிவரை யனையேந்
தரமெ மக்கிலை யெனும்பல கூர்மமுந் தயங்கும். (௫௯)

எவ்வு றுப்பினு நயனமே சிறந்ததென் றிசைப்பா
ரவ்வு றுப்பினு மின்புற லெமக்குறின் ததனாற்
செவ்வி மங்கையர் கண்களுக் குவமையாத் திகழ்வே
மெவ்வு மெய்பொரு ளெனைப்பிற வென்னுமீனுகளும். (௬௦)

உலம்ப டைத்ததோண் மள்ளர்வின் முகில்பெய மொழுக்காற்
புலம்ப டைத்துள பக்குவ மறிதலும் பொன்னேர்
நலம்ப டைத்திடப் பூட்டிய பகட்டின நடாத்தி
வலம்ப டைத்தவே ளாண்மையாந் தொழிலினை வகித்தார். (௬௧)

சகமெ லாம்புகழ் வினைஞர்கள் பற்பலர் சார்ந்தே
யிகமெ லாந்தழைத் தியலுறச் சொல்வள மீயுந்
தகுதி வேண்டினர் புலவர்கோன் றன்றுதி சாற்றித்
தொகுதி யென்முளை விதைத்தனர் வயறொறுந் துறுமி. (௬௨)

திங்க டங்கிய செஞ்சடைச் சங்கர னடியிற்
றங்கு மன்பின ரியாவரு நலமுறு தகைபோ
லங்கு நாங்கொடு மலிதலின் விதைவிதை யனைத்துந்
தங்கு நாங்கொடு தழைத்தன பொலிந்தன வம்மா. (௬௩)

வேறு.

நாற்றினுறு வளர்ச்சிகண்டு நங்கைமார் பறித்தெடுத்துப்
போற்றரசர் முடிவிளங்கப் புனைந்தபல முடியிடுவார்
வேற்றுவயற் கொடுபோவார் மேவியநீர் வடிப்பித்துச்
சேற்றினது வளங்கண்டு சிந்தைமிக மகிழ்ந்திடுவார். (௬௪)

அள்ளலிடைக் கால்புதைய வவிருமிருட் குழல்சரியத்
தெள்ளியநன் னுறெடுத்துச் செவ்வாயாற் குரவையிட்டுப்
பள்ளமுற வலக்கரத்தாற் பதித்துமுழு வதுநடுவார்
மள்ளமட வார்தொழில்போன் மற்றுமொரு தொழிலுளதோ. (௬௫)

பன்னுபசி வருத்தாமற் பாலகர்க்குப் பால்கொடுத்து
முன்னிருந்து வளர்க்குமிரு முதுகுரவர் தமைப்போலத்
துன்னிவரு செழும்பயிர்க டுவளாம னீர்யாத்து
மன்னியனு தினங்காத்து வளர்த்தார்கண் மள்ளர்களே. (௬௭)

தம்புதலி னோடுகொடியார் சார்ந்துவரிற் சகியாமல்
வம்பினொடு துரத்திவிடும் வழக்கென்னப் பயிர்நடுவிற்
பம்பிவருங் களைகளைத்தாம் பார்த்துமனஞ் சகியாமே
வெம்பிமுழு வதுங்களையும் வினைக்குமட வார்புகுந்தார். (௬௯)

வேறு.

தனத்தி னேரென வரும்பியுங் கரத்தொடு தகைவ
தனத்தி னேரென விரிந்துமெம் போலொரு தைய
றனைச்ச மந்தும்வேள் பாணமாய்ப் பங்கயந் தழைத்த
றனைப்பொ றேமென வெகுண்டெனக் களைந்தனர் சார்ந்தே

கஞ்ச மாமல ரதனினுங் கொடியபையங் கணையாய்த்
துஞ்ச வேசெய்வா யெமதுமைக் கண்ணெனத் தோற்றிச்
செஞ்ச வாழ்தியோ நினைவிடே மென்பர்போற் றேகின்
விஞ்சு மாதரார் குவலயங் கொய்தனர் மீள்வார். (௬௯)

அல்லி தாமரை குவளைபா லனுகுது மமைய
மெல்லி யார்கரம் பதங்களின் வீழ்சிறைவிரிமா
வல்லி யிரெம திருக்கையாப் பிரென வழுத்தி
மெல்ல வேகரத் தொடுபதம் பிடித்தென விளங்கும். (௭௦)

வேறு.

குருமுறையிற் படித்தறியா ரிறுமாப்புக் குணம்போல
மருவுபயி ரினங்கடலை வளையாமல் வளர்வெய்திக்
குருமுறையிற் கல்விமிகக் கொண்டவர்தாழ் குணம்போலக்
கருமுதிர்ந்து கதிர்பொருந்தக் கவிழ்ந்தனசெஞ் சாலியெலாம்.

கட்டழகு பெறுஞ்சிறுவர் கல்வியறி வொழுக்கத்தாற்
சிட்டரெனத் தெரிந்தவுடன் சிந்தைமகிழ் தந்தையர்போ
லிட்டபயிர்க் கதிர்மணிபோன் றிலங்குதலு மிகுந்தறிந்து
நட்டுவந்த காலையினு நன்குவந்தார் கம்பளர்கள். (எ௨

வேறு.

கருவுற நிமிர்ந்த பைங்கூழ்க் கற்றைக ளனங்கன் கைவிற்
பொருவவே வளர்ந்து விண்ணிற் போயுறுந் தோற்றந் தன்னை
யருமையி னீன்ற வன்னை யாகிய மருதத் தேவன்
றிருவடி வணங்கச் செல்லுஞ் செவ்விய வயல்க ளெல்லாம். ()

தாங்கெடச் செயினுந் தம்மைச் சார்ந்தவர் வாழ வேண்டு
மோங்குநற் குணத்தார் போல வுழவர்க ளறுத்து வீழ்த்தப்
பாங்குறை சாலி யன்னார் பாதமேல் வீழுந் தோற்ற
மீங்கெம தினத்தைக் காப்பி ரெனப்பதம் பிடித்தல் போலாம்.

வேறு.

தமக்குயிர்போம் படிவரினும் பிறர்க்குதவா மனவுறுத்தர்
தம்மை வேற்றோர்
சமக்களத்திற் கொண்டுபெரும் போர்புரிந்து வென்றமுற்றுஞ்
சார்வ தேபோ
லமைக்குமணிச் சாலிவிடா வரியனைத்துங் கட்டியெடுத்
தடைந்த மள்ளர்
சமக்களத்திற் போர்புரிந்தா ரினிப்பலவை யுடைவரிது
தகைமை யன்றே. (எரு)

வாயுநிறை வரைப்பொருது குவடுகளைப் பிச்செடுத்து
வானோர் வேந்த

னேயுமொரு துணைவனென வெண்ணியவ னிலத்தவற்றை
யிருப்பித்தாங்கு
வாயுவிசை கொடுகளமர் பலர்குழுமிப் பொன்னரியாய்
வயங்குஞ் சாலி
பாயவெலா மங்கிலத்திற் போர்புரிந்தார் சீர்புரிந்தா
ரவரே யன்றோ. (எசு)

வேறு.

பணைத்தபெரும் போர்பிரித்துப் பாரிடைவீ ழச்சிதறித்
துணைத்தமருப் பெழுமேகத் தொகுதியெனத் தும்புகளாற்
பிணைத்தபகட் டினம்போக்கிப் பின்போய்வைக் கோலுடனே
யணைத்தமணி நெல்லும்வெவ்வே றுக்கியுளங் களித்தனரால். (எஎ)

குலம்பொலியக் குடிபொலியக் குணம்பொலியக் கோவேந்தர்
வலம்பொலிய மகம்பொலிய வளம்பொலிய மணம்பொலியப்
புலம்பொலியப் பொன்பொலியப் பொருள்பொலியப் புகழ்பொலிய
நிலம்பொலிய நலம்பொலியு நெற்பொலியிட் டார்களமர். (எஅ)

வேறு.

மெய்யொடு சேர்ந்த பொய்யை வியன்மதி வலியாற் றாக்கி
யையமின் மெய்யைக் கொண்டே யாணைசெய் யிறைவன் போலச்
துய்யநெல் லினத்தி னோடு சூழ்பத ரினத்தை மள்ளர்
செய்யகாற் றிடையே தூற்றிச் செய்தனர் செந்நெற் குன்றம். (எகூ)

வேறு.

ஓங்கு திண்ணிதாம் பற்பல நென்மணி யோங்க
றூங்கு பூமிமான் வரையினு மிகக்கனத் தனவாய்
வீங்கி ஞாலம்பல் லுயிர்களைப் புரத்தலான் மிகவும்
பாங்கு லாஞ்சுமை யெனவினம் பாரப்பேர் பகர்வார். (அ0)

கண்ட விப்பல னடைதரத் தொழில்செயுங் காரா
மண்டு மாபெரு வயிற்றையுந் தாஞ்சிறு வயிறுங்
கொண்ட பான்மையா னீண்டவைக் கோல்வை கொள்ள
வண்டு நெற்கடாங் கொண்டனர் மள்ளரா மறிவீர். (அக)

நகரத் தேவர்க்கு மரசர்க்கும் விளைஞர்க்கு நாடிப்
பருமு றைப்படி யளித்தபி னெஞ்சிய பண்டிக்
தொகையி லேற்றியிற் சொரிந்தன ரூர்த்தடத் தாசீர்
வகையின் மேவிய புண்ணியச் செல்வரா மாண்பார். (௮௨)

இனிமை யாருமெம் மாதரார் கண்டமோ டிரண்டு
தனமெ னப்பெரும் பனையாய்க் கனியதாய்ச் சாரு
நினைவி டேமுனக் கிளிப்பில வென்பர்போ னெருங்கி
யனைய மன்னர்கள் கழுகினற் பலங்கொடு மகல்வார். (௮௩)

வேறு.

தமதுமட வாரிசைக்கு நிகர்குயிலுந் தூரத்துவர்போற்
சார்ந்து மாவி
னமையுமொரு சினையைவளைத் ததன்பலத்தை நயவர்கதுப்பொ
பாகு மென்றே
பெமதுபுல வோர்சொலன்மெய் யேகொலெனக் கவைத்துநி
ரின்மை யாலே
சுமையிலராய் விசியெறிந் திடுவார்கள் பலமள்ளர்
களிப்புற் றங்கண். (௮௪)

வேறு.

கன்னுங் கனிய ராய்த்தோன்றிக் கருத்துக்
கின்னா ராயிருத்தல்
மண்ணிற் கொடுமை கொடுமையறு மாறி
யுறலே மாண்பதுபோ
லுண்ணச் சுவைசா தேந்தகைசு ளுள்ளும்
புறத்து முள்ளுமுறும்
வண்ணப் பலவின் கனிகளொடு வாழைக்
கனியுங் கொடுபோவார். (௮௫)

அங்கண் காத்துத் தனுவெறிந்திங் கடுத்துப்
புதிது கரங்கொள்ள
மனங்கொண் டுடையும் படிகமுகா வளர்ந்து
திரண்டு பசுந்தோகை

யினங்கொண் டசைந்து மணிவிசி யிரும்பூ
தெய்த வளம்படைத்துக்
கனங்கொண் டங்கங் கிடங்கடொறுங் கன்னற்
காடு கழிசிறக்கும். (௮௬)

வேறு.

முந்தைநாட் டமையுழவர் கரமடுத்து வருத்துபகை
முன்னிக் கன்ன
லிந்தநா ளியந்திரத்தா னசக்குண்ணப் பகட்டினங்க
ளிழுத்துச் செல்லுஞ்
சிந்தைநா னுறத்தம்மை வருத்தினரைத் தாம்வருத்துஞ்
செவ்வி யோர்கால்
வந்ததேன் மெய்புணர்ந்தா ரல்லாதார் விடாரென்ன
வியங்கு மோர்பால். (௮௭)

சக்கையுடன் மருவுதலா லெமதுமட வாரினிமை
சாரு மாற்ற
மொக்கமுழு துஞ்சுவையா யுற்றிலகோ தொழித்தேனு
மொப்பா வென்று
மிக்கனைத்து மியந்திரத்தி னிடைப்படுத்தி யாட்டியக்கோ
தெறிந்து போக்கி
மிக்கதனிச் சாறெடுத்துக் குடிப்பார்கண் மருதநில
மேவு மாக்கள். (௮௮)

வடித்தெடுத்த சாறுமினி மருவாமை யாலதனை
மண்டு தீயி
லெடுத்துலைத்துக் காச்சினர்தே ரின்மையினுற் குழியிலிட்டா
ரிவ்வா றின்னற்
படுத்துதலால் வெறும்பிவெல்ல மெனப்பகரப் பின்னரகம்
பரிவு கூர்ந்து
மடுத்தகம திருக்கையிடைக் கொண்டுவைத்துச் சிறைபுரிந்தார்
மருத மாக்கள். (௮௯)

நெய்தல்.

இனையன பலவளம் வெய்தி மேதகு
தனைநிகர் பனைநலன் சாற்ற லாவதே
கனைகுரற் சலபதிக் கடவு ளாட்டிசெய்
நனைமலர்க் கழிநில நவிலு வாமரோ. (௬௦)

சங்கினந் தருமுழு டாழை வியுறல்
பங்கயத் திரங்கியான் பகர்ந்த பொய்ப்பிழை
சங்கரன் பொறுக்குமா சாற்று நீயெனு
மங்கெடுந் துரைப்பதற் கடுத்தன் மானுமே. (௬௧)

அளவர்தம் மடவிய ராம்ப கப்பகை
கொளவளர் மீனினங் குளைக டற்புகுங்
களைபறிக் கெடுத்தகன் கரைக்கு விக்தன
குளமகிழ்ந் தளர்ந்திய ரூளைக்கு விற்பரால். (௬௨)

வேறு.

தனிமுத தற்சிவங் கடுத்திடுங் கடற்றடமான்மா
வனைய காமதி னிறைபுன லானவை மாக
நினைவு முத்திடு முப்புமுப் பொருணிலை யியல்பை
வினைவ தற்கிட னுயறு நெய்தலின் மாண்பே. (௬௩)

வைகை வாழ்வெனுங் கடற்புகுந் தலமரு முயிர்க
ளிகத நந்தநிக் கிறைபரு ளாற்புக லேய்ப்பச்
சலதி மேவுநா வாய்கண்மீ காமனுற் றறைக்கண்
ணுலவு பஃறுறை தொறுமடைந் துறுவன வூங்கே. (௬௪)

திணைமயக்கம்.

அவனி யின்புடைத் தனித்தனி யறுசுவைப் பொருள்கள்
இவனி யின்புறத் திடுமவை சிறப்புறுஞ் சேர்ப்பி
னிவனை மைந்திணைக் கருவுரி மயங்கலு மியல்பா
லவக யந்தீமை யத்திணை மயக்கமு நவில்வாம். (௬௫)

முடிவில் வெள்ளியிற் புகைமுகில் போலெழ முல்லைக்
கொடியு றுங்கிளைக் காஞ்சியின் மயிற்குலங் குழுமிக்
கடிந டஞ்செயக் கண்டுபொன் வெள்ளிநீள் கனியும்
படிவில் புன்னையும் பெய்வன பார்ப்பன பானல். (௬௬)

மருத மாநிழற் றாங்குறு புலிக்குல மருள
வெருந ரப்புலி துறைகளுஞ் செறாவினி லெழுந்தாங்
கொருங்கை மாவொலி யிடியென நினைந்தரா வருந்த
குருமணிக்குல மின்னெனக் கூம்பும்வாய் குயில்கள். (௬௭)

போதி மேலுறு கிள்ளையின் பாட்டொடு பொருந்தச்
சாதி தாமரை யாதியிற் சார்தரு சரகங்
கோதில் யாழ்நரம் புளர்வேற் குகன்பதிக் குலங்க
ளுதின் மாடஞ் செய்வவொத் தார்ப்பன விவாமீர். (௬௮)

குருந்த மேவிய கறிக்கொடிக் காவினைக் குராவி
னிருந்த மந்தியின் றெரிப்பறப் பாய்வன விளந்
தருந்த முன்றுறு தெங்கின்மே லகலனில்கள் தமரும்
பருந்த தன்றுடைந் கிள்ளைவாழ் மருதமும் பறந்து. (௬௯)

உணங்கல் மீனமுத் துப்புடன் கொடுத்துடன் பெறுவார்
பணங்கொள் மாமணி கானகோட் டத்திடைப் படுவூன்
குணங்கொள் வேழமுஞ் சாலியும் பெற்றுடன் கொடுப்பார்
மணங்கொள் சந்தமுந் தந்தமுஞ் சந்தத மறவர். (௭௦)

உறங்கு மியானையின் கோடுபட் டோடுமான் விழ
நிறங்கி ளர்ந்தெழு மணியிருள் கெடுத்தொளி நிறைப்ப
மறங்கி ளர்ந்ததே சரிபுலி பாயுமுன் மருளக்
கறங்கு தெண்டிரை மீன்பல கண்மிசைக் கதுவும். (௭௧)

இனைய பாண்டிநாட் டெழில்வள மெம்மனா வினைத்தே
வனைய யார்வலா தத்திரு நாடெனு மங்கை
புனையு மங்கலம் போன்றொளி ரரிமழ புரியை
நினைவி னுட்கொடு புகலுது முள்ளவா றோர்ந்தே. (௭௨)

நாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௭௨.

திருநகரப்படலம்.

நிலச்சி றப்பையு நிறைபுனற் சிறப்பையு நெடியோர்
புலச்சி றப்பையும் பொருள்வகைச் சிறப்பையும் புனிதக்
குலச்சி றப்பையுங் கோமுறைச் சிறப்பையுங் குறையா
நலச்சி றப்பையும் படைத்ததா லரிமழ நகரம். (௧)

பூம டுத்தது புகழ்மணி தொடுத்தது பூங்காத்
தேமு டுத்தது செல்வமுங் கல்வியுந் திறனுந்
தாம டுத்தது சழக்கெலாம் விடுத்தது தமிழா
னேமெ டுத்தெடுத் துரைப்பதா லரிமழ நகரம். (௨)

கன்னு தற்பிரா னங்கயற் கண்ணியைக் கரத்தோன்
விண்ணை வர்க்கிறை சிறைவிடுத் தருள்குகன் வேயாற்
பண்ணி சைக்குழ லாற்பசுப் புரந்தகோ பால
னண்ணு தற்கிட னானதா லரிமழ நகரம். (௩)

வேறு.

பூவினுன் முகத்தோன் முன்னம் பொன்னகர் தனையோர் தட்டு
மேவுசி றிதையோர் தட்டும் விளக்கவைத் தயர்ந்த காலை
நாவலோர் புகழிவ் வூர்தா நகரமென் றிருக்க வப்பே
ரோவறக் கொண்ட தேனை யூர்ப்பெயர் போன்ற தன்றே. (௪)

பொருளமை சாம கீத புராரியை யென்னுர் நெஞ்சி
னிருள்படப் பொதுளி யன்று ரிறுமாப்பு நிகர்ப்ப வோங்கித்
தெருளுறு மன்பர் மாட்டுச் சிவபிரா னினிது செய்யு
மருளெனக் கனிந்து சூழு மளப்பிலா ராம மல்கும். (௫)

புடைநகர்

வேழ மேகொணீ யெனப்பல கன்னலே மெல்லுந்
தாழ நாகத்தை முட்டியே பொடிபடச் சாடுஞ்
சூழ மத்தியை யொடித்திடுங் கமழுருத் தோன்று
கீழ லைக்கொடும் பார்வையி னடுங்கி நிரைகள். (௬)

எட்டு மாதிரத் தையும்வென்று நிலவுறு வெம்மைக்
கட்டு மோர்தறி நீகொலா மெனவதைக் கனன்று
கிட்டு மன்னதா னானமென் றுரைத்தலிற் கிளர்ந்து
முட்டு வெஞ்சின மொழிந்துறு மவண்பல முனிகள். (௭)

மருத்தை நீயொரு கால்விசை யுளாயெமை மானப்
பொருத்த மாமுரு வேகமுற் றிலையெனப் புகல்வான்
பெருத்த விரிரு காலகளும் விசையொடு பிறங்க
வருத்த முற்றில வருவன பற்பல வாசி. (௮)

கிள்ளை கொக்குமா சேவலென் றுரைபெயர் கெழுமித்
தெள்ளு நாவல ருரைத்தலா லவர்மொழி தேற்றக்
கொள்ள வுன்னியே பறப்பன வெனவிசை குலவுந்
துள்ளி விண்மிசைப் போதரும் பற்பல துரகம். (௯)

எமது ருக்கொளா விருக்குமா னினைவிமெ யின்ன
லமைய யாமிது மீயமென நினைவுகொண் டோங்குத்
தமைநி கர்த்தபல் வாம்பரி புவியிற்கா றட்டா
திமைய டிக்குமுன் வருவபல் யோசனை யெல்லை. (௰)

ஏற்ற மாந்தவு ரிதகமுன் புலிதமீ ருகத்
தோற்று மைங்கதிப் பரிகட்குக் கவினங்க டுறத்தல்
சாற்று மேழ்பரி களைப்பொரு தாவகை தணித்தற்
காற்று மோர்தடை யல்லது வேறிலை யம்மா. (௰௧)

கட்க ரிக்குலம் பொழிதரு கருமத சலமும்
படப டத்தெழு வாம்பரி விலாழியும் பரவித்
தடம ணித்தெரு வழுக்கெடுத் திடப்புரிந் தனவே
லடைய வவ்விரு மாக்களின் வளமெவ ரறைவார். (௰௨)

செய்ய மாவலி பாலிருந் தவனுயிர் செகுத்தோ
னெய்ய வுமுன முண்டமிழ்ந் தெச்சில்செ யுன்னை
வைய மென்றெமைப் போற்சொல வையமென் றெதிர்த்தே
யைய வாழியிற் றகர்ப்பன பலரத மங்கண். (௰௩)

கூறு மிக்குப்பர்ந் தோரொரு வளைவென்றுற் கூவின்
வேறி யாரையும் வென்றன மெனவுள மேவி
யாறு குடிஞெ ளிரதமெய் கிழிபட வாழி
வீறு கொண்டுருள் பற்பல கூவிரம் விளங்கும். (௧௪)

ஏற்ற வந்தவர் கிழந்திய ரழுமொலி யெழுப்பத்
தூற்ற தங்கர விற்சிறு நாணொலி தொகுப்பார்
முற்று போரையே பேரணி யெனக்கொளு மொய்ம்பார்
மற்று மேவணி களையறு வாயினு மிதியார். (௧௫)

கார்வ யங்கிய முழக்கென வின்னவர் கலிப்பாற்
போர்வ யங்குறு நாளெலா நம்பெரும் பொருப்பி
னோர்வ யங்குதோள் வலிமரு வலரிலா நீராற்
சீர்வ யங்கில தேயெனக் கவன்றிடுஞ் செயலார். (௧௬)

வேறு.

எங்கும்பொய் யெனுமு டம்பை யெவருமெய் யென விசைத்தன்
மங்கல வழக்கா மென்று மனத்திடை நினைத்து வாழுந்
துங்கமார் வயவர் தன்மை சொல்லுதற் கெளிதோ மேன்மை
பொங்கிடை நகரின் பண்பும் புகலுதுஞ் சிறிது மன்னோ. (௧௭)

இடைநகர்.

வேறு.

நீணி லிப்பெருஞ் செல்வமு மியாக்கையு நிலைமை
பூணு றுதுபோம் வருமிது போலெனப் புலத்திற்
காணு மாறுபல் கன்னிய ருசலிற் கவினுஞ்
சேணு லாமலர்ப் பொதும்பர்கள் வயின்வயிற் றிகழும். (௧௮)

கையின் மேவுபொற் பந்தையம் பந்தயங் கழறித்
தொய்யின்மாமுலைக் கிணையெனக் கவிஞர்கள் சொலுஞ்சொ
லையமேவுவிண் ணிடையிருந் தாற்சரி யாமென்
றெய்யெ னக்கக னத்திடை யுந்தின ருவப்பார். (௧௯)

நந்து நந்துநற் களத்தியர் நகிலனேர் நவில
வந்த தாமென வடிப்பர்கண் மீளவு மருவப்
பந்து வந்திடிற் புரத்தறம் மியற்கையாம் பண்பாற்
பந்து வந்தவென் றுளங்களித் தேற்பர்பா வையரே. (௨௰)

வேறு.

எந்தே கம்போன் றுடலெனும்பே ரேய்ந்தா யெனினு மாலையிட்டு
வந்தார் கமலக் கரமன்றி யொருவா வெமது தனப்போரை
யந்தோ புனைந்தார் பலர்கரமு மடுப்பாய் சிச்சி யெனக்கனன்று
நொந்தா ரிடித்தா லெனக்கனக நொறுங்க விடிப்பார் பலமாதர். (௨௧)

இருமை யுடற்கோ ராவியுள தென்னே புதுமை யெனமனத்தா
லொருமை யுற்றிட்டிய வாடவரு முழையன் னுரு முலவியுறுங்
கருமை படியும் பூங்காவுங் கமலத் தடமுஞ் செழித்தோங்கும்
பெருமை யிடைமா நகரிதுவாம் பேசப் புகுவா முன்னகரே. (௨௨)

உண்ணகர்.

வேறு.

வரைவிலான் சிவலிங்க வடிவாகி யரிமழத்தில்
வாழுல் காணாத்
திரைசெய்நீர்த் திரிபதகை யந்நகர்சூழ் கிடந்துசெவி
சேரா நண்பற்
குரைசெய்வா மிதனையென நாகருல குறுவதுபோ
லொலியா லோங்குங்
கரைசெயாக் கடலனைய கிடங்கு நிலை யெவராலுங்
காணொண் ணாதால். (௨௩)

எமதுகுலத் தொன்றனுயி ரிறுத்தமா லவனுருவ
மெடுத்த மீனங்
கமடமனைத் தொடுங்கும்வகை கடுகெடுப்பேம் வலனுயிற்
காக்க வென்னுந்
தமதுபகைக் கரியினத்தைச் சாடுமிய மனுக்குழுச்சந்
தனையு ழுத்து
மமையும்வலி மிகப்படைத்த விடங்கரினங் கிடங்கினங்
களவின்ற ன்றே.

பொன்னிதழித் தொடைப்பெருமான் றனைவிடுத்து வீற்றிருக்கும் புனிதத் தான
மென்னவிர சிதப்பொருப்பு மெய்திவளாந் தினிதிருப்ப தேய்க்கும் வானந்
துன்னுமிழு வாம்புரவி நடைதட்ப விண்ணாள்வுந் தோய்ந்தி யாரும்
பன்னரிய வளிபடைத்துப் பலபொதிசேர் செச்சியெழில் பகரற் பாற்றோ. (௨௫)

கணிகையர்வீதி.

தரைமிசைப் பாதந் தீண்டின்வின் னவரித் தையலர் வாய்தலிற் கொணர்ந்தே
யுரியபொற் புலிப்பொன் னனைத்துமீ குவரென் றுன்னிய நான்மறைக் கிழவன்
பெரியவா னவர்காற் றரைமிசைத் தோயாப் பெற்றிசெய் தாரென்பர் பெரிய
ரரகர வினைய கணிகையர் செவ்வி யளவறிந் தியாவரே யறைவார். (௨௬)

பரத்தைய ரென்னும் பரமனு ரொருகாற் பண்புளோர்க் களிப்பரோர் சுவர்க்க
மரத்தைநேர் விழியிப் பரத்தையர் தம்பா னடுப்பவர் பண்பிலா ரெனினுங்
கரத்திடைக் கொள்ள நிச்சலு முள்ளங் களித்திரு சுவர்க்கமீந் திடுவார்
வரத்தின லுயர்ந்தோ ரிருவரி லெவரோ வழுத்தவி றறிவினால் வல்லீர். (௨௭)

வள்ளுவர் பொருளி லாருக்கிவ் வுலக மருவிய சுகமிலை யென்னத்
தெள்ளி நன்குரைத்தா ரச்சுக மிதெனச் செப்பிலா ரறிந்தனம் வறிய
ரள்ளுதற் கமைந்த பேரழி லுடையா ராயினும் விடுத்துப் பொன்னளிப்போ
ரெள்ளுபுல் லிழிந்தோ ரெனமுற் றிடுவா ரிக்கணி கையர்சுக மொன்றே. (௨௮)

திருநகரப்படலம்.

வேறு.

தூன்று மாநிதி யோர்வந்து நிதிதந்து தோயு
மன்று மேவெறுங் கையைத்தம தகங்கொள்வா ரவர்பொன்
குன்று காலையு மகத்திடை வெறுக்கையே கொள்வா
ரென்று மொன்றுபோ லிருப்பவ ரிவரலா லெவரே. (௨௯)

கடைவீதி.

தரைப்பொருளும் வரைப்பொருளுஞ் சலதியிடைப் படுபொருளு
நிரைப்படவைத் தெல்லவரு நினைத்தவகை பெறத்தருமிக்
குரைப்பகலாக் கடலாடைக் குவலயமான் பண்டாரம்
வரைப்பிலவெவ் வேறிருக்கும் வகைகாட்டு நியமமெலாம். (௩௰)

மருக்கானு மலர்பகரு மடவரலை யடுத்தணங்கே
யரக்காம்ப லிதழ்க்கோவை யரிவிலை யுரையென்ன
வுரைப்பாளைப் பணைச்செருக்கா லுரைத்தியோ வெனச்சினவத்
திருப்பாவா யுனக்குளதஃ தெனக்கிலெனச் செப்புவனால். (௩௧)

அருமைநவ மணியின்மு மளப்பிலா நிதித்திரளுந்
தருமநெறி யாலீட்டித் தகப்பெருக்கு மிந்நகர
மொருமணியு மிருநிதியு முறமும்ப ரூரதனைப்
பெரிதுநகை செய்தென்னப் பிறங்குமணி வட்டாலும். (௩௨)

பரவைகடைந் துடல்கரிந்து படாதபல பாடுற்றுத்
திருநெடுமால் பொன்னுடை சேர்ந்துபே குறலென்னே
பெருமையதின் மிகச்சிறந்த பேராடை வேட்பவர்க்குத்
தருவதெதிர் நோக்கியுறுந் தன்மையதிவ் வாவணமே. (௩௩)

சூத்திரர் வீதி.

விளங்கியபல் வகைப்பொருளும் வேண்டியடைந் தவரெவரு
முளங்களிப்பப் பெற்றிடுவா னுற்றவா வணம்புகன்றும்
வளங்கெழுபன் னிலநலனும் வளர்வித்து மனநிலையிற்
றளங்கலிலாச் சூத்திரர்தந் தொன்மைநலஞ் சொல்லிநிற்பாம். (௩௪)

மூன்னருறு மூவகையோர் மொழிந்தபணி விடைபுரிந்து
மன்னுபல தொழிலாற்றி மருதநில வளம்பெருக்கிக்
கன்னல்கமு கரம்பையிலாங் கலிவளர்த்துக் கலிதவிர்த்துத்
துன்னியருட் புரிமைகொடு துலங்கிநிறை குவரெங்கும். (௩௫)

நாலாய்ந்த பாவாக்கி நூன்னியபல் கலையியற்றி
மேலான புலவரென விளங்குநா ருகவினுற்
பாலாதி தருந்தெய்வப் பசுப்புரப்பார் பணிசமைப்பார்
தோலாரு முழவதிர்ப்பார் தொழில்வகையெம் மளவிற்றே. (௩௬)

எந்நாளுந் தொழில்புரிவா ரிசைக்குயிலு வம்பயில்வார்
கொன்னுரும் புயவலியார் குலவுமன நலமுடையார்
பின்னுன குலத்துதித்தார் பிறங்குதெரு வளம்புகன்றுந்
தூன்னுரில் லாவசியர் தொன்மறுகி னணிபகர்வாம். (௩௭)

வைசியர் வீதி.

ஒருவனிய விடமுரைத்த வொருமொழியை மனத்துன்னி
யிருபதிற்று டைம்பதின்ம ரின்னுயிர்நீத் தறங்காத்த
பெருமையவே ளாண்குடியிற் பிறப்புடையார் வாசகத்தி
னொருமையுடை யாரெனயா முரைப்பதுமோர் புகழாமே. (௩௮)

வாசவனு தியவானோர் வாசகநம் பாமாறன்
றேசுமலி யிவர்குலத்தோர் செப்புமொழி நம்பினனே
யீசனடிக் கன்புநிறை யிவர்குலமோ தேவர்களோ
பேசுமிடத் தினிநுயர்வு பெற்றவர்கள் பெருமதியீர். (௩௯)

கொடையினுற் காத்த குலப்பண்புங் குறிர்ந்துநல
மிடையுறு வாசகத்தா லினியகங்கை குலப்பண்பு
நடையினு லாலறிவு நாடோறும் வெளியிடுவார்
விடையினூர் பதந்துதிலும் வேலையிது மறவாதார். (௪௰)

விடையான ரன்பர்பணி விடையாளர் விருந்தருத்தச்
சடையார்கூ ளகம்புறமா சடையார்க டனிச்செல்வ
முடையார்கள் பொன்னிறைசே ருடையார்க ளுயர்கதவ
மடையார்க ளடையார்க ளடையார்க ளாதலினால்.

மறைபுகலு மகமாதி வருத்தொழி லெவற்றுள்ளு
நிறைபுகழ்ற் றெரப்பிகந்த நீர்த்தாறவஞ் சியற்றுவரே
தறையிடைவாழ் வுடையரெனச் சாற்றினர்செந் நாப்போதார்
குறைபயிலா விவர்வாழ்வு கொடுப்பர்புவி யோரெவர்க்கும். (௪௨)

மன்னவர்க்குத் தாதைகல் வபமுறவெஞ் சமராற்ற
னன்னிலைமை யமைச்சுரிமை நன்னன்மகட் கொடையளித்தன்
மின்னியவே ளாண்மைசெயல் விருந்தருத்தி மிகையருந்த
லென்னுமிவை முதற்பலசி றெய்திவளர் மேன்மையினர். (௪௩)

ஏல்லவரு மெப்பொருளு மெவர்க்குமெடுத் தெடுத்துதவி
வல்லகணக் கினிலிம்பி வரையும்வழு வாராகிக்
கல்லுமுரு கிடப்பேசிக் கடலுலங்க வசப்படுத்திப்
புல்லுதலால் வசியரெனப் புகல்பவரே வைசியரென்போர். (௪௪)

தரைமிசையும் வரைமிசையும் புனைமிசையுஞ் சூழ்ந்துபல
பொருணிறைத்த பேழையெலாம் பொன்னிறைத்துப் புகழ்நிறைத்து
மருவுமிவர் பெருவாழ்வின் வளமனைத்துந் தெரிந்தன்றோ
திரைகடலோ டியுநிதியந் தேடுகவென் றார்முதியோர். (௪௫)

பூவுலகத் தெவர்தனத்தாற் பொலிந்தவரா யினுமவர்பான்
மேவுதன மெலாந்தம்பான் மேவுபெருந் தவமுடையா
ராவதினு லதிந்தன்றோ வன்னவர்க்குப் பொருத்தமுறத்
தாவில்பெரி யோருரைத்தார் தனவைசிய ரெனுநாமம். (௪௬)

தனத்தான்மட் டுஞ்சிறந்த தன்மையரோ தருமநெறி
மனத்தாலுஞ் சிறப்புடையார் மல்குமுயர் குடிவாழ்க்கை
யினத்தாலுஞ் சிறப்புடையா ரிடங்கடோறு மடைகின்ற
கனத்தாலுஞ் சிறப்புடையார் கருத்தாலுஞ் சிறப்புடையார். (௪௭)

எத்தனைதண் ணீர்ப்பந்த ரெத்தனையோ பசுமடங்க
ளெத்தனைகல் விச்சாலை யெத்தனையோ சத்திரங்கள்
ளெத்தனையோ வாவிதரு வெத்தனையோ விவர்தரும
மெத்தனையோ வத்தனையு மித்தனையென் றெவர் புகல்வார். (௪௮)

மட்டிலா வூதியகா டொறும்வளர வளமலியும்
பீட்டினங்க டொறுஞ்சென்று பறகுமிவர் சிராய்ந்தே
செட்டியெனுந் திருநாமஞ் சேர்ந்தனனெங் குகப்பெருமா
னிட்டமிகு மிவர்மகிமை யெம்மளவிற் றுங்கொல்லோ. (௪௯)

அரசர் வீதி.

வேற்றரசர் நிதிவேண்டி வெருண்டுபோரச் செல்லாராய்
மாற்றலர்தஞ் சமர்வலியை மாற்றியவர் புறங்கண்டு
நாற்றிசையும் வயவிளக்க நன்கமைத்துங் குடிகண்மனந்
தேற்றுபய விருணீக்கித் தூயபுக ழொளிபூண்பார். (௫௦)

ஆறிலொரு கடன்பெறுத லன்றியொரு கடனின்றி
வீறுமுயர் கிரிமலையின் மேலாக ...மென்னக்
கூறுபயிர் நனிவளர்த்துக் குற்றமெனுங் களைகளைந்து
தேறுமன்பு நீர்பாய்த்துச் சிவனருளாம் பூளையுறுவார். (௫௧)

பேரிபோன் மிடறுடையார் பிறங்குமடி நிலைபுரியார்
சேருடையை விட்டவன்கை சிவணியநட் பிலக்கணைத்தா
ரூருமயப் படைமுதலா மாறங்க நனிபொருந்திச்
சீரணியுங் காவலவர் செழுநிலத்தோர்க் காவலவர். (௫௨)

வேறு.

அறம்பொரு ளின்ப நிலையற மறமா
மறுவகை யியலினு மனுவுந்
திறம்பல ராறு தானையுஞ் சிறப்பச்
செறிந்தன ரேதமே யாகி
யுறுந்தொழி லாறு முடையர்நன் னடைய
ரொருகண மேனுந்தம் முள்ள
மறம்பயி லாது வாழ்பவ ரைந்து
வகைக்குழுச் சுற்றமு மமைந்தார். (௫௩)

தங்நிலத் துறைவார்க் கைவகைப் பயமுந்
தடுத்தன ரொறுக்கியெப் பொழுது
மின்னலுற் றவருக் கெளியரா யிடுக்க
ணியற்றினே ரொருமக னேனு

மன்னவற் கோறற் கஞ்சிலார் செவியே
யக்கமா வறிந்ததை நன்கு
பின்னுறத் தெளிந்து நீதியாற் களிக்கும்
பெற்றிய ரரசுசெய் பெரியர். (௫௪)

அந்தணர் வீதி.

ஒருகுலமு மிருபிறப்பு முத்தொழிலு நான்மறையு
மோரை வேள்வி
புரிவதுவு மறுதொழிலு மெழுகடலு மெண்மலையும்
பொருந்து மொன்பான்
மருவியகோள் களுநிலையின் மாறினுமா றுப்பண்பும்
வளர்சம் பத்தும்
பெருகவரு பன்னொருமுக் கோடியரிற் சிறந்துறுவர்
பெருமுந் நூலோர். (௫௫)

வேறு.

அறுவ கைத்தொழி லிடத்துள பெருவிருப் பமீரா
மறுவில் பூசனை யதிதிகள் பூசனை மகஞ்செய்
துறுவ காமவி யுண்டலிப் பெற்றிசா லுரவோ
ரிறுவ தில்லெனு மிருநிலை விளக்கிடு மியலோர். (௫௬)

தீர்த்த மூழ்குதல் சந்தியா வந்தனஞ் செபித்தல்
சேர்த்த வோமங்தே வார்ச்சனை விருந்துபோற் றிடுத
லார்த்த வைஸ்வதே வந்தினந் தொறு முறையாற்றிக்
கூர்த்த சிந்தையோ டிலங்குவர் பார்ப்பனக் குலத்தோர். (௫௭)

பிராமண் தெய்வமா மிருவகைக் கன்ம மும் பெரிது
விராவுங் கொள்கையர் மெய்யலாற் பொய்சொலா விரதர்
பராவு மன்பினர் முப்புரி நூலினர் பண்பாற்
றராத லங்தொழுந் தகையினர் வேதவித் தகரே. (௫௮)

எம்பி ரான்றன துடைமையெப் பொருளுமென் றெண்ணிப்
பம்பு மெவ்வுயிர் மாட்டுநற் பேருள் பரப்பித்
தும்பி சூழ்தரு முண்டகத் தொடையலுஞ் சூடிக்
கும்பு கொண்டுவாழ் குவர்பலர் முதன்மையாங் குலத்தோர். (௫௯)

பிரமசாரியநிலை.

ஒருகு லத்தினி லிருபிறப் புறும்ப நயன
மருவு கன்மமுற் றவர்மறை யோருவாள் மாண்பு
பெருகு முஞ்சினாண் கரியமான் றோற்கலை பெறுதோ
ளுரிய பன்னலி ஞமுப வீதமுற் றொளிர் வார். (௩௰)

கூவி ளத்திரு முருங்கினுந் தண்டுகைக் கொள்வோர்
மேவு காலையி லிரவியை வணங்கியே விருப்ப
மோவு றாதுநற் சமித்தெடுத் தியற்றுவ ரோமந்
தூவு பிக்ஷை கொண் டுண்பவ ரகம்புறந் தூயோர். (௩௧)

தேசி கற்பணிந் திருவெனக் குலைத்தொடு நிசி
யாசை யார்த்திருந் தியம்பென வினிமையி னறைந்து
காசில் பன்மறை கரும்பொரு ளுளங்கொளக் கற்பார்
வாச மாலைசாந் தணிகலர் வன்னியர் மகண்பார். (௩௨)

வேறு.

புலருமு னெழுந்து நித்திய கருமம்
புகல்விதி முறைப்படி புரிந்து
பலகலை யாய்ந்து பரனைவந் தித்துப்
பரிவின ருடனமு தருந்தி
நிலவுல கினுக்குத் தெய்வத மாகி
நின்றுமா மறைக்கொரு வித்தாய்
மலரவன் முகத்துற் பவித்தவர் மகிமை
வழுத்திட யாவரே வல்லார். (௩௩)

ஆதிசைவர்.

மூந்த வேயெழு நான்கெனுஞ் சுருதிகண் முதன்மை
வந்த சிரெழு நான்கெனு மாகம வகைகள்
சிந்தை கொண்டவர் புராணமீ ரொன்பதுந் தேர்ந்தோ
ரெந்தை யாரடி மலரலாற் கைதொழா வியல்பார். (௩௪)

பூதி மீந்திடு முரிமையர் மனுக்களிற் புரையில்
லாது மேதகு மைந்தெழுத் தன்பருக் கருளுங்
கோதி லாதசற் குருத்துவ விலக்கணந் தொண்டோ
ராதி சைவராம் பெயரின ரருளுரு வமைந்தோர். (௩௫)

ஞானக் கண்ணினுக் கல்லதை வெளிப்படா நம்பன்
றூனக் கண்ணிய புயந்தொடு கருணையாற் சகல
ரூனக் கண்ணினுங் கண்டிய வெளிப்பட லொப்பா
சீனக் கண்ணுரு ரிவர்சிவத் துவிசரென் றிசைப்பார். (௩௬)

வேறு.

ஆதிமறை மனுவோதி யாகமத்தின் படிகடுக்கை யணிவார் பூசை
நீதிபெற நித்தியநை மித்தியகா மியங்களினு னெடி நிறுத்தி
யோதுசிவ னடியார்க ளுடனருந்தன் மகிழ்ந்துறைத லுரிமையாக்கித்
தீதில்பல கலையாய்ந்து பொழுதுகழித் தகங்களிப்பர் சிவநூற் செல்வர்

கற்புடைமகளிர்.

நாயகற்கு முன்னெழுத லாதிபின்ன ருறங்கல்கடை
நன்னாறு முந்நான்
கேயவகைக் குணங்களுறீஇ யீசனெனக் கணவனையே
யெண்ணிப் போற்றிப்
பாயபணிக் கஞ்சாம லருந்தியே பல்வேறு
படிவங் கொண்டு
தூயவரி மழுத்தடைந்தா லெனநிறைவர் கற்புடைய
தோகை மார்கள். (௩௮)

நால்பயில்வோர்.

சிந்தையெனும் புலத்தினிடைத் திகழறிவு விதைகளிதைத்துச்
சுந்தரநா லாய்தலெனுந் தோயமிட்டு மறநிமென
வந்தகளை யறக்களைந்து மகிழ்ச்சியெனும் பயிர்வளர்த்துச்
சந்ததமும் புகழ்ப்பலனைச் சாருவர்மா னவர்பலரும். (௩௯)

பலவகை அறச்சாலைகள்.

சூவி ரண்டு சமய முறைநெறி
மேவு நற்றவ மேலவ ரின்புறக்
கூவி யுண்டியுங் கூறையு மீந்திடுந்
தாவில் சாலை தலைத்தலை தங்குவ. (௪௰)

அகில நாயக னென்றருள் செய்தலிற்
றகவு றாகமந் சாற்றும் விதிப்படி
மகிமை வேதியர் மாமுனி வோருடன்
மகமி யற்றிடுஞ் சாலையெம் மாட்டுமே. (௭௧)

சரியை யாதியோர் நான்கிற் றனித்தனி
யுரிய நால்வகை யுற்ற வொழுக்கினர்
பரவு நன்மை பயப்ப மகிழ்ச்சியின்
விரவு சாலைகண் மேவுவ வெங்கணும். (௭௨)

திலக வானுதற் றெய்வமின் னொருட
னலனு கர்ந்து நயத்தலின் மேம்படக்
குலவு மின்பங் கொடுக்குஞ் செழுந்தமிழ்ப்
புலவர் சங்கம் பொருந்துமெங் கெங்குமே. (௭௩)

புனலெ டுத்தலின் போய்மீள்வ நீர்பெயுங்
கனமு ழக்குமெக் காலும ரூதகிற்
றினமு நான்மறைச் செல்வ ரிருந்துஞ்செய்
கனமு ழக்கமெக் காலும ரூதரோ. (௭௪)

ஈச னருளத் தின்ப முறப்புரி
பூசை யாதி புகலும் விதியெலாம்
பேசு மாகமம் பெட்பொடு கற்பவர்
மூசு சாலைகண் மொய்த்து முழங்குவ. (௭௫)

திருக்கோயில்.

பாண்டியநா டெனுந்தேவி திருமுகமே நிகராகப்
பயிலுஞ் செல்வ
மீண்டியறம் வளர்வதனுக் கிடமாகு மரிமழுவூ
ரிதனை மன்னிப்
பூண்டிலகு செழுந்திலக மெனலாகு முள்ளன்பு
பொருந்தி நின்று
வேண்டியவர் வேண்டியவை பெறவருளுஞ் சிவபெருமான்
மேவுங் கோயில். (௭௬)

வேறு.

விண்ணவர்க ளோடேறு மேவிநதிச் சடையுடைய
பண்ணவனைத் தொழவரற்குப் பண்ணியசோ பானங்க
ளெண்ணியநல் வழிபோலு நாதர்திருத் தளிமுன்பு
கண்ணகன்ற கோபுரத்தின் காட்சிமிகு மாட்சியதே. (௭௭)

நீட்டரிதா யவேதஞ் செப்பொலியு மணமிகுந்த
தோட்டலர்ப்ப பலவடியார் தொடுத்துதவ மனுவோதிச்
சூட்டொலியு மூவர்முனஞ் சொன்னவருட் டமிழ்வேதப்
பாட்டொலியு மோரேழு பரவையொலி யையுமடக்கும். ()

பொதுவகை.

மாற்றலர்த முளங்கலங்க வயப்படைத்தூ ரியங்கறங்கு
மேற்பவருட் குதுகலிப்ப விண்முழ வங்கலிக்கு
நாற்றிசையா னையுந்திகைப்ப நன்மகப்பே றறவதனை
சாற்றுமுழ வொலியேழு சலதியொலி யினும்பெரிதாம். (௭௯)

வில்வலியிற் பேடியென விளம்பிடுவர் பார்த்தனையு
மல்வினையிற் காண்மகனை வழுத்துவர்கான் மகனென்னக்
கல்வியினுஞ் சேடனைத்தங் கால்கீழ் வாழ்கைப்பார்
பல்வகையா னுஞ்சிறந்த பண்பினரா டவரெவரும். (௮௰)

வெற்பினுஞ் செயுமுலையார் மிளிர்மதியாற் செயுமுகத்தார்
பொற்பினுந் திருமகளு மலர்மகளாப் போதவுள்ளார்
கற்பினு லருந்ததியுங் ககனமீச் செலவிடுப்பா
ரற்பினு லங்கனையா ரங்கனையா ரெவரம்மா. (௮௧

என்வரையுங் கருணைசெயு மீசனு ரெழுந்தருளுந்
தன்மையகத் திடைக்கொண்டு தானும்பல் லுருவாகி
விண்மலைவந் துறைவதுபோல் விளங்குவன விளங்குமொளிப்
பொன்மலியு மணிமாடம் புலவருங்கண் டதிசயிப்ப. (௮௨

அம்மாட மேடைமிசை யரிவையர்செய் நடவியலைச்
செம்மானை நிகரும்விழித் தெய்வமின்னார் கண்டொளித்துக்
கைம்மாண்பும் பதமாண்புங் கற்பதற்குத் துணைசெய்யு
மம்மாலின் குரைப்பரிதா நாட்டுகொடிப் படவினை. (௮௩

இன்னவகை பன்னலமு மென்றுநிறை யரிமழமா
நன்னகரின் வளமித்த நானிலமெ லாந்தெரியு
மின்னறுதா னென்னுரையி லடங்குமோ மாமுனிவர்
மன்னியுறை நைமிசமாம் வனத்தியல்பு தனைப்புகல்வாம். (அச

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் உகக.

நைமிசாரணியப்படலம்.

பொன்னந் தாமரைப் பூவிலோன் முனிவரர் பொருட்டு
முன்னந் தானொரு குசையுரு ளுய்த்திட முடுகி
மன்னந் தாவள மஃதுறக் காட்டிய வதுமே
யன்னந் தாவியீ கங்கைசார் நைமிச மாமால். (க)

பெருமை மிக்கவான் பிறங்கிய தேவரும் பிறரு
மருமை மிக்கசீர் முனிவரர் மகத்தனி யாதி
யொருமை யுற்றுவந் தனைத்தினந் தோறுமன் குதவுங்
கருமை பெற்றபைந் தருக்கள்சூழ் நைமிசக் கானம். (உ)

மோக நீப்பது மும்மலஞ் சீப்பது முனிவர்
யோகங் காப்பது நிறைந்த மெய்ஞ் ஞானத்தி னெடுநற்
போகஞ் சேர்ப்பது புண்ணியந் தருவது புலராச்
சோகந் தீர்ப்பது நைமிச வனமெனுஞ் சூழல். (ங)

சத்து வத்தனில் வான்றரு வைக்கையு மெடுத்துப்
பாத்தி யத்தினர் சிறந்தவாப் பகருவர் பரிந்தம்
மாத்த லத்தினர்க் கவைகெடா வளியினை வழங்குங்
காத்தி ரத்தினே மெனப்பொலி நைமிசக் கானம். (ச)

கரங்கள் கூப்பினின் றெவ்வகை விரும்பினுங் கருத்துள்
ளிரங்கி யீகலா தொழுப்பவர்க் கீகுந ரியல் போற்
கரங்கள் கூப்புநர்க் கீகலா தொழுப்பவர் களுக்கே
யிரங்கிப் பல்கனி யீயுமுன் னிலத்தைத் திலங்கும். (ரு)

அரம்பை யோடுறு மவரையு மலியுண வழைக்குந்
தரம்பொ ரப்பல தரமிலை கரமசைத் தவிரும்
புரம்பொ டித்தவன் பொருதுரி புலியடிப் பைங்கா
யரம்பை பற்பல வவனுயர்ந் தழுகுசெய் தமரும். (சு)

மாயன் மைந்தனுக் கொருகணை மலரென மருவி
யேய மாதவ நிலையிறழ் தரச்செய நினைத்த
தாய பாதக மகற்றுமின் னெனமுனி வரர்பாற்
றாய தாங்கனி கொடுத்தடுத் திருப்பபல் சூதம். (எ)

இன்ன மாதவர்க் கெம்பெயர் முனிவர னெய்தி
முன்ன வன்கதைக் கனிரச மீந்திடு முறையாற்
றன்ன மின்மிகுந் தபசிக்கூட் டம்பெறத் தழைத்துத்
துன்னு தேங்கனி யுகுத்துமென் றடுத்தபல் சூதம். (அ)

நிலையி லுற்றலா லொருவர்செய் நன்றியை நினையாப்
புலையி லுர்க்கறி வுறுத்துதல் போன்மெனப் புனலை
யுலைவில் வேர்வழி யுணமுன முதவிய துன்னித்
தலையி லுற்றருந் தாழைகள் பலவவண் டழைக்கும். (கூ)

கம்பு தூக்கிய கரத்தனு முரியசங் கரனும்
பம்பி நின்றெனப் பூவையுங் கொன்றையும் படிந்து
கொம்பு பூத்தலர்ந் தளிகள்வீழ்ந் துணமதுக் கொட்டி
யம்புவிங்கெலா மளவிலா மணமுற வாக்கும். (ய)

வேறு.

எங்களி லொன்றை யெழிற்கரத் தெடுத்த விறைவனை
யனையரா யிலங்குந்
துங்கமா முனிவர் குழாம்பல வசிக்குஞ் சூழலா
யிருத்தலா னமையுந்
தங்கவோர் காலந் தாங்குவ ரென்னத் தருக்கொடு
குதிகுதித் தோடிப்
பொங்குபே ருவகை யொடுதிரிந் தாங்குப் பொலிவன
வளவிள மான்கள். (யக

வேறு.

காத்தனையோ தருக்கனிவ னிருத்திடினு மவற்றின்பே
ரினைக்கொள் ளாமற்
பத்திரத்தை மலரையணி பரமசிவ னதிலிருப்பப்
பட்டன் ரேனும்
முத்தமப்பே ரினைக்கொண்டா னென்றவகை யுடன்கனிவா
யும்பர் நாட்டில்
வைத்ததரு வையுமிகழ வளர்ந்தாங்கு வளர்சம்பு
மரங்கள் மல்கும். (௰௨)

இந்தவனும் பலபடைத்துத் தேவருக்கு முனிவருக்கு
மெவர்க்கு மின்பந்
தந்தவளர்ந் துயர்நைமி சாரணியத் திலங்கியமா
தவசி ரேட்டர்
சந்ததமுங் குழுமியிருந் தைந்தடக்கித் தவம்புரிந்து
தகவா யோகு
வந்தசிவ ஞானமுற்று மகம்பலசெய் தருவிலருள்
வாரி யாழ்ந்தார். (௰௩)

ஒருகணமும் பரஞ்சோதி யுருநிலையை மறவாம
லுளத்து நோக்கி
வருகணத்தர் கனவினுநல் வழியல்லா வழிசெல்லா
மனத்தர் கல்வி
முருகமொழி யின்சொல்லும் பேரன்பு மெய்யுணர்வு
முடையா ரின்பம்
பெருகமறை யாகமமும் பிறங்குபுரா ணாதிகளும்
பெரிதுந் தேர்வார். (௰௪)

வேறு.

காசிபன் வியாசன் வியாக்கிர பாதன் கௌதமன்
மார்க்கண்டன் பராத்து
வாசன்வான் மீகன் சுகன்கலைக் கோட்டு மாமுனி
புதஞ்சலி வசிட்டன்

மாசிலத் திரியாங் கீரசன் சனற்கு மாரனா
ரதன் றுரு வாசன்
பேசரி ருரோம னகத்தியன் சனகன் பிருகிர
லியமுனி பிறரும். (௰௫)

ததிபுலத் தியனே ரண்டமா முனிவன் சமதங்கி
சத்தகூன் முனிவன்
விதிநிகர் பதுமன் சௌனக னாதி மேதகு
முனிவரர் வேதத்
துதிமுறை தவறா தொருபெரு வேள்வி யுஞற்றியாங்
குவகையோ டிருநா
ளதிமதி பொதியு முடியுடைப் பெருமா னுட்டிய
லருட்கட லதனை. (௰௬)

செவிவழி யுணுமா சிந்தையுள் விருப்பஞ் செறிந்தவ
ராசியமீ தார்பாற்
புவிமிசைப் பெறுவ மெனநினை பொழுது புரிசடைப்
பொருவிலோன் பொருவ
லவணருட் சூதமுனிவரன் வரலு மவரொடு
மெதிர்புகுந் தழைத்துத்
தவிசின்மீ திருத்தி நான்முறை போற்றித்
தாழ்ந்துநின் றறைகுவர் மாதோ. (௰௭)

சிவகதை நிறைந்த தெய்வதக் கடலே திகழ்பதி
னெண்புரா ணமுமோர்ந்
தவனியி லெமக்கி னருளினு லுரைக்கு மற்புதக்
கற்பக மனையாய்
நவமுற வின்று பரசிவ சரித நறவைவேட்
டிருந்தன நலமா
முவகைமீக் கொள்ளத் திருவருட் பெருக்க
முய்த்தரு ளெனயிவ ணுறவே. (௰௮)

வேறு.

பாரி லுள்ள சிவதலங்கள் பலவலற்றுட்
சிறப்புடைத்தாய்ப் பலவினை னெஞ்சக்

நோரிலுட்ன் றருமூர்த்தி யுறமிலையாய்த் தீர்த்த முயா
வுளதாய் மேலாஞ்
சீரினுயர் சிவதலமான் மியமொன்று கருணைகொடு
செப்பல் வேண்டு
நீரினிறை மனத்தவனே நற்றவனே கற்றவனே
நலஞ்செய் வானே. (௰௯)

எனச்சவு[illegible]நாதியர்க ளிசைத்திடலுஞ் சிவனருளை
யெண்ணி யேத்தி
மனத்தின்மிக மகிழ்வெய்தி மாறாத பேரன்பு
வளர நோக்கி
யனத்தனரி யறிவரிய வரன்சரிதப் பெருங்கடலை
யளவிட் டியாரே
கனத்தபுவிக் கண்ணுணர்த்துவ் கலைமதியார் முனிவர்காள்
கருதிக் கேண்மின். (௨௰)

வேறு.

சிவகதை கேளாச் செவிமரப் பாவைச் செவியன்றிச்
செவியுள தன்று
சிவகதை யுரைப்பார்க் குதவிலார் செல்வஞ் செல்வமென்
றுரைத்திடுந் தெய்வச்
சிவகதை படியார் கலையறி வாய்ந்து செப்பிடிற்
கலையறி வாஞ் சீர்ச்
சிவகதை நாலைப் பூசியா ரெடுத்த சென்மமுஞ்
சென்மமன் றறிவீர். (௨௧)

சிவகதை யன்பாச் செவிவழிக் கேட்டோர் செல்வமுற்
றளவிலாண் டிருந்து
சிவபத மடையுஞ் செவிவழி யறிவர் தேவராதி
தியர்துதித் திடுஞ்சீர்ச்
சிவகதை படிப்பார் படிப்பவர்க் குதவி செய்தவர்
பூசைசெய் திடுவோர்
சிவபர ஞானமன் கதை காணுத் திருவரு
ளுடைய ராய்த் திகழ்வார். (௨௨)

வேறு.

சிவகதையே சரியைமுதற் சிவஞானம் வரைதெரிக்குஞ்
செல்வப் போதஞ்
சிவகதையே நாற்பதத்திற் செல்லுநெறி முறைகாட்டுந்
தீப மேலாஞ்
சிவகதையே நினைத்தவெலாஞ் சித்திக்க வருள்புரியுந்
தேவ தாரு
சிவகதையே யிகபரந்தந் தளவில்சுகத் திருத்திவைக்குந்
தெய்வ மாகும். (௨௩)

வேறு.

[illegible]னீவி ரதனையே கேட்கு மாசையுற்
றமர்ந்தனி ராற்று
மாதவ மியாதோ வறிகில னிமய மாதவன்
றிருவருள் வழியாற்
பூதலத் திலங்குந் தலமுதன் மூன்றும் புனிதமேம்
பாடுறப் பொருந்திக்
காதலுற் றடுத்தார் கருதிய வெலாமக் கணத்தருள்
புரிவதாய்க் கனலும். (௨௪)

அத்தல மமர்ந்த நாடெது நகர்ப்பே ரியாதவ ணெழுந்தருண்
மூர்த்திக்
குத்தம பூசை யுஞற்றினோர் பேறெ னுவமையில் தீர்த்தத்திற்
குலகு
வைத்தபே ரெதுவம் மகிமையென் னென்னில்
வழுத்துது முனிவிர்கா ணீவிர்
சித்தமன் புற்றுக் கேண்மினென் றெடுத்துச் செப்புவன்
சூதமா முனியே. (௨௫)

நைமிசாரணியப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௨௪௪.

தலவிசேடப்படலம்.

மதியரு கரவுகங்கை மதலைகொள் சடிலவள்ள
றுதிபொதி பதத்திலன்பு சூழ்ந்தமர் மனத்து நல்லோர்
விதிமுறை வணங்கிப் பேறு மேவிய மேன்மை சான்ற
பதிகளி லுயர்ந்த தாய பதியொன்று பகர்து மாலோ. (௧)

சிவபிரா னுமையா ளோடு சிறந்தமர் தலங்க ளெல்லா
நவமிகு மேற்ற மாக நவிலுவ ருண்மை யேயாம்
பவமகற் றிடுவா னந்தப் பரமனு மனையுஞ் சேயு
முவமையி லரசாய்ச் செங்கோ லோச்சிய தலமொன் றுண்டே. (௨)

வேறு.

அப்பதி வடபா லரிமழப் பதியொன் றுவுனி யிணை யிலா தமரு
மெப்படி யென்னி லரிமழ வாகி யிறைஞ்சிட வங்க ரிறையே
யொப்பறு கயற்க ணுமையொடு தோன்றி யுயர்வர மருடலமான
விப்பதி மகிமை யெடுத்துரைத் திடுத லெளிதன்று சேடற்கு மின்னும்

கமலையிற் பிறக்கக் காசியி லிறக்கக் கனகவம்
பலமதைக் காண
வமலனே சோதி யாகிய வரையா மருணையை
நினைத்திட வவர்க்கு
முமலமு மகன்ற முத்தியுண் டென்பர் முடிவிலா
வரிமழங் கேட்கில்
விமலமா மதனைத் தருமெனி லெவரும் விழைதலப்
புகழ்சொலற் பாற்றே. (௩)

இத்தலத் திருந்தா றறம்பல புரிந்தா ரிறைபத
மலர்மிசை யன்பு
வைத்தசிந் தையினா மருவடி யார்க்கு வணக்க முற்
றவர்பணி வலிப்பா
ருத்தம மிருந்த சிவபுரா ணங்க ளோதுவார்க்
குதவுநல் லுளத்தோர்
முத்தரா குவரென் றெடுத்தெடுத் துரைப்பர் முனிவர
ராயமொன் றிலையால். (௪)

மற்றொரு தலத்திற் பலயுக மிருந்து வழுத்தருந் தவமெல்லாம்
புரிந்து, பெற்றிடு பலனை யித்தலத் தொருநாட் பிறங்கிடிற் பெறு
வது மெய்யே, குற்றமிக் கோங்கு கொலைகள வாதி கொடுந்தொழில்
புரிந்திடிக் கொடிய, குற்றபா வமுமிங் குறுவரே னீங்கி யுயர்பதத்
துாம்பரா குவரோ. (௫)

வேறு.

சரியை யுற்றவர் சாற்றுதைத் தாண்டிய
கிரியை பெற்றவர் கேடில்யோ கத்தினர்
பெரிய ஞானத்தர் பேறு பெறுந்தல
மரிம ழப்பதி யாமென்ப ரான்றவர். (௬)

கலைகள் கற்றுக் கவின்மறை யோதிநின்
றலைவின் மந்திர மோர்ந்துபன் னூனமோர்
திலைபி லுற்று நிரம்பு பயன்முற்று
மலைவி லாம லளிப்ப தரிமழம். (௭)

வன்ன மான்கரம் வைத்த பரனரு
ளுன்னி யித்தலத் தோர்தின முற்றிடி
லென்ன தீமை யிழைப்பினு மாயினு
மன்ன பாவ மகிமுன் பனியதே. (௮)

மன்னு நாறு மகப்புரிந் தார்க்கன்றிப்
பொன்னி னூடு புரப்பதற் கெய்திடா
துன்னி யித்தலத் தோரறஞ் செய்தவர்க்
கன்ன தான மடைத லெளிதரோ. (௯)

கந்த மூலங் கனிசரு காதியுண்
டைந்து வெங்கன லூப்ப ணமர்ந்துசெய்
நந்து மாதவ நல்கும் பதவியை
யிந்த மாதல மெண்ணினர்க் கீயுமே. (௰௧).

வேறு.

எத்தலத்து மகலாத விரும்பவமும் பெரும்பிணியு
மித்தலத்தைக் கண்டவுட னிரிந்தோடு மிதுநிகரா
முத்தலத்து மொருதலமு மொழியவிலை முன்னினர்க்குக்
கைத்தலத்தா மலகமெனக் கண்கண்ட காட்சியதே. (௰௨)

திருமாலும் பிரமாவுந் தேவர்களு முனிவரரும்
பெருமாலுற் றடிபணியப் பெறும்பதியாம் பசுபதிதா
டருமாலுற் றுயர்பதியாந் தழைத்தவரி மழுநேரார்க்கார்
கருமாலுற் றெழுபிறவிக் கடற்கரையாங் கதியடைவார். (௧௬)

வேறு.

செல்வம் வேண்டினுஞ் சிந்தையுண் மகிழ்ச்சியைச் செறிக்குங்
கல்வி வேண்டினுங் கான்முளை வேண்டினுங் கதியின்
மல்க வேண்டினும் வேண்டிய வகையெலாம் வழங்கும்
பல்க வேண்டுவார் பரவிய வரிமழுப் பதியே. (௧௭)

வேறு.

இத்தகைய தலமகிமை யெனும்பெரிய சாகரத்திற்
சித்த மொரு வழிபடுந்த சிறுதுளி யளவெடுத்துப்
பத்தர் சூழா மகிழ்வுபெறும் படியுரைத்தா மினித்தீர்த்தம்
வைத்த மகிமையிற் றெரிந்த வரையெடுத்து வழுத்துவாம்.

தலவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௬௭.

தீர்த்தவிசேடப்படலம்.

பதிகளிற் சிறந்த வரிமழுத் தருகு பரவிய தீர்த்தமொன் றுளதா, னதிகளி லுயர்ந்த சுவேதமா நதியா நவிலுவ ரதற்குறு நாமம், அதியொடு பார்த்தோர் படிந்தவ ரந்நீர்த் துளியெடுத் துண்டவர் துகளின், மதியுற வேண்டு வனவெலா மகிழ்வாய் மருவிப்பின் சுவர்க்கந்து வாழ்வார். (௧)

வேறு.

கங்கைகா விரிவாணி காளிந்தி சிந்துகயை கன்னி சேது, துங்கபத்ரை சயுந்திக் துறைபொருநை வையையெனச் சொல்ல வாய்ந்த, பங்கமில்பன் னதிகளினும் பரவையினு மதிகநலம் பரவும் வெள்ளாச்,

சங்கமணி கருவுயிர்த்துத் தவழ்திரைவெள் ளாற்றுயர்தீர்த் தந்தான் மாதோ. (௨)

எத்தீர்த்தத் திலும்படிந்தா மேகாத வெவ்வினைக்கு மிறுதி காட்டு
மத்தீர்த்த மெதுவென்ன வாராயி லரிமழுத்தை யடுத்துக் கீழ்பாலுண்டு
முத்தீர்த்தப் பொன்றிரட்டி முருகுவிரி மலர்பலவு மொய்ப்ப மேவின்
பத்தீர்த்தந் தவளநதிப் புற்றீர்த்த மன்றியுண்டோ பாரின் மீதே. ()

வெள்ளாற்றுத் தீர்த்தமிசை விரும்பிவிதி முறைபடிவான் வேண்டி யாருங், கொள்ளாற்றுப் படித்திவைப்பார் குலவுபதஞ் சிவபதமே கூறல் வாற்றி, வெள்ளாற்றித் தருப்பணஞ்செய் தினியபிதிர்க் கடன்கழிப்பா ரெவரு மேலாங், கள்ளாற்றுக் கடுக்கையணி கண்ணுதலான் றிருவடியைக் கலப்பர் மாதோ. (௪)

வேறு.

பரிமகங்கோடி பண்ணினுங்கிடைப்பாப்பலனையும்விரும்புவவெவையு
மரிமழுநகர்வாழருட்கடலாயவண்ணலாரடிமலரகத்தில்
விரிதரவிருத்தியொருகரமேனும்விரும்பிவெள்ளாற்றுநீர்மேவி
புரிமையிற்படிந்தாரதிப்பவராரைவிருண்மையிதெண்மையினுறுமே.

வேறு.

நவமான வரிமழுமா நகர்வயிற்பஃ றீர்த்தத்து
முவமான மிலதாக வுளதுவெள்ளாற் றுயர்தீர்த்தம்
பவமான பிறப்பிறப்பிற் படுந்துன்பந் தீர்த்தமினிச்
சிவமான திருவடைவ மெனச்செப்பச் செய்திடுமால். (௬)

ஆண்டாதி யீரயன மவிர்திங்கண் முதற் றேற்ற
மாண்டார்கொண் மதிகலையின் மாண்டமர்நாண் மருவியநாள்
வேண்டாரும் விரும்புவள வெள்ளாற்று வனம்படியி
னீண்டாரு மெய்தரிய விறைவனடி யெய்துவரால். (௭)

வளம்பொருந்து மரிமழுத்தான் மதிபொருந்தத் துதிபொருந்தக்
களம்பொருந்தக் கறைமழுமான் கரம்பொருந்த வெண்ணீறு
குளம்பொருந்த வளரிறைவன் குணம்பொருந்து தவளநதி
யுளம்பொருந்தப் படிந்தவரே யுளபவத்தல் விடுந்தவரே. (௮)

பொருந்தீர்த்தம் பவமரிக்கும் புகழ்த்தீர்த்தம் புண்ணியங்க
டருந்தீர்த்தம் பாண்டியனுற் றழைதீர்த்தங் கரையுடர்ந்து
வருந்தீர்த்த மரிமழத்தான் வருந்தீர்த்த முளமகிழும்
பெருந்தீர்த்தந் தவளநதி பெருகியருள் பெறுந்தீர்த்தம். (௯)

மன்னரிய தவளநதிப் பாலாடி யரிமழத்தன்
மன்னியமுக் கட்சுடரை மனத்தினிரு ளறவிருத்தித்
துன்னியவெண் காப்பணிந்து சொற்றிடுமைந் தெழுத்தெண்ணி
யுன்னியவர் பணிவிடைசெய் துறப்புரிவார் பிறப்புரிவார். (௰)

அந்தவள நதிப்பாங்க ரழகியசோ பானமதைச்
சந்தவள முறப்புரிந்து சத்திரநந் தனஞ்சமைத்தார்
பந்தவள் வெனுந்தனத்துப் பரையருளும் பரனருளு
நந்தவளர் கயிலாய நற்பதமும் பெறுவாரால். (௰௧)

மருவுபுகழ் வெள்ளாற்று மாதீர்த்தம் படிந்தவர்க்குத்
திருவளருங் கல்விவருஞ் செய்யுமகப் பேறுமுண்டா
மொருவலிலாப் பிறவிவினை யொழியுமினு மரிமழத்துப்
பொருவிலரன் றிருவருளும் பொருந்துமிந் புகழாமால். (௰௨)

வேறு.

காசினீர் படிந்து கயைதனிற் பிண்டங் களித்தினிட் டரும்பிதிர்க்
கடனை, மாசிலா தியற்று மனத்தரு மிந்த வளநதிப் பாங்கரின் முன்
னம், பேசியாங் களிக்கிற் பெற்றிடும் பேற்றைப் பெரும்புவி யிடத்
தெவ ரளவிட், டாசிலா துரைப்பா ரந்நதி மகிமை யண்டருஞ் சொ
லற்கரி தாமேல். (௰௩)

இந்நதித் தீர்த்தந் தனிற்படிந் திடுவா னெண்ணியோ ரடியெடுத்
தேனு, முன்னர்வைத் தவர்க்கு முத்தியுண் டென்னின் மூழ்கினோர்
பெறும்பயன் மூறையா, வின்னதென் றுரைப்ப தெங்ஙன மியாவு
மெழின்மிகு மரிமழத் திறைவன், பொன்னடிப் புகழாற் பொருட்
டுமென் றறிமின் புவனருறும் புவனத்தி னிடத்தே. (௰௪)

வேறு.

இப்புவியிற் பிறந்தவரி லெவருமரி மழநகர்வா
ழப்பழுதிப் பரமனடிக் கரட்படுவா னெண்ணிலவ

ரொப்பிகந்த தவளநதி யுவந்தாடிற் போதுமெனச்
செப்புவரே லதன்பெருமை செப்பரிது செப்பரிதே. (௰௫)

பார்த்தவர்க்குப் பலனளிக்கும் பாற்றவள நன்னதியின்
றீர்த்தவளஞ் சிறிதுரைத்தாந் தேவர்முனி வரர்துதிக்குஞ்
சீர்த்திமிகு மரிமழத்துட் டிருத்தளிகொண் டெழுந்தமுக்கண்
மூர்த்திதிரு மகிமையினுஞ் சிறிதுமொழி குவமுறையே. (௰௬)

தீர்த்தவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் உ௱௭௰.

மூர்த்திவிசேடப்படலம்.

உலகு மெங்கு முயிர்க ளொடுநிறைந்
திலகு சோதி யிறைவ னெழுந்தரு
ளலகின் மங்கல மாயிரத் தெட்டெனக்
குலவு மாயினுங் கூறு மவற்றுளே. (௧)

அதிக மேன்மை யதையப் பெறுகின்ற
மதுரை காஞ்சி வளநக ராதிய
பதிக டோறும் பரவிலிங் கங்களிற்
றுதியின் மிக்கது சுந்தர லிங்கமே. (௨)

இன்ன மூர்த்தி யெழுந்த வரிமழ
நன்ன கர்ச்செல்வ நாஞ்சொலற் பாலதோ
வன்ன மூரு மயன்முதற் றேவரு
முன்னி யுன்னி யுரைப்பவொல் லாரெனில். (௩)

வேறு.

இத்தகைய தலத்திருந்த விறைவனருட் குறியையன் பாச்
சித்தமிசை நினைத்துவந்து தெரிசித்துத் திருவருள்செ
யுத்தமமும் பேரமுது முறவேங்கி யுலகுமுற்றும்
வைத்ததொரு திருநாமம் வழங்குவர்சுந் தரனென்றே. (௪)

சுந்தரப்பேர் தர்க்கபரஞ் சோதியுரு வாதிதனைச்
சுந்தரத்தே சுழுத்திருந்த கடவுண்மா மணிவிளக்கைச்
சுந்தரத்தோர்க் கறிவரிய வற்புதனைப் பொற்புதனை
யெய்ந்தரந்தா னுணர்ந்துபுக ழெழுத்தியம்ப வெளிதாமோ. (௫)

சேணமருஞ் செழும்பொழில்சூ ழரிமரத்துச் சிவபரனைக்
காணவரு மொருவிருப்பங் கருத்திலெழுந் திடினுமவர்
மாணமரும் பெரும்புகழ மதிலெழுங் கொண்டிகலி
வாணர்புகழ் திருக்கயிலை மலையமரும் வாழ்வினரே. (௬)

பல்லாண்டு பலதலத்தும் பாவவரு பலமுழுதுஞ்
சொல்லாண்ட பொருந்துடைந்த சுந்தரனார் திருமுன்ன
ரெல்லாண்ட மெய்யருளிலங்கிட்டேத்தினர் பெறுவநெனி
லல்லாண்ட களப்பெருமா னருண்மகிமை யாரளப்பார். (௭)

சுந்தரற்கு மிடப்பாகத் தோகைநயவ் விழிபுனைக்கு
மைந்தருக்கு மகிழ்வுகொடு வளர்பூசை புரிந்தவர்க்குப்
பந்தவினைப் பயமுமெம பயமுமிலை கயிலைமலை
சுந்தரமுஞ் சிந்தைமகிழ் தழைப்பவள ரிடமாமே. (௮)

வேறு.

சுத்தபர தத்துவமாய்த் தூரியமுடி வாமெயவர்க்குஞ் சொல்லற் கொண்ணு, வித்தகமா யத்துவித விளக்கொளியா யாநந்த விளைவாய்ச் சிவன், முத்தரக முளரிமிசை முதிர்ந்தொழுகு மருண்மதுவாய் முதலா மூல, வத்தனுமா மப்பரனே யரிமரத்துட் சுந்தரனு வமர்ந்தா னம்மா. (௯)

வேறு.

பாரின் மாசு படப்பிறந்து பரம னடியார் பதமறந்து
காரி னிலகு குழன்மாதர் கலவி விழைந்தார் கன்மமும்பல்
சீரின் மருவு மரிமரம்வாழ் தேவ தேவற் கமைந்தவொரு
பேரின் மகிமை யானிங்கிப் பிறவாப் பேறு பெறுவாரே. (௰)

எங்கு நிறைந்த வருளுருவத் தின்பே ரமுதெல் லாந்திரண்டு, பொங்குங் கருணைச் சுந்தரப்பேர் பொருந்தி யெழுந்த பொருவில்

லோன், றங்கு மெழில்கொ ளரிமரத்தைச் சார்ந்தன் றாங்கித் தரி சித்தோர்க், கங்கு வலையத் தெம்மூறு மடிக்கும் பகையு மிலையம்மா.

வெள்ளா னேறு சுந்தரனார் விமல வுருவந் தரிசித்தற் குள்ளாற் றளியிற் புகுந்திடுதற் கொண்ணாக் குலத்த ராயினுநன் கள்ளார் மலர்தூய்க் கோபுரமேற் கலசங் கண்டு தொழுவாரே லெள்ளா தவராய் வெள்ளிமலை யேறப் பெறுவ ரியல்பானே. (௰௨)

வேறு.

நன்னிதி நிறைந்த வரிமர நகர்வாழ் நாயகன் சுந்தர மூர்த்தி
சன்னிதி முன்னர் நறும்புகையிட்டுத் தீபந் தா லாதியாற் றங்கும்
பன்னிலத் தீப மேற்றினோர் [illegible] பூமிசை வாழ்வு
மன்னிநின் றீற்றின் மாலயற் கரிய வான்பத மருவுவர் மாதோ. (௰௩)

வேறு.

ஐந்தமிர் தாற் பஞ்சகவ்யத் தாலாட் டியாலங் காலிட்ட கஞ்செய்
திந்தனியும் பரன்சுந்த ரேசனருட் டிருவுருவி லிலங்க நல்ல
கந்தமலர்த் தொடைசாத்திக் கைதொழுவார் பதவிநலங் கழறற்பாமோ
வந்தநிலை சிவனாரிவ னரியபுரு மண்டர்களு மறியா ரன்றே. (௰௪)

காலையிற் பகலின் மாலைக் காலையி னடியா மத்தின்
மாலையை யிலங்கச் சூட்டி மாலைதைத் தானு மூர்த்தி
பாலையங் கயற்கட் டேவி பதந்தரி சித்தோ ரின்ப
வேலையிற் படிவர்பூமன் வேலையுண் மேவா ரன்றே. (௰௫)

சுந்தர மூர்த்திக் கன்பு தூனும்பகின் றருச்சிப் பான்சீர்
வந்தநால் வகையாம் போது வளர்தரு வளமிக் கோங்கு
நந்தன மியற்றி னோர்க ளரும்புகழ் தாந்தி னூரோ
விந்திர னனவெப் போது மிருந்தர சியற்று வாரால். (௰௬)

வேறு.

திருவளரு மரிமரத்துச் செல்வனார் திருக்கோயிற்
பெருகுதிருப் பணிபுரிவோர் பெறும்பேறு செவ்குந்து
மருவியதா மரைக்கண்ணான் மலரயற்கும் மிடைப்பரிதென்
றொருவனுரைப் பதுவியப்போ வுயர்மறைக ளுரைக்குங்கால். (௰௭)

துன்னுமொழி யரிமழத்துச் சுந்தரே சனுக்கென்று
மன்னுநிலை தனமாகிக் காவேண்டும் பொருளளித்தோர்
பன்னுவிழாப் பலபுரிந்தோர் பத்திசெய்தோ ரெத்திசையு
முன்னுபுக ழோங்கவெள்ளி யோங்கலிடை யோங்குவரால். (௰அ)

தலந்தீர்த்த மூர்த்திமுறை சாற்றினும் வானுலகி
லிலங்கியவச் சிரப்படைகொ ளிந்திரனைப் பிடித்தபழிச்
சலந்தீர்த்த கதையினையுஞ் சாற்றுவா மென்றெடுத்துப்
புலந்தீர்க்குந் தவத்தருக்குப் புகலுமுயர் புகழ்ச்சூதன். (௰கூ)

மூர்த்திவிசேடப்படலம் முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் ௨௬௪.

இந்திரன் பூசித்த படலம்.

தவமென்றும் புனையேமிச் சாந்தமெனுந் தடிப்பியக்கிப்
பவமென்னு மெழுதிரைமேற் படர்புனைக் கரையண்மிச்
சிவமென்னு முதுக்குறைவாற் றிகழ்பெரியீர் கேண்மினென
நவமன்னு மகிழ்வினொடு நவிலுவான் சூதமுனி. (௧)

அந்தரவா னவரவையி னரம்பையுருப் பசிமுதலாஞ்
சுந்தரமின் னார்குழுமித் தோகையென நடஞ்செய்யக்
கந்தரவா கனன்படைத்த கண்களெலாங் களிப்பெய்த
மந்தரமாம் புயம்விம்ம வதிந்தனனாங் கவ்வேலை. (௨)

எருக்கணியுஞ் சடைப்பெருமா னெனும்பிருகற் பதிபோந்தா
னுருக்கமுற மலர்முகத்தோ டோடிவரா னுவந்துறையு
மிருக்கையெழான் வருகெனவு மிசைத்திடான் கரங்குவியான்
றருக்குடையா னெனவிருந்தான் றருக்குடையா னியவனன்றே. (௩)

சாத்திரமே தவமேது தவமேதென் றெருகாலை
நாத்திகநூ லோதியதை நன்குபயின் றெழுகுமுறை
கீர்த்தலையா னரியர்க்குக் காட்டினா னெனவிருப்ப
மூர்த்தவறி வினன்வெகுளி மூளப்பவகன் றொளித்தனனால். (௪)

ஆரியனு ருளம்புழுங்கி யகன்றொளிப்ப வதுபொழுது
சீரியனும் பொன்னொடு செல்விருமைத் தநியாளும்
வேரிபெறு கற்பகத்தார் விண்ணவர்கோ னறிந்தயர்ந்தான்
சாரிகர் விழிபடவார் காமமெவர் கடப்பவரே. (௫)

தாயிழந்த மகவினிலை தானடைந்து மறையவன்பாற்
போயிரந்து பொன்னிழந்தேன் புரியும்வகை புகலென்ன
வாயிரங்கண் ணவனவனை யருளுமது பெறுங்காறு
நீயிரங்கா வகையொன்று நிகழ்த்துகேன் செய்தியெனு. (௬)

பொன்னவனைப் பெறுந்தனையும் பொருந்தவட்டா கருதார்
சொன்னவனைத் துளகலையுந் துகளறநந் துணர்தரு
மின்னவனைத் திரிசிரனென் றெள்ளாமே சூரவுரிய
வன்னவனைப் போற்கருதி யமர்கென்று னந்தனனே. (௭)

வேதியன்சொற் படிகொண்ட விண்ணவர்கோ னடிகேளோர்
மேதமியற் றிடுகென்ன விளம்புதலும் விபுதருக்குப்
போதநலம் புரிவதுபோற் புகன்றுளந்துத் தம்மவர்க்கே
யாதநுறப் புரிந்திவந்தா னஃதறிந்தா னமரர்பதி. (௮)

மகவினை ந சகமாக் வகுத்தவன்முச் சிரங்களும்வின்
புகவிசை வயிரத்தாற் பொருதழித்தா னுவட்டாதன்
மகவினையின் னைக்கொன்ற வகையினுற் பிரமகத்தி
மிகவினைய் பழியைமன்னிர் பெல்லியலார்க்கேற் றுதனும். (௯)

ஒருதுயரு மிலனுகி யோங்கினுன் வலாரியது
கருதுதுவட் டாமனமுங் கனன்றுமகங் கடிதாற்றி
விருதுபெற வதிற்றோன்றும் விருத்திரனை விளித்தரியைப்
பொருதுதொலைத் திடுகென்றான் புரந்தரன்போர் புரிந்திளைத்தான்.

என்புரிவா மெனக்கலங்கி யேகியயற் கியம்புதலு
மன்புரியா னவற்கொடுசென் றச்சுதனுக் குறமொழிந்தா
னன்புரியான் குலிசமிகத் தொன்மையுதா தலினதற்கு
வன்புரியா னுயிர்கவரும் வலியிலையா முன்னொருநாள். (௰)

கடல்கடையும் பொழுதசுரர் கற்பகநாட் டவர்மிகுந்த
படையுடனெய் தினரதனைப் பார்த்திருவர் வயப்படைக

ளடையவுந்த நீசியிட மமைப்பித்தாந் தவவலிமை
யுடையவவன் விழுங்குதலு முதாகந்தண் டொன்றியதால். (௧௨)

அம்முனிபாற் சென்றிரப்பி னன்பினுட னருள்புரிவான்
றெம்முனைசாய்த் திடுங்குலிசத் திண்படையாக் கொடுபொருதால்
விம்முவிருத் திரனுவி வீட்டலா மெனப்புகல
விம்மெனுமுன் றதீசியிடத் தெய்தினன் மகபதியே. (௧௩)

குறையிரப்பக் குறிப்பறிந்து கொடுத்தனைக்குந் ததீசியுயிர்ப்
பொறைவிடுத்தா னென்பெடுத்துப் புதுவயிரப் படையாக்கி
யறைகழல்...விருத்திரனை யடுப்பவவன் கடற்புக்கு
மறைபடலுங் ...... யழுந்தினனு கண்டலனே. (௧௪)

கடலையுழுந் தனைவாக்கிக் கையிலெடுத் தூட்கொண்டான்
குடமுனிவன் மேவுபுரு கூதனெறிக் குலிசத்தால்
விடமனையா னுயிர்கொள்ள வியன்பிரம சாயைதொடர்ந்
தடரமன மிகமெலிந்தா னம்புயநா ளிடைப்புக்கான். (௧௫)

இருப்பாகு டனும்பணியா யேகினன் சுரர்பணிவா
யுரைப்பதற்கோ டத்தருகே யுற்றழைப்ப விந்திரன்போ
தருட்கடலே பொறுத்திபழி யகற்றுதியென் றடிபணிந்தான்
மருட்செயுமிக் கொடியபழி மாற்றுதற்குப் புவிநண்ணி. (௧௬)

ஈசனுறு தலங்களடைந் திறைஞ்சினு லவனருளான்
மாசிகந்த மணிபோல வந்தகொடும் பழிநீங்கித்
தேசினிலங் குவையென்னத் தேசிகன்கூ றவுமவனோ
டாசெழுந்து காசிமுத லாயதலம் பலபோற்றி. (௧௭)

சோணாடு தனையண்ணிச் சூழ்தலம்பற் பலபரவி
வேணாடு மயிற்சாயன் மேனகையே முதலான
பாணாடு மொழிமடவார் பண்ணவர்கற் பகமிருக்குஞ்
சேணாடு தானெனச்சொல் செழியர்திரு நாடுகண்டான். (௧௮)

வளவனுக்கும் பஞ்சவற்கு மருவுரிமை மகிதலத்தி
னளவுநெறித் திடுமாறே யமைந்தொழுகும் வெள்ளாற்றிற்
றளவமுதற் பன்மலருந் ததைந்தொடுபகீ ரதிநாணத்
தெள்ளவருந்தண் புனலெய்திக் குடைந்தாடிக் கரைகுளித்தான். (௧௯)

புனல்குடைந்து பூழியர்க்குப் பொருந்துகரை யேறினன்
கனவினிலும் வருத்துதுயர்க் கடற்குமொரு கரைகண்டா
னினைவினொடு குரவனுக்கிந் நிகழ்ச்சிசொல வறிவனிவண்
முனைவனருண் மூர்த்திதல முதலவுறல் வேண்டுமென. (௨௰)

இந்திரனு மன்புகரை யிகந்தோட வெழுந்தோடிச்
சந்தவனம் புனைமருத்த் தடஞ்சுனையெல் லாந்துருவி
நந்தவனச் சூழலுற்று நவிலிலிங்கத் திடலடைந்து
முந்துவினைப் டயனுக முனைத்தபிரான் முன்னுற்றான். (௨௧)

தாய்தந்தை யில்லாமே தனித்தவருட் பிழம்புருவை
யாய்தந்து விழிமாலை யகங்குழையத் தரிசிக்க
நோய்தந்த பழிவிலக நோக்கினன் விடவரவின்
வாய்தந்த பெருமதிபோல் வயங்கினன் மருத்துவனே. (௨௨)

தேசிகனும் வானவருந் சிவலிங்கத் திருவுருவை
யாசகலத் தரிசித்தா ரவ்வயினே விண்வேந்தன்
மாசிகந்த மணியான வகையறிந்து வாழ்த்தெடுத்தார்
வாசவனும் பூசனைசெய் வதுகருதி யமைந்தனனே. (௨௩)

வேறு.

புலவர்தந் நாடு செல்வம் பொலிதரப் பொலிவு மேவி
யிலகுசந் தான மாதி யிசைத்தகற் பகமீ ரைகப்
பலர்புகழ் தருக்க ளைந்தும் பரிவுட னெய்தித் தெய்வ
மலரொடு தேனு மீந்து வளத்தொடு மல்கிச் சூழ. (௨௪)

வேனெடுங் காத்தோ ளின்ப மேவத்தன் சுதையை யீந்த
கோனவன் றோட நீங்கிக் குலவுவ தறித லோடும்
வானமர் வாழ்க்கை யன்மி வளர்புக ழுடைய காம
தேனுவுஞ் சுரந்து சோபந் திகழ்தர வளியா நிற்ப. (௨௫)

செங்கனல் விழியுங் கையுஞ் சேர்பவற் காட்டு நன்னீர்
திங்களு மரவுஞ் சூடுஞ் செஞ்சடா மகுட மேவ
லிங்குநாம் பெற்றே மென்ன வெழுமனக் கிளர்ச்சி யெய்திக்
கங்கையா மங்கை வந்து களிப்புறக் கொடுத்து நன்னீ. (௨௬)

துணிபடா மதியு மன்னாற் சூழ்ந்தபன் னுரு மொன்று
மணிகொள்சக் கரத்தே ரானு மங்கியம் பகவன் றானுந்
தணிவிலர் தடுகிப் போந்து தக்கபல் வேறு கோடி
மணிவிளக் கெடுத்தா லென்ன வயங்கொளி படைத்துத் துன்ன. ()

பூவுல கனைத்தும் வாழப் புரிந்ததென் பொதிய நின்று
தாவிவெப் பொழித்தெந் நாளுஞ் சலிப்புறு வாயு தேவ
னுவிரா யகன்கை பற்றி யணிகெழு புதிய மன்றல்
மேவிய மாது போல மெல்லென விசிறி வீச. (௨௮)

மன்னிய செவிக்கா லோடி மனப்புலம் பெருக்கி யின்பப்
புன்னனி விழுத்து மேலாம் புகழ்ப்பல வெய்து மாறு
துன்னியா ழரம்பிற் செய்ய சுதியினைக் கூட்டி வேட்டுக்
கின்னர ராதி யோர்கள் கின்னிசை பாடிக் கூட. (௨௯)

அருந்தவர் மனம்வி டாத வாரணத் தொருதி யாவும்
பொருந்துமந் திரங்க ளியாவும் புணர்ந்ததம் முருவந் தோடு
திருந்துநற் பகத்தை நீத்துத் தேங்கமழ் வில்வச் சூழ
லிருந்தவ னுள்ளத் தென்று மிச்சையை யெதிர்பார்த் தெய்த. ()

அன்னபா னுதி நீக்கி யரியகாய் கனியுண் பாருந்
துன்னிய காலுண் பாருந் துய்த்திட லொன்று மில்லாரு
மின்னவா றகன்பல் லூழி யெல்லையுந் திறம்பூ தெய்து
முன்னைநற் றவமுற் றோங்கு முனிவரர் பலரு மொய்ப்ப. (௩௧)

விரிதரு வில்வ மேவு விடையவ னெழில்வ முற்றும்
பரிவுட னோக்கி யின்பம் பருகிட நம்மை யாளுங்
கரியவன் விழிகள் போலக் கதுவிலே மினிமே லெண்ணிப்
புரிவதென் னென்று வானோர் போற்றினர் பொலிந்து பொற்ப. ()

நீலிலாக் காலுங் கற்றை நிலாவமு தொழுகிற் றென்னக்
காலுறு பூகிச் சோதி கவின்பெறக் கடுக்கை பூண்டு
சேனுலாங் கயிலைக் குன்றிற் சிறந்ததாம் வில்வ மேவுந்
தாணுவுக் கபிடே காதி சாற்றிய விதியாற் செய்து. (௩௩)

அத்தனை யணிந்து நோக்கி யாரெழில் முழுதுங் காணா
வெத்தனை விழிபெற் றாலு மெய்துமோ வென்பா லுற்ற

வித்தனை விழியுங் காணச் செய்திலே னென்று வெண்ணிச்
சித்தனைந் துருகி வீழ்ந்து திருமுனந் துதிப்பா னானான். (௩௪)

வேறு.

பிஞ்சுமதி முடிதரித்த பிஞ்ஞகா பெருங்கருணைப் பெருக்கே யாரு, மஞ்சவரு கடல்விடத்தை யடக்கியதாற் களங்கறுத்த வரசே யாவுந், தஞ்சமெனப் புகும்படிசே தற்பரனே யற்புதனே தவத்தின் வாழ்வே, கொஞ்சுகிளி மொழியுமையாள் மணவாளாவென்னை யுமாட் கொண்ட தேவே. (௩௫)

வேதமுடி விளம்பரியான் விளம்பரியா னெனவதற்கு மேலா ஞான, போதவடி வாசியே மண்ணுதி யெண்வடிவம் பொருந்தல் போல, மேதகுமெய்ஞ் ஞானியர்க்கே வெளிப்படுமுன் னருள்வடிவம் விழலனு னை, பாதகவல் வினையேற்கும் பாலித்தாய் நின்கருணைப் பான்மை யென்னே. (௩௬)

கருவிழந்த முனிவரையுங் காமவலை யிடைப்பிடித்துங் கண்மின் னாராற், குருவிழந்து மதிமிழந்து நிதியிழந்து கோலிழந்து குலவு மைந்து, தருவிழந்து பதியிழந்து துதியிழந்து சசியிழந்து தளர்ந்து நொந்து, மருவிழந்த மலரானே னென்னையுமாட் கொண்டதென்னே வரத தேவே. (௩௭)

முடிக்கிருந்த குழன்மடவார் முயக்கமெனு மறுக்கடலின் மூழ்கி மூழ்கிக், குடித்திருந்த வெறிமையினைக் குணப்படுத்தி நின்னருளிற் கூட்டு மாறு, பிடித்திருந்த பிரமசா யையைக்காணே வினைக்காணப் பெற்றேன் முன்னம், துடித்திருந்த வேழைநெஞ்சஞ் சுகத்திருந்த நிலையெடுத்துச் சொல்லற் பாற்றே. (௩௮)

விருத்திரனைக் கொன்றபழி விலக்கியெனை யடிமைகொண்ட விமல வாழ்வே, கருத்திலுனை யிருத்திமலர் திருத்தியமு தருத்தியிரு கரமுஞ் சென்னி, பொருத்திபடி பணிவதினும் பொன்னாடு மயிராணி புணர்ப்புமானுந், தருத்திருவும் பெரிதாமோ பெறற்கரிய பேறுபெற்ற தமிய னேற்கே. (௩௯)

என்னவிழிப் புனலோட நாத்தழும்பத் தோத்திரித்தா னேனை வானோர், துன்னியர கரநமச் வாயமகா தேவவெனத் துதித்து நின்

ரூர், பொன்னனைு மெம்பெருமான் பொன்னடியைப் பரவியுடல் புளகம் பூத்தான், மன்னியசெஞ் சடைப்பெருமான் றிருவருளா லாகாய வாணி கூறும். (சஎ)

இன்றரிகின் றுதிமுழுதுஞ் செவியேற்றுக் களித்தனநீ யெவ்வர் தீர்வா, னென்றுவள ரரிமழத்தை நற்றவத்தா லுற்றனையென் னதி நீராடி, யொன்றுமனத் துடனன்பிற் பூசித்தாய் பவமனைத்து மொழித்தாய் கூடல், சென்றுநமைத் தொழுதுதருச் சேர்தியென்ற திருவாக்குச் செவிபுக் கன்றே. (சக)

திருவாக்குச் செவிமடுத்தா னவரமுற்று னீங்கமனஞ் செல்லான் கொன்றை, மருவாக்கும் புரிசடையா ராணையென வஞ்சிவிடை வாங்கிப் பொன்னைக், குருவாக்கும் பிடுகோமா னமரருட னெழுந்து தமிழ்க் கூட லாதி, கருவாக்கும் வினைதவிர்க்குந் தலம்போற்றி விட்புகுந்து களித்தாற் றனே. (சஉ)

இந்திரன் பூசித்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௩௩௩.

சந்திரன் பூசித்தபடலம்.

வேற்கோடும் விழிமடவார் நடங்கண்டு மருண்டபழிவிலக்கி யாண்டு நாற்கோடு பெறுகரியை நடத்துபவற் கருளியவாநவின்றுங் கல்வி நூற்கோடு மெனவடுத்து நூலிடையாட் கொளும்பழியை நூறு மாறு மேற்கோடும் படியிரவின் விளங்குமதி வழுத்துகதை விளம்பு வாமால்.

வேறு.

நந்தகோ பனுக்கு நந்தன ளாக நண்ணியன்னவனுடன் பிறந்து, வந்த பூங்கோதை ராதையா மாதை மருவியன் னவடரு மயக்க, முந்தவி னிராதா கிருட்டின னென்ன மொழியினுங் கலந்துறு முகுந்தன், சிந்தையம் புயந்தி லுதித்தவன் மேலைத் தேவரிற் சிறந்தசந் திரனே,

அன்றியு மத்திரி திதிதரு புதல்வ ரானவ ரியாவரு மொருங்கே,
[illegible] ராகித் தூயமர் தரத்தறி நாட்டிக், கனி
[illegible] கதிரைக் கடைந்தநாள்வானவர் களிப்ப,
[illegible] யண்ணெ யுண்டையே போன்மென
(ங)

[illegible] மாலெமி னுப்பண்ணிற் றிரு
க்கு [illegible] மேன்மைசா லொருவச [illegible] ல விண்மிசைப் பொலி
தரு சுவேத, மீனெலாஞ் சுல [illegible] குமை [illegible] த்து வெள்ளொளி
யெங்கணும் விளக்கித் [illegible] றுயர்கசெய் திருப்பான் றண்
ணலென்மதிப் புலவன. (ச)

கூறுபா டமைந்த பயோததி யன்னை குழவியா யீன்றெடுத் தந்நாள், வேறுபா டமையாக் காட்சியின் றகவால் வியந்துநோக் குற்றுழி யினைய, வீறுபா டகன்ற வடிவினுற் றிட்டி மேவுமென் றனியுலகினர்கண், ணேறுபா டகற்றற் கியற்றியாங் கெழிலா யெய்திய முயற்கறை யிறைவன். (ரு)

தக்கனூர் மகத்தி லெய்திய சாபந் தவிர்ப்பதற் கெம்பிரான் சரணம், புக்கவன் முடிமேற் புகுந்தமர் வாழ்க்கைப் புண்ணிய னப்பரன் விழியா, நக்கவ னுலகில் வாழ்சரா சரங்க ளிருறப் பொழிகாணுனுந், தொக்கதன் கலையை மித்திரற் கீந்து துலங்குவோன் வெண்ணிலாத் தூயோன். (சா)

வேறு.

எண்ணிருநற் கலைமருவி வரவரமேற் போகியுல கேற்க வேபாத், தண்ணமுதம் பொழிந்துவரு மார்கலியி னீங்கியிசைத் தவளந் தாங்கிப், பண்ணகல்விப் பிரசங்கப் பரிவுகொடென் னுளுமின்பம் பயக்கும் பண்பான், மண்ணுலகின் மதிப்புலவன் மதிப்புலவன் மதிப்புலவ வாழ்வன் மன்னோ. (எ)

வேறு.

இந்தவிராக் கதிர்வானத் திமையவர்க்குக் குலகுருவா
மந்தணனை யடுத்திறைஞ்சி யருங்கலைபற் பலதெளிந்து
சிந்தைகளித் துறுநாளிற் றிகழுமற்றோர் முழுமதியம்
வந்தனுகன் டயர்ந்தாசான் மனைவிமுக மெனத்தெரிந்தான். (அ)

தாளுது திருமுகத்தாட் டுவாகும் புருவத்தாள்
மீளுது மிருவிழியாண் மங்கையாம் பருவத்த
டேளுது மின்மொழியா டெள்ளமுதா மு[illegible]
வாளுதுஞ் சிற்றிடையாள் மதர்ப்பாருக் (௯)

முதமேது நறுந்துவர்வாயழு துவலா
கொத்தேயுஞ் சுரிகுழலாள் [illegible]
தேறுங் கண்டத்தா ளைற்றத்தோர்க் குங்குமப்
பித்தேறும் படிபுரியும் பெண்களிடை மணிபாளுள். (௰)

கலைமகளு மிவட்கண்டு கலைமகளே [illegible]ளைத
யலைமகளு மிவளழகா லலைமகளே யாகுவளம
மலைமகளுங் கண்டுமன மலைமகளே யாவளெனி
லிலைமகளிர் கூட்டத்தி லிவட்கிணையா வியம்புதற்கே. (௰௧)

அரம்பையுருப் பசிமுதலா மரிவையரைச் செய்துசெய்து
கரம்பழகித் தேர்ச்சியுற்றுக் காமரிலக் கணநூலின்
வரம்பறிந்த மலரவனும் மாதவனும் வானவரும்
பரம்பரனு முளமயங்கும் படிபடைத்த பாவையிவள். (௰௨)

திருந்தாரை முடித்தபிரான் சேவடியை யகத்திடைவைத்
திருந்தாரை மேல்வீட்டி லெய்துவிக்க வளித்தாக
வருந்தாரை யெனுந்தவத்தின் மன்னியமா னினங்களிக்க
வருந்தாரை வலைவீசி வருந்தாரை மற்றவளபேர். (௰௩)

இன்னவளும் விதுவெய்து மெழினோக்கிக் காமவெரி
அன்னவயர்ந் தருதற்று டோகையித்ழ்க் குமுகமுஞ்சற்
றன்னவன்முன் மலர்வெய்த வனங்குமவ் விடைப்போந்து
கன்னல்வினைத் தளிபூட்டிக் கந்தமலர் கடிதுய்த்தான். (௰௪)

குருமணிதா னெனுநினைப்புங் கொள்ளாமே மதிமிழந்த
மருமருவு பூங்கோதை மதியையடைந் தழகுடையா
யருள்புரிவா யெனினுனக்கே யாளவேன் றவிக்கின்றே
னுருவிலியார் செயுங்கொடிய மொழித்தென்னைப் புரந்திடுவாய். (௰௫)

தாரையெனும் பெயர்படைத்த தையலு ளாங்கருதிப்
பாரெவரு முனைத்தாரா பதியென்னப் பகர்கின்று

ரோரினிலை நம்பிருவே மூழ்கூட்டக் கிடைத்தனவா
மாருநமைக் குறைகூறு ரங்கசனிற் சிறப்புடையாய். (௰௬)

எனப்பன்னி நெருங்குலுமி ராக்கதிரோ னடுநடுங்கி
யெனப்பன்னின் கொழுநனவற் கின்பமுறு மனைவாழ்க்கை
வனப்பன்னி யாயலையோ மனமயங்க லறமன்றன்
வனப்பன்னி கருங்குழலாய் வன்னியினுங் கொடிதாமே. (௰௭)

வில்லுருவ நுதற்குவளை விழிபடைத்த வகலிகையா
மெல்லுருவ மடவரல்வேள் விடுகணையா னிலைதவறித்
தொல்லுருவ மறிவிழந்து துயருழந்து தொன்மரக்கீழ்க்
கல்லுருவ மானதுநீ காணுயோ கனங்குழையாய். (௰௮)

பிறமாதர் நலங்கொள்வார் பேதையரிற் பேதையரே
யறமாறுங் குரவன்மனை யன்னையினுஞ் சிறந்தனையான்
மறமாயா நினைச்சேர மனங்கொள்ளே னெனமறுத்தான்
றிறமாறு தருங்கலைகள் செறிந்தமதிப் புங்கவனே. (௰௯)

எண்ணியவ னிசைத்தமொழி யேற்றமட வரல்புழுங்கி
மண்ணியலு மடவார்க்கே வகுத்ததுகற் பிலக்கணநூல்
புண்ணியத்தால் வானுலகம் பொருந்திவளர் பூங்கொடியார்
கண்ணியநா யகரின்பங் கலந்திருந்த லறங்கண்டாய். (௨௰)

தேவர்குலத் திடைவந்து செழித்தநலங் கொள்ளாமற்
பூவுலகத் தவர்முறையைப் புகல்வதுநால் வழக்காமோ
வாவன்மிக வலிந்துவரு மரிவையரை வெறுத்தல்பெரும்
பாவமெனக் கற்றிலையோ பண்ணவருக் கமுதளிப்போய். (௨௰௧)

இன்னுமத் தொன்றுபெற்ற சேரிழைவ லாரிமனை
பன்னாளும் பலபேரின் பம்பருகிப் புகழ்படைத்தா
ளன்னளைக் குறைபுகன்று ராருளரிந் திரர்க்கேனுஞ்
சொன்னரைக் காட்டுதியோ சுகத்தைவெறுப் பவரெவரே.

எனப்புகலு மின்மொழியா ளிளநகையா லெத்தேவர்
மனத்தினையுங் கவரும்விழி வலையினுற் சுரிகுழலா
லனத்தினைநேர் குறுநடையா லாடையால் வடிவழகாற்
கனத்தநன மருட்டுதாற் களங்கனுளங் கலங்கின்றுள். (௨௰௩)

ஆனாலு மதிதேறி யன்னையா யந்தரத்துத்
தேனாலு மமுதாலுஞ் செய்மொழியா ரறமுரைத்தாய்
நீநாலுங் கற்றனையா னிகழ்த்துவதென் னெனதாவி
போனாலுங் குருமனையைப் புல்கலே னெனப்புகன்றான். (௨௪)

மதியாள னெனநின்னை மணவாள னாக்கொண்டேன்
விதியாவு மறிந்தவன்போல் வெறுத்தமொழி பகர்கின்றா
யதியாது வரிந்துவரு மாயிழையார் சுகவேட்கை
புதியாத மனமுடையா ரொருவரிலை புனையல்லால். (௨௫)

ஒருவருக்குத் தான்பழமற் றொருவருக்கின் பழுந்தந்து
பொருபடைகொண் டுருவமுற்றார் புகல்கடவு ளெனதருமோ
மருவெவர்க்கு மின்பளித்து மலர்கழைகொண் டெவரகத்து
மருவமுற்றுப் பொலிபவனே யருட்டேவென் றறியாயோ.

சித்தசனே கடவுளெனச் சிந்தைதனைவைத்து மலரணையின்
முத்தநகை மடவாரை முயங்குநலங் கிடைக்குமெனி
லத்தனையே யனுபவியா தறமென்று மறமென்றுங்
கத்துபவ ராண்டன்மை கருதாத பேடிகளே. (௨௭)

ஆடவரும் பெண்ணுருவ மவாக்கொள்ளும் வடிவழகுங்
கூடுமிளமையுஞ்சிறப்புங் கொண்டிருந்து மவையெல்லாந்
தோடலர்பூங் குழலாரைத் தோய்ந்துநலங் கொள்ளாமற்
காடதனிற் கமரிடைப்பால் கவிழ்ப்பதுபோற் றொலைப்பாயோ.

சித்தசனார் கவிதையெனச் சிறந்தமையா லின்பநிலைத்
தத்துவனீ யெனநினைத்தேன் சலதியிடைப் பன்னெடுநாள்
வைந்தகருங் கற்போன்றாய் மற்றதுதா னெனும்பணிந்த
மத்தன்முடிச் சிறுவயசின் வாழ்ந்தபிறைப் பயன்போலும்.

கீர்த்திமிகு மூர்வசியாங் கிளிமொழியாள் வலியவெய்தி
யீர்த்திடவு மறநெறியை யிசைத்துமறுத் துரைப்பவவள்
வேர்த்துமனம் புழுங்கினி வெய்துயிர்த்துச் சாபமிடப்
பார்த்தனொரு நாட்பட்ட பாடுமுழு தறியாயோ. (௩௦)

மெய்வந்த பேரழகா விளம்புவன்கே ளனங்காம
தெய்வந்த னானையுனைத் தெள்ளமுத கரத்தாலே

கைதவந்து முத்தமய றந்தவனீ யறிதியெனப்
பொய்வந்த நுண்ணிடையாள் புகன்றுபிடித் திழுத்தனளால். (௩௧)

கரம்பிடித்துத் தழுவுதலுங் கரம்பிடித்தார்க் கேறுதல்போல்
வரம்பிடித்து மயல்பெருக மதியுமதி மருண்டனனு
லரம்பிடித்த விழிமடவா ரடுத்தடுத்துப் பழகின்மலர்ச்
சரம்பிடித்தான் சமர்வலியைத் தடுப்பவரு முளர்கொல்லோ. (௩௨)

மதிமயங்கிப் பலபுகன்று வலிந்தடுத்த மாதைமதி
விதிவழியான் மலரமளி மேலணைந்தான் வாய்க்குமுதப்
புதுமதுவை யூட்டியுடல் புளகமுற்றா ளாம்பன்மலர்
விதுவருமு னலர்வெய்தி வேரிதரல் வியப்பேயோ. (௩௩)

குற்றமறப் பன்னூலுங் கூறுமருட் குரவன்மனைப்
பொற்றொடிதன் றோயென்னப் புகன்றமுறை யினைமறந்து
மற்றவளை வேள்கணையான் மருண்டணைந்த தாலன்றோ
கற்றறிந்தோ ரெடுத்துணர்ந்தார் கலாமதிய னெனுநாமம். (௩௪)

வீட்டுநெறிக் காமநூல் வியாழனிடம் படித்தலிற்சீர்
வீட்டுநெறிக் காமநூன் மேவுமவன் மனைநீயே
காட்டுவகை யாகவெனக் கடுகியநூல் விதிகட்குக்
காட்டுவகை யாகவவட் கலந்திருந்து களித்தனனே. (௩௫)

ஒத்தவர்க டழீஇத்தழீஇ யுவந்தாங்கு முத்தமிட்டு
முத்தவடமணியுமிரு முலைகவனச மலரும்வகை
கைத்தலத்தா லிபற்றுவது கடிப்பவடுத் தூப்பிடித்துப்
புத்தமுத முகுப்பவன்போற் பொருந்தினனி மகிழ்பூத்தான். (௩௬)

மாநிதிய நனிபடைத்து மற்றொருவர் நிதியைநா
டினுமறம் புரிந்தேனு மெய்துமறி விலர்போலத்
தானவனு மிருபத்தேழ் தாரையரின் படைத்திருந்துந்
தேனனைவிவ் வொருதாரை சிற்றின்பந் துய்த்தனனே. (௩௭)

சம்புமுடி யிற்றிருக்குந் தகவுமறந் தருவமதன்
வெம்புகணை யால்வெதும்பி மெய்க்குருவின் மனையாட்டி
கும்பநிகர் தனம்பிடித்துக் கோவைநிக ரிதழ்பருகி
யம்புலிசேர்ந் தனனுபி னுரைவிடுங் கொடுங்காமம். (௩௮)

அன்னைசுதை யுடன்பிறந்தா ளாயினுஞ்சான் றோர்தமியே
துன்னறநா ளைம்புலனுக் கைக்குமின்பந் தப்பாதென்
றன்னிமுதி யோருரைத்தா ரொழுக்கமிதி யவ்விதிக்குப்
பொன்னினன்மரு வியநிலவே புகல்சான்று மினனன்றே. (௩௯)

சேர்ந்தாரைச் சுடுவதுவே செந்தழலாந் தனைந்திருக்க
நேர்ந்தாரைச் சுடுமின்ப நெருப்பெனலாம் பிரிவின்மனஞ்
சோர்ந்தாரு மறியாத துயருழந்தான் மதியறிவு
கூர்ந்தாருஞ் சகிப்பரிதிக் கொடுங்காமந் தழலன்றே. (௪௰)

கரவாலிவ் வகையிலநாட் கலந்தாசை யடங்காம
லிரவாளி தாரையைக்கொண் டேகினனெந் திறையாள்
கருமேனிப் புத்தனென்னுங் காண்முளையை யீன்றிருந்தாள்
குருநாத னறிந்துமினங் கொண்டிருந்தான் மகபதிக்கே. (௪௧)

குருவைப்பொரு காமமுந்து கொடுந்துயர முழந்தவரி
பெருமைமதி யானையைச்சன் பெருமைமதி யானெடும்
புரிபழியை நீப்பமனம் பொருந்திவெழிற் றுணையுடன்
திருமகனை விடுத்திடெனச் செப்பிவிடுத் தனன்றாதா. (௪௨)

ஒற்றுவர்போய்த் தம்முரைப்ப வுணர்ந்தமதி யனைப்பிரியச்
சற்றுமனஞ் சகியாது சம்மதியே னெனவிருந்தான்
மற்றவனோ டமர்மலைய வந்தனன்வ லாரிவிறன்
முற்றுணர்ந்து மகேந்திரன் முன்னுற்றுச் சரண்புகுந்தான். (௪௩)

அடைக்கலமாப் புக்கவனுக் கபயமளித் தவனிருந்தான்
படைக்கலங்கொ ளாடற்பார்வைப் பண்ணவனு மதுதெரிந்தான்
குடைக்கலங்கற் கெய்திச்செங் கோலுக்குங் கோவுக்கு
மிடைக்கலக்கற் கரக்கரிக்கு விளைத்திலந்தி வினையொன்றும். (௪௪)

எதிலர்போ லிதுகாறு மிருவேமு மிருந்தேமாற்
றீதுபுரி யிறைவையவன் சேர்த்தலட தவனோடு
மாதுசுத னிவரீண்டு வரவிடுத்தி யின்றின்றேன்
மோதுகவென் றொற்றுவரான் மொழிவித்தான் றிதிமகற்கே. (௪௫)

மிக்கதிற லசுரேந்திரன் விண்ணவர்கோன் மொழிகேட்டு
நக்கிதுவோ நீதிமொழி நன்றுநன்று நயர்க்கஞ்சி

செய்குருவின் காந்தியென நேர்வந்து சரணுகப்
புக்கவரைப் புரவாரைப் புரவலராய்ப் புகல்வாரோ. (௪௬)

மாவினையோ விடுத்தாலும் வளநாட்டை விடுத்தாலுங்
காவினையே கடுத்தமலர்க் கண்களிப்பக் கரம்பிடித்த
தேவியையே விடுத்தாலுஞ் செருக்களத்தி லமராற்றி
யாவியையே விடுத்தாலு மடைக்கலத்தை விடேனென்றான். (௪௭)

என்றவுரை செவிக்கொண்ட விமையவர்கோ னினமுடிகத்
துன்றுபடை யுடனமர்க்குத் தோன்றினனவ னுமுற்றான்
மன்றவிவர் பொரப்பல்லோர் மாண்டனர்பன் னெடுங்காலஞ்
சென்றதிதை யறிந்திரங்கிச் செம்மலயோ னவணுற்றான். (௪௮)

உற்றிருவி ருரும்பொருவ தொழிமினுநு வதுபுகல்வேன்
மற்றிதனை மறுப்பவர்க்கு வருத்திடுவன் சாபமென்றான்
சொற்றனர்மேல் விளைவெல்லாஞ் சுரிகுழலைச் சுதனோடு
கற்றவன்பா லுய்த்திகொலாம் கலைமதியோ வெனக்கேட்டான். (௪௯)

தேங்குழலை யசன்பாற் செலுத்துகவென் புத்திரனை
நீங்குகிலே னெனப்புரந்தர னிதிப்பெயரோ னிவ்வின்னே
பாங்குபெறு வென்மனையாள் பயந்தமக னெனக்கல்லா
லீங்குபிறர்க் குரியனல னெனப்புகன்று னிம்மேலை. (௫௰)

அன்னமுயர்த் தவனனங்கை யழைப்பித்துக் கனங்குழையா
யின்னவழக் குன்மொழியா லினிதுமுடி வுறல்வேண்டு
மென்னவரு மதிசயிப்ப வின்புதலை யுணக்களித்தோன்
பொன்னனையே பின்னவனோ புத்திவைத்துப் புகல்கென்றான். (௫௧)

அவையேறி யிருந்தாரை யருந்தானை மகநோக்கி
நவையேறித் தெனக்கலங்கி நாணெய்தி யச்சமுற்றச்
சுவையேறும் வாய்மூடிக் கொன்விலமா மங்கைசெவிக்
கிவையேறும் படிபுகலுற் றிடுபவன்போற் றலைகவிழ்ந்தாள். (௫௨)

குறிப்பறிந்து நாமகளைக் கொண்டவரன் றையானை
வெறிப்பதவன் விண்ணகத்து மெல்லியலார்க் கிழுக்கில்லை
யொறுப்பவரு மிலைபுன்னை யுன்னுறையா லிவ்வழக்கை
யிறுப்பதுகொண் டேனென்பா னிகழ்த்துகவென் றினிதுரைத்தான்.

இனத்தவரே யலர்தூற்று மியல்பினரே யௌனயரன்பு
முனத்தினரென் றறிந்தாங்கு மாதுவேட் தனைநோக்கிப்
பனிக்கதிரோற் கேபுந்தி பயந்தேனென் றுரைப்பவவ
ளீனத்தகுமென் றந்தணற்குத் தந்துபுதன் றனையழைத்து. (ரு௪)

வானவனு கியுமாறு மயக்காற்று னவற்புகுந்து
தானவனு மதிக்குரியை சார்கென்று மதியைக்கூய்
வேனெடுங்கண் ணியைக்குரவன் மேவினனுன் சுதனின்கே
தானுரிய னெனவெவருந் தத்தமிட முற்றனரால். (ருரு)

மயற்கூடு தேசிகற்கே முன்னுரிமை யாய்நின்ற
கயற்கூடு விழியவளைக் காமவேள் மலர்க்கணையான்
மயற்கூடும் புன்மையினால் வரும்பழிபைங் கூழ்வளர்க்குஞ்
செயற்கூடும் படிவளையத் தேசிழந்து களைத்தனனே. (ருசு)

பழிமாறும் படிகருதிப் பங்கயனைப் பணிந்ததற்கோர்
கழுவாய்தந் திடுகென்னக் கௌரியநாட் டீசியின்யாந்
தொழுவாய்மைச் சுந்தரனைத் தோத்திரஞ்செய் தடியில்விழுந்
தெழுவாயே லிப்பழிபோய் மெய்ப்பழியு மிரியுமென்றான். (ருஎ)

வேறு.

கதுமென மதியோர் கலைவடி வாகிக் காசினி யடைந்துவெள் ளாற்றின், விதிவழி மூழ்கி வில்வமு மழக விமலனு முறையிட மடுப்ப, வதுபொழு தேதன் பழியிரிந் தோட வாதியிற் றழைத்தொளி கூடத், துதிபல புகன்று னிறையவற் காட்டத் தூயநீர்த் தடமொன்று கண்டான். (ருஅ)

அடியவர் பலரு மாடுவா னொருபே ராவியுஞ் சமைத்ததனன் மூழ்கிக், கடிகமழ் வாவிக் கரையடைந் திறையைக் கருத்தில்வைத் தைந்தெழுத் தோதி, நெடிதவ ணிருந்தான் சோடச கலையு நிரம்பிய முழுமதி யானன், படியெழு தரிய படிவமுற் றேழுப் படிதொழும் படிநலம் படைத்தான். (ருகூ)

இன்னண மதியா னெவற்றையு மதியா னிருந்தவத் தடங்களின் யாங்கர், துன்னிய சங்கஞ் சொரிதரு தரளத் தொகைநிரை திவள்வன வனையாலி, பன்னியர் பதிவைப் பிரிந்தற லஞ்சிப் பற்றினர்

பின்னரே யெய்தி, மன்னிய புனிதந் தாமுநன் கெய்து மட்சியார் காட்சியிற் பொலியும். (சு௰)

அல்லதா மனையாற் காந்திடச் சுலவி யடுத்தலு மாகும தான்று நல்லவன் கிரணஞ் சிதறியே கிடந்து நண்ணலும் போலும்வெள் ளொளியா, லெல்லுறு பகலுங் கயிரவங் குவளை யினமலர்ந் தூறுவன நோக்கிச், செல்லுமேழ் பரியோ னடுத்தறிந் திறைஞ்சிச் செல்லுவன் வெறுப்பிடா தஞ்சி. (சுக)

மன்னிய விறலின் வெண்கதிர்ப் பிழம்பு வயங்கலா லாண்டரு கெய்தும், பொன்னுறு வாவி பயோததி போலப் பொலிதரு தோற்றமீன் றெடுத்த, வன்னையாந் திருப்பாற் கடலிவன் பேற்றி னருமையை நோக்குமா றடைந்து, தன்னிய காட்சி போலுமல் லாறு சொரிதரு, மமுதமே போலும். (சுஉ)

வேறு.

பாடமை மதியது பாவ நீக்கமேல்
நீடுறை தருமறு நீக்கத் தன்மையோ
நாடுமவ் விருதட நாம நிந்திலங்
கோடெலாங் கருமணற் கொழிக்கும் பண்பின. (சுங)

பூம்பதி யடைந்தவிப் புனலின் புண்ணிய
நாம்பெறு வாமென நண்ணிற் றுலெனத்
தேம்பொதி யவிழ்ந்தெழில் சேருஞ் செய்யவா
யாம்பலுங் குவளையு மமையக் கொண்டன. (சுச)

ஓங்குறு புண்ணிய முறுந ரேவம்பின்
றேங்குறு பவத்தினர் சென்மி னென்பபோல்
வீங்கியே போந்துபின் மீண்டு சென்றிடும்
வாங்கிய திரைபல வயங்குஞ் சீரின. (சுரு)

மன்னிய சோதரன் வயங்க வாற்றிய
வின்னவற் றுறுதுமென் றெண்ணும் பூமக
டன்னிலத் தடனுறை தன்மைத் தாலெனப்
பொன்னவிர் தாமரை பூத்த பொற்பின. (சுசு)

உன்முழு வினைப்பவ வுததி நீந்துவ
தன்மையுறத் திக்கரை யடைப்ப வென்பபோல்
வன்மையி னிலவுபல் வளையு யிர்த்திடும்
வெண்மணி வரையிடை வீசு மாண்பின. (௬௭)

இத்தகு தடக்கரை யிருந்து பொன்சடை
யுத்தம வடிமல ருள்ளங் கொண்டெழு
மொய்த்துள பழிவினை முற்றும் போயது
மெய்த்தநன் முழுக்கலை மெய்யுங் கண்டனன். (௬௮)

விற்குடைத் தன்னுரு விளங்கி மாமதன்
பொற்குடை யாமெனப் புரிந்த தன்மையான்
மற்குடை யவ்விரு வாவிக் கும்பெயர்
பொற்குடை யாமெனப் புகன்று சென்றனன். (௬௯)

முழுதுல கினுக்குமோர் மூல மூர்த்தியைத்
தொழுதன னானந்த தோயத் தாடின
னழுதனன் றனிமனந் தழுவின் முன்னுறு
மிழுமென வுருகினன் வினைய பன்னுவான். (௭௰)

மெய்த்தவ முனிவர் வேத னேமுத
லுத்தமர்க் குரியதா முனது பேரரு
ளுய்த்துணர் வின்றியோ ருறுதி பூண்டிடாப்
பொய்த்தவ னெனக்குமே பொருந்திற் றம்மவோ. (௭௧)

வாழிநின் திருவடி வாழி மாமுகம்
வாழிநின் புரிசடை வாழி கங்கையும்
வாழிநின் கருணைநின் மாட்டு மெய்யன்பர்
வாழியென் றினையன வழுத்திப் போற்றினான். (௭௨)

வேறு.

வெண்மதிப்புங் கவனுளத்தி னிடைக்கிடந்த பேரன்பு மேற்போந் தாங்கே, யுண்மதிப்புற் றுரைத்ததுதி யத்தனையுஞ் செவியேற்ற வுமையோர் பாகன், கண்மதிக்குந் தோற்றமுறு கலைவாணா நின்றுதியாற் களித்தோ மேலே, விண்மதிக்கும் வடிவமுற்றாய் வேண்டு வதே னீயுமென்றான் விமல மூர்த்தி. (௭௩)

அன்னதுன் றிருவருளால் வானவர்க்கெல் லாமமுத மளிக்கப் பெற்றேன், றண்ணாரம் புனைநின்று சடைமீது வாழ்பதவி தானும் பெற்றேன், கண்ணாரும் பதம்பெற்றே னண்டளப்பான் களத்திரத் தைக் காமவேளா, லெண்ணாமற் கலந்தபவ மறப்பெற்றே னியசன் பெறும்பேறெவர்பெற் றாரே. (௭௪)

இனியடியேன் பெறும்பேறு நின்னடியை மறவாம லிருப்பா னிந்தத், தனிநகரை யடையுங்கா னமுதுருவங் கொண்டடியேன் சார்ந்த பண்பா, லினிமகிழ்வி னெவருமிந்த வரிமழலூ ரெனும்பெ யரா னவிலும் வண்ணங், கனிவினருள் புரிகென்றான் சந்தரே சரு மகிழ்ந்து கருணை செய்தார். (௭௫)

அக்கால முதலாக வரிமழலூ ரென்றுபெய ரமைந்த தாகி
யிக்காலத் தினும்விளங்கு மிதற்றுதிக செத்தலமு மில்லை யென்கு
முக்காலங் களுமுணரு முனிவரரே யிரவியன்பு முடுகி யீர்ப்பப்
புக்காலந் தரித்தகளப் புண்ணியனைப் பணிந்ததுவும் புகல்வா மன்றே.

சந்திரன் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௭௫.

சூரியன்பூசித்தபடலம்.

பொன்னனைய புரிசடையீர் புந்திவழி வழியாகப் புடவி காத்த
மன்னவர்தங் குலத்தில்வரு பாண்டுமனைக் குந்திமணி வயிறு வாய்ப்பக்
கன்னியெனும் பருவத்தே பரிதிதனைச் சேர்ந்துபெற்ற காளை யான
கன்னனெனு மன்னவனை யறியாதா ரிலரன்றே கருதுங் காலே. (௧)

கட்டழகாற் புயவலியாற் கல்வியினா னிதியினாற் கவினம் பூண்டு, வட்டமிடும் பரிகரிதேர் நடத்தியமர் பொருதுபெறும் வயத்தினான் மேம், பட்டவன்வா னுயர்ந்த பதாகையினாற் றிண்மைமிகப் பயப்ப நன்று, நட்டவன்சீர் வளருமங்க நாட்டவன்பல் வகையறமு நாளுஞ் செய்வோன். (௨)

நெருப்பினிலு மறக்கொடிய நிரப்பெழுந்து கன்றமுதலா னீறித் தேறி, யுருப்பொலிவு முளப்பொலிவு மிகக்குறுகத் தனைக்குறுகி யுவப்பக் கூறி, யிரப்பவருக் கெப்பொருளுங் கேட்குமனம் வேண்டி யீவா ரியைய நாளும், விருப்பமுடன் கொடுத்துவந்தான் வள்ளலிடை வைத்தென்னா விளங்கு மேலோன். (ங)

முன்னையிலோ ரசுரரிறை நற்றவத்தா விறைவனருள் மொய்ப்பக் கொண்டு, மின்னுமொரா யிரகவச குண்டலம்பெற் றனைவரையும் வெல்வா ரில்லை, முன்னுபல துயர்புரிந்தா னரனோடு நாரணனு முனிவர் போர்க்குத், துன்னியொரா யிரவருடத் தொருகவச குண்டலத்தைத் தொலைத்தா ரன்றே. (ச)

இருவருமா யிரவருட மொருவர்பொர வொருவர்தவ மியற்றி நின்றார், மருவுமொரு கவசமுடன் குண்டலமு நீங்கமற்ற வற்றை மாய்த்தார், பொருவலிமைத் திதிபுதல்வன் வெல்லலரி தென்றுன்னிப் புலர்ந்தோர் மாய்ந், தருதியொரு பானின்னிற் புருங்காலை யிரவியிடங் கலந்தா னன்றே. (ரு)

அன்னவனே குந்தியிற் றனதரித்தான் றவவிரதத் தவரே வந்து துன்னியநட் புரிமைகொடு பார்த்தனுங்கண் ணனுமென்னத் தோன்று நின்று, ரின்னதனாற் பார்த்தகன்ன ரொருவரைமற் றொருவர் கொல்லற் கெண்ணி யுற்றார், கன்னனுதித் திடும்பொழுதே கவசகுண்ட லமுமுடலிற் கலந்த வன்றே. (சு)

இக்கவச குண்டலத்தோ டிவனிருக்கும் வரைவெல்லற் கினைய யா போரிற், புக்குவெலற் காயிரவற் சரந்தபசு செயவேண்டும் புரிவ தென்னோ, னக்கமது வனமாய வுன்னிவலா ரியைநோக்கி யுனது மைந்தன், மிக்கசமர்க் களத்தாவி வியாமற் புரக்கும்வகை விளம்பக் கேளாய். (எ)

கன்னனணி குண்டலமுங் கவசமுநீ சென்றிரந்தாற் களிப்புற் றீவான், பின்னவனைப் பின்னவனே செறலமையு மெனத்தனக்குப் பிறந்த மைந்த, னின்னுயிரைப் புரப்பதனுக் கெண்ணிமறை யவனுரு வெய்தி நின்று, னன்னவன்றன் முதுவடிவுஞ் செந்தன்மைப் பொலிவையுங்கண் டிங்கர் கோமான். (அ)

வாழ்த்திறைஞ்சி யடிவணங்கி யடியேன்செய் தவப்பயனு லெழுந்த தெய்வச், செழுந்தருவின் கொழுந்தனைய தேவரீர் திருவுள்ளஞ் சேர்ந்த வெல்லா, முழுந்துருள்போழ் தினிலளிப்பே னுரைமினென்று னமறைத்தவனு முரைத்தாற் றன்பத், தழுந்துதியோ வெனக்கல்ந்த மடைகின்றே னென்றுரைப்ப வன்பன் கூறும். (கூ)

உடலெடுத்த பயனனைத்து முவந்தளிப்ப தெனமனத்தி லுவறுதி பூண்டேன், கடலடுத்த கருணையுளாய் வேண்டுவநீ பெறுதியெனக் கழற லோடு, மடலடுத்த தார்மார்ப கவசமொடு குண்டலத்தை வழங்கு மென்னச், சுடலடுத்த விடலைவிர்போன் முகமலர்ந்து நயந்துருமபச் சொன்ன வைம்மா. (ய)

அந்தணர்சி காமணியே நீவேட்ட பொருளினிலை யறிவு றுது, சிந்தைமிகத் துயருழந்தேன் கவலொழித்தாய் வாழ்தியெனச் செப்பிக் கையாற், றந்திடுங்கா லெழுமிரவித் தடந்தோளோன் மகற்கிரங்கித் தனையா வந்தோ, வின்றிரேல் பார்த்தனைக்காத் தனைக்கொல்லச் சுருதின்னீ யீயே லென்றான். (யக)

குந்திமக னதுகேட்டுக் கூறுவான் கொடுநரகங் கொடுக்கு மேனும், வந்திரப்போர்க் கெப்பொருளு மீவதே வாழ்வாகும் வாழ்நாட் டூறு, மந்திலிலை யெனமறுத்த றாழ்வாகு மெனப்பலநா லறைதலோர்ந்து, மெந்தைதடுத் திடலறமோ விறுதகுமோ விதுமுறையோ வென்னே யென்னே. (யஉ)

கொடுப்பவரைத் தடுப்பவர்கள் கொடுநரகங் குடியிருப்பாக் கொள்வா ரீண்டு, முடிப்பதுவு முன்பதுவுங் கிடையாமற் பிச்சைபுகுந் துழல்வார் முன்னிப், படிப்புகர்வந் துரைத்துவிழி குருடானான் றுமாபலிமாற் கீவா, னெடுத்ததனை யுவந்தளியா திருந்தனனேல் வள்ளன்மை யென்னு மெந்தாய். (யங)

கிடைப்பவெலாந் தமக்குரிய வெனக்கருதிப் புகழ்விரும்பாக் கீழோ ரென்று, நடைப்பிணமா குவருயிரும் பிறர்க்களித்தும் புகழ்வளர்க்கு நல்லோர் வாரி, யுடைப்புவியி லுடலொழிந்தும் பேரொழியா தென்னாளு முறுவா ரன்றோ, தடைப்படநீ நினைத்தவழி விடுப்பதுவழி கிடைத்திடுமோ சாற்றுங் காலே. (யச)

மண்ணினுக்கும் புழுவினுக்கும் வளரெரிக்கு நரிக்குமுண வாகு மியாக்கை, கண்ணுவதென் னெத்தகையோ காலனிருப் பினுமழியுங் கற்பு காதி, விண்ணினுக்கோர் பதிதானே யிருமையிரித் தேற்பினிதிங் கிமிக்க தாக, வெண்ணுதற்கோர் பொருளுளதோ வெனக்கவச குண்டலத்தை யீந்தான் மன்னோ. (மரு)

இத்தகையு முளத்தறிந்த வெங்கதிரோ னகம்புழுங்கி யிரங்கி யேங்கிப், புத்திரனைப் புரப்பதற்குப் போய்க்கொடையைத் தடுத்த பழி பூண்டே னந்தோ, மெத்தபழி நினைக்குந்தோ றுளத்தைத்தனி வெறுப்புமிக்க விதனந் தீர்ப்பா, னத்தனடி மலர்பரவி யேத்துவது வேண்டுமென வாய்ந்து நின்றான். (மசு)

அங்கிலேயி னினைத்தபடி திரிபுவனத் தினும்புகுது மருந்தவத்து, முன்னவன்யாழ் முனியெய்தி யுளங்கவலன் முழுமுதல்வன் முடிகொண்டான், தென்னவனூர் திருகாட்டுத் துறைகாப்பா நவளந்தி தீரத் தெய்தி, மன்னுவில்வா ரணியத்தின் முனைத்தரிவந் தெழுந்தையுற்று வழுத்தி நின்றான். (மஎ)

உனக்குமுன முறும்பனியோ டுனைப்பிடித்த பழிபோமென் றுரைத்துச் சென்றான், மனக்கவலை யொழித் தனனுப் தக்கினனு னினியாக வருவெள்ளாறு, தனைப்பரிதி யடைந்துகுடைந் தெழுந்து திருநீறுமணி தயங்கப் பூண்டு, கனத்தையுடல் கிழித்தெழுமு விலை வில்வ வனத்தினையுங் கண்டு தாழ்ந்து. (மஅ)

விண்டுமல ரவற்கரிய விண்ணவனைக் கண்ணுதலை மேவிக் கண்ணுற், கண்டவுட னடியொடித்த நெடுமரம்போற் படிவிழுந்து கண்களாற்றிற், கொண்டலெனப் புனலோட நாக்குழற மனமுருகக் குவித்தகையோ, டண்டிமென தருந்தவத்தின் பயனுன சுந்தரனே யருள்வா யென்று. (மகூ)

பூசிக்க மனங்கருதி யெத்தகைய கொடும்பழியும் போக்குங்கொன்றை, வாசித்த திருமுடியி லாட்டுதற்குக் கங்கையினு மாட்சித்தாகி, மூசுற்ற பலமலரு நிறைபுனற்ற டாகமொன்று முக்கண் மூர்த்தி, தேசுற்று விளக்கத்தி னெதிர்தோன்றக் கண்டனைகை நிருத்தா னன்றே.

வேறு.

கஞ்ச மேவியோ
ரஞ்ச மன்னுதல்
செஞ்சொன் மங்கைபோ
னெஞ்சி லுன்னினான். (உக)

சங்கு தாமரை
பொங்க லிந்திரன்
றங்க வைத்தல்போற்
புங்க முற்றன. (உஉ)

முத்தெ டுத்தலை
தத்தி வீசுதல்
சித்த முற்றனன்
பைத்த மாவினன். (உங)

கங்கை மங்கையே
யிங்கு தங்கல்போற்
பொங்கு வாவியின்
றுங்க நோக்கினான். (உச)

இரவி யன்புடன்
விரவு செங்கையாற்
கரவி லாமலே
பரவி யேத்தினான். (உரு)

பார்த்து ளத்தினை
யீர்த்த வித்தடஞ்
சேர்த்த பேர்சிவ
தீர்த்த மென்றனன். (உசு)

ஈச னார்பெயர்
பேச லாவிது
காசி யாதியிற்
றேசு கொண்டது. (உஎ)

என்று கூறியே
யென்று பூசனை
நன்று செய்தன
னென்று மன்பினால். (உஅ)

கொடைத டுத்தலா
லடைமி டற்பழி
கெடம கிழ்ச்சியிற்
குடைத லுற்றனன். (உகூ)

அன்ன நாண்முத
லின்னு நாடொறு
மன்னு பூசனை
நன்னர் செய்வனால். (ஙம)

ஆண்டு தோறுமெல்
லீண்டு வெங்கரந்
தீண்டு மீசனைக்
காண்டி ரியாவரும். (ஙக)

பொங்கு செஞ்சுடர்
தங்கு மன்புடைச்
சிங்க மாசமே
யிங்கிம் மாண்பது. (ஙஉ)

இரவி யண்ணலைப்
பரவு தன்மையைக்
கரவி லாமலே
யுரைசெய் தாமினி. (ஙங)

முத்த வெண்ணதி
மெய்த்த மாண்பினைப்
பத்தி யிற்சொல்கேஞ்
சித்தி முற்றவே. (ஙச)

சூரியன் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் சாசமரு.

வெள்ளாற்றுப் படலம்.

ஆன்றுபடை யாற்செல்வத் தொகையினாற் றொல்கலையாற்
சின்னமதி முடியிறைவர் திருவருளாற் செங்கோலா
லென்னவர்க்குந் தருமருளா லிகைபா லயனாட்டு
மன்னவருந் தம்முளத்து மதிமரபா மதிமரபின். (க)

உதித்தவனீ ருடைப்புவிக மொருகுடைக்கீ ழறப்புரிந்தான்
விதித்தவழி யேயொழுகி விலக்கியன விடுத்தெவருந்
துதித்திடவா மொருவேந்தன் சொன்மாறுந் தாய்மையினை
னிதித்தலைபா லிடத்தன்பு நாடோறும் வளர்த்தகோன். (உ)

ஆயவனில் வுலகத்தோர்க் காயவனை யென்மேவித்
தூயபுகழ் பெறுதலினாற் சுவேதகேதுப் பெயரான்
காயமெடுத் ததன்பயனைக் கைக்கொள்வான் கருதாபுதன்
றேயமுறு சிவதலங்கள் சென்றுசென்று பணிபுரிவான். (ங)

உத்தமதிக் கினைநண்ணி யோங்குபெருங் கொடுங்குன்று
மெய்த்தகைமை வாசகர்சீர் விளக்குதிருப் பெருந்துறையு
மத்துறையை யரிமழுமு மாதியவாம் பலதலமு
மித்தலமொ லொன்றாக நேர்ந்துவழி படுநாளில். (ச)

தென்பாலிற் பொருநைநதி திருவால வாயின்வையை
முன்பாலித் திடுங்கருணை முதல்வனார் வடபாலி
லன்பாலித் திடமேவு மடியர்குடைத் தாடநதி
யென்பாலித் திலவேண்டு மிதுவென்ன மனங்கொண்டு. (ரு)

அடியவருக் கெளியவனை மருட்கடலை கங்கையணி
முடியவனை யெப்பொருட்கு முன்னவனை யீயாண்ட
படிவடபா லெல்லவரும் படிந்துய்யப் புண்ணியமா
நெடியநதி தருகெனநேர் நின்றுதுதி புகன்றனனால். (சு)

குருந்தமரத் தடிஞான குருவாகியடியருட
னிருந்தருளி வாதவூ ரிறைவனையாட் கொண்டபிரான்
இறைந்தரசே சையமிரி சென்றுதவ மாற்றினதி
வருந்தலறப் பெறுதியென வழுத்தினனு காயமிசை. (எ)

அந்தமொழி செவியடைந்தா னந்தக் கடல்குடைந்தான்
பந்தவினை யகல்வையப் பருப்பதத்தை விருப்பமிசை
முந்தவடுத் தருந்தவத்தின் முயன்றிருந்தான் பொன்வரையிற்
சந்தமுறக் கயனாட்டித் தனிபுரக்குந் தமிழ்வேந்தன். (அ)

ஒருமைமனத் தன்பரைநை யுன்னிவேன் டினுமுடனே
தருகருணைப் பரஞ்சோதி தவவேந்தாம் புவிவேந்த
னிருவிழிமுன் னெழுந்தருளி யிங்கு நின்றோர் நதியின்னே
பெருகியிரு கூறாகப் பெயர்தருமா லவற்றினொன்று. (கூ)

தில்லைவட பாலாகச் சென்றுகட லுறுமொன்று
மல்லலரி மழங்குருந்த மரந்திருந்த பெருந்துறையாந்
தொல்லைபதந் தலங்கள்பல சூழ்ந்துவரி யுறுமன்று
புல்லுமரங் களுமுத்தி பொருந்துமிதன் புண்ணியத்தால். (௰)

இந்தநதி நின்னோன்பா னெய்துதலி னின்பெயரா
னெந்தவுல கரும்புகழ விலங்குமிதன் வழியெய்தி
நுந்தமைசீ பலதலத்து நாடியடி பணிந்துபின்னர்ப்
பந்தவினை யொழிந்திடும் பதம்பெறுகென் றகன்றனனால். (௰க)

இறந்தமூ தாதையர்க்கா யிருந்தவத்தாற் கங்கைபெற்றுச்
சிறந்தரவி குலனாகத் திகழ்பகீ ரதனை
வறந்தழைய வங்கனுறு மாற்றுநீ ரங்கனுற
மறந்தவிர்வேன் மதிகுலத்து மன்னன்மன மகிழ்வெய்தி. (௰உ)

அந்நதியின் விழிவழியே யானந்த வருவிவிழ
முன்னவனைத் தங்குலத்து முதல்வனைவே தாகமங்கள்
சொன்னவனைப் பலவாறு தோத்திரித்துப் பேரன்பு
துன்னவழிக் கொண்டனனாற் சோதியடி தொழுவதற்கே. (௰ங)

காவிரியின் மேலாகக் கடுகியெழுஞ் சுவேதநதி
பூவிரியுந் தருக்களெலாம் புடையிரியப் புள்ளிரிய
மாவிரியக் கரையிரிய வந்துபடி குரவினையாந்
தாவிரியப் பெருக்கெய்தித் தமிழ்நாடு சார்ந்ததால். (௰ச)

குங்குமத்தின் றடஞ்சினையுங் குளிர்சந்த நறுங்குறடும்
பொங்குமுறித் தலைவிசையிற் போக்கியிரு கோட்டுக்குந்

தங்கிவிடத் தீய்கன்றுந் தழைத்தலாம் பலபெருக்கித்
திங்களுழு தொழுக்கென்னத் திழுத்தெய்துங் வெள்ளாறு. (௧௫)

அக்கிரைக் கொண்டுழையே யல்லியுடைத் தோல்காட்டி
மிக்குயன்று கழுமாக மேற்கொண்டு பல்லுயிர்க்குந்
தொக்கப்புக் தந்தருளித் தலங்குவதா லடியருளம்
புக்கமரும் பரம்பரனைப் பொருவாருந் தவளநதி. (௧௬)

பொன்றாம் புயமெய்திப் பொலிந்தாழ் தனைமருவி
யின்றூர்சங் கங்கொண்டு மிளிருமணி யையும்பூண்டே
பொங்காரும் புலிகாப்பா தியல்பாகக் கொள்ளுவதாற்
றுன்றுரைத் தெறுமரிபோற் றலங்குவதிவ் வெள்ளாறு. (௧௭)

பல்லுயிரும் படைத்தளிப்பப் பங்கயமூர் கலைமாதும்
புல்லிமிக வாரணங்கள் பொலிவாயுந் தெண்கலுழ்ந்தி
நல்லவனை மேற்கொண்டு நயந்தலின் ஞெலிமையானுந்
சொல்லவனை மணந்தவனேர் சொல்லவருஞ் சுவேதநதி. (௧௮)

வில்லியவர் பரிகரிதேர் மிகுசூரன் றனைச்சமரில்
வெல்லயவ னறுகுமர வேளினிது வீற்றிருக்க
நெல்வயலு மலர்த்தடமு நிமிர்காவும் பலமேவும்
புல்வயலு மெழிற்குமரப் பொருப்புமுறப் போந்ததுவால். (௧௯)

ஒருவிடையார் தமிழ்வேட்கை யுளங்கொண்டு திருவாரூர்த்
தெருவிடையா ரடிசிவப்பச் சென்றவர்தந் திருவருளாற்
கருவிடையா வருமெய்தாக் கதிகொடுக்கும் பெரும்புனிதத்
திருவிடையா றுதிதலைந்து சென்றுசிறப் பியற்றியதால். (௨௰)

எத்தலமு மிகுத்தினையா விலையென்ன வேறுலகு
மித்தலமுங் கொண்டாடுவது மேயுறுதக் குழீஇத்தேவர்
புத்தமிழ்தாங் கவிப்புலவர் புகழ்வதுபொன் னிதழிபுனை
யத்தனுறை திருப்பதியா மரிமழுத்தை யடுத்ததுவே. (௨௧)

அங்காரத் தனைபரமக் கவிடேகஞ் செயவருமும்
பன்மலர்த்தா மருமொளியைப் பரப்புமணி நிரைபலவுந்
தன்மகிழ்வி னிலைக்கரத்தாற் றங்குதுறி பொலிகாட்டிச்
சுன்மவினை யகற்றுநதி சார்ந்ததால் வா றுனபால். (௨௨)

முருந்துறையுங் குழுந்தவளா றூரவுமை யவட்பிரிந்து
குருந்துறையு மெய்ஞ்ஞானக் கொழுந்துறையுஞ் செழுந்துறையாம்
பெருந்துறையுங் கடந்தேகிப் பெட்டெழுமி னார்க்கின்பந்
தருந்துறையாஞ் சலதியினைத் தவளநதி சார்ந்ததுவே. (௨௩)

தன்னிகரி லிந்நதியின் றன்மைதெரிந் தளவுரைத்தாந்
தான்னுபுகழ் மிகமேவுஞ் சுவேதகே துப்பெயர்கொண்
மன்னனரி மழுநாதன் மலரடியை வழுத்துகதை
தன்னையுஞ்சொல் லுதுமிறைவன் றன்னருளா லெனப்புகல்வான் ()

வெள்ளாற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௨௩௰.

சுவேதகேதுப் பூஜித்தபடலம்.

மையரா வணிவேணிப் பரனருளாற் சுவேதநதி
வையமேல் வரக்கண்டு மகிழ்கொண்ட வழுதியர்கோன்
மையமால் வரைநீங்கித் தன்னாடு தனைநேர்கி
யெய்யெனு வெய்தி மகிழ்ந் துற்றனனு லரிமழுவூர். (௧)

அன்னதிரு நகரெய்தி யன்புவயத் தினனாகிப்
பொன்னியினு மிகமேலாப் பொலிதவள நதியருகு
துன்னியிரு கரங்கூப்பித் தொழுதுசங்கற் பம்புரிந்து
முன்னவன்று ராகமத்தின் மொழிந்தமுறை வழுவாமல் (௨)

நதியெதிரி னரையளவு நளிர்புனலி னிடைநின்று
துதிசெய்து மனுவோதித் தோய்ந்தாச மனஞ்செய்து
விதிமுறையி னுலர்துகிலான் மெய்யினீர் துடைத்திட்டு
மதியினெளிர் கலையென்ன வயங்குமிரு கலைதரித்து. (௩)

மேதகுசெல் வங்கொடுக்கும் விபூதிமுறைப் படிபூசி
யாதியக்க மணிதாங்கி யாலயத்துட் புகூஉநின்று
மாதவளக் கோடொடித்து வணாயிடைப்பா ரதந்தீட்டும்
போதகத்தின் பதவனசப் போதகத்திற் புனைந்தேத்தி. (௪)

பாலடுத்த மொழிக்குறமின் பாலடுத்துப் போழகாஞ்
மாலடுத்த மனத்தோடு வனமடுத்து மடவாய்நின்

சேலடுத்த விழிக்கடைதான் சிறிதருள்வான் றிரந்தவடி
வேலடுத்த திருக்கரத்து விமலன்மல ரடிபோற்றி. (௫)

புள்ளேறு மிருவருமின் போந்துபுவி போழ்ந்தறியாக்
கள்ளேறு மார்முடியுங் கான்மலருங் கசியுமன்ப
ருள்ளேறும் படியுநவு முயர்வொப்பில் பரம்பொருளை
வெள்ளேறு கொடியாக்கும் வேதியனைக் கும்பிட்டு. (௬)

கனலடுத்த மெய்யுகெனவுட் கசிந்திருகண் களுமின்பப்
புனலுருப்ப நாக்குழறப் பொறிகளுறும் புலனொழியத்
தனதுதா னெனுமினைவு தடுமாற நின்றுருபி
வினைவிடுத்தா லெனவுறிவுற் றெம்மானைத் துதிக்கின்றான். (௭)

தீதுலரா தெழுந்திய சிந்தைதுறா தியர்வலிபா
லாதுலராய்த் தஞ்சமிலா தழுதிரங்கு சிறுவனுடன்
போதுலராக் குழல்வனிதப் பூவையுளம் பூளகமுற
மாதுலராம் படிபோந்த வள்ளாலுன் பதம்போற்றி. (௮)

வேறு.

பாண்டியர் பொருட்டுப் பரையையோர் மகளாம் படியருள் புரிந்தவள் பாகந், தீண்டியம் மியின்வைத் திடுமண மகனுச், சேர்த்துமாமணிமுடி புனைந்து, நீண்டியல் செங்கோல் கைக்கொடு புரந்த நிமலனே யடிவர்க் கென்றும், வேண்டிய வளிக்குங் கருணையங் கடலே மேவுநின் பதமலர் போற்றி. (௯)

என்றுபற் பலவாந் துதிந்துவந் துலக மெவற்றையுங் கருவுறீன்று, நன்றுற வளர்க்குங் கயற்கணு மையை நாடிபுச் சிறிதரங் கூப்பி, நின்றசொன் மாலை வகைவகை யாக நேர்படச் சாத்தியே வலமாச், சென்றுநற் றண்டி சேவடி வணங்கித் திருந்துசத் தம்பதுமன் போந்து. (௰)

நிலமுறப் பணிந்து தங்கியைத் தொழுத்தை நினைந்துரு ளடைந்துமீண் டெழுந்து, வலமுறக் கயற்கோன் வழுதியர் பெருமான் மந்திரி யுடல்பொரு ளாவி, நலமுறக் களர்ந்த நளிருட் கடலா நாதனூர் குரவுபூண் டிருக்குந், தலமுறக் கருதிச் சென்றனன் பிறவிச் சாகரந் தாண்டிய தக்கோன். (௰௧)

சுவேதகேது பூஜித்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் சாஅக.

தடாதகைப்பிராட்டியார் தவம்புரி படலம்.

—:o:—

ஞாயபுக முறுமுலயத் துவசனெனும் வழுதியர்கோ
னேயமுறுந் திருமகளாய் நிலமுதலெவ் வுலகுக்குந்
தாயருளா லவதரித்துத் தடாதகையாம் பெயர்மேவிப்
பாயகிரி பரிவேள்வித் பயில்கலைகள் பலதெளிந்து. (௧)

பூருவத்து மதிபோலப் பொற்பொடுநா டொறும்வளர்ந்து
சிருறத்து முழுமதிபோற் றிகழ்பாவி யிவ்வுலகில்
யாரெனக்கு நிகரென்ன விறும்பூது மகிழ்பூத்த
மேருவொத்த தடந்தோளான் விண்ணுடு மருவினன். (௨)

மருவியமன் னவன்கடனை மறைமுறையே மதித்தியற்றித்
திருவியல்சா ரரியணைமேற் சென்றிருந்து செங்கோல்கொண்
டரசியலைச் செலுத்திநின்று லகிலுயி ரியாவுநின்று
பரசுபெருந் தாயாகிப் பாலிக்கும் பராபரையே. (௩)

நீதிநெறி வழுவாமனின் றரசு செலுத்துகையி
லோதிமறை யாலுமறி வுறற்கரிய பரம்பொருளா
மாதியிறை வனைப்போற்றி யருந்தவத்தா லருளெய்தித்
திதிநிலை தொறுஞ்சென்று செயத்தம்ப நாட்டவெண்ணி. (௪)

தவமான நிலையின்றித் தரணியிலொப் பில்லாத
சிவமான திருச்செவ்வற்றி சேர்தலரி தெனத்தேர்ந்தே
யவமான நாட்கழித்த லடாதென்று தவம்புரிவா
னுவமான மிலதாய வொருவனமெங் குளதென்னு. (௫)

மனத்தெண்ணித் தன்னாட்டு வடபால்வெண் ணதியடுத்த
வனத்தைமன்னித் தவம்புரிதன் மரபென்ன மதித்தினிய
கனத்தெண்ணு மறையாதி கலைகளறி யாதுமுந்
தனத்தன்னை யொருநிலையாத் தவக்கோலந் தரித்தனளே. (௬)

தென்னாட்டு மதிமரபிற் றிருமகளா யுதித்து
முன்னாட்டு மரசுரிமை முடிசூட்டு மலயக்குழலை
யென்னாட்டுந் தவத்தினரு மெடுப்பரிதில் வேட்டெனைப்
பொன்னாட்டு மலைக்குமரி புரிசடையாப் புனைந்தின்னும். (௭)

விண்மணிநுள் ளாரெவரும் வியந்துநவ மணியாக
வெண்மணிமா லையினுமிக வித்துமமிமை யுடைத்தெனுங்
கண்மணிமா லையையுச்சி களமார்பு கரமணிந்தாள்
பெண்மணியா யரசுரிமை பெறப்பிறந்த பெருமாட்டி. (௮)

தோற்றுபவப் பிணிவனத்தைத் தொடக்குறமும் மலக்கிழங்கை
நீற்றுவதற் குரியவனீ றென்று நிலைபுறுத்தக்
கோற்றொடியெங் கோமாட்டி கோமளமாந் திருமேனி
நீற்றொளியு நுதற்றிலத நிகழொளியு நிலவவுற்றாள் (௯)

சிவக்கோல வடிகளைத் திருக்கோலப் புயமாலோ
னவக்கோல வடிவினரு யல்ங்கோல மடையாறு
னவக்கோல மார்கூட னகர்க்கோல நாயகிகோ
டவக்கோலங் கொண்டுவனந் தனிற்கோலத் தவம்புரியின். (௰)

எனப்பலரு மெடுத்தியம்ப வியங்கள்பலப் பலமுழங்க
வனப்புமிகு கயற்றுவசம் வானுலகு வரையாட
மனப்பரிவாய்க் கரிபரிதேர் வலியபடைக் கடல்சுலவத்
தினைப்பொழுது மகலாத சேடியர்கள் புடைசூழ. (௰௧)

கவரிசா மரைவிசிறி கருதொலிய லாலவட்ட
நவமிகுதோ ரணம்பிச்சு நவில்குடைகள் மிடைந்துலவத்
தவவமைச்சர் தளத்தலைவர் தந்தமுயர் வாகனமீ
துவமைசொலற் கரியவகை யுள்ளுவகை யொடுபோத. (௰௨)

கனமேறித் தவழ்பொழில்சூழ் கவினேறிக் கண்டவர்கண்
முன்மேறிச் சைவமெனு மணமேறி வையகத்தி
வனமேறி விளங்குபுகழ் மதுரையிலே மணிச்சிம்மா
தனமேறி ஞான்சிவிகை தனிலேறி யினிதிருந்தாள். (௰௩)

நகர்கடந்து நதிகடந்து நந்தவன மலைகடந்து
சுகமறைகள் மிகப்பாடுஞ் சோலைபல விதமர்ந்து
புகலரிய வெள்ளாற்றுப் புனிதநதித் தென்பாங்கர்த்
தகுதியுறு வளம்பலவுந் தங்குவனந் தனையடைந்தாள். (௰௪)

சாக்கமுறத் தவம்புரியத் தருமந்தத் தனிவனத்தி
னேர்ந்தபல வளங்களையு நிகழ்த்துவது பன்னூறு
போர்ந்தபணி வேந்தனுக்கு மொல்லாது பெருமகிழ்ச்சி
சேர்ந்தெழுப்ப லாற்றுணிந்து சிறிதுநமக் கியம்புதுமால். (௰௫)

வானோடு கலந்திருக்கு மரமெல்லாம் வாளொளியின்
மீனோடு கோடரங்கள் விளையாடு மலருற்றுந்
தேனோடுஞ் சுனையெல்லாந் தெய்வமின்னார் கண்ணனைய
மானோடும் வழியெல்லாம் வளர்த்தோடும் பொலிவனத்தில். (௰௬)

புயலடிக்கு மரன்மீது பொங்கரெலாம் வேரிமழை
பெயலடிக்குஞ் சித்தர்முதற் பெருமுனிவ ருள்ளத்து
மயலடிக்கும் படிமயிலு மாங்குயிலு மஞ்சுகமு
மயலடிக்கு முயலடிக்கு மரியடிக்கு நரியடிக்கும். (௰௭)

மாதங்க முடையபிரான் மணக்குமகட் கருகெல்லா
மாதங்க மணிகொழிக்கும் வளவருவிப் புனலோடு
மாதங்கம் புயனளித்த வான்கரியு முளம்வெருவு
மாதங்கப் பறழ்பலவு மருவுவன முழைதோறும். (௧௮)

வல்லியங்க நிகருமிடை வணங்கியொசி தாப்புடைத்த
வல்லியங்க வயங்குதன மாதர்வன சூர்குழமி
வல்லியங்கள் புடைக்குமொலி மாறுபடத் தாறுதொறும்
வல்லியங்க ளொலிக்குமொலி மாதிரத்தின் முகடுடைக்கும். (௧௯)

வேறு

கான வாரண மோதுங் கனத்திலும்
கான வாரண மோதும் கனத்திலும்
வான ரம்பையி னந்தன மாங்கனி
வான ரம்பையி னந்தன மாங்கனி (௨௰)

இ-ள். கான வாரணம் கான அரு[illegible]ம் ஒரும் கனத்திடும் கனத்தா இழும் மோதும் - காட்டிலுள்ள யா[illegible]களானவை கனத்தோடு வைரத் தைப்பாடும் கனத்தொனியைப் பார்க்[illegible]ம் மிருந்து இன்னும் முழங்கும். கனி வான் அரம்பையின் நந்தன மாங்கனி வான பம்பையின் அம் தனம் ஆம் - அழியாதவும் ஆகாயத்தை யளாவியதுமான மாமரங்களையுடைய நந்தனவனங்களிலுள்ள மாம்பழங்கள் தேவலோக அரம்பைப்பெண்களின் கொங்கைகளைப்போல்வன ஆகும்.

கோட்டு வான்மதிக் குஞ்சரக் கன்றெனக்
கோட்டு வான்மதிக் குஞ்சரக் கன்றென
நாட்ட மேவிநெஞ் சம்புக்க ளம்பல
நாட்ட மேவிநெஞ் சம்புக்க ளம்பல. (௨௧)

இ-ள். சம்புக்கள் அம்பலம் நாட்டம் மேவிநெஞ் பல சம்புக்களாம் நாவல் மரத்திலுள்ள பழங்களைக் கண்ணாலேகண்ட பல நரிக்கூட்டங்கள், கோட்டு வான் மதி குஞ்சரக்கன்று என - கொம்பாகிய ஆகாயத்திலுள்ள (பிறைச்) சந்திரனையுடைய யானைக்கன்றுகளைப்போல; கோட்டுவான் மதிக்கும் - (மாக்கிளையை) விலக்கும்படி நினைக்கும், சரக்கு அன்று என நாட்டமே விடும் (விலக்கமுடியாமையால் இது) பொருளன்று என்று விருப்பத்தையே நீக்கும்.

மாலைமாற்று

மேக மாடு நுமேகசா
நாக மரவல மாகவே
வேக மாலவ பாகநு
சாக மேறுடு மாகமே. (௨௨)

ஏகு அசா - தளர்ச்சிநீங்கிய, நாகம் மா - நாகமரத்தையும் மாமரத்தையும், வலம் ஆகவே மேகம் ஆடுறும் - வலப்புறஞ்சுற்றி மேகம் அசைந்து செல்லும், வேகம் மால் அவம் - அம்மேகத்தின் வேகம் வீணாகும், ஆ கறு - அப்படி மேகம் அசைதல்) ஆச்சரியப்படும்படி கறுப்போலாகும், சாகம் ஏறு உடு மாகமே - அம்மரக்கிளையில் ஏறும் நக்ஷத்திரங்கள் சிறந்தமேகமண்டலத்தையடைந்து நிற்பன.

மாத்திரைச்சுருக்கம்.

யானை யின்னொரு மாத்திரை யிற்றதிம்
போன வெனன்று புணரி முழக்குட

னின மொன்றுறு மெய்புமி யஞ்செய
ஆன மொன்றுறு மேழு னங்குறும்.

1. நாகம்—நகம்—மலையில்
2. வாரி—வரி—புலி
3. காயம்—கயம்—யானை
4. பாகல்—பகல்—ரவி

மாத்திரை வருத்தனை.

ஒன்று கூடிய மேகந் துயர்விறல்
ஒன்று கூடிய வேந்தனு ரிஞ்சுறும்
ஒன்று கூடிய வன்னை மொழுகியே
ஒன்று கூடிய தேவரு ளைவுறும். (௨௪)

1. கனம்—கானம்—சோலை
2. தாரபதி—தாராபதி—சந்திரன்
3. தென்—தேன்—மது
4. அவி—ஆவி—சுனை

திரிபங்கி.

பங்கய மார்சுனை நீரினி லேல்பணி வந்தமருஞ்
செங்கயல் மீன்வள மேவுற வேகனி சென்றுறையுந்
தங்கமு லாம்புனை மாமணி யார்வன சுந்தரமாஞ்
சங்கதி லாங்கன மேபெறு மால்கனி சந்தகமே. (௨௫)

பங்கயமார் செங்கயல்மீன் தங்கமுலாம் சங்கதிலாம்	சுனைநீரினிலே வளமேவுறவே புனைமாமணியார் கனமேபெறுமால்	பணிவந்தமரும் கனிசென்றுறையும் வனசுந்தரமாம் கனிசந்தகமே

பிறிதுபடுபாட்டு.

பண்கனுவ வண்டு பலபாடும் பூஞ்சோலைத்
தண்கண் கனுவவந்தக் கார்கண்ட மஞ்ஞை
யெண்கனுவ வாசைபெற வென்றகழை யைவிரிந்து
விண்கனுவு மாசையுடன் மேவும் விளையாட்டு. (௨௬)

இக்கவியே வெண்பாவாவது.

பண்தநவ வண்டுபல் பாடும்பூஞ் சோலைக்கண்
கண்கதுவ வந்தக்கார் கண்டமஞ்ஞை—பெண்கதுவ
வாசைபெற வேன்றகழை யைவிரித்து விண்கதுவும்
ஆசையுடன் மேவும்விளை யாட்டு.

விஞ்சுபுகழ் வழுதியர்தம் வியன்றமிழின் சுவைகலந்து
மஞ்சுதவழ் ஆரைச்சந்த மலர்ச்சோலை யகம்புகுந்து
பஞ்சுநிகர் மெல்லடிப்பொன் பாவையொடு பாரதிவாழ்
கஞ்சமலர் மணமளைந்து காற்றிசையின் காற்றிசையும். (௨௭)

பலவங்கங் கடத்தோங்கும் பாடலமா வழைகுருந்தங்
குலவங்கண் மலருங்குங் கொடியபுவங் கடல்கடக்கு
நலவங்க மெனுந்தவத்தோர் நாடியுறை யிடந்தோறும்
பிலவங்கங் களுமழியாப் பெருந்தருக்கள் செறிந்திலகும். (௨௮)

விண்புகுதா கிரிவெய்தி லிடையடவி யிடையடுப்போர்
கண்புகுதா தெழுமுழிக் கால்புகுதா திரவியொளி
மண்புகுதா பறவையினம் வான்புகுதா நுழைந்தறிய
வெண்புகுதா தெனிலெவ்வா றிவ்வனத்தி னியல்புரைப்பாம். (௨௯)

விடப்பணியி னொடுகுலம் விளையாடும் வெள்ளாறு
மடற்புலியு முறவுகொளு மாம்பலவு கவிருமொரு
தடத்துறைபி னறுகாம்ப நழுவியுறு மிவ்வனத்தி
னிடைப்புகுவார் மனப்பண்பை யென்னென்று சொலிவியப்பாம். ()

எத்தனையோ விண்வேந்த ரெத்தனையோ பங்கயத்த
ரெத்தனையோ முகுந்தர்தொழி லெட்டியிறு வதுநோக்கி
யெத்தனையோ யுகங்கடப்ப விருந்துபெருந் தவம்புரியு
மெத்தனையோ முனிவருளா ரிடந்தோறு மெம்மருங்கும். (௩௧)

கானமெலாந் திமிரமுறக் கவிந்தூறுந் துறையுமிது
வானமருங் கருமுகிலோ மதுவேவாதி மறைநெறியிற்
போனமுனி புங்கவர்கள் புரியுமகப் புகைதானோ
வீனமுறு தெற்றெந்தியம்பற் கெமக்குவமை யிலைநம்மா. (௩௨)

தவந்திகழு மடமாது தனிமுதல்வ ரருள்பெற்று
நவந்திகழு வலங்கரிக்க நாடின்கா றிருநுதற்குச்
சிவந்தசெழுங் குங்குமந்தான் செழிப்புறவக் கடுத்தென்ன
திவந்துபல பாங்கரினு நிறைந்துறையு நிச்சயமே. (௩௩)

தேன்காவி விழியுடைய தேவிதவக் கோலமுற்று
வான்காவி நாயகன்போ லாடைகொளக் கருதினளோ
மான்காவி யாதுமென நண்ணினபோற் காவிமுற்று
நீங்காவிற் றரந்துமி நிலமெலாங் கொளப் பொருந்தும். (௩௪)

நாகநதி யொடுதலை நதியிரண்டு மிருபாலும்
வேகமொடு பெருகிவர மேவியபூங் காவனத்திற்
பாகனைய குதலை மொழிப் பாவைதவத் தலைநின்று
ளேகனருள் வேட்டவருக் கெத்தொழிலு மெளிதாமே. (௩௫)

வேறு

வெண்ணிலாத் தண்கதிரொழுக்கியசங்கு மிளிர்பூதி யொளி நிலவு விமலநாதன், கண்ணிலா மேனியாளை நிரைகுலாவக் கரியகுழற் சடைபுறத்தே கதுவாதிரப, வுண்ணிலா வுயிர்க்குயிரா மொருவன்றோ ளோயுளங்கருதித் தவம்புரிந்தா ளுமையொப்பாகப், பெண்ணிலார் தவம்புரிந்தா ராணிலாரே பிறங்குபெருந் தவம்புரிந்தார் பேசுங்காலே. (௩௬)

பொறியெலா மொருவழியிற் பொருத்தி யைம்பாற் பொங்குசுட ரிடைநின்று புனல்காலாதி, புறமுணவுங் கொள்ளாமே யிறைவன் பாத முன்னுற்றுந் தெள்ளமுத மொன்றே யுண்டு, சிறியகொடி யிடைநுவலா விரம்பைப் போக்கிச் செங்கண்மா லயனாதி தேவ ராலு மறிவரிய திருமேனி யலச் சோற்று ளருளுருவா மங்கயற்கண் ணைம மையம்மா. (௩௭)

வேறு

மந்திரியா கியநந்தி மாதவஞ்செய் மடவரலை
நந்துதல்செய் விலங்கினங்க ளண்ணுமே யரணமைத்தார்
சந்தவனப் போர்தடா தகைவன்மா யதுகாவ
றந்தவரன் போர்தடா தகைக்கோட்டை யாயதுவே. (௩௮)

இப்படிநற் றவம்புரியு மேந்திழைக்கு மாகமிசைத்
துப்பணியுஞ் சடைமுடியார் சொல்லுவார் மடவரலே
யொப்பரிய நின்றவத்தா லுவப்புற்றே மமராற்றி
லெப்படியு நின்னடிக்கீ ழெய்துநீ மறாரையுற்று. (௩௯)

திக்குவிச யம்புரியச் சென்றுபல ரையும்வென்று
மிக்குநலந் திருமணமு மேவுதியென் றிசைத்திடலு
மக்கணமே வில்வவன மடுத்திறைவை யடிபணிந்து
தொக்கதமி ழாலவாய்த் தொன்னகரை நண்ணினளே. (௪௰)

ஈசனு ரருளியவா றெண்ணியவெல் லாமடைந்தா
ளாசையாங் குறும்படக்கு மருந்தவத்தி னினியுமக்கு
நேசமொடு சுந்தரனுர் நிகழ்ச்சியையு முரைத்துமெனப்
பேசுவான் கலைநிரம்பப் பெறுசூத முனிவரனே. (௪௧)

தடாதகைப்பிராட்டியார் தவம்புரி படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௩௨௨

சுந்தரேசப்படலம்.

இருந்தவள நதிக்குடபா லெந்நாளு மெவ்வறமும்
பொருந்தவள மத்தனையும் பொங்கமுறப் புலமைமிகத்
திருந்தவள ரரிமழுமாந் திருநகரின் குணதிசையின்
முருந்தவள வாநகையார் மூழ்குபுனற் றடப்பாங்கர். (௧)

இணையகவி லாங்கலியு மிதனைநிகர் கமுகுமதா
லணையவெழு கருப்புமதாற் றுன்னுபல செந்நெல்களும்
வினையளவு மரம்பைகளு மிகமிடைந்து கண்கவரும்
பணைமருத வைப்பொன்று பகரரிய வளத்தினதால். (௨)

சங்கங்கா யிளவெயிற்காத் தடங்கரையி னுறவதன்மீத்
தெங்கங்காய் வீழ்ந்துடைப்பத் திரட்டூள நிரைபரவு
மங்கங்காய் சூன்னன்மணி யடுக்குமிவற் றொளிமிகையாற்
பொங்கங்கான் குவளையமெய்ப் போதுமதுப் புகவிரியும். (௩)

மான்பாயும் விழிக்நடைசி மாதரார் மொழிநிகர்செந்
தேன்பாயுஞ் செறுநின்று செயிர்த்தெழுந்து சேனுடைவை
மீன்பாயும் விபுதரொடு மெல்லியலார் முகாமலர்க்
கான்பாயுங் கற்பகத்திற் கவிபாயுங் காவனமே. (௪)

இப்பகைய மருதவைப்பி லெம்மிறைவர் முடிச்சாத்து
மத்தமுறு காரிதழி மாலையெவற் றினுமிகவு
முத்தமமா விகையாகி யோங்கிமூ விலைவடிவம்
வைத்தளவில் புண்ணியம்போல் வளருமொரு வில்வவனம். (௫)

நந்தவன மெவைக்குநடு நாயகமா கத்திகழு
மந்தவனப் பெருமையையா மறைவதரி தெனவெலன்னே
முந்தவனம் புனைபவனு முந்தவன முடுகுவனும்
பந்தவனங் கடந்தவரும் பணிவாபகர் வரிதென்பார். (௬)

அன்னதருந் தழையொன்றொன் றவனியெலாம் பெறுமெனினு
மென்னவியப் பாமுசுவொன் றென்னுமே யுகுத்ததன்றே
முன்னவனுர் முடிவிழ மூவுலகுந் தொழுமரசு
தன்னையளித் ததுவென்னச் சாற்றுவதை யெவரறியார். (௭)

தணியாரு மதிச்சடிலத் தூயபிரா னன்பரெடுத்
தணியாகக் கூவிளந்தா ரணிந்தாலு மதன்வேட்கை
தணியாமே யத்தருவைச் சார்ந்தெவ்வே ளையும்புனைவா
னணியார்வத் தொடுபோந்தா னென்னவெழுந் தருளினனால். (௮)

கொன்றைமலர் வெள்ளிமலை கொள்ளாமே நிம்பமலர்
மன்றவனிற் றெழிலால வாயமர்ந்த பரமேட்டி
இன்றவற்றின் றிருவேட்கை யெய்திமா லாரவடி
நன்றுறைநின் றனன்முன்ன ராம்புரிந்த நற்றவத்தால். (௯)

இக்காலத் திவர்பொருட்டா லிவணெழுந்தா னெனப்பகர்வா
ரெக்காலு மிலராக விருட்காலுங் களப்பெருமான்
புக்கார்வத் துடனுறையும் பொற்பினு லிந்நகரி
லக்கால னனுகாம லகனுவனு லச்சமுடன். (௰)

வேறு.

அந்தகரில் வேதவித்தா மந்தணை ளிற்சிறந்தா னறிவான் மிக்காகன், முன்னுபல கலையுணர்ந்தான் மீனாட்சி யெனும்புனித மனையாளோடு, துன்னிமனை யறம்புரிவான் கமலவிலைப் புனல்போலத் தோயா துள்ளாந், தன்னையுந்தன் றலைவனையு முள்ளபடி யறிந்தவன்சுத் தரப்பேரானன். (௰௧)

புலரிவரு முனமெழுந்து நித்தியகன் மம்பலவும் புரிந்து மோக்க, நலமுதவு சிவபூசை யாற்றுபுகந் தனவனத்து நண்ணி யெண்ணிப், பலமலரு மெடுத்துவந்து தொடுத்துவந்து சாத்தியடி பரவி யேத்தி, யிலகுமிளை யுடனுண்டு வாழ்சீலன் விபூதியொளி யிலங்கு பாலன். (௰௨)

பன்னுந மிவனிந்தப் படிபுரிவா னித்தலத்தெம் பரனும் பாக, மின்னுளுங் கயமுகனும் வேளுமே னையருநன்கு மேவுங் கோயி,லெந் நாளுண் டாகுமெம திறைவனரு ளெவர்க்கழித்தா யெய்து மென்று, மன்னுர்வ மதிகொண்டான் கோயிலில்லார் வாழ்க்கையரு வருப்புக் கொண்டான் (௰௩)

இக்கவலை யலதுபிறி தெண்ணமிலா வகைமுழுகி யெழுந்த தோர்ந்தான், மிக்கபணி புரிபவர்க்கு வேண்டியபே றுதவுமருள் வெள்ள நாதன், புக்குமல ரெடுக்கின்ற வேதியன்கண் ணொளியெதிரே பொருந்து மாறு, தொக்கதன தருட்குறியைத் தோற்றுவித்தான் விளங்குபரஞ் சோதி யாதி. (௰௪)

விண்ணுரு நதிபுனைந்த ழித்தகனைக் கூவிளந்தார் மிலைந்த தேவைக், கண்ணாரக் கண்டுகொண்ட மறைவல்லான் றலைமிசைச்செங் கரங்கள் கூப்பிப், பண்ணாரத் தோத்திரித்தான் புளகமுற்று ணைந்தம் படிந்தான் யாது, மெண்ணுமற் றிருவருளே யெண்ணமுற்று னிருநிலத்தி னிடையே வீழ்ந்தான். (௰௫)

எழுந்திருகண் ணுனந்த மழைபொழியப் புளகமுற வெளியே யின்பத், தழுந்தவரும் பரம்பொருளே யாரணு கமமுதலே யமரரெல்லார், தொழுந்தலைமைப் பெருமானே சுடர்நயனப் பெம்மானே துணையி லானே, செழுந்தவள மதியானே நதியானே நீற்றானே நிகரேற் றானே. (௰௬)

அடியரிருப் பெறுவெனத்தேர்ந் தளிப்பதுநின் னருட்கியல்பே யாகும் வஞ்சக், கொடியனுளக் குறிப்பறிந்து கூவிளப்பானிழலைத்தவருட் கொழுந்தே யிந்தப், படியுநின தருட்பெருக்கம் பயில்வதுவோ வெனதுதவப் பான்மை யென்றோ, கடிகமழு மலர்பூத்தா பொன்போலுந் திருமேனி காட்டுந் தேவே. (௰௭)

திருக்கயிலைப் பருப்பதமுந் தம்மைமறந் துனைநினைப்பார் சிந்தை வாழ்வு, திருக்குமுதற் கலையுமுனக் கிருக்குமிட மவற்றினினு மிந்த வில்வத், தருக்குலந்தான் சிறந்ததென விற்றிருக்கு முழுமுதலெந் தாயே மேலா, மருட்கடலே நின்பெருமை யளந்துதுதி புகல்வேனோ வறிவில் லேனே. (௰௮)

வேறு.

என்னப் பன்னி யெழுந்துநின் றிற்புகூஉ
முன்னப் பன்னிலை முற்று மொழிந்துடன்
வன்னிப் பன்னி மகாருறு வாகியோர்
அன்னப் பன்னிரு தோட்குகன் றுறையால். (௰௯)

வந்து புறத்தி மாமது நேயமார்
சந்து வெண்ணதித் தண்ணமு தாடியா
னைந்து மாரபி டேகமு மாற்றிநற்
கந்த வில்வங் கடுக்கை புனைந்துபின். (௨௰)

ஓத ளுதி யுடன்பல வர்க்கமி
வேத னஞ்செய்து தீப நிரையினு
ராத னம்புரிந் தன்பிற் றுதித்தனன்
போதம் விஞ்சிய புண்ணியப் பார்ப்பனன். (௨௰௧)

எந்தை யார்தமி யெய்துவ ரேயெனுக்
கந்த மார்குழற் கன்னி கயமுகன்
சிந்தை யாகுலந் தீர்த்தருள் செய்யவே
ணந்தி யாதியர் நன்றுறக் கண்டனன். (௨௰௨)

சேவில் வெள்ளிச் சிலம்பி லடியவர்
பாவில் வைகும் பழம்பொரு ளின்புடன்
மேவு கோயிறன் வேட்கை யளவிறற்
பூவி னுற்றினன் போற்றுவ னித்தழும். (௨௰௩)

அன்ப ரன்பி னளிக்கு நிதிக்குவை
யின்பி னேற்றதற் கேற்ற விதத்தினு
லென்பு நெக்குரு கத்தொழு தேத்தினுன்
முன்பு நல்வினை முற்றிய பெற்றியான். (௨௪

சுந்தரேசன் றுணைப்பத மல்லது
சிந்தி யாத செழுமறைச் சீரியன்
பந்த பாசம் பவந்தப மேவினுன்
முந்து மாபத முத்தியி னென்பவே. (௨௫

தூணிம திச்சடைச் சுந்தர னூர்திற
மெண்ணியு ரைத்திடற் கெம்மனோ ராவதே
மணமி குந்த வணிகர் செயுந்திருப்
பணியி யற்கையும் பண்பொடு கூறுவாம். (௨௬

சுந்தரேசப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் [illegible].

திருப்பணிப்படலம்.

பொருப்பணிகொண் மணிமாடம் பொலியுமரி மழநகரி
லிருப்பணியாக் கொண்டுநல மெய்திவளர் நகரத்தார்
தருப்பணியுங் கவிகையினர் தம்மன்பா லிறையவர்க்குத்
திருப்பணிசெய் சிறப்பினையும் விருப்பணிஞ் செப்புதுமால்.

மருக்காலு மலர்பொதுளும் வாவியொடு வாலுறையுந்
தருக்காலுந் தேனூற்றுஞ் சாலிவள ரரிமழத்தி
னொருக்காலு முடியிறைவ னின்னருளா லுயர்கல்விப்
பெருக்காலு நிதியாலும் பேர்பெற்றார் குலவணிகர். (௨)

பொன்னாரும் விபூதிநலம் பொற்பவளா றெனுமுறையான்
மின்னாரும் விபூதியைக்கை விடாதிருக்கு மேன்மையினு
ரெந்நாளும் பசுபதியே யிறையெனலா னங்கலமா
வன்னாங்கண் மணிமாலை யணிந்திருக்குஞ் சிறப்புடையார். (௩)

பூசுவது பூதியையே பூண்பதுகண் மணியினையே
பேசுவது சிவகதையே பெறுவதுநன் மக்களையே
கூசுவது பழியினையே குறைப்பதுபா வத்தினையே
யீசனருட் பெருஞ்செல்வ மிவர்க்கெய்தல் வியப்பேயோ. (௪)

நிதிக்கிழவன் றேழமையி னேர்ந்துமாற் றிரப்பகற்று
மதிக்குறைவு தெறப்புவியில் வணிகரென வந்துதித்துத்
துதிக்குரிய கோயில்பணி தூயவிழா முதற்பலவும்
விதிக்குரிய வழியாற்றி மேவுதல்போன் மிளிர்தக்கார். (௫)

இடையறுப் பேரன்பு மின்சொல்லுஞ் சிவபணியு
முடையவிவர் குபேரனென வுரைப்பதுண்மை முகமனிலை
குடமுனியுஞ் செந்தமிழுங் குடியிருக்குந் தென்னாட்டின்
வடதிசையி லிருந்தெழுந்து வந்ததே சான்றுமால். (௬)

நிலவுபொழி தனிக்கவிகை நெடுநிலமன் னவரிவராக்
குலவுறத னாட்டுக் கோட்டைநக ரத்தாரென்
றிலகுபெரும் பேருடையா ரிவரா வரேனையருக்
குலகினிடை நாடாறு ரிந்தாத வியல்பன்றே. (௭)

ஆக்கையுறும் பசிப்பிணியே யாதியநீத் தனிபுறவா
ணாக்கமுறுஞ் சுவையடிசி னல்குபல சத்திரமு
மீக்கொளுயிர்ப் பிணிகளைவான் வேதகலா சாலைகளு
மாக்கிவரு பவர்வணிக ரல்லாதா ருளரேயோ. (௮)

தடங்கடொறும் படித்துறைகள் சமைத்திடுவார் சிவசரிதம்
படங்கடொறு மெழுதுவிப்பார் பசுமடநந் தனமமைப்பார்
மடங்கடொறு மமுதிடுவார் மருத்துவசா லையும்வகுப்பா
ரிடங்கடொறு மிவர்தரும மெடுத்தியம்ப லெளிதன்றே. (௯)

எண்ணரிய மணித்திரளு மேற்றபல நிதிக்குவையு
நண்ணுமிவர் சிறப்பெல்லா நன்கறிந்த கின்னரர்கோ
னுண்மொழிமுற் றிவர்க்கமைச்சா யுறுதுமெனக் கருதலான்
மண்ணுலகோ ரவற்கிசைத்தார் மந்திரியென் றொருநாமம். (௰)

பொற்பிருக்கு மிடமாகிப் பொலியுமிவர் மணிமனைகள்
பற்பலவகைப் பொருள்வளமும் பல்கிவான் வரையுயர்ந்து

வெற்பனைய வெனுமாட மீந்தலத்து மகந்தலத்துங்
கற்பகப்பூங் கொம்பருளக் களிப்பினுலாய் கனமெய்தும். (கக)

பங்கயத்தை வெறுத்தெழுந்து பாவைவிலக் குமெகிழ்ந்து
தங்கிவிளை யாடுதற்குத் தக்கமணி மாளிகைகள்
புங்கமிகும் தனவணிகர் புன்னியம்போ னிமிர்ந்தோங்கி
யங்கணுறு மாடங்க ளாகுமிதை யறியாரார். (கஉ)

புன்னியமுங் கண்ணியமும் பொருந்தியிறை யவனருளா
லெண்ணியவெல் லாமெய்து மிவ்வணிகர் மாளிகைமே
லெண்ணியமா மணிக்குடங்க ளைடதட்கு மென்றன்றோ
விண்ணியனு மெழுபுரவி விலகிநா டொறும்போகும். (கங)

பல்வகைய கூலங்கள் பன்மணிகள் பன்னிதிக
ளல்வகைய பொற்பணிக ளில்லிதாம் பரவகைக
ளொல்வகைய மனைக்கலங்க ளெவ்வுளதுயா ளுஞ்சிறப்பச்
சொல்வகையி னிவ்வணிகர் தாயமனை பலகுலவும். (கச)

இத்தகையோர் பொன்மனைக ளெங்குமுறுங் கற்றவின்
...த்தமுது தகிமேயம் பொருந்துபெருக் கதிந்தானே
லத்தனையே யார்கடலை யருவருத்து விரைந்தெய்திச்
சித்தமகிழ்ந் தினிதுறைவான் றிருநெடுமா னிச்சயமே. (கரு)

அருந்ததிநெய் பாலடிசி லருந்ததிநே ரங்கனையார்
பொருந்துபல மக்களுடன் புந்திகளித் துபசரித்து
விருந்தினொடு புசிப்பிக்க மிசைந்துள்ளம் பூரித்துத்
திருந்துசிவ னேயமொடு திகழுவார் புகழ்வணிகர். (கசு)

ஈட்டுமுறை யீட்டுவது மீயுமுறை யீவதுவு
நாட்டியறங் கொள்ளைகொண்டு நன்னுமிந்த நல்வணிகர்
தேட்டமுடன் சுந்தரற்குத் திருக்கோயி லினிதமைப்பான்
வேட்டிறைவ னருளுன்னி விரைந்தியற்றத் தொடங்கினரால். (கஎ)

இல்லார்க்கொன் றீவதே யீகையென லாலிறைவர்க்
கில்லாத தொன்றைமுன மியற்றுவது கருதினர்போ
லெல்லாருந் தளப்பெருமாற் கமைந்தகருப் பக்கிருகந்
சொல்லாற்றின் மணிக்கற்க டொத்திலங்க முடிப்பித்து. (கஅ)

கண்டருசொல் வடிவனைத்து மிறைவிவடி வாமருத்தங்
கொண்டிறைவ னிறைவனெனக் கூறுவது தேறினராய்
விண்டருவா னலருமுளம் வியப்பெய்த மிளிருருக்க
மண்டபமு மோங்குமகா மண்டபமுங் கடிதாற்றி. (கஅ)

கோடரமோர் வில்வளிலே கொடுப்பவர சளித்தவிராற்
காடரங்கு மீவ்வரங்கி லாடுமிவைப் பார்த்துதற்கு
நீடுபொகி யாசலத்தி னின்றுதமிழ் கலந்துதென்றல்
வாடவற வருவசந்த மண்டபமும் வளம்பெருக்கி. (உ௰)

பொன்னிமயப் பொருப்பிறைவன் புதல்விமெனப் பொலிந்திருந்த
வன்னையிறை யாிக்கத்தா லைந்தாரா வகைவானத்
தான்னுமிரு கடரொளியிற் றுலங்குமணி கொண்டிழைப்ப
மின்னுகின கரமெனரும் விழுக்கும்வகை யாற்புரிந்து. (உக)

முன்னாட்டன் சில்கதிரை மொய்ம்புறப்புட் பகவேந்தன்
றென்னாட்டில் வளிகரெனச் செலித்தியற்றுந் சிறப்பெல்லாந்
தன்னாட்டில் கொண்டிவ்வைக் குழுக்காட்டம் புரிவதுபோ
லிந்நாட்டைப் பார்த்தாடு மிறைவர்தனி யுஞ்சமைத்து. (உஉ)

உருமையறிந் தென்னாமை புரைவென்னத் தெளிந்தாங்குப்
பெருவயிறு தாங்கன்முகம் பெற்றிறவர்க்கு முன்னவனு
மருவியிடா யகனமை மன்னியுன்னு மன்பருக்குக்
கருணைபுகம் பொழிவேழுக் கன்றுகோட் டமுந்துலக்கி. (உங)

வினையல்விற்று மணிபடுத்து வழக்குரைத்துச் சான்றாகி
யுளவியான் குமரனென லொல்லுமவகை செட்டியென
வளமலிவோர் கொண்டெமக்கு வாழ்வுதர வந்தருளு
மிளையவர்க்குத் தேவியர்க்கு மேற்றலிய மழுஞ்செய்து. (உச)

தந்தையுதத் தடிந்தவர்க்குத் தந்தையுதந் சார்தவற்கு
முந்தாவக் கோள்களுக்கு முதற்குரவ னுமெமது
நந்திபெரு மான்றனக்கு நவிலறுபா னமூவருக்கும்
பந்தமில்வா னவர்பலர்க்கும் பள்ளிபல புலவமைத்து. (உரு)

பொடியேறும் புகழரியாப் புறச்சமயந் தவருளத்தி
னீடியேற வடியரெலா மீடேற விருகரமு
முடியேறத் தகரத்தார் முதலேற வெள்ளேற்றுக்
கொடியேறுந் திருத்தம்பங் கொண்டெழுந்து நிலைநிறுத்தி. (௨௬)

வரியங்க முரித்துடுத்த வாதவூர் வள்ளலுக்கா
நரியங்கம் பரியாக்கி நன்றருளிப் பலவாக
விரியங்க மறையறியா விமலருமை யொடுமேவப்
பரியங்க முதலிறை பள்ளியறை யலங்கரித்து. (௨௭)

கருவிழா வகையெம்மைக் காத்தலுடன் பிணிக்கட்டி
யருளிழா வகையாரப் பார்க்குஞ் சிவிநு மிரவியொளி
தெருவிழா வகைமிளிர்ந்து தெறிந்தெளிருந் திருமதிலுந்
திருவிழா மண்டபமுஞ் சிறப்பெய்த நனிவிளக்கி. (௨௮)

அன்னமரி யாதவருங் கன்னமுத மெய்சமைக்க
மன்னுதிரு மடைப்பள்ளி மலர்மாலை வீணசாலை
அன்னவகரு வூலநிரை தொகுமிடங்கள் மகர்சாலை
யென்னுமினைய முதற்பலவு மிலங்கவைத்துத் திலக்காக்கி. (௨௯)

கோமகன் றள்ளத்துக் குளிர்கருணை மிகப்படைத்த
தாபதர்கள் புரிகின்ற தவம்போல வளர்ந்தோங்கித்
தீபநிரை யாவெட்டுத் திசைவிளக்க விண்ணவர்தங்
கோபுரத்தைக் கடந்துசெலுங் கோபுரமுங் குயில்வித்து. (௩௰)

பாத்திரங்கள் பலவமைத்துப் பரித்தியா ராதனைக்குங்
கோத்தபல கருவிகளுங் குழுமுவித்துக் குடைநருட்டி
யார்த்தமணி முழவாதி யாயபல வாச்சியமுஞ்
சேர்த்துநவ மணியணிக ளுங்கருத்தி செய்வித்து. (௩௧)

வாகனங்கள் பற்பலவு மாதிரியால் வெள்ளிநிறை
லோனைதழைப் புறவுறுத்தி யோங்கன்மக வானவுமை
பாகனுரை யாகமத்தின் படிநித்ய பூசைமுறை
யாகநடத் திப்போற்றி யருள்வளர்க்கின் றார்மன்னோ. (௩௨)

திருப்பணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௫௱௮௰௧.

செல்லய்யனார் திருவிளையாட்டுப்படலம்.

போற்றுபவர்க் கருள்புரிந்து புத்திரரும் செம்பொன்னும் புத்தி
நன்கு, தேற்றுமுயர் கல்வியுந்தீர்க் காயுவும்பல் வகைச்சிறப்புஞ் செ
ழிக்க மேன்மே, லேற்றமுறும் படியுதவி யரிமழத்திற் குணதிசையி
லினிது மேவுஞ், சேற்றுமேற் செல்லய்யன் றிருவிளையாட் டிசைக்க
மகிழ் சிறக்கு மன்றே. (௧)

சயந்தனையே மெப்பொருது சயந்தனைமுன் சிறைப்படுத்தித்
தளையும் பூட்டி, யுயர்ந்தவிபு தரைமறுவோ டேனெடுத்து வரவலியா
லுறுத்தருஞ் சூரன், பயந்தனுறா வகைசிக்குஞ் சயந்தனுக்கு மெய்ய
த்தம் பரிவாற் றந்து, நயந்தருளும் பரம்பரனே சேற்றுமேற் செல்
லய்ய நாமம் பூண்டோன். (௨)

கடலுருவாற் றுயைபிகர்த் தறங்காப்பார் றந்தைதிகர் காட்டிக்
கோழிக், கொடிமருவி யெமக்கருளுங் குமரவே ளிகராதல் குறிப்
பித் தன்னு, மடியவர்க்கு நலம்புரிய வரிமழத்திற் பூர்வமுக லிருவி
னர் தேவன், றடிநிறையும் புனற்சேற்றுக் குளத்தருகில் வீற்றிருக்
குந் தயாளி மூர்த்தி. (௩)

உலகமிசை யறங்காக்கு மொருதலைமை யருளியா னுள்ளத்
தன்னி, யிலகுபல பூதகண நாதரையு மேவல்செய விறைபாற்
பெற்றுக், குலவுமொரு கணத்தாக்குந் தலைமையுடன் கறுப்பனெ
னக் குறியுந் தந்து, நிலவியபே ரருளாளன் சேற்றுமேற் செல்லய்ய
நிமல நாதன். (௪)

அன்னையெனும் வலவனிரு தையலர்கொண் டான்றந்தை யா
னு மவ்வா, றின்னலங்கொ ளிருமனைவி யரையடைந்தான் யோகி
யென்பா ரிவரை யாமும், பொன்னலங்கொள் பூரணையைப் புட்கலை
யைப் பனைவியராய்ப் பொருந்தி யோகு, மன்னுவது தருமென்ன மரு
விவாழ் பெருங்கருணை வரதமேலோன். (௫)

பாலைமரத் தடிமேவும் பரமபதி தனவணிகர் பலருந் தங்கள்
கோளமுறுங் குலதெய்வ மெனக்கொண்டு குப்பிட்டு குலவிப்போ

றாச், சிலம்பு மலர்க்கெல்லாந் திருவருளி புகளியவர் சிறப்ப வி
ருமிடு பாலகர்க்குத் தமதுபெயர் கொடுத்தருளினான் செல்லப்ப
பராமயோகி. (௬)

பெருந்தவத் தம்பிரானைப் பிரமனை செல்லப்பன் பிறப்
புச் சேனைக், கருந்தயாத் தளித்தருவு மரிமருத்திற் பவலோத்
தடியின் மேனி, யிருத்தருவு மன்பருக்கு வேண்டியவைக் கொடுத்த
ருளு மியல்பு மெல்லாம், பொருந்தவெடுத் துரைத்திடவா முனிக்
கரத் துடையானைப் போற்றி மன்னே. (௭)

வேறு.

தொல்லை யோர்பக விறைவனு றெலாடி தொழுமயன்
முல்லை காவலன் வானவர் தானவர் முதலோர்
வெல்லை யில்லவர் வாசுகி மந்தரத் தியாத்து
வல்லை வார்கடன் மதித்தன ரமுதினை மதித்தார். (௮)

ஆரவி டத்தனபி னார்த்தெழு விடமுதல் லமுதா
மாதை வந்தியார்க் கமுதமுங் கொடிட மாக
வருமெ னப்பல ரறிவுற வமுதெழு வதன்முன்
கரிய வல்விட மெழுந்தது வடவையிற் கனன்று. (௯)

அவ மெய்த்துறு மமரருங் கனுமன்மே லனறு
மோல மிட்டெழுந் தோடினர் கயிலையம் பதிக்கக்
கால காலனைச் சரண்புகுந் தேத்தலுங் கருணை
மேலதார மப்பரமன் றிருத்தலை முனத்தான். (௰)

வந்த காரியைக் கரத்தெடுத் தயின்றருள் வழங்க
முந்தை போற்கடல் கடைந்தனர் அப்பொழு முதலோர்
சிந்தை செய்தில ராகலான் மந்தரத் திகிரி
பிந்தி யாழ்ந்தது சாகரத் ததுகண் முலைந்தார். (௰௧)

மேக வண்ணனுங் கற்பக நாடருங் கொன்றை
யேக நாதனைப் பன்முறை யடிதொழு திறைஞ்ச
நாகர் பின்றுமுன் போலமந் தரகிரி தன்னை
வேழங்கை கொண்டுகை சமைத்திடக் கடைந்தன ருததி. (௰௨)

இடுக்க ணொத்தனை யெத்தனை யெய்தினு மிரியா
தடுத்த நெத்துமேன் முயன்றவ ரெவர்பல னடையார்
கடற்க டைந்தவர் கண்ணெறி ராடகக் கடத்தி
னிடத்தொர் செண்மதி யெழுந்தென வமுதமெய் தியதே. (௰௩)

எய்து மாரமு தெமக்குரித் தெமக்குரித் தென்று
வெய்ய தானவர் வானவ ரிருவரும் வெஃகிக்
கைவி னூர்வதி காண்பது கருதிய காலை
மையன் மோகினி வடிவுடன் வந்தனன் மாயன். (௰௪)

மாய மாதுதன் வனப்பெனு மதுவிழி வாயுட்
பேர சாற்சுரா சுரரதி விழித்துகண் புதைப்ப
நேயு றுந்தனர் வனத்திடை யெடுதுநா னுற்றுக்
காய ருந்திரொழ் முனிவருங் கட்பரோ காமம். (௰௫)

முன்னெய்திய விடத்தினை விழியினுன் முறுக்கிப்
பின்னெய்திய வமுதினைச் சொல்லினுற் பிணித்துத்
தன்னு மாடவ ரைப்பொறி விருந்துணத் தோன்றி
மன்னு மோகினி யடைந்தனள் மற்றிது வகுப்பாள். (௰௬)

பெருமை பெற்றகா சிபன்றவப் புதல்வீர் பேறுற்
றுரிமை யுற்றிட விகலன்மின் வாய்க்கொளு முனைவா
மொருக டத்தமு தளாவாய் முதலிய வுவக்கு
மிருக டத்தமு தளேனெவர்க் கெதுவிருப் பென்றாள். (௰௭)

என்ற வெல்லையிற் றயித்திய ருனைவிடுத் தெவர்வே
றென்று வேட்பவ ரெனவுரைத் தவளுட னொருசார்
சென்று தங்கின ரமுதெடுத் தந்தரச் செல்வர்
நன்று சேர்த்தன ரொருமுழி மோகினி நங்கை. (௰௮)

ஒருத்தி யானுளன் பற்பல வீரினி யுள்ளீர்
கருத்தி லன்புடன் மலரணை மிசையெனைக் கனிவி
னிருத்தி யின்புறப் புல்குறத் தக்கவன் யாவன்
றெரித்தல் வேண்டுமா லென்றனள் அமுதவாய் திறந்து. (௰௯)

இசைத்த சொற்குமுன் யான்வலேன் யான்வலே னென்று
நசைத்த நெஞ்சினே டோரொரு வருமுன நணுகி
விசைத்த வெஞ்சம ருடற்றிவி ழுற்றனர் மேம்போற்
குசைத்த சிந்தைய ரன்றியார் பெண்மயல் கொண்டார். (உ0)

விளக்கை யோர்சுவைக் கனியென விழ்ந்துவீவாய் மேவிக்
கொளுத்தி யையந்துபல் விட்டில்விழ்ந் தழிந்தெனக் கூடிக்
கிளைக்கு முந்தறுடன கெட்டன ரவுணரால் கிரேர
ரளக்க வல்லவர் யாவரே ரக்கன்விளை யாடல். (உக)

இனைய வாறிவு மவுணரி லிருவரே மாயன்
வினையை யோர்ந்துதங் கிளையழிந் ததற்குள மெலிந்து
முனைய தம்முரு மாற்றிவா னவரென முடுகி
யனைய கற்பக நாட்டினர் கூட்டமே யார்ந்தார். (உஉ)

வேறு.

இற்ற ரவுண ரொன்னோர்க் கிளையருமி லைலிந
முற்றுமுலை மாதருக் கொண்ட முகுந்தன் மீள
ஒற்றுமன் விடுத குழையாரமு தோர்கை பற்றி
நற்ற யென்வே பகிர்ந்தான்சுரர் நாப்ப ணின்றே. (உங)

பரிமாறிய காலையின் விண்ணவர் பந்தி யூடே
யுருமாறிய கள்வர்கள் மந்திரத் துட்கொளாமே
பொருமாலின் விரைந்துணல் சூரசு போசராரேர்
கருமா லுளங் காணக் குறிப்பினிற் காட்டி னாரால். (உச)

பையுற்ற வராவினை மாதவன் பார்த்து குந்தக்
கையுற்றதொர் சட்டுவங் கொண்டவர் கந்தரிப்பப்
பொய்யுற்றவர் வாய்ச் சுவைத மேவலிற் போக்கி லாமே
யுய்யுற்ற கலைக்கொடு கோள்களி னொன்றி நின்றார். (உரு)

மற்றக் கருவக் கொடியோர்கள் மறைந்து செய்த
குற்றஞ்செயல் காட்டிய பாது குரங்கி தம்மேற்
செற்றத்துடன் விண்ணுடை மற்றவர் செய்பசோதி
யிற்றைக்கு மறைப்பர்க ளைகத்தி னென்ப மன்னே. (உசா)

வேறு.

ஆரமு தருந்திய வமரர் கைதொழ
நாரணன் டிரைபுர னாதலை நாங்கமோர்
சாரதி பரிவைதான் றங்க மாறமக்
கீரிரு சத்தியு ளியைந்த பண்பினே. (உஎ)

தெரிக்குமோ ராடலைச் சிந்தையுட் கொளீஇ
வரிக்கணை குனிக்குமம் மகனு மூட்குறப்
பரிக்குநல் லுருக்கொடு பரம யோகியா
யிருக்குமெம் மிறையவ னெய்தி னின்றனன். (உஅ)

அன்னையின் றிருவுரு வகங்கொ ளாடவ
ருன்னைநிழ்ந் தரிவைய ருருவை வேட்பரோ
கன்னுற நோக்கிய காலை யானுறும்
பெண்ணொரு வெண்பகிர் போசல் வேண்டுமோ. (உகூ)

வேட்டமென் மோகினி வேட்கை கன்னுறக்
காட்டவு மயலுறுங் கடைக்க ணோக்கியால்
கேட்டுமுன் னோர்பகற் கெழுமி நின்னையாங்
கூட்டவா னமறைக் குரிசிற் றந்தனே. (ஙய)

அன்றியு மமக்கொரு சத்தி யாகித்
தின்றுநிற் கலப்படே யென்னைப் போத்தன
மென்றசொற் செவிப்புக வெழுந்து வேற்றுழிச்
சென்றிரு வருமலந் திறப்பச் சேர்ந்தனர். (ஙக)

இவ்வகை முராரியு மிறையுங் கூடிய
செவ்வியி னவ்வழிச் சிறிய ரேய்பவப்
பல்வரின் றொழுவருள் பாலிக் கும்படி
தெவ்வடி சாத்தனுந் தேவன் றோன்றினன். (ஙஉ)

செய்யபொன் வேணியுந் திரைக் காக்கடன்
மெய்யுமாற் றவருயிர் வேறுப்புஞ் சென்றுகொள்
கையுமுற் றப்பனுப் காவல் காட்டிய
மெய்யனை நோக்கியே விமலன் கூறுவான். (ஙங)

வேறு.

அத்தி யன்னத் தமுக வரிகா
புத்தி ரப்பெயர் பூண்டு புவியெலா
மொத்த காவலுஞ் சேய்ந்தி ருந்திரர்
மெய்த்த குங்குழ மேறுதி யென்னவே. (௨௪)

நல்வ ரம்பல நல்கி யிறையவ
னெல்வை யுங்கு கயிலையை யெய்தினான்
கல்வ யங்கு கரக்குடை மாயனு
மல்வ ரம்பகல் வைகுண்ட மேகினான். (௨௫)

எந்தை நல்லரு ளொய்தி வையகம்
வந்த சாரதர் தம்மொடு வைகியே
புந்தி சூழு ழுலகர் கரசெனச்
சிந்தை செய்து தினந்தொழு திருக்கையில். (௨௬)

பொருவில் பூரணை புட்கலை யென்றுமா
மிருவை மார்களை யன்புடன் வேட்டுடன்
மருவி யுறையின் வாழ்விக்க வந்தருள்
புரிய மையனும் புண்ணியப் பான்மையால். (௨௭)

அறப்பெ ருங்கட லாகும் மன்னவர்
குறப்பா டைக்குட் குல்லுமொர் வீரன்மெய்த்
திறத்தின் மேவு செருக்குர வெல்லாமி
மறத்தின் வித்த மகாகாள னென்பவன். (௨௮)

பெரிது மன்பொடு பேணினர்க் காக்குநற்
கருணை யாளன் கருப்பவென் றோர்பெயர்
மருவு வீரனை மன்றுமங் காக்கக் கொளீஇ
யிருதி லைப்புரப் பெய்தின னையனே. (௨௯)

எய்து மின்றமி யென்னவில் வரம்பெறும்
வெய்ய சூர்புரி வெந்துய ரார்சிறு
மைதவ் கோவென் றரற்றிப் புரந்தர
னெய்து வுறப்புவி புக்கு வருந்தவான். (௩௰)

எந்தை யைய னெழுந்தரு ளும்வனத்
தந்தின் மேவி யமர்ந்து புலோமசை
நொந்த வாண்முக நோக்கி மடவரா
லிந்த நல்லிடத் தின்புற் றிருத்தியால். (௩௧)

தனிமை யஞ்ச லயாகர காரிதா
னினைய முன்னமுன் னின்று புரப்பனு
வினைய லென்ன வியம்ப வணங்கினள்
கனக நாடு கடந்த கனங்குழை. (௩௨)

நன்றி தென்ன நயனமொ ராயிரத்
துன்று காரியுந் தன்னொனைக் காரியை
யன்று கண்டஞ்சி னோனஞ்சி லாதவ
னென்றி நல்குப காரியை யுன்னினன். (௩௩)

உன்னு முன்ன முணர்ந்து செழுங்கரந்
துன்னு செண்டொடு சூழ்தரப் பாரிடர்
மன்னு பூரணை புட்கலை மாதரோ
டென்னெ னென்னவந் தெய்தின னெம்பிரான். (௩௪)

வேறு.

செண்டடுத்த செழுங்கரமுங் கருணைநிறை திருமுகமுஞ் செய்யவாயும், வண்டடுத்த கருங்கடனேர் வண்ணமுங்கோ ழிக்கொடியும் வரமுஞ் சிருங், கொண்டடுத்த வெள்ளானைக் கோமானை வெள்ளானைக் கோமான் கண்ணுற், கண்டடுத்த பெருங்கிழவிற் கரங்குவித்தென் மனையவளைக் காத்தி யென்றான். (௩௫)

இந்திரனீ கயிலையடைந் திறையருள்பெற் றிவணுறுங்கா றிவ ளொன்முன் யானே, வந்துபுரந் திடுவேனீ யஞ்சேலென் றுரைத்தருள மாக நாட்டுக், கந்தரமூர் பவன்வணங்கிக் காதலியைத் தனித்திருத் திக் கடுகச் சென்றான், சுந்தரியுங் காரிபதந் தொழுதிருந்தாள் மனக் கலக்கந் தோன்றா தம்மன். (௩௬)

கசிவுமனத் தன்புடைய காவலவன் பிரிவின்மனங் கலங்கி நொந்து, சசிபிரிந்த வான்போலுஞ் சலசமிலாத் தடம்போலுந் தளர்ந்து வாடி, பொசியுமிடைச் சசிமடவா ளுருபழங்கண் டீர்வதையே புன்னிக் கண்ணீர், பொசியமலர்ப் பொதும்பரிடைத் தூசிநூற்றுப் பெரிதுதவந் தொடங்கி நின்றாள். (௪௭)

அவ்வேலை யசுரகுலத் தரசாகி யமரர்புலா லாதி தாங்கும், வெவ்வேலை செயப்பணிக்கும் வெஞ்சூரற் கறுசையென விடம்போல் வந்த, செவ்வேலை நிகர்விழியா ளசமுகியாம் பழிகாரி திசைய வெட்டு, மெவ்வேலை யெம்மலையா யினுமொடியிற் புகுந்தழிக்கு மியற்கை வாய்ந்தாள். (௪௮)

சேடிபெணுந் துன்முகியோ டெழுந்துதிசை தொறுஞ்சென்று திரிந்து வண்டர், பாடிவரு மலர்ச்சோலை யகம்புகுந்து வளம்பலவும் பார்க்குங்காலை, வாடியிருந் தருந்தவஞ்செ யயிராணி தனைநோக்கி மற்றிம்மின்னு, ணிசூர ப்திமனையே யெம்முனவற் கஞ்சியின்ன நீய ளானாள். (௪௯)

இந்தமட மாவிருக்கு மிடமறியா தெத்தனையோ வேவ லாள, ரந்தரமும் வேற்றுழிபு மலைத்தலைந்து வறிதுவந்தா ரண்ணற்கேற்ற, சுந்தரியா குவளிவளே யிவட் கொடுபோய்த் தந்துதுயர் துடைப்பே னென்று, முந்துதிசை தொறுநோக்கித் தனிநின்று ளெனமகிழ்ந்து முன்னுற் றாளால். (௫௰)

விண்ணாடு வறிதுபட விடுத்துவந்த மணிவிளக்கே விளம்பக் கேளாய், புண்ணாடு மனமுடைய புரந்தரனே நினைக்கேற்ற பூமாலிந்த, மண்ணாடும் பிறநாடும் வணங்குமெம திறையவன்முன் வருவா யேற்றன், கண்ணாடு மணிபோலக் கலந்துகொள்வா னலந்திகழக் களித்து வாழ்வாய். (௫௧)

எத்தனையோ மடமாத ரெம்முனவற் பெறத்தவஞ்செய் திருக்கின் றாரா, லித்தருணை முனைக்காணி னம்மடவார் பல்ருமுன் றேவல் கேட்ப, வைத்திடுவன் வாசவனும் வாய்திறவான் றேவரெலாம் வணங்

கா நிற்பர், சித்தமகிழ்ந் தினிதுறைவா யுன்னதிட்ட மற்றவர்பாற் சேரற் பாற்றே. (௫௨)

என்றுபலப் பலவாக வசமுகிதன் றிசைத்தமொழி யென்னுந் தீவேல், சென்றுசெவிச் சுடக்கனன்று சிந்தைதளர்ந் தயிராணி செப்பா நின்றாள், பன்றிமலந் தின்னவியல் பன்றிமத வேழமுண்மோ பாவீ நங்கட், கொன்றுமெறி யெமக்காமோ விவணில்லே லேகுதி யென் றுருத்த காலை. (௫௩)

தலைபாலே வருந்திருவைக் காலாலே தள்ளுகின்ற தையா லுன்னைக், கொலையாலே மகிழ்வலெம்முன் கூடுவது கருதியுயிர் கொடுத்தேன் கண்டாய், மலையாலே வருத்தபுயத் தெவர்வரினு மடித்துநின்னை வலிந்துபற்றி, வலையாலே பிணிப்புறுமா றாக்கி யண்ணன் மடித்தலத்து வாழ்விப் பேனால். (௫௪)

எனப்பகர்ந்து பேடுமுகி பிடித்திழுப்பப் பொலங்கொடிபோ லிரங்கி யேங்கி, நினைப்பகன்று நெடிதுயிர்த்துத் துடிதுடித்து நிலை குலைந்து நெஞ்சம் புண்ணுப்பக், கனற்படுமோர் கிடமெனக் கலக்கமுற்றுச் செண்டுகொண்ட ஐயா மெய்யா, வுனக்கபய முனக்கபய மெனக்கதறி யோலமிட்டா ளுற்ற காலை. (௫௫)

ஐயனுரு படைத்தலைவ னைமகா காளனெதி ரடுத்து வாழி, தையலவு கொலவேண்டா விடுவிப்பே னஞ்சனை நீ கலங்கே லென்று, மையவளைச் செயிர்த்தெதிர்த்து மடக்கொடியா ருயிர்தாங்க வல்லையாயி, லையமிலாக் கற்பரசி தன்னைவிடுத் ததறியன்றே லடுவ லென்றான். (௫௬)

என்றலுமே மேடமுகி யெரிதுளக்கி யனல்விழித்திட் டெம்முன் னேனுன்போர், சென்றதிசை நடுநடுங்குந் திறியோய்நீ யறியாயோ செருவி னின்னை, வென்றிவளைக் கொடுபோவல் விதியென வெகுண்டதற்ற வீரன் பேதாய், தன்னுனது மறமென்ன நகைத்தெதிர்த் தைதாம் பால்பற்றி நவிரம் வீசி. (௫௭)

தேவிமலர்க் கரம்பிடித்த தீயகொடுங் கரந்துணித்துச் செயிர்த்தோர் தாளாற், றுவியுதைத் தடுத்துநின்ற துன்முகியின் கரத்தினை

புந்தாழ்ந்து நீக்கிப், பாவிமக விருமநா பெண்மையுயிர் கொடுத்ததனைப் பகர்ந்து போகி, யாவியனை யவள்சிறையை விடுவித்துக் கவலொழிவித் தருகுற் றுறுல். (௯௮)

சிரமிழந்து பதெலிலே மெனம்பிறா கசமுற்றதன் சேடியோடு, கரமிழந்த துயர்வாரி கரையிகந்து பெருகுதலுங் கரைந்து நங்கள், வரமிழந்து மதியிழந்து மானமிழந் தலந்துகொந்து வாடி மேவு, முரமிழந்து கெடப்போமவென் றொருதனைவற் கிசைப்பலென வுரைத்துச் சென்றான். (௯௯)

மற்றிவைமெல் லாமுணர்ந்த நாரதமா முனிவன் வெள்ளி வரையிற் சென்றுங், குற்றமிலா திருந்தவலா ரிக்குரைப்பச் சயிலாதி யன்னல் பாற்போய்ச், சொற்றவிடை பெற்றவனி யுற்றுரிமை முற்றுதவச் சூழன் மேவிக், கொற்றமலி தருவிர மாகாளற் கின்முகமன் குலவக் கூறி. (௱)

வயம்பொருந்து பெருந்திறலோய் வாழியினி யையனடி மலர்க்கிழைப்தி, நயம்பொருந்த வாழ்கியென நவின்றுய்த்துக் கொடுஞ்சூர் தவிவா ரென்னும், பயம்பொருந்தா வகைமேற்குப் பருப்பதத்தை யடுத்தனன்றன் பன்னியோடு, கயம்பொருந்தின் புயவயமா காளனுமான் டலைத்துவசக் கையம் சேர்ந்தான். (௱௧)

வேறு

இன்னவகை சிலகால மேவிராக் கதிர்குலத்து
முன்னவாரு தென்னர்க்கு மகனாக வவதரித்த
வன்னைதடா தகைதிசைக் காகினாக்கவுழ்வென் றிடக்கருதி
நன்னாரா கைவயுற நாடில்லை ரவிபத்தின். (௱௨)

அருசெய்தி யுடைத்தி னமுதினிமை யமையவெழு
முருசெய்தி யுறவுகொள மொய்ம்மலர்க்கா வனமேவி
யருநகன்பு தலைசிறப்ப வோங்குதவத் தூறல்செய்து
வருதைப் னுதிநுனுமா மகிழ்ச்சியடைத் தனனுனன். (௱௩)

ஆறுமுகன் ஹேன்றழிய மடிந்தாவ சக்திகரும்
விழுகருப்பு பெற்றழியும் மிக்கதுத்த வென்றாபங்

கூறுமனம் யவன்கானங் குறுகுதலை யிவன் கருணைப்
பேறுமகக் குறவமையம் பெற்றனமா லெனநினைந்தான். (௱௪)

தவமியற்றும் பெருமாட்டி தன்னருகு தானிருந்து
நவமியற்றும் விலங்காதி படரியற்று வகைகாத்தான்
கவரியற்றுந் தலமுறுதி காதாரு னவிமேவி
புவனமேற்றுப் பொலங்கொடி தன் னொருமகனைக் கண்ணுற்றான். ( )

அன்னாருமன் னூலங்கூடி யளித்தசுத னமக்கன்பு
பன்னியருள் பெறநினைத்திப் படிவனத்தி னமைந்காத்து
நன்னிலையொன் றுன்னெகிழ்ந்து நகைமுகங்கொண் டருமேக்கித்
தின்னியசீர் மலியருமைச் செல்லைய வருகென்று. (௱௬)

பக்கமறைத் தென்னருமைப் பாலாநின் மதிவலிய
மிக்கசார் வலியுமன்பு மெய்ம்மையுங்கண் டுளமகிழ்ந்தே
னிக்கணமே வேண்டுவதே னீவென்னா நிசைத்திடலுஞ்
செக்கரடி மலர்பரவிச் செப்புவான் புடகலைகோன். (௱௭)

வேறு.

கருப்பமுறு தெவ்வுலகு மீன்றெடுத்துங் காத்துவருங் கன்னியே, விருப்பமுட னிறைவரொடு மெழுந்தருளு மிம்முறத்து விரிந்த வில்வக், தருப்பயினுங் கானகத்துத் தென்கிழக்கி லத்திசையி னந்தி மேற்கொண், டிருப்பதுட னவ்வயரா லொருதீர்த்த நனிசிறப்ப வியற்றல் வேண்டும். (௱௮)

அத்தடத்தி னருகெனது படைத்தலைமை டாள்காளனமா வேண்டு மெத்தலைத்து மெய்காத பெரும்பயனு மத்தடத்தி னயதி றாழ்வைப் பத்தியுட னெனையுமகா காளனையும் பணிபவர்க்குப் பசிக்க வேண்டும் சித்தமைத் தொழுமவர்க்குப் புத்திரர்பொன் பூமிபுகழ்நிலவ வேண்டும்.

எனவணங்கிப் புகலுதலு மவ்வாறே யாகவென விறைவி நல்கி
மனமகிழ்ந்து திருவால வாயடைந்தா ளவனமுத வர்க்கிலுறலே
நனிவிரும்பிச் செல்லைய வெனப்புகன்று காரணத்தா லுக வேந்தன்
றனிதவிர்த்த திறல்யோகி செல்லைய நாமமுற்றுச் சூழல் சேர்ந்தான்.

தன்றைமத் தீர்த்தமொன்று கங்கையினுஞ் சலதியினுந் தறைப்புத்
தோன்றி, முன்னாக வதனருகு விராடகா காளனுந்தன் முறையினிற்ப,
வின்னொரு மரிகரபுத் திரக்கடவு ளெழுந்தருளி யிருந்ததன்னோ, மன்
னூர்வத் தடன்பணிவார்க் கிம்மைமறு மைப்பேறு வழங்கு வானால்.

தொந்தமுத சசிக்கிரங்கி யசமுகிநன் முகிகரங்க ஞைப்பு தொய்த
செந்தண்மைக் குணம்வியக்து வணிகமக்க டமதுகுல தெய்வமாக
முந்துவிருப் புடன்விர மாகாளன் றிருப்பாத முளரிப்போது
சிந்தைகொண்டு முன்னாளு மிக்காளுந் தொழுதியமந் திறமாப்பூண்டார்.

காசினியோ ரதிக்றுமகா காளனுக்குப் பேர்செட்டிக் கறப்ப
னென்றே, பேசுவரா யினியவனை வணங்குபவர் பெருஞ்சிறப்புப்
பேசற் பாற்றோ, வாசமலி யத்தடநீர் குடைந்தாலுந் தெளித்தாலும்
வாய்க்கொண்டாலு, மீசர்சடா மகுடகங்கை மூழ்கினவர் பெரும்
பதவி யெய்த லின்னம். (எக)

அரிமழுத்துப் பெருஞ்செல்வ மடுத்துவளர் குலவணிகரன்பு பொங்கித்
திருமருவு செல்லையன் றனக்கடிமை யகாயிருந்து திருவிழாவும்
பெருகியதை நித்தியநித் தியசிறப்பு மாலையமும் பிறவு நன்கு
புரிவதுதந் தொழிலாகப் பூண்டுநடத் துவருலகோம் புகழு மாறே. (எச)

எக்காலு மவன்றிருப்பேர் சொலவிரும்பித் தம்புதல்வர்க் கினி
தி வைப்பா, ரிக்காலு மவனருளாற் பூவுலக குபேரரென விருக்கின்
றாரா, லக்காலுந் தொடைப்பரம ரருண்மைந்தன் றிருவிளையாட் டனை
வை கூறப், புக்காலெத் தனையுகமும் போதாதோர் சிறிதிங்ஙன் புக
ன்றே மன்றே. (எரு)

செல்லையன் றிருநாமஞ் சி[illegible]ித்தோர் பிரமபதஞ் சேர்ந்து வாழ்வர்
செல்லையன் றிருநாமஞ் செ[illegible]பினோர் வைகுண்டத் திருமா லாவர்
செல்லையன் றிருநாமம் புக[illegible]ந்தவர்க ளுருத்திராந் திகழா நிற்பர்
செல்லையன் பதத்தன்பு செ[illegible]துதினோர் சிவசாயுச் சியமே சேர்வர்.

செல்லையன் றனக்குமவன் படைத்தலைமைக் கறுப்பனுக்குஞ்
சிந்தை யன்பு, புல்லிவழி வழியடிமை பூண்டவர்க ளிம்மையிற்பல்
புதல்வ ரீன்று, நல்லநிதி மிகமேவி நாறுவய திருந்தின்ப நாளுங் கொ
ண்டு, சொல்லரிய பரகதியிற் சுகித்திருப்ப ரமரர்குழாந்தொழுத
போற்ற. (எ௭

செல்லையனார் திருவிளையாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் கூஎஅ.

திருவிழாப்படலம்.

திருமாலும் பரம்பரனுஞ் சேயிழையா டவராகிச் சேர்ந்து தந்த
பெருமானுஞ் செல்லையன் பிறப்பாதி யுணர்ந்துநலம் பெற்றீ ரின்பா
தருமாறு நம்மிறைவர்க் கரிமழுத்துத் தனவணிகர் தாமன் பாக
வருமாதி யாகமத்தின் விதிப்படிசெய் திருவிழா மாண்புஞ் சொல்வாம்
ஓரா று வகையிருதுக் களிற்சிறந்த விளவேனி லுதிக்குங் கால
மீராறு மதிகளினு முதன்மதியி லிருபக்கத் தினிலு மாதி
சேராறு திதியின்முன்னாளேறு மெனமுழவாற் செப்ப லோர்ந்து
காரா று மணிமாட நெடுவீதி யலங்கரிப்பக் களிப்பிற் சூழ்வார். (உ)

உண்ணிலா வுயிர்க்குயிரா முழையேந்தி விழாக்கொள்ள வுள்
ளத் துன்னித், தெண்ணிலா மதியமுத மொழுக்கியன வெண்கதை
யைத் திற்று வாரவ், விண்ணிலாஞ் சுடரெறிப்ப வானவர்தம் விழி
சூழ்ப்ப மேனிலத்தி, லெண்ணிலா மணிக்குடங்க ளேற்றுவா ரோவி
யங்க ளெழுதா நிற்பார். (ங)

தொங்கலிடு மணிமாலைச் சுடர்மிகையா லிமையவர்கண் கனியா
வண்ணம், பொங்கியெழு காவணங்கள் பொற்பவமைப் பார்மணிகள்
பொருந்து மாறு, தங்கவிழை யாலுறவி தானமிடை யிடையாத்துத்
தரைது றாவச், செங்கனக மணிமாலை மலமாலை யிடங்கடொறுஞ்
செறியக் கோப்பார். (ச)

அரம்பையினத் தொடுகன்ன லாடலின்றும் பாடலின்று லகநாண்
மேவத், திருந்துமட வார்மகிழ வரம்பையொடு கன்னலினஞ் செறி
த்து நாணிற், பொருந்தவெழு காவணமெல்லாம் பூட்டுவார் கனிபலவும்
பொலியச் சேர்ப்பா, ரிருந்தரணி நளிர்பூப்பப் பனிநீரைத் தெளித்
திடுவா ரெங்கும் பல்லோர். (ரு)

முத்திடித்துப் பொடியாக்கிப் பலவகைக்கோ லமுங்கோல
முகிழ்ப்ப வாற்றிப், புத்தமுத நிறைகுடமு மணிவிளக்கும் வேதிகை
யிற் பொருந்த வைப்பா, ரத்தன்விழாக் கொடியேற்ற முடித்ததென்
பார் நாளைக்கே யாகு மென்பார், சித்தமகி ழுறவினரை வரவேற்று
பசகமலர்ந்து சிறப்புச் செய்வார். (சு)

பழையபல வாடைகளைவார் புதியபல வுடைவகை பரிவிற் சேர்ப்போர், விழைவின்மல ரணிபுனைவார் சாந்தணிவார் திலதநுதல் மிளிரக்கொள்வார், இழைபுனைவு தன்னணிமைபா ராடிகண்டு வேறுவிலை நீலங்கட் பூண்பார்,மழைமுகிலு ரவிபுதியும்பற்றுதா லெனவெழுமிலை வடிவங் கொள்வார். (௯)

ஆடவர்கள் மணியாவா ரரனூர்கள் மணிமணிகட் காசர்போல நீடுபல வகையணிபு னிரைநிரையே புனைந்தன்பி னிலைய மாவார் பீடுபெறு மளகையிலும் விண்ணமரா வதியினுமேற் பிறங்கும் வண்ணம் நாடெலாம் பலபெருக்கி நகரையணி செய்துவகை நன்னி நிற்பார். (௧௦)

தேடுமடி யவர்வினைதீர் சினகரத்தைக் கயிலையெனச் சிங்காரித்து மேடமதி முதற்பக்க நாற்சிதியி லேகநந்த விமல மூர்த்தி பாடுபெறு கடவுளரைப் பூசித்து விழாச்சிறப்புப் புரிந்து வேண்டி நாடுமவர் சம்மதியைப் பெறலான வநுஞ்ஞையினை நயந்துகொண்டு. (௧௧)

உலகமெலாம் வியாபித்த வாஸ்துவெனு மசுரன்வலி யொடுங்கும் வண்ணம்,மிலகுகர்ண ருத்திரா திக்கதிற்றூற் பெலித்தவண்மே விசைவண் டார்க்குஞ், சலசமலர்ப் பிரமன் முதற் றேவிருந் தடக்குநர்க்கு தன்னைச் செய்யச், சூலவுமுறைப் படிவாஸ்து சாந்தியெனுஞ் சிரியை நன்கு குயிற்றிப் பின்னர். (௧௨)

பூதலமான் றனைத்தொழுது சுத்ததில மிருத்திகைகொள் புனிதச் செய்கை, யோதியவா றேயிருச்சங் கிரகணஞ்செய் தெந்நெறி மொன்றநேக, மாதல்குறித் திடவதனின் முளையிட்டு விளர்விக்க லாகக்கூறுஞ், சிதமலி யங்குரார்ப் பணஞ்செய்து பத்தரெலாந் செறிந்து போற்ற. (௧௩)

ஆலமுண்ட களப்பெருமான் றிருக்கரத்தில் விற்றிருக்கு மணிமீக் கொண்ட, மூலவிஷ பக்கொடியைத் தொழுதமர வோதிவிதி முறையிற் றீட்டுஞ், சோலமலி கருபடத்தி லாவாக னம்புரிந்து பூசை செய்து, சிலவிரு ஷாதிவா சனரிதப் யாகமதுந் திறம்பாச் (௧௪)

சங்கரனூர் கொடியேற்றி விழாநடத்து மாதிசைவ நவசிரேட்டர் ரங்கவா சாரியரை வரித்தாதிக் காப்பாதி யணிக்கப் பூட்டிப் பொங்குவிவிட் டோபசா ரம்பலவு முன்னன்பு பொருந்திச் செய்வார் ஐங்கமுறைத் தாங்குவப்பி னுசார்ய வருணமுஞ்செய் தருண்மீக் கொள்வார்.

அடுத்தநாட் காலைபஞ்ச மியிற்றவசா போகணஞ்செய் வானோர், மடுத்தநுச படத்தையெதி ரிசொன்பா லியக்கவிப்ப மன்றகின் முரப்பத், தொடுத்தமல ரணிகருவுந் திருக்கரை வலஞ்செய் வித்துத் தாயதம்பம், தடித்தலத்தி னெழுந்தருளிவித் தாதிவே திய ர்முதலோ ரமைந்தாரும. (௧௪)

மந்திரத்தின் படிரிஷப குடிபமங்கு சாயித்து வணங்கி வாழ்த்திச், சுந்தரமார் தம்பத்துக் கபிஷேகம் புரிந்துமுந்நா ளலங்கு மார்பர், தந்திநெல் லனுஞ்ஞைப் பெற்றுத் தம்பாதிசைக கொடியேற்றித் தழைப்பாரின்பந், செந்திருவைக் குடியேற்றி யகத்திருத்தி மிகத்திருத்தி னைக்குஞ்செல்வர். (௧௫)

மீதாய பதாகைமழி விண்முகலியரான வின்றேறு ரங்கு போதுவது கருதியபல் தேவதாக் வாகனமும் பொருந்தச் செய்து மேதகுமெத் தேவர்களும் விழாச்சிறப்ப வந்தவினை மேலும் விண்ணோர் மாதியிறை யாவினமுறை யறிவித்துப் பல்வகைகளி லயாதிப்பார். ( )

அங்குந்தி வேலைகண பதிகுமா ரீலகண்ட னம்மை தன்னுடன் மிக்கப் பஞ்சமூர்த் திகட்குமலர் மூர்த்திக்கு மெழினமீக் கொண்டு கன்றுக்கு முற்சவமூர்த்திக்குமா சாரியர்க்கு நானு நானு மொன்றன்பிற் புரியுமிழா முற்றரக்ஷா பந்தனமு முவப்பிற்செய்து.

திக்கியோற் சவருடனு சாரியா ரைந்துதிக்கு சேர்ந்து வேத மித்தகமே முதலவ்வத் திசைகாக்குந் தேவர்களை விளித்துப் பேரி மெத்துநா டனத்தோடு பலியிட்டுப் பூசித்து மேவா நின்ற வுத்தமமாஞ் சந்தியா வாகனமும் விதிமுறைவா தோமஞ் செய்வார்.

நல்லவிழா நாளிலெலாங் காலையினு மாலையினும் யாகசாலை, புல்லலை சிவகும்பம் வைத்தங்கு ரார்ப்பணமும் பொருந்தச் செய்து சொல்லியமந் திரம்பூவா லவையோடுச் சமித்தமித்திச் சிருவைபு

பற்றி, வல்லபசு வெய்யார்க்கோ மாக்கினிமை வளர்வித்து வாழ்த்தி யேத்தி. (ககூ)

அடுத்தவோ மாங்கார ரக்ஷைமையுற் சளர்க்குமா சாரி யர்க்கு, மெடுத்ததிரு நீற்றினொளி யகலாத பாலத்தி லிட்டுத் தூபம், கொடுத்துநிறை தீபாரா தனைஞ்செய்யுந் தினரக்ஷைகுல்ல வாற்றிச், தொடுத்ததொழின் முடித்திடவ ரிவரன்பின் றன்மையெவர் சொல்லற் பாலார். (உய)

அன்னமகச் சாலேயிடைத் துன்னுபல தேவருமெம் மாதி தேவன், றன்னகரத் திருவீதி யுலாவருங்கா லுடனெய்தச் சாத்தி யாங்கு, மின்னுமெத்தச் சாலைவாய்த் தலிற்றீபா ராதனையும் விளங்க வாற்றிப், பொன்னமர்புட் பாஞ்சலியுஞ் செய்திறைவ ரிறைவிமுன்பு மேபா யவந்திப்பார். (உக)

விதியேனும் வழுவாதில் வகைசெய்முத ளுரிரவில் விருப்புற் றுற்றும், பதினாறு வகையுபசா ரமுமேற்றுப் பெருங்கருணை பாலித் தருளி, மதிமேவு சடையவரு முலகுயிர்த்த மாதாவு மகிழ்வா யன் பர்; துதிகூறத் தோட்கனிமீ தெழுந்தருளுங் காட்சிதலஞ் சொல்லற் பாற்றே. (உஉ)

அடுத்தநா ளிரேடக்கிடைந்த கேசரிவா கனமாதி யமைய வின் ப, மடுத்தவுமா தேவியுதன் மிசையேறி யிருந்தருளே வாத்தன் பொன்னேர், முடித்தவிசி லுறைந்தமதிப் பிரபையிலா ரோகணித்து முக்கண் மூர்த்தி, கொடுத்தருளுங் காட்சிகண்டு கும்பிடுவோர்க் கிரு மையின்புங் கூடுந்தானே. (உங)

நன்னாள்விழா வொருமூன்றி னைடைந்திரிந்து கற்கவந்து நன்னி யாங்கே, மன்னுமன்ன மிசையிறைவி வயப்பூத நாதரொடு மான்பு தேற்றந், துன்னுமொரு பூதமிசை யெழுந்தருளி யிறைவர்வருந் தோற்றங் கண்டோர், பின்னொருவர் கருவடைந்து தோற்றமுறாப் பேரின்பம் பெறுவார் மன்றோ. (உச)

எல்லவருஞ் சுகமுறவி ரைமுதல்வி யன்னமே லெய்திப் போத, வல்லமரும் களப்பெருமா னடியவெலா நாகமிசை யடுப்பி

ரென்னச், சொல்லுவது புரையவொரு நாகமிசை யெழுந்தருளிச் சுரர்கொண் டாடப், புல்லும்விழா நான்கில்வருங் காட்சிகண்டோர் வெவ்வினையிற் பொருந்தா ரன்றே. (உரு)

அடியவர்க்கு வேண்டியவெல் லாந்தருவ லெனத்தெரிப்பா னம ரரூரிற், குடியிருக்குஞ் சுரபிமிசை வரையரசன் றவத்தில் வருங் குமரி மேவ, நெடியதரு வாகனத்தி லிறைவர்வர விழாவைந்தி னிக ழுங் காட்சி, படிபுகழுசி ரரிமழமா நகரத்தார் செய்தபுண்ய பாக்யந் தானே. (உசு)

மடையேறி வராலுகளி ரரிமழத்து விழாவாறில் வகுத்த வா ரன், னடையேற வமணரெலா நாட்டுகழுப் படையேற நால்வர் சொற்பாத், தொண்டையேறக் கவிஞருக்குக் கொடையேறத் தனித்தனி சிர் துலங்கி மேவும், விடையேறிச் சங்கரனு மம்பிகையும் வருதல் கண்டோர் மேதக் கோரே. (உஎ)

பல்லுயிரு மாண்பெணணும் பகுப்பிகந்தோர் பற்று மின் றிப் பயிலுமாறு, புல்லுதனி யோகிருந்து பூதமைந்து மவற்றினூறு பொருள்களாய, வெல்லவையுந் தானுத றெரித்தபிரா னவையாவு மின்பஞ்சேர்வான், சொல்லும்விழா வோரேழிற் றிருமணங்கொள் சிறப்பினையுஞ் சொல்லி வாழ்வாம். (உஅ)

பணிமலையுந் திருமதுரைப் பதியுமிந்தப் படியணியப் பார்த்தி லோமென், றணியமர ருளக்கவலங் கரித்தமண மண்டபத்தி லும்பராதி, முனிவர்தன வணிகர்மணி முடியரசர் மலரிலவி மொய்த் தாங் கெய்த, வனிதையரி லுயர்சலச யாதர்சுர மாதர்பிற மாதர் மல்க. (உகூ)

தம்புருநா ரதர்பாடத் தொண்டர்குழா மேத்தெடுப்பச் சுருதி யார்ப்பக், கம்புமுத லியங்கலிப்பக் கன்னியர்பல் லாண்டிசைப்பக் கருணைக் கோ நடைக்கண் சாத்தி, யெம்பெருமா னருள்விளையாட்டாகமணக் கோலமடைந் தெய்தி யெண்கண், ணம்பிபுரோ கிதனுகி நன்னாவிர யக்ஞனுமை யளந்து கொண்டு. (நய)

அதியாச் சிராதிலே கடக்தியாக் திரைபோல தாக முன்றோ லோகசமா வர்த்தன முழுக்குமனை வரைமீமலி புமையா ளோரி மேக்களிற் றிருக்குகன்னி பூசலா டுதலாற்றி வியன்றேர்ன் மேவும் பேராநுனிமா றிப்புணர்ந்து முனிவிட்டுக் கங்கணமும் புனைந்து ளவலி.

பன்றியுரு வெடுக்குழிலக் குனித்துவொரு பிரமேட்டும் பார்த் தற் றெய்தா, மன்றல்கமழ் திருவடிக்கா மறைரின்ற வொளிர்வகையி ல் வந்த வென்று, மன்றமெபரு மகிழ்பூத்த னிவளாலோர் தனவலவ வல்லான் பாலின், றெரன்றாநிப் புனல்கொண்டு பறங்கழுவிப் பூசைசெய்ய வுவகையெய்தி. (௫௨)

பேனைபற்றக் கலைத்திருந்து விளையாடி யமுதமொழி மிழற்றுஞ் செவ்வாய்ப், பாலல்விழிப் பிறைநுதற்பொற் பைந்தொடியாம் பெ ண்ணரசி பதுமச் செங்கை, போனமுனி வார்பரவு முழுமுதல்வன் வலைத்துளித்த முளிக்கையால், வானவுர்பூ மழைபொழியப் பற்றினு ாலகமெலாம் வசற்வான் மன்றோ. (௫௩)

வேண்டியவர் வேண்டியவே நளிக்கருளும் பெருங்கருணை வெ ள்ளமான, வாண்டவன்முன் கடற்பிறந்த கோதையுடன் திருமால்வந் தடுக்குப் போற்றித், காண்டருமெல் குலமிரக்காங் கால்விழியைக் கொடுத்து மெனக் கருதத் தெள்ளி, நீண்மேறு வொடுகரத்தில் வார்த் திடப்பெற் றுழுலக மெனையும் பெற்றான். (௫௪)

அபிராவலி வாணிதிரு முதன்மடவார் மங்கலநா ணளிமீக் கொ ள்ளச், செயிராவல் விரைந்துவரு கிடக்குயர்நீர்த் தருள்புரிந்த தேவ தேவன், மயிலாரு மியலுமைபா டிருக்களத்து மங்கலநாண் வனைந்தான் கேள்வி, பயிலாதி மறைமுழங்கப் பாவலவர்கள் பல்லா ண்டு பாட மன்றே. (௫௫)

அன்னமுயர்த் தவனிருந்து மதுவோதி யோமகுண்டத் தன லைப் போற்ற, நன்னர்வலந் தழிக்கொழுந்த கனலிடு வெனமைப் புரக்கு மங்கைக் கையாற், அன்றுபொரி யிடுவித்துச் சுருவையா னன் னெயஞ் சொரியச் செய்தான், தென்னாருலம் கழைக்கோக்க முடிசூடிக் கனியாழி செலுத்தம் பெம்மான். (௫௬)

ஞாலவினை முடிக் கெழுந்து கனலவலம் புரிந்தமை னுமையா ளிச சப், பூமருவு பதமலரைக் கரத்தாலே பிடித்தம்மி பொருந்த வைத்து, காமமலி சாவிபிரு கரக்கூப்பி வரக்காட்டி நல்லார் கற்பி, ஞமகிமை புலதரிய விளக்கினன் விடருளு மமல நாதன். (௫௭)

ஈசன்மல ரடிவிளக்கும் பானிரை மாலாதி யிமையோர் யாரு,மா வையுடன் சிரத்தெளித்தட் கொண்டுபுற மகத்தாய ராகின்றார், வா சமலர்த் திருமுதலோர் வாழ்த்திசைத்துப் பயசுகனி வழங்க வேத் துக், காசவிழுன் முலைப்பரையோ டினிதிருந்தான் பசுபதியாங் கருணை வள்ளல். (௫௮)

எல்லவருங் கனைச்சூழ மலர்ச்சிவிகை மிசையெமையா ளிறைவி மேவக், கல்லுருவக் கரிபுவந்து கருப்பருந்தக் கடைக் கனித்துக் காட்டுமெல்லாம், வல்லபெருந் தனகவயமா மேதறிப் பவனிவந்தான் வான வானோர், தொல்லைநிலத் தவரெவருங் குழுமியுயா விழிவின் றித் துதித்துய்ந் தாரே. (௫௯)

இருநான்கு திருவிழாப் பிற்பகலி லங்கமணித் தெருக்கம் பூண்டு, புரிமேவுஞ் சடைதாழப் பிரமகபா லந்தாங்கிப் புனிதத் தெய்வ, மரு வாருந் தாருவன மாமுனிவர் பன்னியர்முன் வந்தாங்கெம்மான், திரு வீதி கொண்டருளுங் காட்சிகண்டார்க் கொருகுறையுஞ் சேரா தன் றே. (௬௰)

பூழியர்கோன் றிருமகளாய்ப் பரியாதி கடக்திமுடி புனைந்து வென்றே, ராழிசெலுத் தியதேவி யாதலினு வெவுளிமிசை யமர்ந்து போக, வூழியினுஞ் சலியாத கயிலாய மிசையிறைவ ருலாவுங் காட் சி, வாழியரி மழக்திருநா ளிருநான்கிற் றரிசித்தோர் வாழ்வுற்றோரே.

பாரேறி விண்ணேறிப் பல்குபுக ழிமழமாம் பதியின் மேலாம், லீ பேரேறு நகரத்தார் சிறேறப் புரியும்விழாப் பிறங்கொன் பானி, தேரே ரேறுஞ் சடையவருங் காரேறுங் குழலுமையு நிலத்திரண்டு, ()
றி யெழுந்தருளுந் திருக்காட்சி யொருநாவாற் செப்பற் பாற்றோ.

மருக்கேறுங் குழற்கயற்கண் மாதரசி யுடனிறைவர் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து, திருத்தேரி னின்றிழிந்து மெய்யன்பா லடியர்செயுஞ் சிறப்

மையேற்றுந், கருக்கேயும் படிகோயுங் கொடிமிடையுஞ் சிகரத்
விழுஞ் சாருங் காட்சி, கருக்கேறப் பந்தியுடன் கைதொழுவார் யாம்
வணங்குங் கடவுளாரே. (௪௩)

மேரடியிற் பழுத்தபலாக் கனிநான்ற சொழுநறவு வெள்ளத்தா
லே, காரடியிற் புகுந்தாடலைக் கடம்பவனத் தொருமாறன் கைக்கு
ரந்தா, லோரடிகொண் டெவ்வுயிர்க்கும் பேரடிதந் திடல்விளக்கு
மூழைக்கைப் பெம்மான், ஓரடியைக் காண்பதற்கு வருங்காட்சி
தெரிசித்தோர் தெரிசித்தோரே. (௪௪)

பத்தாநாட் பகற்பொழுதிற் புலிமுனியும் பணிமுனியும் பணிப
த் தேம்பூங், கொத்தாருங் குழலுமையாள் விழிகளிப்பச் செயுநட
னக் கோலங்காட்டி, யெத்தாலு மனப்பரிய நடராசர் வீதியுலா வெ
ய்தும் காட்சி, யித்தார ணியிற்கிடைத்தற் கரியபெரும் பாக்கியமெ
ன் றியம்பலாமால். (௪௫)

விமலமுனி வோர்பரவ விரைந்தா ளரிரவில் விண்டுதந்த, குமரி
யொரு கோரகமேற் கொண்டடைய வண்டருணக் கொடுக்குங் கேசு
செங், கமலமலர்க் கொம்பாளை வாகனமாக் கொளுமிறைவர் காட்சி
கண்டோர், முமலமுறுக் கிரண்டகற்றி யொருநிலையாம் பேரின்ப
மூழ்கு வாரே. (௪௬)

பதினொராங் திருநாளி லடியர்வினை தீர்க்கமெனப் பாவிச்சூழ,
நதிதவழுஞ் செஞ்சடையார் தமைமணந்து முடிசூட்டு நங்கை
யோடு, புதியமலர்த் தீர்த்தவா ரியின்முழுகுங் காட்சிகண்டார் போற்று
வோரை, முதுமறையும் புகலரிய பேரின்ப வாரிதியின் முழுகு விப்
பார். (௪௭)

அல்லமருங் களப்பெருமான் அமர்பெரிய பொற்குடையா னடு
க்குத் தம்பாற், புல்லுமணி நகையோடு தெப்பமடாத் திக்கருணை
பூத்தாரம்மா, வல்லுயிரும் பிறவியெனும் பெருங்கடலைக் கடந்து
முத்திப் பாரஞ் சேர, வல்லைபதப் புணைதருவா ரிவர்விளையாட் டெல்
லைகண்டு வகுப்பார் யாரே. (௪௮)

(௬௫)

தெப்பவிழா முடிந்ததற்பின் பல்வகைவாச் சியமுழங்கத் தேவ
ர் போற்றுந், தப்பொழுகுஞ் சடைப்பெருமான் சிகரத்துக் கெழு
ந்தருளிச் சுவர்க்கந்தாங்க, வைப்பனைய திருத்தம்புத் தேற்றியவெள்
விடைக்கொடியை மலர்க்கைக் கொள்வா, னப்பொழுது துவஜாவ
ரோகணஞ்செய் தினிதமர்ந்தா னகில முய்ய. (௪௯)

மின்னிரண்டு கூறுபட்டொன் றிருந்தனைய விடைதுவள மேரு
ப்போல, முன்னிரண்டு தனந்துலங்கு சலசைவளா ரிமழவூர் முருகு
நன்றாட், பன்னிரண்டிற் பசுபதியா ரேகாந்தச் சேவைகண்டு பணி
யப் பெற்று, லென்னிரண்டு விழிகளொடு தலைபடைத்த பேறடை
தே னென்ன வாமால். (௫௦)

எனப்பலரு மெடுத்தியம்ப வரிமழத்தி லறத்தாற்று வீட்டு
இன்ற, தனப்பெரிய வணிகரெலாந் தம்முளன்பு தலைசிறந்து தழைப்
பக் கூடி, மனத்தொடு சொற் காயமொரு வழிநிற்ப நடத்துவிழா
மாண்பு போலப், புனற்புவியி லெத்தலத்துங் கண்டிலே யெவரிவர்
போற் புரிய வல்லார். (௫௧)

வேறு.

என்று குத ரியம்பினு, நன்று நன்றென நற்றவ
ரொன்று காதலொ டுட்கொளீஇ, நின்று மற்றிது கேட்டனர். ()
வாடு பைம்பயிர் வாழ்வுற, நீடு மாமழை நேர்தல்போ
லூடு வெம்பவ மோய்வுறத், தேடி வந்தனை சீரியோய். (௫௩)
சிவபி ரானருள் சேர்கதை, யுவமை யில்வகை யோதினை
தவமு யன்ற தனிப்பல, னிவண டைந்தன மேழையேம். (௫௪)
சண்ட ருருபிர் தாக்கிய, வொண்டொ டிக்கர வுத்தமி
யண்டி வாழ்ந லருட் கதை, விண்டு கூறுதி மேன்மையோய். (௫௫)
சான்ற மாமுனி வோருரை, யுன்னி யின்ப முவட்டுற
மன்ற ருதன் வகுத்தவா, பன்னி வெவ்வினை பாற்றுவாம். (௫௬)

திருவிழாப்படலம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகச்செய்யுள் ௪௬௭.

விளங்கியம்மன் விளங்கிய படலம்.

இந்திரப்பன் னவர்கலங்க வவனிமுழு வதுநடுங்க
வெந்தழலும் வெவ்விடமும் விரவியொரு வடிவெய்தி
வந்ததெனத் திரிபுதல்வர் வழியில்வரு சண்டனெனும்
விந்தமலைப் புயவீரன் விறற்றறுகட் புலிபோல்வான். (க)

வெள்ளிபுரை மேற்கொண்டு வெள்ளிவரை யிடையெய்தி
யள்ளிருளங் களப்பெருமா னரினமலர்த் திருவடியை
யுள்ளியருந் தவந்தொடங்கி யுயிர்களு மிரிசயிப்ப
வெள்ளரிய வகையாற்றி மேவினு னெடுங்காலம். (உ)

அவன்றவத்துக் குளமிரங்கி யருட்சோதி யெதிர்தோன்றி
யுவந்தனமுன் றவவலியை யுரைத்தடைதி வேட்கையெனப்
பவந்தருவெவ் வினைக்கொடியோன் பரம்பரா தலம்புவிவான்
கவர்ந்தெனது கோல்செலுத்தக் கருணைபுரி வதுவேண்டும். (ங)

அல்லதூ மாறுருவ மீமைந்தவரி லெவருமெனை
வெல்லவுருப் பெருவரமும் வேண்டுமினி தருள்கென்னச்
சொல்லுதலு மருள்புரிந்தான் றாயமதிச் சடைபெருமான்
[illegible] வடையா வரமுண்டோ வருத்திடினே. (ச)

இத்தகுநல் வரமேற்று னிடையேற்றன் மகிழ்ந்துகவி
யத்தனடி சார்ந்தநகின் றசுரரினம் புடைசுலவி
மொய்த்தவரக் களித்தெழுந்து முகிலூர்தி யமருலகு
சத்தியநா டுவைகுந்தங் காரணிபா தலமெல்லாம். (ரு)

சென்றுசென்று செருச்செய்து தேவர்முதல் யாவரையும்
வென்றுவென்று விசயகர் மேவியுயிர் பற்பலவுங்
கொன்றுகொன்று தின்றுதின்று குன்றுகுன்றும் பலம்படைத்தா
னன்றுநன்று தீயவர்க்கு நன்றுறுதவப் பலனம்மா. (சு)

வானவரிந் திரனயன்மான் மற்றிவன்செய் மறவினையா
லானதுயர் சகியாரா யாற்றுவதென் னெனமருண்டு
தேனமரு நறுங்கடுக்கைத் தெரியலார் சிலம்பெய்தி
ஞானமுதற் குரவனெனு நந்தியடி தொழுதிசைத்து. (எ)

மற்றவன்றன் னருளாய் வாயில்கடந் தகம்புகுந்து
கற்றவர்கொள் கரமுதல்வன் கமலமல ரடிபணிந்து
குற்றமுறு வதுங்குணமாக் கொண்டருளுங் குணக்கடலே
வெற்றிபெறு சண்டனுயிர் வீட்டியெமைக் காத்தியென்றார். (அ)

ன்னவிறைஞ்சு மாலாதி யிமையவரை யெழுமினென
வன்னகர்கடைக்கண் சாத்தி யாதுருவா லவனைவெல்ல
நினைதலுதீர் பெண்ணுருவா னீவிர்வயம் பெற்றுய்வீ
ரினையனதம் முமையவள்பா லிசைமினென வருள்செய்தார். (கூ)

அடியரே முய்ந்தேமென் றங்கைகுவித் தமரர்மணி
முடிவணங்கி விடைவாங்கி மொழிக்குமலெம் பெருமாட்டி
கடிகமழும் பதம்பரவிக் கழறினு ருற்றவெலாம்
படியெழுதற் கரியபரா பரைகருணை பாலித்து. (ய)

பொன்கலைபான் முதலாமீ ரீனைவர்மங் கலம்பொலியத்
தன்கலையா லொருதையற் றந்தனள்செந் தழற்றழலு
மன்கலைபா ரிருபிறைபோ லவிலவாய் வனையெயிறு
மின்கலைபா லொளிப்பவொளி விங்குமரைச் செம்பட்டும். (யக)

சூரியவொள் வாளாதி கொளுங் கரமுங் கனல்விழியுங்
காரின்மிசைச் செலுமுடியுங் கனவரையேய்த் திட்புயமு
மாருமிடி யெனுங்குரலு மலைப்பிறைவாக் காளமெனச்
சேருருவுங் கொடுகின்றாள் திருநாமங் காளியென்றாள். (யஉ)

அன்னவளோம் மொருமுதல்வி யடிபரவி யணங்கரசே
பொன்னிறும்பைப் பொடிசெய்கோ புணரிகளைத் தூர்த்திடுகோ
சொன்னசுரர் குடிகுலைக்கோ குதிரைமுகாக் கினிகுடிக்கோ
வென்னபணி செயவேண்டு மியம்புகவென் றிரந்தனளால். (யங)

வேறு.

சொல்லாய் விளங்கும் பெருமாட்டி சொல்லா யென்னத் தொழுதா ளிப்ப, வல்லாய் சண்ட னுயிர்குடித்து வானோர் துயரந் துடைத்தியெனப், பல்லா யிரம் டாகினிகள் படையாப் படையா வளித்துல க, மெல்லா நடுங்கோ யாளிபடைத் தீந்தா ளிதன்மீ திவர்தியென் று. (யச)

மாய ஞாதி புலவர்தந்த மடவா ருருவுந் திவளருசே
பரிவு படையார் சென்பினென்ப பணிந்தா ரொளமையா ருமையாளாங்
ஆய தேவி யவ்வாறே சுராமங் கையராச் கலவ வருட்
டாளை வணங்கி யவாசியுற்றுச் சார்ந்தாள் காளி விசய நகர். (௧௫)

வாளிமடவாட் டேய்ந்து வாஞே ராதி யேஞோரைப்
பேணி யொழுகி யுயிர்வாழப் பெறுதி யலையே லமராற்றி
வீணி லுயிரை யிழக்கிடென விள்வித் திடலுங் கேட்டசண்ட
ஞானி யொடுங்கு மாிவையர்க்கோ நானர் சுறுவ னான்றுன்றே. (௧௬)

திருமான் முதலோ ரெனதுபெயர் செப்பி னுள்ள நடுநடுங்கிப்
பெருமா னுறவ ரென்னேயோர் பேதை மடமை யெனக்கையா
வருமா லென்னக் கைபுடைபா வுறுதன் சேனைக் கடல்சூழக்
கருமா முகில்போ லடர்க்கெழுந்தான் கன்னி பரிந்து கடுகினளால். (௧௭)

சண்டன் படையு மவன்றனக்கோர் சண்ட னெனுந் தாய்படையு
முன்பு வடிவாள் வேல்கதைவில் வாளி வகையா லமராற்ற
விண்ட சிரத்தோ டோர்படை யெய்ச் சோரி வெள்ளமுறக்
கண்டு கொதிப்புற் றெழுசண்டன் கன்னி யொடுபோர் புரிந்தனனால். (௧௮)

மதவ ரநேசன் றிக்கபங்க டிகைப்பா னடுங்க நரர்வெருள், மேவு
கொடும்போர் விளைத்தழித்தான் விபுதர் புட்ப மழைபொழிந்தார்,
காவன் மாய னயன்முதலோர் காளி யூழி வாழி யென்றார், பூவின்
மாந்தர் நாகரன்பிற் புகழ்ந்தா ரெவரும் போற்றி நின்றார். (௧௯)

நல்லாங் கண்டு புன்னகைகொண் டிறைவி யெழுந்தி வியக்கவிப்பச்
செல்லா நின்றாள் கௌரியனார் தேந்து வடபால் வெள்ளாற்றுப்
பல்லா யிரநந் தனவனமும் பரவு வில்வப் பணைவனமும்
புல்லா தரங்கூ ரரிமழபா புரியி னெல்லை பொருந்தினளால். (௨௰)

அங்க ணடுப்பப் பரவசங்கொண் டங்கம் புளக முறநியப்புற்
றெங்கள் பெருமா னங்கயற்க ணிமய முதல்வி யொடுமேவுந்
தங்க மணிக்கோ யிலுமதிகோய் கடமுங் கண்டு நீராடிப்
பொங்கு மன்பிற் சினகாத்துட் புகுந்து பணிந்து போற்றுதலும். (௨௧)

மானார் கரந்தப் பெருமானார் வாமத் தணங்கி னெடுதோன்றி
யானு வருளாற் றிருக்காட்சி யளித்துக்காளி யங்கணையே
யானு படையுஞ் சண்டனெனுங் களையைக் களைந்திட் டுயிர்ப்பயிர்மே
மேனு டோறும் வளர்வெய்த வென்று புனது விறன்மகிழ்ந்தேம். ()

தேவர் தமக்குங் கிடைப்பரிதிக் தெய்வத் தான மிவ் வயினே
மேவு பொழுதி லன்புருவாய் விளங்கி நின்று யாதலினு
லாவ லுறுநின் பேர்விளங்கி யம்ம னென்வே விளங்குகவூர்
காவல் புரிந்து மதிநீர்த்தக் கரையின் மேல்பாற் களித்துறுக. (௨௩)

நின்னைப் பணிவார்க் கிம்மையிலே நினைத்த வனைத்து மினிதருள்க
வென்னைப் புகன்று பொன்மலைபோ லிலங்குந் தளிபொன் றமைத்தரு
மின்னைப் பொருவு நுண்ணிடையாள் விளங்கி யம்மனென விளங்கி[ள]
யன்னைக் குரிய ரடிபரவி யமர்ந்தா ளங்க ணருளுருவாய். (௨௪)

வேறு

வாணி யாகியோர், மாண டிக்கண்வீழ்ந் (௨௫)
தாணை யாற்றினுஞ், சேணி லுற்றனர்.

விளங்கி யம்மையைக், களங்க மின்றியே (௨௬)
யுளங்கொள் வார்மனத், துளங்க லில்லையே.

இன்று மன்பினுற், சென்று போற்றுவார் (௨௭)
நன்று சீருட, னென்றும் வாழ்வரே.

பொன்னை யாயுவைக், கொன்னை வெற்றியை (௨௮)
யென்னை வேண்டினு, மன்னை யீவளே.

வேறு

என்ன வோதிய சூதனை, மன்னு மாமுனி வோரெலா (௨௯)
நன்னர் வாழ்த்தி நயந்திது, பன்னு வார்வினை பாற்றுவார்.

சாந்த நன்னிலை தங்குசித், தாந்த ஞானியர் தாங்கொள (௩௰)
வாய்ந்த முப்பொருண் மாண்பினை, யாய்ந்து கூறுதி யையனே.

என்றி யம்பி யிறைஞ்சினர், நன்று நன்றிது நன்றெனத் (௩௧)
துன்று மன்பொடு சூதனு, மன்றி யம்பிய வாசொல்வாம்.

விளங்கியம்மன் விளங்கியபடலம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகச்செய்யுள் எசுகு.

திரிபதார்த்த சிந்தனைப்படலம்.

முத்தேட்டக் காரணமாய்க் காரணத்தின் றடையவனைச்
சிந்தையினாற் கொண்டு செய்தவர்க்கு முனிவனைத்தீர்
முந்தைப்பதி பசுபாச முறைமுறையா னென்றிடவும்
புத்தியினா ராய்க்கினிது பகலவனொளிச் சொல்லுகின்றாம். (௧)

புலனெல்லாங் கருவியினுர் புக்கவர்க ளனைத்தறியி
னிலகுபதி பசுபாச மெனமூன்று பொருளாவ
னலம்பிறதா மேகமென நவில்கின்ற பரம்பொருளாம்
பலபலவான் மாவினத்தும் பசுவாய பகருவராய். (௨)

பாசமொரு மூன்றுவகைப் பரிபாலனஞ் செய்கின்றாம்
பேசுசுத்தா சுத்தமெனப் பெருமாயை யென்றுரைப்ப
ரீசனது குணத்தானே யெலாமுயிக ளான்மாக்கட்
காசகலு மறிவித்த லாதியவா மறைகுயராய். (௩)

எல்லறிந்த பசுக்களெங்க ணிறையறிவுக் காலிரத
லல்லவியனைப் பிறரெலர்க்கு மறிவிக்க மாட்டாமை
நல்லுயிவை முதற்பலவா நவில்கின்ற பாசமுதற்
கன்றுரிய வாணவத்திற் கனவுகுண மெனவென்னில். (௪)

பசவேண்டிங் காரியத்தைப் பற்றுத மறைத்தலது
விசுவசியாக் காரியத்தில் விருப்பளித்தன் முதற்பலவாம்
பசுவேட்கை யாணவமோ பதியோவன் னதிலமுந்திக்
கசிவேற்ற லாதிகுணங் கன்மமா யைகட்குரிய. (௫)

மேவுமிவை வியாபகம் வியாப்தி வியாப்பியமாக
மூவகையாம் வியாபகந்தான் முழுநிறைவு சமநிறைவே
யாவதுவி யாப்தியதி லடங்குவது வியாப்பியமா
மோவலிலாப் புணர்புள வப்பிவற்றுக் குதாரணமே. (௬)

சாகரமென் கறுநிறைந்த தன்மையினால் வியாபகமாம்
சர்கரத்திற் சமநிறைவாச் சலமுமதல் வியாப்தியதா
மாசவதி லடங்கி யமைவதுவி யாப்பியமா
மேகனிட்ட பசுவடக்கு மிப்பசுவிற் பாசமுமாம். (௭)

இவ்வகையே யொன்றிலொன்று கலந்தடங்கி யிருப்பனவா
மவ்வகைய நாதிநித்ய மாகியெங்கும் வியாபகமாஞ்
செவ்விதிற பதிபோலச் சேர்பிறவு மநாதிநித்ய
மொவ்வுமென லெங்ஙனமே யுரைக்குதுமோர் காட்டிவணே. (௮)

எல்லுளதா கும்பொழுதே யிருவிழியு மதைமறைக்கும்
வல்லிருளே முளவாமிவ் வகைபொருந்து மெவ்விடத்தும்
புல்லும்வியா பகமென்னல் பொருந்துமோ வெனிலதுவுஞ்
சொல்லுதுமாற் சிவாகமத்திற் றாயனரு ளியவாறே. (௯)

வேறு.

அளவிறந்த விழிகளுக்கோ ராதித்த னொளித்தல்போ லளவி
லான்மாக், கொளவறிவோர் பதியுதவுங் கோரவிமண் டலமுதலாக்
கூறும் பல்பா, இளவவன்போய் வரலின்றி யுணர்வதுபோ லான்
மவ்வு முலகை மெங்கும், வளமுறப்போய் வரலின்றிக் காரியமெல்
லாமுணரு மாட்சி மேவும். (௰)

இருளொன்றெண் ணிறந்தகண்ணை மறைப்பதுபோ லாணவ
மொன்றெண்ணி லாமன், மருவுமான் மாக்களையு மறைக்குமவ்வவ்
வூரிலுளோர் மகிழ்வா யுண்ணப், பெருகுபல தானியங்கே
ளத் தான்மாக்கள் பெட்பா யங்ஙன், குரிமையுட னுண்ணுதற்குப்
பலகன்மம் பொருந்துமின்னு முரைத்து மன்றே. (௰௧)

குயவன்பற் பலபாண்டங் களைப்பல்லோர் விரும்பியவா கொள்
ளும்வண்ண, மியல்புபெறப் படைப்பதுபோ லிருவகையா மாயை
பலவெனுங்கே காதி, நயமருவு கரணபுவ னம்போக மவரவர்க்கு
நல்கா நிற்கு, மயலிலவா மிவ்வாறு வியாபகமா யிருப்பதனை யறிதல்
வேண்டும். (௰௨)

இவையவற்றின் சேர்க்கையநா தியிலான்மா வாணவத்தி லிருந்த
வஃது, வினைவிருப்பான் மாக்களுக்குத் தந்ததினை யறிந்தபதி மிகவி
ரக்கி, யவையபசுக் களின்வேட்கைக் கேற்றமா யாகருவி யளித்த வற்
றால், வினைகளையுண் டிப்பரிசே யாதியிலெல் லாந்தோன்றும் விதமா
மன்றே. (௰௩)

ஆங்வயமா . . . க்கரு நந் சேர்க்கையகா திரிலெவ்வா றுயிற் றென்னிற், கேவலமலக் சர்வா றக் கெரகனத றைக்கூட்டான் னொர்ந்து போந்தவ், வானவமு முறுவசட மாதலிறு லான்மாக்க ளாக ளேயவ், வாணவத்தைப் பற்றினவஃ தவைக்கியற்கை யோசெயற்கை யாமோ வென்னில். (௧௪)

இயற்கையேற் கரிபாலின் கருமைவெண்மை யெனநீங்கா திருக்கும் பின்னைச், செயற்கையேல் வெண்கலைவி லாழக்குறல்போன் முத்திபினுஞ் சேரு மன்று, மயற்கருதி னெற்குமிசெம் பிற்களிம்பு கடனீக்குப் பாசவான்மா, மயத்துறுமா ணவச்சேர்க்கை யநாதியை யோ கம்மெனவே வகுப்பர் நாலோர். (௧௫)

சுதந்திரனும் பதிக்குளது செய்திபசு வுக்குமுண்டோ செல்வா யென்னி, லிதந்தருவே தாகமங்கள் விதிவிலக்குச் சொலலானு மிவற்றுக்கேற்பப், பதம்பெரிய சுவர்க்கநரகவே தலைவருத்த பான்மை யானுஞ், சுதந்திரமில் லாப்பசுவுக் குஞ்செய்தி யுண்டெனவே சொல்வர் வல்லோர். (௧௬)

அற்றுக பசுக்களுறுங் கன்மவிச்சை பதிகொடுத்த தாமோ தாமே, பற்றுக வுடையனவோ வெனிற்பவத்துக் கேற்றதண்டம் பண்ண லாலே, முற்றுயும் பதிகொடுத்த தன்றுங்லம் விடுத்துமற முயலும் பண்பா, லெற்றுனும் பசுவதுமன் றுணவமே கன்மவிச்சை யீந்த தாமால். (௧௭)

இதுதகுமோ வானவந்தான் சடமாகை யாற்செய்தி யிலேய யெந்த, விதமதுதந் திடுமென்னிற் புனல்காற்று நெருப்புமது விடமுன் னுத, வதிதருபல் சடப்பொருட்குஞ் செயலுறல்போ லதற்கு முண்டிவ் வகையேவிச்சை, யதுகொடுத்த தருங்கன்ம மடுத்தவெவ்வா றுகுமெனி லறைது மாதோ. (௧௮)

இச்சைதரு மாணவமுங் கன்மத்தை யறிந்தெடுத்தே யீய மாட்டா, விச்சையுறும் பசுக்களுமக் கன்மத்தை யறிந்தடையா விக்கன் மந்தா, னிச்சைபெறு மான்மாவை வந்தடையா விவற்றையு ணர்ந் திரங்கி யீச, னிச்சையினுக் கேற்றதனு வித்துகன்ம மியைத் திடுவா னன்றே. (௧௯)

என்போனு மெனின்மகவுக் கின்பாலின் விருப்பு . . . யீந்ததாமோ, முன்பேயம் மகவினுக்குப் பொருந்தியதோ வெனநோய்கின் முன்னி யன்னை, யன்பாகத் தரும்போதெல் லாமருந்தா மையின்னை யளித்த தன்று, வன்பான பிணிமுதற்பல் போதருந்தா மையின் மதவு வயத்து மன்றால். (௨௰)

பசிகொடுத்த தென்முடிப் பசியும்பா லினைக்கொணர்ந்து பருகச்செய்யா, கசியுமனக் குழந்தையும்பால் கண்டருந்தா பாலும் வந்து கலிவாய் நண்ணு, பொசியுமன்பிற் றுயிலுற்றை யறிந்துமன மிகவிரக்கம் பூண்டு நாளுஞ், சகிரணம் பொழிந்தெனப் பாலடையாற் பாலூட்டுந் தகவே போலும். (௨௧)

மகப்போலும் பசுக்கள்பசிப் பிணிபோலு மாணவமா மலம்பாற் போலு; மிகப்பெரிய கன்மம்பா லடைபோலுந் தனுவிரக்க மிகுதாய் போலு, மகத்தேநற் கருணைமலி பரமபதி யிதனுனே யுமையுமேனுஞ், சகத்தோரெல் லவருமெளி துணரும்வகை யெடுத்தினுஞ் சாற்று வாமால். (௨௨)

குருடனுக்குக் கோல்விருப்பீர்ப் பவன்கொடுத்த தோகுருடற் குளதோ வென்னிற், றருமிடத்தெல் லாங்குருடன் பிடித்தலின்மை யாலெழுப்போன் றந்ததன்று, மருவவெப்போ தும்பிடித்த லின்மையாலெழுப்போன் பிறு லக்குருடன் வயத்த தன்று, மிருவகையு மின்றியெவ்வா றெய்தேற் குருடுகொடுத் திட்ட தாமால். (௨௩)

அக்குருடன் கோலையெடுத் தவியாது குருடனுக்கண் டடையான் கோலும், புக்கவன்கைத் தலமருவா தவற்குரிய னறிந்திரக்கம் பொருந்தியன்னோன், மிக்குவிருப் புறுமிடத்திற் கொடுவிடுப்பா னிவற்றுளொளிவிழியி லானே, தொக்ககுரு டேகோலே யிழுப்பானே செலுமிடமே சொல்லு மைந்தாம். (௨௪)

அந்தகனே பசுக்குருடா ணவங்கோலே தனுவிழுப்போ னருள்சேர் ராதி, யந்தமிலாப் பரன்செல்லு மிடம்புவன மென்றெரிந்தா மறைவா மின்னு, நந்தலுறும் பிணியனுக்கு மருந்திலிச்சை மருந்துவனே நல்கி னனே, முந்தவந்த பிணியாளிக் குளதாமோ வெவனி லெடுத்து மொழியக் கேண்மின். (௨௫)

இவ்வெப்பொரு டெலாமருந் தாட் கொளாமையினுன் மருந்து வுன்றான் கொடுத்த தன்று, மடுத்திடைவி டாதுகுடி யாமையினுற பிணியகன்று மன்று தாலே, மடுத்தபிணி யேமருந்து வேட்கையளித் திதுவதுவு மருந்தை யீயா, வெடுத்தருந்தான் பிணியறுமம் மருந் துட்வரா மருத்துவன்கண் டிரக்கம் பூண்டு. (௨௬)

மருந்தொருபாத் திரத்திலிட்டுக் கொடுத்திடலுங் பிணியாளி மாறு மான்மா, பொருந்துபிணி யாணவமா மருந்துகன்ம மாமவயித் தியம் புரிவான் றனே, பரம்பரனும் பாத்திரமே தனுவாகு மிப்பாகு பாடு நோக்கிற், றெறிந்திடுவ ரெவ்வெவருஞ் சிந்தைபிசை யையப மொரு சிறிதுஞ் சேரார். (௨௭)

பதிநினைப்பின் படியேயோ பசுவிருப்பின் படியேயோ படைப் பான் றேக, மதுவிரித்துப் புகலுவரிற் பதிநினைப்பே லொரேவடிவ மாதல் வேண்டு, மெதுவுமொரே வழிவின்றிப் பலவடிவா யிருத்தலி றைவிறையான் மாக்க, ளதிவிருப்ப மெவ்வாறே அவ்வாறே படைப் பனிலை தறியவேண்டின். (௨௮)

ஒருகுயவன் றன்னினைப்பின் படியன்றிக் கொள்வர் நினைப் புறமாறாக, மருவுபல பாண்டங்கள் வனைகின்று னவன்போலும் வரதன் மண்ணைப், பொருவுவது மாயைபல பாண்டங்கள் புரையு மிந்தப் பொய்யா மெய்க, ளுரிமையுறக் கொண்டுவப்பா ரொப்பு ரைக்கிற் பசுக்களென வுணரலாயால். (௨௯)

எங்கும்வியா பகமுற்ற பசுக்கட்டுமா பற்றலைவா றென்ன நோக்கின், மங்கவுறுப் படிகமலை யெப்படுறத் தூக் கொடுப்பினுமே வன்னம் பற்று, மிங்கிதுபோ லெங்கும்வியா பகப்பசுக்க ளொப்பு வனத் திறைதந் தானு, மங்குதமக் குரியதனுப் பற்றுவதை யல் லாம லயலொன் றுண்டோ. (௩௰)

படிகமலை யேபசுக்க ளொளியான்ம போதமொளி பற்றும் பண்பே, செடியவப்போ தத்தினறி குணமிப்படிக மொளிபற்றி நிற்ற லான்மாக், கடிதீலுறும் போதமுறி வதுவஞ்ன மேமாயா கருவி வன் னம், புடைபுறச்செய் விப்பவனே பரமபதி யெனமுதநூல் பகரு மன்றே. (௩௧)

வேறு.

அந்தனை யான்மாக்கட் கறியுந் தன்மை யமைவதனு லவரறிவை மல மடுத்தெவ் வாறு, பொத்திமறைத் திடுமென்னின் மதியா தித தப் புங்கவரைக் கோளிரண்டும் பொத்தல் போலுஞ், சித்திரபா நுவையுதக மறைத்தல் போலுஞ் சேணவெளியை மலைமறைக்குஞ் செயலும் போலு, மித்தகைய மறைப்புவா லெதனலென்னி லிப் பசுவின் கன்மத்தா லெனலாமால். (௩௨)

இந்தவான் மாக்களவை யவமில் லாம லிருப்பவுங்கன் மம் போந்த தெவ்வா றென்னின், முந்துபசு வவமிரா மெனக்க ருத் தின் முன்னுலதாற் கன்மம் வந்தி மூண்ட தாகும், வந்தகன்மத் தான்மாயை விளைந்த தந்த மாயையினுற் றனுகரண புவன போகம், மிந்தவந்து விளைந்தனவா மிவற்றின் றன்மை பேசுவவா கமமுதலா ப் பிறங்கு நாலே. (௩௩)

இச்சாஞா னக்கிரியா ரூப னுகி யிறையவனே பசுக்கன்மம் புசி க்கச் செய்வன், பொச்சாவா துயிர்களெலா மோக்கந் தன்னைப் பொ ருந்துகவென் றுறுவதுவே யிச்சை யான்மா, கச்சாங்கின் றிடுகன்ம மறிதன் ஞான நவிலுமக்கன் மங்களையான் மாக்கட் கூட்டி, வைச்சா ர்வத் துடனுறக்கித் தவிர்த்த றனே மகிழ்கிரியை யெனப்பெரியார் வகுப்ப ரன்றே. (௩௪)

என்றபசுக் களுங்கன்மம் புசிக்குங் காலை யிச்சாஞா னக்கிரியாரு ப மெய்திச், சோன்றுவவெப் பொருள்களினும் பற்ற லிச்சை துன் னியவை பகுத்தாய்தல் ஞான மெல்லா, மான்றதன வென்றமுந்தல் கிரியை யாகு மக்கன்ம மூவகையாந் தூல கன்மம், வான்றருசூக் குமகன்ம மிறுதி யாக வந்தவதி சூக்குமமிவ் வகையா மென்பர். (௩௫)

வினையெலாந் தூலகன்ம மிதனுல் வந்து மேவுமற மறஞ்சூக்கும கன்ம மாகு, மனையவற்றின் பலனுன வின்ப துன்ப மதிசூக்கும கன்ம மெனப் ரிவைகண் மூன்றும், பினையாகா மியமேசஞ் சிதமே மேலைப் பிராரத்த மேயெனமுப் பெற்றித் தெனப, ரினையவற்றின் விரிவை யெலா மின்னு நாலோ ரிசைத்தபடி யெடுத்துவிரித் திசைப்பா மன் றே. (௩௬)

இருவினையா காமியமாம் புண்ணிய பாவ மென்பவைசஞ் சிதமாகு மிற்றுற்றல் பக்கு, மருவுசக மக்கம்பிரா ரத்வ மாகு மங்கலத்திற் பிரிட்டேலே வினைகள் போதும், கருபவினாக் கூட்டிவைத்தல் புண்ணிய பாவத் தனைபோது மதிற்றிரியு சிறிதா வுண்டல், பொருமயின்ப துன்பமெனப் புலவர் மெய்த்தாற் புவனிமிசைக் குறித்தெழுத் புலமை யோரே. (ஙஎ)

இக்கன்ம பலனிகழ்ச்சி முறையி னுக்கவத் தெய்தலினே யிலங்க மிவைத் தாம்படை கட்டுக், கொக்கமிடி யினாயிடிற் பின்புமன், றுகத் தோன்றுபலன் வருவதெனத் தார் வைப்பி, லக்கனத்தே இலகன் ம பலன்வக் தெய்து மதித்தபி றங்லிர்க்கில்வக் தடையு மவ்வி, பிக் கபல சனனத்தின் பின்னும் போந்து மேவுமத வகன்றருதி விரிவா வ் மன்றோ. (ஙஅ)

என்றகன்ம வின்பழுன்பச் செய்யும் பூத மியமானன் வழித் தாய்வக் தெய்தலாலே, மூன்றுவகைப் படுமாறு தெய்வி கத்தான் மூக்லாதி பௌதிகமுந் தியமா மீய, தோன்றுவதே யாதியாத்மிகமா மென்னச் சொல்லுவர் நூல் வலவர் கன்மத் தொகைக வாங்க, வான் றருரு வருமேனுக்காம் சஞ்சி தம்போ மாக்கையது பவித்தவினைற் பிராரத்வம் போம். (ஙகூ)

மெய்யறிவான் மேலைக்கு வராம லாகா மியமும்போஞ் சேமித் தவினைகெற்றியா, லெய்யெய்வெந் திட்டதன்றாற் கெடுத்த வெல்லா முன்மொழியப் பின்புபல ஞாதல் [illegible] விதை மழைபி லாது காய்ந்து நியமொன்று பிலாவுழவன் றிறமே போலக் கையவினை நீக்குமுறு மிகுதியே மேலோர் கருதுவரெக் காருமருள் கழல மன்றோ. (சய)

பந்தவிலங் கொடித்திருக்கு முத்தான்மாக்கள் பாவிறைவன் கலந்திருக்கும் பான்மை போலச், சந்ததமும் பெத்தநிலை தனிலு மொன்றித் தயங்குவதே யிருவதோ சாற்று கென்னின், முத்துமுத் தான் மாக்களிடத் ததியி னெய்போல் முற்படுமன் பெத்தநிலை முயக்கி னோர்பால், வந்துறைவன் பாலிடத்து நெய்யேபோல மாத வத்தாற் பூதவுடல் வாட்டும் வல்லீர். (சக)

இரட்டிற் லேயிருளு மொளியு மொன்றி யுறுதலிலா மையின் மலத்தோடிறைவ னொன்றிச், சேரியநகை யுளதாவ தெங்ஙன் னென்னிற் செப்புமொரு மொருமாத்தி லுனிமுன் னுக, வேரிருக்கு மிடத் துவரை யிரதத்தோடு வெங்கனலுக் தம்மினொன்றி மேவுமாபோ, லாருமறி தாவிறைவ னிருப்பா னென்றே யறிவுடையா ரெக்காளு மறைவ ரன்றே. (சஉ)

என்றுமக லாவிறைவ னென்னிற் சீவ ரெய்துசொடுந் துயரி றைக்கு மெய்த லுண்டோ, என்று வின வுதிராயிற் படிக்க காந்தி யேய்த்தகதி ரொளிபலவா யிலுறு வன்னம், என்றறிந் தேனுமந்த வன்னம் பற்று திருப்பது போற் பகவனிலை யிருப்ப தாகும், என்றுனிபு தாவிதுவே வேத மாதி யெக்கலையு மிவ்விதமே யியம்பநிற்கும். (சங)

இத்தருமான் மாக்கள்பிர பஞ்சச் சோக்கை யெய்தலிற்கே வலசகல சுத்த மாக, வைத்திடுமூன் றவத்தைபெறு மவைமியாவு மொன்று மன்னிய்கா ரணகார்ய வயத்தி னாலும், மெத்திருளி லொளியிழவா விழிகண் போல மேவுமநா தியிலறிவு விளியா தான்மா, வொத்துமறைபு மாணவத்தி லழுந்தருனே யுரைத்தமுதற் காரணகே வலமா மென்பர். (சச)

[illegible] களமிசைய நாபி மூல மைமற்கிடத்துஞ் சாக்கிரஞ் சொப்பன [illegible] துரிய துரியாதீத மெனவெடுத்துச் சொலுங் [illegible] வத்தை யைந்துந் தோய்தருனே, யுரியதொரு காரியகே [illegible] யத்திடும நாதிகே வலத்த மூர்த்தி, மருவுமுயி ரினமாயா கரு [illegible] மற்றக்கக் கேவலத்தின் மன்ன னீங்கி. (சரு)

[illegible] தாக்கமிதென் றறிதருனே சொற்றகா ரணசகல மெய்வா றென்னின், மிகவிருளி லழுந்துமவிழி விளக்கி னாலே மேவுபல பொருள்வகையு மறிதல் போலா, மகவிலா டத்தலத்திற் றுரியா தீத மாதிரிச் சாக்கிரமீ றுக்கொண்டு, பகர்தருமத் தியாலவத்தை யைந்து மெய்தல் பார்த்திடிற்கா ரியசகலப் பான்மை யாமால். (சசு)

அறுதிகே வலசகலத் தழுந்து மீளமா வருணேக்காலவை விரிந்தப் பாமரர்கள், தறுசெவக்கொண் டுறுவதுகா ரவைசுத் தத்தின் றன்மைபெற்றே பவம்பிருள் விளக்கி வற்றின், மறுவுறு கன்விரவியெழ வவற்றை விட்டு வந்தபா றவைநோக்கி வாழ்தல் போலாங், கறுவினிலே யொவுலகப் பற்றை நீக்கிக் கருத் தொருமித் தருந்தவத்தைக் கைக் கொண் டுள்ளீர். (௪௭)

பக்குவத்தான் முகிர்த்தேணிப் படியேற் றம்போற் படிப்படியே சென்றுயர்ந்த பதத்தின் மேவித், தொக்கவுயிர் நின்மலசாக் கிரமுற் றுகச் சொற் றிடுகின் மலனுரியா நீத் மீறுப், புக்கமே லாலவத்தை யைந்து மெய்தப் பொருந்துதல் காரியசுத்த மென்பர் வல்லோர், கைக்குளுறு மாமலகக் கனியே போலக் கடவுளினைக் கண்டு மனம் களிக்கு மாண்பீர். (௪௮)

கன்றிறுவான் மாக்கண்முத்தி மேவுங் காலே நசித்துறுமோ நசியாது நன்றுறுங் கொல்லோ, வென்றிடிற்கெட் டாத் சேர்தற் கெதுவுமில்லை யிற்றிலவேற் கூடாவா மினைய வாற்று, லொன்றியவான் மாக்களெலா மொழித லின்றி யுறுவிடயங் களிற்செலுந்தம் போதமேலா, நின்றுநிகழ் வதுநீங்கிக் கலக்கு மென்றே நிகழ்த்திடுவ ரந்நிலையை நேரு மேலோர். (௪௯)

இத்தகுமான் மாக்கள்பல வாத லாலே யேதேனும் பேதமுண்டோ வென்னிற் கேண்மின், வைத்திடுமும் மலங்களுமானவத்தை மட்டுமுற்றோர் விஞ்ஞான கலரே யாவ, ரதனுடனே கன்மமலஞ் சேரப் பெற்று லன்னவரே பிரளயா கலரி வற்றோ, டொத்தமாயாமலமு முடையர் தாமே யுலகமாம் சகலரென வுணர வேண்டும். ()

விஞ்ஞான கலர்க்கொளியாய் நடுவ ணோர்க்கு மினிர்தேவ வுருவாகிச் சகலர்க் கெல்லா, மெய்ஞ்ஞான மனிதவுரு வாகி யீசன் மேவியாட் கொள்வனெந்த விதத்தா லென்னி, விஞ்ஞாலத் தழுக்கையுவர் கொண்டு நீக்கு லெனமாயா கருவிகளை யியைத்து வைத்துப், பொய்ஞ்ஞான மலநீங்கப் புரிந்தாட் கொள்ளும் புண்ணியமோ ருருவெடுத்தாற் போலுஞ் சால்பீர். (௫௧)

எக்காலத் தென்னிலிரு வினையாப் புற்று லென்பரமே தென்னையெனிற் புண்ணிய பாவ, மிக்கார்தல் விடுதலின்றிச் சமமாங் காட்சி மேவுவதா மெவ்வாறேல் விளம்பக் கேண்மின், புக்கார்வத் துடனொருவன் மனையாள் பாலும் போகமடை வாள்பாலும் பொருந்து நாளிற், றக்கார்பசு லறநூலைக் கேட்டுப் போகத் தையவைத்தே தில்லவுள்ளாத் தனவா னுமி. (௫௨)

இருந்திடுங்கா னனசாத் திரங்க ளோதி யில்லறமும் பொன்விலங்கே யென்றுட் கொண்டு, திருந்துதுற வறமெய்தி முன்னைப் போகச் சேயிழைநல் லவியிருவர் திறத்து மொன்றாய்ப், பொருந்துமனந் தால்விருப்பு வெறுப்பில் லாத போவதுபோற் பாவமென்றும் புண்ணிய மென்றுங், தெரிந்தவர்த்தல் களித்தலிலா நிலையி னின்று திருவருட்பே றடைதல்பவஞ் சித்து வாழ்வீர். (௫௩)

இன்னவகை யாமுறு நா லியம்புஞ் சீவ ரிருவினையொப் புடலபரி பாகமுற்றோன், முன்னிறைவன் முனேவந் தருளி மேலா முத்தியுறப் புரிவனென மொழிந்தான் சூதன், நன்னருளங் களிசிறப்ப முனிவரெல்லா நன்றாகன் றெனற் றடிதொழுது நளினச் செங்கை, சென்னிமிசைக் கூப்பியரி மழத்துநாதன் சேவடியுட் கொண்டின்பந் தினைத்தார் மன்னோ. (௫௪)

வேறு

மாமழை பொழிக முன்னூல் வகுத்தவா மகங்க ளோங்க
பூமிசை வளங்கள் பல்க புரவலன் செங்கோல் வாழ்க
நாமலி தமிழ் சிறக்க நவிலரி மழஞ் செழிக்க
தோமிலாச் சைவம் வெல்க துலங்குக வடியா ரெல்லாம். (௫௫)

இக்கதை படித்தார் கேட்டா ரியம்பினு ரியம்புவித்தா
ரக்கணி சுத்த ரேச ரருண்மிக மேவி நல்ல
மக்கள்பொன் வாழ்வு வெற்றி மனமகிழ் வெல்லா மேவிச்
செக்கர்வான் சடில மூர்த்தி திருவடி யடைவார் வாழி. (௫௬)

திரிபதார்த்த சிந்தனைப்படலம் முற்றிற்று.

அரிமழத்தலபுராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகச்செய்யுள் - அ௭௧.

அரிமழத்தலபுராணம்.

குறிப்புரை.

பாயிரம்.

காப்பு. பொருப்பு — மலை. அரசு — சிவபிரான். நிம்பம் - வேம்பு. தொம்பு - தடாதகைப் பிராட்டியார். பூத்து - தோன்றி. காயாது - வெறுக்காது. கனியும் - விரும்பும். அத்தி - விநாயகர். இகந்து - நீங்கி. இக்கவியில் கயிலை மலையிலுள்ள அரசமரமானது; வேப்பமலர்க்கொம்பை விவாகஞ்செய்து பெற்றெடுப்ப வளர்ந்து பூத்துக்காய்த்தலின்றியே கனியும் அத்தி மரத்தினிழலிற் புகுந்தவர் பிறவி வெயிலைக்கடந்து இன்புறுவர் எனப் பொருள்தொனித்தல் காண்க. இதில் அத்திமரம் பூவாது காய்த்தல் இயல்பாகவும் இங்கே பூத்துக்காயாது கனியும் அத்தியென்றது வியனிதற்பாலது.

க. வாரி - கடல். குறுகி - சேர்ந்து. நிமலன் - மலரகிதன். பதத்துணை - இரண்டு பாதங்கள்.

உ. பங்கயம் - தாமரை. குவலயம் - குவளை. கொங்கு - மணம். தளவு - முல்லை. அரும்பி - தோன்றி. தங்கவரை - இமயமலை. துங்கம் - பெருமை. இக்கவி ஒரு பூங்கொடியானது தனக்குரித்தாகிய பூவொன்றையேயன்றித் தாமரை குவளை ஆம்பல் காந்தளென்னும்பல் மலர் பூத்து; முல்லை கோங்குஅரும்பக் கொண்டு தங்கமலையிற்பிறந்து வெள்ளிமலையில் இருப்பு விருட்சத்தின் மீது படர்ந்திருக்கும் எனத்தோன்றும் நயம் கவனிக்க. இமயமலையைப் பொன்மலை யென்பது நூல்வழக்கு. " பனிமாலிமயப் பொருப் பகஞ் சேர்ந்த பொல்லாக்கருங்காக்கையும், பொன்னிறமா யிருக்கும் " என்வருதலால் அறிக.

ங. இதழி - கொன்றை. வயங்கும் - விளங்கும். இருமுனிவர் - பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர். குஞ்சிதபாதம் - எடுத்த திருவடி.

ச. அயில் - வேல். கொளீஇ - கொண்டு. அம்பலம் - சபை. சகம் - கிரி. பிடி - பெண்யானை.

ரு. பனி - குளிர். தவளம் - வெண்மை. கவளம் - யானையுணவு. மதகயம் - மதயானை. உரி - தோல்.

சா. உடுழும் - கொட்டும். குறுநகை - புன்னகை. திகழ் - விளங்கும். மரு - மணம். சிறடி - சிறிய பாதம். வயங்க - விளங்க. தெருள் - தெளிவு.

எ. இறந்த - கடந்த. மோனம் - மௌனம். உறீஇ - உற்று. நால்வர் - சனகாதியர். விமலன் - மலரகிதன். கஞ்சம் - தாமரை.

௰. பொரு — யுத்தஞ்செய்ய. கோடு - கொம்பு. குழாம் - கூட்டம்.

௧௧. வரி — வண்டு. கவிக்கை - கொன்றை. வீழ்வில - பூமி. பரிசு - அன்பு.

௧௨. விசித்ரம் — திசைமுகவுடையவன் - சதுமுகன். வேதியன் - வேதகன். வங்கன் - வயிரவனுமன் - ருத்திரன். விடையவன் - ரிஷபவாகனனான சிவபிரான். விழிவிலகவி - கண்ணிலையுடையவனாமிந்தவி. தயா - கருணை. பாகிகள் - மனைவியர். செட்டி - முருகக் கடவுள். இக்கவியில் சுவைபீத்த காவியமுருகன் வேதியனென வெளிப்பட அவனைச் சிறைசெய்தனன் எனவும், இடையருக்குரிமையாகி வேலைப்புலவருக்கு வங்கருக்கு முன்பிறந்த செட்டியெனவும். செட்டித்தொழிற்சேர்ப்பந்தருந்த வியாபாரிகளை [illegible] பவனெனவும் வெளிப்படத் தோன்றுதல் காண்க. யாபாரி - [illegible].

௧௩. ஞாலம் - உலகம். ஆயு - வாழ்நாள். சீலம் - ஒழுக்கம். சிறப்பு - மோக்கம். பங்கேருகம் - தாமரை.

௧௪. மறம் - வலி. மாற்றலர் - பகைவர். செரு - யுத்தம். வயம் - வெற்றி.

௧௫. செய்யவள் — இலக்குமி. செம்மாளனைதயல் — மோகினி. ஐயன் - சிவபிரான். ஆண்டவன்கா [illegible]. காவசம் - கொடி. கரை - [illegible].

௧௬. செய்த்தோர் - [illegible]. பித்தன் - தேவன். ஞாளி - நாய்.

௧௭. களம் - கண்டம். [illegible] அளகம் - [illegible]. அரி - சிங்கம். குளம் - நெற்றி. அலகை - பேய்.

௧௮. போலாது - போலன்றி. நீதம் - வாசனை. நெறி - மார்க்கம். காமுறும் - விரும்பும்.

௧௯. தனி - கேசயில். வேத்திரம் - பிரம்பு.

௨௰. அங்கம் — சாத்திரம். மறை - வேதம். சங்கரன் - சிவபிரான். பலி - பிச்சை. அங்கம் இரண்டு - ((க) அம் + கம்) அழகிய கபாலம், (உ. அங்கம்) எலும்பு. சங்கை - சந்தேகம். மயிலை - மயிலாப்பூர். சுதை - மகள். அங்கனை - பெண். சங்கையாவது ஒரு பெண்ணின் எலும்புக்கு அப்பெண்ணின் முழுவுருவுங் கொடுத்தவால் நம்மிடமுள்ள கபாலத்தாக்கும் எலும்புமாலைக்கும் அவற்றின் முழுவுருவுங் கொடுத்து நம்மை நீங்கச் செய்வன் கொல்லோ என்பதாம்.

௨௧. தரிடு - நெருக்கி. நெருக்குடன். நாவுக்தேவு - நாவுக்கரசு.

௨௨. சங்கிலி - சங்கிலிநாச்சியார். பரவை - பரவைநாச்சியார். சத்தி — பராசத்தி. பாகன் - பாகத்தையுடையவன். உணவு - கட்டுச்சோறு. இக்கவியில் திருநாவலூரனை யானையென்று கேட்பச் சங்கிலியாற் கட்டுற்றுப் பரவை (கடல்போன்றதடாகம்) யிடையிலேயாடி மதயானைபொழிந்து அருளையொழித்து பாகன்கொடுக்கு முணவுண்டவனாக் கூறியதாகக் காண்க.

௨௩. அந்தால் - திருக்கோவையார். கோன் - பாண்டியன். சம்புவுக்கே யாக்கல் - லொர்ப்பணஞ்செய்தல். முன்னாக்குபரி - முன்னே நடத்தற்குரிய [illegible]. உகைப்போன் - [illegible]

சம்பு - நரி, சிவபிரான். பொழும்பு - வழி.

௨௪. ஊறு - இடையூறு. குழு - கூட்டம்.

௨௫. இக்கவி தடாகத்துக்கும் குருவுக்கும் சிலேடையாகும்.

(க) தடாகத்துக்கு நிலம் இன்பத் திவலைகொண்டு அடைவார் உளம் களிப்ப நேர்மையாக இலகிய சில் முத்து இரைக்கைகாட்டலுடன் - புவியிற்பொருந்திய இன்பகரமான நீர்த்துளியைக் கொண்டுவருபவர் மனமகிழ ஒழுங்காக விளங்கிய சில முத்துக்களையும், ஒலித்தலையும் தோற்றுவதுடன். பூதிமணி இசைந்து - ஐசுவரியமாகிய ரத்தினங்களைப்பொருந்தி. காவி நிலவு உடையதாக்கொண்டு - விளங்குகின்ற நீலமலரையுடையதாகப்பொருந்தி. மீது உறைசைவலம் பெறவே நெடிது வாழ்ந்து - மேலேதங்கிய பாசிக்கொத்துகள் பெறும்படியன் ஞான் வாழ்ந்து எனவும் (உ குருவுக்கு) நிலயிசை - பூவுலகத்தில். இன்பத் திவலைகொண்டு அடைவார் உளம்களிப்ப - இனிய பத்தியாகிய வலையை (வீசிக்) கொண்டுவருவார் (மெய்யடியார்) மனமகிழ - சின்முத்திரைக் கைகாட்டலுடன் - ஞானமுத்திரையாகிய சின்முத்திரைத் திருக்கரத்தைக் காட்டுதலுடன். பூதி மணி இசைந்து - விபூதியும் உருத்திராக்கமாலையும் பொருந்தி. காவி நிலவு உடையதாக்கொண்டு - விளங்கிய காவி வஸ்திரமே உடுக்கும் உடையாகமேவி. மீது உறைசைவலம்பெறவே நெடிது வாழ்ந்து - மேலாகிய திருவாவடுதுறையானது (மற்றைய நகரங்களையெல்லாம்) வெற்றி பெறும்படி பெருவாழ்வெய்தி. நல - நல்ல. கருணைத்தடமாம் - கிருபைக்கடலாகிய.

௨௬. வியன் - பெரிய. நித்தியம் - அழிவின்மை. பல்கும் - பெருகும்.

௨௭. அல் - இருள். குழல் - கூந்தல். கன்னல் - கரும்பு. பொடித்து - பொடியாக்கி. ஓத - சொல்ல.

௨௮. சாவாய் - தெப்பம். கா - சோலை. தாவாத - கெடாத. மீ - மேல். பயிலும் - விளங்கும்.

௨௯. பணி ஆரம் - பாம்பு மாலை. பவம் - பிறவி. எத்தனையர் - எவ்வளவினர்.

௩௰. விருப்பு அணி - ஆசைபொருந்தி.

௩௧. வாய்மை - சத்தியம். நன்னர் - நன்று.

௩௨. முத்தலம் - சுவர்க்கமத்தியபாதலம். ஆலம் - கலப்பை. இவர் - விளங்கு. செய் - வயல். மூதூர் - பழையநகர். இசை - கீர்த்தி. ஆமலகம் - நெல்லிக்கனி.

௩௩. முற்றுவிப்பது - முடிப்பிப்பது. தேறும் - தேறுவோம். ஒன்றுதல் - உடன்படல். புகன்றேம் - சொல்லோம். இறை - கடவுள்.

நாட்டுப்படலம்.

௧. பருப்பதம் - மலை. கானம் - முல்லைநிலம். அம்புராசி - கடல். கும்பசம்பவன் - அகத்தியமுனி. வீசு - வீசி. புரிவது - செய்வது. பூழியன் - பாண்டியன்.

௨. வில்லவன் - சேரன். சேரியன்;

பேரூழன், புல்லி-சேர்ந்து. இருந்தமி ழ்-பெருமைபெற்ற தமிழ். பொருப்பு- அருகு. மல்லல்-செழிப்பு.

ஆ. தாலம்-பனை, தோகை-கொ டி. விளக்குவகை-விளக்குப்போல. புக லி-பலராமன். (தாலத்து நோகையை விளக்குவகை-உலகத்து விளக்கு வகைபோல விளக்குதல் எனப்பொருள்கொள்க) வளம் பால் - அளவிறந்த விடமிருந்து, (அறுகிய மேகம் என மேகத்துக்குக் கொள்க) கடல். புவனம்-துவாரகாபுரி, நீர். மேன்மை - பெருமை, மேலோருமை. காம்-பாம்பு, ஆகாயம். மேதைந்தா - மேலோராகி விளையாடி, மேருவான தானி.

எ. கொண்டல்-மேகம், விலங் கல்-மலை, அம்பு-நீர்.

அ. தாறு-வென்றோன், மலை, மொறுமும்-சிறந்த. வரந்தல்-போந் திரிதல், சேண்-ஆகாயம்.

கூ. பொருக-போர்செய்க, போ கி-இந்திரன். கவிய-சொல்ல. தனித ம்-முழக்கம்.

௰. பூதி - ஐசுவரியம், விபூதி. ஆநந்தவெள்ளம் - ஆனந்த பாக்கியம். மாகந்தவெள்ளம்-பெரிய சங்குகளை வீசும் வெள்ளம். வேணி-சடை, ஆ காயம். தண்டம்-திரிதண்டம். தோ ல்--மான்றோல், யானை, வெற்பிலே.

கக. சிறார்-மக்கள். வரை-மலை. நறவு--தேன். கும்பம்-குடம், கும்பரா சி. ஆலாம்-நிறைகேசில், ஆலாராசி.

கஉ. நேர்க்கு-டிலி. இடபம்-ரிஷ பம், இடபராசி. தாடி-மோதி. பொ ருக்கென-விரைந்து. - வெரு-அச்சம்.

கைகிலங்கு-யானை. அரி-சிங்கம், சி ங்கராசி.

கந. மன்னி - ஒருமரம், அஃகி னி. மேடம்-ஆடு. மேடராசி. கன்னி- கன்னிராசி. காமம்-சினம். கங்கரிகா ரம்-ஞாண்டு. பத்திரம்-தளிர், அம்பு. [illegible] துலாராசி, வில். பானகி-மீர். கை. கடகம்- ஞண்டு (கடகராசி), கையணி. மிளிரும்-விளங்கும்.

கச. கட்டம்-கூட்டம்.

கரு. இணையும் - ஒப்பாகும். ப ம்பும் - நெருங்கும். ரும்பு - கூட்டம்.

கசு. வழுத்தாம் - சொல்லும். வஞ்சியாம்-புகழ். அருந்தருமை -உ வமையுமை.

உக. நுதி - மலை குடம்பை. - கூடு, தென்னன் - பாண்டியன். புரா மம் - மலை.

உஉ. விருக்கம் - மரம். கவர்ந் து - பற்றி, கால் - காற்று. காந்தவர் கவர்ந்தவர்.

உந. பணிகள்-ஆபரணங்கள். பொ லங்கம் - காளாய், வாரி--கடல். பொ ருவை - தாமிரபரணி. அளியின் இல் - காயகன்மிடு. தகையும் - ஒக்கும்.

உச. நிரை - வரிசை. செருக் கு - கருவம். மான - ஒப்ப. கடுக்கும் - நினைக்கும்.

உரு. ஆலம்--நீர், விடம். அமு தம் - நீர், அமிர்து. தேற்றும் - தெரி விக்கும்.

உசு. விதிர்ப்பு - நடுக்கம். ஞ ணர்க்கம் - அச்சம்.

உஎ. நிச்சலும் - நாள்தோறும். பெட்பு - பெருமை.

௩க. குழல் - பாசம். கானவர்- வேடர். சந்தம் - சந்தனம். விளை - தொழில். ஆகரம் - இருப்பிடம்.

௩உ. குவடு - மலை. படகம் - ப றை. தட்டை - கவண். கொங்கு - ம ணம்.

௩௩. உறுவேட்டு - உணவை விரும்பி. கொடியர் - கொடிபோன்ற பெண்கள்.

௩௪. இடைச்சியர்-இடையை யுடையவர்.

௩௫. தந்து - நூல். பீலி-பெ ரிய. தினவும் - ருசிமை. தந்தம் -பல். தந்தவேலி- யானைத் தந்தங்களை வாங் கிய வேலி. தயங்கல் - விளங்கல்.

௩௬. மெய்யினர் - உடலினர். மருள் - மயங்கும். கோள் - கொள் ளை. அமர் - போர். சுரும்பு - வண்டு. தோகையர் - மயில்போன்றவர்.

௩௭. படுப்ப - வசப்படுத்த. ஏ னம் - பன்றி.

௩௮. ஓர் பூங்கொம்பு - தெய் வயானை. குகன் - முருகபிரான். ஒரு மலர்க்கொம்பு - வள்ளிநாயகி. முன் வந்தவன்- விநாயகமூர்த்தி. துர்க்கை கிலம் - பாலை. மற்றொருகொம்பு மரு வி வரலாவது - இரண்டு கொம்பையு டைய யானை வடிவத்துடன் வள்ளி நாயகியை வெருட்ட ஒருதலைக்குறி க்கும்.

௩௯. உருப்பம் - வெப்பம். உ டன்போக்குக்குரியது பாலைநிலமாத லின் நாயகநாயகிகட்குப் பெருகும் அன்பு வெள்ளத்தை மட்டும் தன்னை (பாலையை) க்கடந்து செல்லவிடுமே யன்றி வேறு எத்தகைய நீர்ப்பெருக்

கைய்நிறும் தன்னைக்கடக்கவிடாது அடக்கும் கொடுமையுடையது என் பது பொருளாம்.

௪௦. பாடி - ஆயர்பாடி.

௪க. கடலையள் - கடலையுண் என்றும், சமுத்திரத்தை விழுங்கும். செங்கதிர் - கம்பங்கதிர், சந்திரன் அழகிய ஒளி. துவரை - துவரைச்செ டி, துவராபுரி. பணி - பாம்பு. மால் - விட்டுணு. கானகம் - முல்லை நிலம்.

௪உ. பன்னல் - பருத்தி. இன் னல் - துன்பம். அணிபுரிதலாவது ஆடையாயிருந்து அழகு செய்தல்.

௪௩. தகவு - மேன்மை. மாந் தர் - மனிதர். பேகந்துழி - வந்தவிட த்து. (கம்பங்கதிர் வளைவின் நிமிர்ந்திருந்து நிற்பதைக்குறித்தபடி)

௪௪. காந்து - இருடி. ஆம்பி - காளான்.

௪௫. கண்ணன் - கண்ணனே. நீர - தன்மைய.

௪௬. ஆடகம் - பொன், துவ ரை. மாடம் - உழுந்து.

௪௭. கூவனீர் - கிணற்றுநீர்.

௪௮. விண்டால் - பிளவுபட் டால். விரை - விதை. இன் - வலி. தாரணி - பூமி. செறியும் - நெருங்கும்.

௪௯. வாதமுதலிய - வாதபித் தசிலேத்மம். புரைய - ஒப்ப. மாரி - மழை. சீதம் - குளிர். சீரகம் - விளை பொருள், சிறந்தமனம்.

௫௦. சேயர் - புத்திரர். நான்கு பேர் - கல்விமுயல், கேள்விமுயல் என முயலுக என்றும் பொருள்தரக் கூறுதல் குறிப்பது.

ருய. என் பெயர் - கர்ணபூரா ணம், (காட்டுபானை). குமரவேள் கரு முறப்பெறுதல் கோழிக்கொடியையு ம், இரவியாக்கூவுதல் கோழி கூவிப் பொழுதுவிடிக்கவேண்டியதைக் காட் டும். கருதும் - நெருங்கும்.

ருக. தளவு - முல்லை. வேலை - சமையம். இம்மென - விரைவில். மு ல்லை நிலப்பெண்கள் தாம்வளர்த்தமு ல்லைச்செடிகள்காளரும் பெடுத்தபோ து திருவிழாக்கொண்டாடுதல் வழக் கமென்க.

ருஉ. சொன்னவிம்கொடு-சோ ளத்தை நீருடன்கொண்டு,சொல்லவு கொண்டு. அண்டர்பேர்-அண்டரென் றபெயர், தேவர்பேராகிய புலவரென் றபெயர். பாடியினலமுறும் - (பாடி யின் அலமுறும்). ஆயர்பாடியின் அலம றியுறும், (பாடி இன்னலமுறும்) (கவி களைப்) பாடி இனிய நன்மையுறும். கோக்கள் - பசுக்கள், அரசர்கள் தொறுவர் - இடையர்.

ருங. பலகடலை - அநேககட லைப்பயறுகளை. எட்டுவரை - எள்ளுவ ரை. மாடம் - உழுந்து. தொறுவியர்- இடைச்சியர்.

ருச. கற்பு - முல்லைச்செடி, பொற்பு - அழகு. கடைபடல் - கீழ்ப் பட்டல், கடையப்படுதல். வற்பு - வலி, தவிசு - ஆசனம். அருந்தி - அரு மையாய தயிர். அற்ப இடைச்சியர் - சிறிய இடையையுடையவர். அமலை - ஒலி.

ருரு. கவின் - அழகு. வாசம் - மணம், வசித்தல். மாயாதவர் - பெ ரிய இடையர். வலாரி - இந்திரன்.

இகழ பெயர்த்த விளங்கினை.

ருஎ. ஆதி - ஆதிநாதர். குரவர் - குருமார். களமர் - மருதமாக்கள். நி ரை - வரிசை. குவிந்து - சேர்த்து.

ருஅ. அலவன் - சந்திரன், நண்டு. கட்டளை - நீதி. கட்டியதுபோ

ருகூ. புங்கவன் - சிவபிரான். கோல் - விட்டுணு. கூர்மம் - ஆமை.

சுய. நயனம் - கண். இன்புறல் - பார்வையால் இன்பமுகர்தல், இ தனை - "மீன்போற்செவ்வியுறநோக் கு" என்பதனாற்காண்க. செவ்வி - அ ழகு. ஒவ்வும் — ஒக்கும். உகளும் - தி ரியும்.

சுக. உம்பல் - திரண்டகல். மு கில் - மேகம். புலம் - வயல். பொன் னேர் - பருவகாலத்து முதலிற் பூட் டும் ஏர். பகடு - மேதி. வலம்-வெற்றி.

சுஉ. சகம்-பூமி. சொல்-நெல்- சொல். புலவர்-தேவர், கவிஞர். அ றுவி-செருக்கி.

சுங. திங்கள்-சந்திரன். அங் குரம்-(அங்குடரம்) அவ்விடத்து நில ச்செழிப்பு. அங்குரம்-முளை.

சுச. அன்னம்-சோறு. குரவை, ஈன்வாசத்துச் செய்யுமொலி.

சுரு. இருமுதுகுரவர்-தாய்தந் தையர். ஆவளாமல்-வாடாமல். யா த்து-கட்டி (சிறைத்து)

சுசு. தனம்-கொங்கை. வதன ம்-முகம். தையல்-பெண்.

சுஅ. ஐங்கணை-ஐந்தாவது பா ணம். ஆர்ந்த-இறக்க. தேசு-அழகு. விஞ்சு-விளங்கிய.

எய. அல்லி-குமுதம். மா-வ ண்டு.

எஉ. மெட்டர்-சிறந்தவர். நன் குலத்தார்-நன்றுமதிக்கத்தார். கம்பள ர்-மன்னர்.

எங. கற்றை-தொகுதி. அநங் கன்-மதனன். மருதத்தேவன்-மருதநி லத்துக்குத் தெய்வமாகியஇந்திரன்.

எரு. சமக்களம்-போர்க்களம். சமக்களம்-ஒரு நிலைத்தான இடம். போர்-நெற்போர்.

எசு. சிலைவரை-மேருமலை.வயு ம்-பொருந்திய. அவனைவன்-சோதர ன் (வாயுதேவனுக்கு இந்திரன் சோ தரமுறையினனாதல் குந்திதேவி நாய கர் சரித்திரத்தாலறிக) அவனில ம்-இந்திரன் நிலமாகிய மருதம்.இரு ப்பித்தல்-இருக்கச்செய்தல். அங்கு- போல. பொன்னரி-பொன்னொளி. சாலி-நெல்.

எஎ. பனைத்த-பெருத்த. து ணைத்து-இரண்டான. பிணைத்த-கட் டப்பட்ட.

எஅ. மகம்-யாகம்.

எகூ. ஐயமில் - சந்தேகமில்லா த. ஆணை-முறை.

அய. அம்பாரம்-நெற்குவியல், அழிவகை.

அக. காரா-மேதி.

அஉ. நகரத்தேவர்-கிராம தே வதைகள். வினைஞர்-தச்சர் கொல்ல ர் முதலியோர். பருமுறை-பங்கிடும் வழக்கம். இல்-வீடு.

அச. பலம்-பழம். கருப்பு-கன் னம். கைமவிலராய-பொருதவராகி.

அரு. தறு-கில். கமுகா-கமு காக. மணி-முத்து. இரும்புதூ-வச்ச ரியம்.

அஎ. முந்தைநாள் - உழுகின்றமுற் காலம். முன்னி-நினைத்து. பகடு-எரு மைக்கடா. செவ்வி-சமையம்.

அஅ. மடவார்-பெண்கள். மா ற்றம்-சொல். இக்கு-கரும்பு.

அகூ. குழி-வெல்லக்கட்டி அச் சுக்குழி. இன்னல்-துன்பம். வெல்ல ம் - சர்க்கரை, வெற்றியடையமாட் டோம். பரிவு-அன்பு.

கூய. பணை-மருதநிலம். கனைகு ரல்-பேரொலி. சலபதி- வருணன். ந றவு-தேன். கழிநிலம்-நெய்தல். நவி லுவாம்-சொல்வாம்.

கூக. வீ-மலர். பங்கயன்-பிரம ன். பொறிக்குமா- பொறக்குமாறு. (சங்கக்குழையன் சிவபிரானுதல் கவ னிக்க.)

கூஉ. அளவர்-நெய்த நிலமாக் கள். அம்பகம்-கண். குரை-ஒலிக்கி ன்ற. அகன்கரை-விசாலித்த கரையி ல். உணக்கி-காய்வித்து.

கூங. கடுத்திடும்-ஒக்கும். தட ம்-பாப்பு. முப்பொருள்-பதி பசு பா சம்.

கூச. அலமரும்-சுழலும். எய் ப்ப.-ஒக்க. சலதி-கடல். மீகாமன்-க ப்பல்செலுத்துவோன். பஃறுறை - பலதுறைமுகங்கு-உவ்விடம்.

கூரு. அவனி - பூமி. சிவணி - பொருந்தி. இவணம்-இங்கு. கருவுரி- கருப்பொருளுரிப்பொருள். நலம்-பு துமை.

கூசு. காஞ்சி - ஓர்மரம். கணி - வேங்கை, பாளல்-குவளை.

௧௭. உரப்புதல் - அலைத்தல். செறு - வயல். ஒருகைமா - யானை. குரு - நிறம்.

௧௮. போதி - அரசமரம். சாதி - தூர்மலர். சரகம் - வண்டு.

௧௯. கதி - ஒளகு.

௨௰. உணங்கல் - காய்தல். நான ம் - கஸ்தூரி. வேட்டம் - வேட்டை. வேழம் - கரும்பு. சாலி - நெல். சந்தம் - சந்தனம். தந்தம் - யானைக்கொம்பு. மறவர் - குறிஞ்சிநிலமாக்கள்.

௨௧. கேசரி - சிங்கம். மருளா - மயங்க. கறங்கு - ஒலிக்கின்ற. கதுவும் - பற்றும்.

௨௨. வினைய - அலங்கரித்துரைக்க. உள்ளவா - உள்ளவாறு, உள் அவா.

திருநகரப்படலம்.

௧. கோமுறை - இராசநீதி.

௨. நகரம் - இடம்பெயர்ப்ரோம்.

௩. புராரி - சிவபிரான். பொதுளி - நெருங்கி. ஆராமம் - சோலை.

௪. வேழம், நாகம், அத்தி என்பன யானையின் பெயர் ஆதலன்றி முறையே கரும்பு, புன்னைமரம், அத்திமரம் இவற்றையுங் குறித்தல் காண்க. கரிநிரை - யானைக்கூட்டம்.

௫. மாதிரம் - திக்கு. கனன்று - கோபித்து. ஆளானம் - யானை கட்டுந்தறி, இப்பதம் ஆள் ஆனம் என ப்பிரிவுபெற்று அடிமையாயினேம் எனப்பொருள்தரும். மூசி - யானைக்கன்று.

௮. மருந்து - காற்று. கால்விசை - வாயுவேகம். வாசி - குதிரை.

௯. கிள்ளை, கொக்கு, மா (வண்டு), சேவல் என்னும் பதங்கள் யாவும் பறவை வர்க்கத்தை யுணர்த்துவன - பறத்தல் போன்ற விசைகொண்டமையால் குதிரையையுமுணர்த்துவன என்னு நயம் காண்க. துரகம் - குதிரை.

௰. எமதரு - கற்கி அவதாரம். மால்மனைவி - பூமிதேவி.

௰௧. கலினம் - கடிவாளம். ஞற்றல் - நெருக்குதல்.

௰௨. விலாடி - குதிரை வாய் [illegible] - யானை, குதிரை.

௰௩. வையம் - பூமி. வையம் - வைக்கமாட்டோம். ஆழி - தேருருள்

௰௪. கூ - பூமி. ஆறுருடிநேமி ரதம் - பூமி. கூவிரம் - தேர்.

௰௫. எற்ற - சமர்செய்ய.

௰௬. கார் - மேகம். கலிப்பு ஒலி.

௰௭. வயவர் - வீரர்.

௰௮. யாக்கை - சரீரம். பொதும்பர் - சோலை. வயின் - இடம்.

௰௯. தொய்யில் - சந்தனக்குழம்பெழுத்து. ககனம் - ஆகாயம்.

௨௰. நந்து - சங்கு. நந்து - வருந்து. களம் - கண்டம். நகிலம் - கொங்கை. பந்து - பந்துக்கள்.

௨௧. உடல் - பொன்.

௨௨. உழை - மான். கருமை - கரியமேகம்.

௨௩. வரைவிலான் - மலைவில்லையுடைய சிவபிரான். காளா - கண்டு. திரிபதகை - கங்கை. செவிசோரநன்பன் - காதில்லாத ஆதிசேடன். விடங்கு - அகழி.

௨௪. கமடம் - ஆமை. இடங்கர் - முதலை. கிடங்கர் - அகழி.

௨௫. இதழி - கொன்றை. இரசிதப்பொருப்பு - வெள்ளிமலை, கயிலை. எய்க்கும் - ஒக்கும். தட்ப - தடுக்க. கொச்சி - மதில்.

௨௬. செய்வி - அழகு.

௨௭. இருசுவர்க்கம் - இருகோ ம்பை.

௨௮. "அருளில்லார்க் கவ்வுலகமில்லைப் பொருளில்லார்க் கிவ்வுலகமில்லாகி யாங்கு" என்னுங் குறளைக் குறித்தது.

௨௯. வெறுங்கையைத் தமதாக்கொள்வார் - பொன்னைத்தம்வீட்டிற் கொள்வார். அகத்திடை வெறுக்கையே கொள்வார் - மனத்தில் வெறுப்பையே கொள்வார்.

௩௰. சலதி - கடல். குரைப்பு - ஒலி, பண்டாரம் - பொக்கிஷம். வரைப்பில - அளவில்லாதன. நியமம் - கடைவீதி.

௩௧. ஆம்பல் இதழ்க்கோவை ஆரவிலை - குமுதமலரிதழ் கோத்த மாலையின் விலை, எனவும், ஆம்பல் போன்ற அதரமாகிய கோவைக்கனியை அருந்த விலை எனவும் இலேடைப்பொருள்கொள்க. பணச்செருக்கு - பொருட்செருக்கெனவும், படம்போன்ற நிதம்பக்கருவம் எனவும் கொள்க.

௩௨. இலங்கவி - தெற்கு.

௩௩. காருகவினை - நெய்தற்றொழில்.

௩௪. குயிலுவம் - வாத்தியத் தொழில்.

௩௫. உடையார்கள் - ஆடையையுடையார்கள், கதவம் - கதவு. அடையார்கள் - கடமுடாதவர்கள். உ. விரோதிகள். ௩. சேராதவர்கள்.

௩௬. மறை - வேதம். மகம் - யாகம். செந்நாப்போதார் - திருவள்ளுவர்.

௩௭. வசியர் - வசியப்படுத்துவோர்.

௩௮. மட்டிலா - அளவில்லா. ஊதியம் - இலாபம்.

௩௯. செவ்விய - ஒத்த. ஆறு அங்கம் - "படைகுடிகூழமைச்சுநட்பரண்" என்பன.

௪௰. அரசியல் ௬. அறநிலையறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள், அறநிலையின்பம், மறநிலையின்பம் என்பன. ஆறுதானை - யானை, தேர், பரி, வாள், வில், வேல் என்பன. தொழிலாறு - ஓதல், ஈதல், காத்தல், படையயிறல், பொருதல், வேட்டல், என்பன. ஐவகைச்சுற்றம் - மந்திரக்கிழவர் புரோகிதர் சேனைபதியர் தூதர் சாரணர் என்பார்.

௪௧. ஐவகைப்பயம் - "தன்னாற்றன் பரிசனத்[illegible]ன்மிருபகைத் திறத்தா[illegible]ன்வாரா[illegible]ர்தம்மா - லான பயமைந்து" என்ப[illegible]. இன்னல் - துன்பம். கோறற்கு - கொல்லுதற்கு அக்கம் - கண்.

௪௨. முத்தமிழ் - காருகபத்தியம் தெக்கணாக்கினியம், ஆகவனீயம் நான்மறை — இருக்கு, யசுர், சாமம்

அதர்வணம். ஐவேள்வி -- தெய்வயாகம், பிரமயாகம், சதயாகம், பிதர்யாகம், மானுடயாகம். அறுதொழில்- ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல். பன்னிருமுக்கோடியர் - முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்.

ருசா. அமரர்-தேவர். மறு-குற்றம். அவி - தேவருணவு. மிருதி - ஸ்மிருதிநூல்கள், தருமசாத்திரம்.

ருஎ. வைஸ்வதேவம் - விசுவதேவர் பொருட்டுச் செய்யு மந்திரக்கிரியை.

ருஅ. பிராமம் - எண்வகைமணத்துளொன்று. தெய்வம் - எண்வகைமணத்துளொன்று. தாரதலம் - பூவுலகம்.

ருகூ. தும்பி - வண்டு. முண்டகம் - தாமரை. தொடையல் - மாலை.

சாய. உபநயனம் - பூணூற்சடங்கு. முஞ்சி - நாணற்புல். உபவீதம் - பூணூல்.

சாஉ. குணம் - கிழக்கு. உதிசி - வடக்கு. ஆசை - திசை. வன்னி - பிரமசாரி.

சாங. மறை - மந்திரம். புரை - குற்றம்.

சாஅ. பன்னிரண்டு குணங்களாவன - "சிறுகாலையெழுதல் புகலுந்தியுறச்சமைத்தல் சுவையுறத்திருத்தியூட்டல், மறுகாலையுண்ணுறு விருந்தழைத்தல் மகப்பெறுதல் மடநாணச்சம், பெறுகாலையின்புறுதல் மூன்றுறங்கப் பின்றுறங்கல் பின்னெழுதல், ஒருகாலை தொழுதெழுதல் பன்னிரண்டு மங்கையர்க்குற்றுடையோர் செய்கை" என்பதனாலறிக.

சாகூ. தோயம் - நீர். சந்ததமும் - எப்பொழுதும்.

எய. கூவி - அழைத்து. கூறை - ஆடை.

எஎ. சோபானம் - படி. தளி - கோயில்.

எஅ. தீட்டுதல்-எழுதுதல். தோடு- இதழ். பரவை - கடல்.

எகூ. ஆரியம் - முரசு. கறங்கும்- ஒலிக்கும். மாங்கலமுரசம் - கொடைமுரசு. வதுவை - கல்யாணம்.

அய. பார்த்தன் -- அர்ச்சுனன். காளமகன் - வீமன்.

அக. வெற்பு - மலை. மிளிர் - விளங்கிய. ககனம் - ஆகாயம். அற்பு - அன்பு. அங்கனையார் - பெண்கள், அங்கு அனையார். அவண்தாய் போல்வர்.

அஉ. விண்மலை - மேருமலை.

அங. அரிவையர் -- பெண்கள். நடவியல் - பரத இலக்கணம்.

நைமிசாரணியப்படலம்.

க. குசையுருள் - தருப்பைச்சக்கரம். மன்னந்தா - நிலைபெற்றதும் கெடாததுமாகிய.

ங. நீப்பது - விலக்குவது. சிப்பது - தள்ளுவது. சூழல் - இடம்.

ச. ஈத்துவத்தல் -- கொடுத்து மகிழ்தல். பாத்திறத்தினர் --- கவிவல்லவர். அம்மாத்தலத்தினர் - அத்தேவலோகவாசிகள். காத்திரம் - கனம்.

எ. மாயன்மைந்தன் - மதன். ஆதம் - மாமரம்.

அ. எம்பெயர் முனிவரன் - சூதமுனிவர். தன்னம் - அற்பம்.

கூ. புலை - கீழ்மை. தாழை - தென்னை.

ய. கம்பு - சங்கு. பூவை - காயா

கக. இறைவன் --- சிவபிரான். குழாம் - கூட்டம்.

கஉ. சம்பு - நாவல்.

கஎ. பொருவிலோன் - இணையிலி (சிவபிரான்). பொருவ - ஒப்ப. தவிசு - ஆசனம்.

ககூ. ஒரில் - நினைத்தால். நிலை - இடம். நார் - அன்பு.

உய. அனந்தன் - பிரமன்.

உஉ. செறிவழியறிவர் - ஆகூடிய வழியையுணர்வார். நமன்கதை - யமதண்டம்.

நலவிசேடப்படலம்.

க. மதலை-கொன்றை. பகர்தும்- சொல்வோம்.

ங. அரி - சந்திரன். மழயானை - இளங்குழவியானை. இதனுள் வருங்கதையைப் பின்வரும் சந்திரன்பூசித்த படலத்தாலறிக.

ச. கமலை - திருவாரூர். கனகவம்பலம் - சிதம்பரம். அதனை - முத்தியை. விழைதலம் - விரும்புந்தலம்.

எ. பேறு - மோக்கம். ஆன்றவர்- பெரியோர்.

கூ. அரி - சூரியன்.

யக. முத்துவெங்கனல் காப்பன் - பஞ்சாக்கினி மத்தியில். நந்து - வருந்து.

யங. பெருமால் - பெரிய ஆசை. பசுபதி - சிவபிரான். மால் - பெருமை. மால் - மயக்கம்.

யச. செறிக்கும் - நிறைக்கும். காள்முகோ - புதநீரன்.

யரு. சாகரம் - கடல்.

தீர்த்தவிசேடப்படலம்.

——:o:——

க. சுவேதமாநதி - வெள்ளாறு. படிந்தவர் - மூழ்கினவர். துகள் - குற்றம்.

உ. பங்கம் - குற்றம். பரவை - கடல்.

ங. மூருகு - மணம். பாற்நீர்த்தம் - வெள்ளியநீர்.

ச. ஆற்றுப்படுத்தல் - வழியுரைத்துச் செலவிடுத்தல். என்னாற்றி - என்னிட்டு. கள்ளாற்றுக்கடுக்கை — தேனொழுகுங்கொன்றை.

ரு. பரிமகம் - அசுவமேதம். எண்மை - எளிது.

சா. தீர்த்தம்- தீர்த்துவிட்டோம்.

எ. ஆண்டாதி - வருடப்பிறப்பு. அயனம் - உத்தராயந தக்ஷிணாயநம். திங்கள்முதல்தோற்றம் - மாசப்பிறப்பு. கலையிலீ ஆன்ணடநாள் - அமாவாசை. முவாயநாள் --- பௌர்ணை. வனம் - நீர்.

அ. களம்-கண்டம். கறை - விடம். குளம் - நெற்றி. பவத்தல் - பிறவியினுள்.

கூ. பொரும் - கரையைமோதும். பவமரிக்கும் - பாவத்தைக்கெடுக்கும். பாண்டியனுற்றழை தீர்த்தம், இக்க

ஷைசயைப்பின்வரும் சுவேதகேதுபூஜி த்த படலத்தாலும் வெள்ளாற்றுப்ப டலத்தாலும் அறிக. அடர்ந்து - நெ ருங்கி - ஆண்வரும் தீர்த்தன் - இடப த்தில் வருகிற சிவபிரான்.

௯. பிறப்புரியார் - பிறவிகழலச் செய்பவர்.

௰௧. அம் - அழகிய. பாங்கர் - பக் கம். சோபானம் - படி. சந்தவளம் - சிறந்தவளப்பம். சமைத்தார் - செய் தவர். பரை - உமாதேவி. நந்த - பெ ருக.

௰௨. ஒருவகிலா - நீங்காத.

௰௩. புவனம் - நீர்.

௰௪. அப்பு - நீர். ஒப்பிகந்த - உ வமை நீங்கிய.

மூர்த்திவிசேடப்படலம்.

—:o:—

௧. அலகில் - அளவற்ற.

௩. ஒல்லார் - பொருந்தார்.

௪. குறியை - இலிங்கவடிவை.

௫. கந்தரம் - கண்டம்.

௬. சேண் - ஆகாயம். பொழில் - சோலை. மாண் - மாட்சி.

௭. அல் - இருள்.

௯. மாசுபட - [illegible]மபொருந்த. கார் - மேகம். [illegible] - கூந்தல்.

௰௧. குவலையம் - பூமி.

௰௪. ஐந்தமிர்தம் - பஞ்சாமிர்தம். பலச்சாறு - பழச்சாறு. ஐவொன்று - பஞ்சகெளவியம்.

௰௫. நடுயாமம் - அர்த்தசாமம். மாலைவைத்து - அன்பைவைத்து. வேலை - கடல். வேலை - தொழில்.

௰௫. நால்வகையாம்போது - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.

௰௮. துங்கல் - மலை.

௰௯. சலம் - துன்பம். புலம் - ஒலி முதலைம்புலன்.

இந்திரன்பூசித்தபடலம்.

௧. புணரி - கடல். அண்மி - அ டுத்து. முதுக்குறைவு - பேரறிவு.

௨. அவை - சபை. தோகை - ம யில். கந்தரவாகனன் - இந்திரன்.

௩. பிருகற்பதி-வியாழன். இருக் கை - ஆசனம். தருக்கு- கருவம்.

௪. காத்தலையான் - கற்பகத்தி னிடமுள்ள இந்திரன். ஆரியன் - குரு.

௫. செவ்வி-வளம். வேரி-தேன் காரி - விடம்.

௬. பொன் -வியாழன். செய்தி- செய்வாய். எறு - என்று.

௭. சுதன் - மகன். துகள் - குற் றம். தருவன் - அசுரன். திரிசிரன்- மூன்றுதலையுடையவன். எள்ளாமே - இகழாமல். குரவு- ஆசிரியத்தன்மை. அந்தணன் - பிரமன்.

௮. மேதம் - யாகம். விபுதர் - தேவர். போத - மிக.

௯. மகவினை - யாகஞ்செய்யை. இளைய - வருந்த. மகவினை - யகனை - இன்னணம் - இவ்வாறு. இளைய-இத் தளைய.

௰. வலாரி - இந்திரன். ஈடுதா ற்றி - விரைவிற்செய்து. விளித்து - அழைத்து. அரியை - இந்திரனை. புரந்தரன் - இந்திரன்.

௰௧. அச்சுதன் - விட்டுணு. உது- இது. குலிசம் - வச்சிரம். தொன் மையது - பழையது.

௰௩. இரப்பின் - யாசித்தால். நெம்முனை - பகைவர்போர். வீட்ட லாம் - அழிக்கலாம். மகபதி - இந் திரன்.

௰௪. பொறை - சுமை. அறை - ஒலிக்கின்ற. ஆகண்டலன் - இந்தி ரன்.

௰௫. குடமுனிவன் - அகத்திய முனி. புருகூதன் - இந்திரன். வியன் - பெரிய. அடர - மோத.

௰௬. நற்கோள் - வியாழன். தடம் - தடாகம்.

௰௭. மாசு இகந்த-குற்றம் நீங்கிய. தேசின் - அழகுடன். ஆசு - விரைவில்.

௰௮. வேள் - முருகபிரான். பாண் - இசை. பண்ணவர் - தேவர். சேனுடு - தேவருலகு. செழியர் - பாண்டியர்.

௰௯. வளவன் - சோழன். பஞ்சவன் - பாண்டியன். நதைந்து - நெ ருங்கி. பகீரதி - கங்கை.

௨௰. பூழியன் - பாண்டியன். அறிவன் - ஆசான். முனைவன் - முதல்வன்.

௨௧. இகந்து - கடந்து. துருவி- தேடி. இலிங்கத்திடல் - ஆதியில் இந் திரன் சுந்தரேசப்பெருமானைத் தரி சித்தவயற்பக்கம்.

௨௨. ஆய்தந்து- ஆராய்ந்து. விழி மாலை - கண்களின் வரிசை. விலகல்- நீங்கல். விழுங்கிறேன் - விளங்கிறேன். மருத்துவன் - இந்திரன்.

௨௩. ஆசுஅகல - குற்றம் நீங்க. வாசவன் - இந்திரன்.

௨௪. புலவர் - தேவர். தருக்களை ந்தாவன - சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம்.

௨௫. சுதையை - புத்திரியை (தேவநாயகியை). நேயம் - நெய்.

௨௭. துணிபடா - துண்டிக்கப்ப டாத (பூரணமான). நாளும் - நக்ஷத் திரங்களும். அங்கி - அக்கினி. துன்ன - நெருங்க.

௨௮. ஆவிநாயகன் - உயிர்போன்ற கணவன். மன்றல் - விவாகம்.

௨௯. வேட்டு - விருப்பத்துடன். கிளர் - எழுகின்ற.

௩௰. ஆரணம் - வேதம். தேம் - மணம்.

௩௧. கால் - காற்று. துய்த்திட ல் - உண்ணுவது. இறும்பூது - ஆச்ச ரியம்.

௩௨. பருகிட - உட்கொள்ள. கரியவன் - இந்திரன்.

௩௩. காலும் - கக்கும்.

௩௪. அத்தனை - சிவபிரானை. அணிந்து - அலங்கரித்து.

௩௫. பிஞ்சுமதி-பிறைச்சந்திரன். பிஞ்ஞகன் - சிவபிரான்.

௩௬. எண்வடிவானவன் - பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சந்திர ன், சூரியன், ஆன்மா.

௩௭. கருவிழந்த - பிறப்பற்ற. சசி - இந்திராணி.

௩௮. முயக்கம் - அனுபவம்.

௩௯. அயிராணி - இந்திராணி. ஆனும் - காமதேனுவும்.

௪௧. எவ்வம் - துன்பம்.

௪உ. அவசம் - பரவசம். மருவாக்கும் - மணம்பொருத்துவிக்கும். கருவாக்கும் - பிறப்புண்டாக்கும்.

சந்திரன் பூசித்தபடலம்.

—:0:—

க. வேல்கோடும் - வேல்நாலும். நாற்கோடு - நான்குகொம்பு. அருளியவா - அருளியவிதம். கோடும் - கொள்வோம்.

உ. நந்தனன்-மகன். முருந்தன்-விட்டிறுவ.

௩. புதல்வர் - தேவாசுரர். ஞான்றினர் - நெருங்கி. வேட்டனர் -விரும்பினர். தறி - தம்பம். கன்றுதல் - வருந்தல். பயோததி - பாற்கடல். ஆவியுடன் - உயிருடன்.

௪. சுவேதம்-வெண்மை. மீன்-நக்ஷத்திரம். சுலவு-சூழ. தானவருறு-தானவனென்னும் பெயருடையனுறு.

௫. பாடு - பெருமை. வேறுபாடு-வேறுபடுதல். தகவால் - தகுதியால். வீறுபாடு - பெருமைப்படுதல். கண்ணேறுபாடு -கண்திட்டிபடுதல். முயற்கறை - முயல்வடிவக்களங்கம்.

௬. சரணம் - திருவடி. நக்கவன்-விளங்கியவன். கரன் - கிரணத்தையுடையவன். மித்திரன் - சூரியன்.

எ. கலிநூறுந்து:—மிகுந் திருநற்கலை - மதிக்கத்தக்க பெரியநல்ல சாத்திரங்களை. மேற்போகி - மேன்மையுற்று. உலகு - உயர்ந்தோர். பா - பாட்டு. ஆர்கலி - நிறைந்த சரித்திரம். இசைத்தவளம் - யாவரும் புகழ்வதாகிய வெள்ளைத். பண்ணை - இசையமைந்த. கல்விப்பிரசங்கப்பரிவு-கல்விப்பிரசங்க இன்பத்தை. எந்நாளும் - எப்பொழுதும். சந்திரனுந்து:—என்னனிருந்தலை- கோடசகலை. மேற்போகி - மேற்கே சென்று. உலகு எறிப - உலகங்கொண்ள. பா - பரவிய. ஆர்கலி- கடல். இசை தவளம் - புகழாகிய வெண்மையை. பண் அகல் - சீர்பரந்த. விப்பிரசங்கம் - வேதியர் கூட்டம். பரிவு-அன்பு. எந்நாளும் - எந்த நக்ஷத்திரமும். மதிப்புலவன் - சந்திரனாகியதேவன். மதிப்புலவன் - புத்தியுள்ள கவிஞன். மதிப்பு உலவு- மதித்தல் விளங்க.

அ. இராக்கதிர் - சந்திரன். ஆசான் - குரு.

கூ. தனு-வில். மதர்ப்பு - அழகு.

௰. முறுவல் - பல். நத்து- சங்கு.

௰க. கலைமகள் - சரசுவதி, (மனம்) கலையும் மகள். சுதை- பால். அலைமகள் - கடலிற்பிறந்த இலக்குமி, அலையுமகள். மலைமகள் - பார்வதி, மலைக்கின்றமகள்.

௰உ. அரிவையர் - பெண்கள். காமர் இலக்கணநூல் - அழகிலக்கணநூல், (சாமுத்திரிகாநூல்). வரம்பு - எல்லை.

௰௩. ஆரை - ஆத்திமாலையை. மேல்வீடு - மோக்ஷவீடு. அணித்தாக வரும் தாரை - சமீபமாக வருகின்ற வழி. மான் - மகான். கவரும் - பிடிக்கும். தாரைவலை - கண்வலை.

௰௪. விது - சந்திரன். காம எரி- விரகாக்கினி. அனங்கன் - மதன். கன்னல் - கரும்பு. அளி - வண்டு. கடிதாய்த்தான் - விரைந்துசெலுத்தினான்.

௰௫. அங்கசன் - மதன்.

௰எ. பன்னி - சொல்லி. கொழுநன் - நாயகன். வனப்பன்னி - அழகியமனைவி. ஆய் - தாய். வனப்பு - அழகு. அல் நிகரும் - இருளையொத்த. வன்னி - அக்கினி.

௰அ. நுதல் - புருவம். மடவரல்-பெண். தொன்மரம் - ஆலமரம்.

௰கூ. நலம் — இன்பம். குரவன் மனை - குருபத்தினி. மறம் மாயாது - பாவம் நீங்காது. புங்கவன் - தேவன்.

உ௰. புழுங்கி — வருந்தி. தூண்ணிய - நினைத்த.

உக. ஆவல் மிக - ஆசைபெருக. பண்ணினவர் - தேவர்.

உஉ. ஒன்று - சசி யென்னும்பெயர், (இந்திராணியைக் குறிப்பது).

உ௩. அனத்தினை-அன்னப்பக்ஷியை. களங்கன் - சந்திரன்.

உ௪. புல்கலேன் —— சேரமாட்டேன்.

உ௫. கழை - கரும்பு.

உஎ. சித்தசன் - மதன்.

உஅ. தோடு - மலரிதழ்.

உகூ. கவிகை - குடை. மத்தன்-சிவபிரான். பிழை - குற்றம்.

௩௰. ஈர்த்திடலும் — இழுத்தலும். நெய்துயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு. பார்த்தன் - அருச்சுனன்.

௩க. அமுதகரம் - அமுதகிரணம். தைவந்து - தடவி.

௩உ. சரம் —— விஷம். வரம்பு இடித்து - கரையையுடைத்து. சரம்-அம்பு.

௩௩. அமனி - மஞ்சம். குமுதம்-ஆம்பல் மலர். விது - சந்திரன்.

௩௪. வேள் - மதன். மருண்டு - மயங்கி. கலாமதியன் - கலைகள் நிரம்பியவன் என்பதன்றியும்கல்லாமதியன் எனப்பொருள்படல் காண்க.

௩௫. வீட்டு நெறிக்கு ஆம் அருநூல் - மோக்ஷ மார்க்கத்துக் கேற்ற ஞானநூல்களை. சீர்-சிறப்பை. வீட்டு நெறி — அழிக்கும் மார்க்கமாகிய. காம நூல் — காம சாத்திரத்தை. காட்டு உவகையாக — மகிழ்வாகக் காட்டுவாயாக. காட்டுவகை - உதாரணவகை. அவட்கலந்து - அவளைச் சேர்ந்து.

௩௬. தழீஇத்தழீஇ — தழுவித்தழுவி. முகைவனசம் - தாமரையரும்பு. கடுப்ப - ஒப்பாக. நனி - மிக.

௩எ. நரகு ஈனும் மறம் - நரகத்தைத் தரும் கொடும்பாவம். தாரையர் - நக்ஷத்திரப் பெண்கள்.

௩அ. சம்பு-சிவபிரான். கோவை- கொவ்வைக்கனி. அம்புலி-சந்திரன்.

௩கூ. சுதை - மகள். தமியே - தனிமையாக. ஒழுக்கவிதி - ஆசாரக்கட்டளை. பொன்னில் — வியாழன் மனைவியை. சான்று-சாட்சி.

௪௰. தணந்திருக்க-பிரிந்திருக்க. இன்பநெருப்பு - காமாக்கினி.

௪க. காவால் — மறைவில். இரவாளி - சந்திரன். கரு - கர்ப்பம். கான்முளை - புத்திரன்.

௪உ. மதியான் —— சந்திரன். அமைச்சன் - வியாழன்.

௪௩. ஒற்றவர் - தூதர். அசுரேந்திரன்-அசுரர்தலைவன். சரண்-அடைக்கலம்.

௪௪. உடற்பார்வை - சரீர விழி, (ஆயிரங்கண்கள்). அலங்கற்கு - மாலைக்கு. கோவுக்கு — பசுக்களுக்கு. அலங்கல் - அசைதலையுடைய.

௪௫. எதிலர் - நட்பும் பகையுமில்லாதார். இருவேம்மும் - நாமிருவரும். இன்று - இத்தினத்தில். மோதகயுத்தஞ்செய்க. திதிமகன் - அசுரன்.

௪௬. நக்கு - சிரித்து. தூயர்க்கு அந்தி - துன்பத்திற்குப்பயந்து. காத்தி - காப்பாய். புக்கவரை - புகுந்தவரை. புரவாரை - காப்பாற்றுதாரை. புரவலரா - காவலரென்று.

௪௭. வாவி - தடாகம். காவி - குவளைமலர்.

௪௮. சினமுகிக - கோபம்வளர. மென்ற - மிக. மலரோன் - பிரமன்.

௪௯. ஒழிமின் - நீக்குங்கள். உறுவது - செயற்பாலது. சொற்றனர் - சொன்னார். கற்றவன் - வியாழன். உய்த்திகொலாம் - விடுப்பாயோ.

௫௰. தேங்குழல் - மணக்குங்கூந்தலையுடையதாரை. அரசன் - வியாழன். திதிப்பெயர் - பொன். பயந்த - பெற்ற.

௫௧. புத்திரைத்தப்புகல்க - மனதாரச்சொல்லுக, புதனைக்கையில் வைத்துச் சொல்லுக.

௫௨. அவை - சபை. அகநோக்கி - மனக்கண்ணாற்பார்த்து. நவை - குற்றம். புகலுற்றிடுபவள் - சொல்லுகின்றவள். சாண்புகுபவள்.

௫௩. காமகள் - சரசுவதி. வரன் - பிரமன். தையால் — பெண்ணே. இழுக்கு - பழி. ஏறப்பவர் - தண்டிப்பவர்.

௫௪. அலர்தூற்றல்-பழிகூறுதல். எனையர் - பிறர். வேதனை - பிரமனை. பனிக்கதிரோன் - சந்திரன். புந்தி - புதனை. பயந்தேன் -- பெற்றேன். கதுமெனற - விரைவில். அந்தணற்கு - வியாழனுக்கு.

௫௫. கூய் - கூவி. தந்தம் - தங்கள்தங்கள்.

௫௬. முயற்கூடு - சந்திரன். உரிமை -- மனைவி. கயற்கு -- பிழைக்கு. கூடு - பகைசெய்யீழ், மயல்கூடும் - மயலாய் சேர்ந்த. பைக்கூழ் - பயிர். செயற்கு - செயலுக்கு. தேரிழுந்து - அழகுகுன்றி.

௫௭. பங்கயன் - பிரமன். கழுவாய் - பிராயச்சித்தம், கௌரியகாடு - பாண்டிநாடு. உதீசி - வடக்கு. இரியும் - கெடும்.

௫௮. காசினி - பூமி. ஆதியில் - முன்போல். கண்டான் - செய்தான்.

௫௯. ஆவி --- தடாகம். கடிமணம். படி - உவமை. படிவம் - வடிவம்.

௬௰. நிரை - வரிசை. திவள்வன - விளங்குவன.

௬௧. அல்லதூஉம் — அன்றியும். அதான்று - அதுவன்றி. கயிரவம் — ஆம்பல்.

௬௨. ஆண்டு - அவ்விடத்தில்.

௬௩. கோடு - கரை.

௬௪. வம்மின் —— வாருங்கள். சென்மின் -- போய்விடுங்கள். வாங்கிய - வளைந்த.

௬௫. இலம் - வீடு.

௬௬. உததி - கடல். வளைசங்கு உயிர்த்திடும் - பெற்றிடும்.

௬௭. எழா - எழுந்து. மெய்யும் - உடலும்.

௬௮. விற்கு — ஒளிக்கு. பொற்குடை - அழகிய குடை.

௭௰. தோயம் - நீர். இழை -- செய்.

௭௧. உய்த்துணர்வு - ஆய்ந்தறிதல்.

௭௪. அண்ணல் - அண்ணலே. தண்ணாரம் - குளிர்ந்தகங்கை. ஆண்டவப்பான் - வியாழன். களத்திரம் -- மனைவி.

௭௫. மழவுருவம் - இளவடிவம்.

௭௬. இரவி -- சூரியன். முடங்கிபீர்ப்ப -- விசைத்திழுப்ப. ஆலம் -- விடம்.

சூரியன் பூசித்த படலம்.

௧. புடவி - பூமி. பரிதி - சூரியன்.

௨. கலினம் - கடிவாளம். பதாகை - கொடி. நட்டவன் - சிநேகன்

௩. அற - மிக. நிரப்பு - வறுமை கனற்றுதல் - சுடுதல். நேமி - சாம்பலாகி. தமைக்குறுகி - தம்மையடைந்து.

௪. நரநாரணர் - இருமுனிவர்.

௭. வற்சரம் - வருடம். வனம் - துன்பம். வியாமல் - சாகாமல்.

௮. பின்னவனே -- தம்பியாகிய பார்த்தனே, செறல் - அழித்தல்.

௯. மறைத்தவன் —- வேதியத்தவசி, இயற்கைவடிவைமறைத்தவன்.

௰௩. புகர் - வெள்ளி. மால் — விட்டுணு.

௰௫. யாக்கை - உடல். கண்ணுறுவது - கருதுவது, மதிப்பது. கற்பகாதி - கற்பகமுதலிய.

௰௬. மொத்து - நிறைந்த. விதனம் - துன்பம்.

௰௭. திரிபுவனம் - மூன்றுலகம். யாழ்முனி - நாரதர்.

௨௰. மூசுற்ற - மொய்த்த. சினகரம் - கோயில்.

௨௧. அஞ்சம் - அன்னம்.

பத்தாமா — பச்சைக்குதிரை

௨௩. மிடல் - வலி. குடைதல் - மூழ்குதல்.

வெள்ளாற்றுப்படலம்.

௧. தொல் - பழைய. மதிமரபு - சந்திரகுலம்.

௩. ஆயவனே - தாயனையவனே.

௫. உத்தரம் - வடக்கு. கொடுங்குன்று - பிரான்மலை. மணிவாசகர். மாணிக்கவாசகசுவாமிகள். நித்தலும் - தினமும். வழிபடும் - வணங்கும்.

௬. பொருநை — தாமிரபர்ணியாறு. பாலித்திடும் --- தந்தருளும். ஆலித்திட - களிக்க.

௭. வாதவூரிறைவன் - மாணிக்கவாசகசுவாமிகள். சையகிரி - சையமலை.

௮. பருப்பதம் - மலை. மிசை - மேலே. பொன்வரை - மேருமலை. கயல்நாட்டு - மீனக்கொடியை நிறுத்தி.

௰. தில்லை - சிதம்பரம். உவரி -- கடல்.

௰௨. முதாதையர் - சகரர்.

௰௩. நதியின் - நதியைப்போல.

௰௫. சந்தம் - சந்தனம். கோட்டகம் - கரையிடம்.

௰௬. அக்கம் - சங்கமணி, உருத்திராக்கமணி. தோல்-யானை, புலித்தோல். புன்னாகம் — புன்னாகமரம், பெரியபாம்பு. பதம் — உணவு; திருவடி. பொருவ - ஒப்ப.

௰௭. பொன்னாரம்புயநீவாழி — அழகிய தாமரை மலர்களையுற்று, இலக்குமிதங்கிய சிறந்த மார்பு பொருந்தி. ஆழி - கடல், சக்கரம். மின்னார் சங்கம் — பெண்கள் கூட்டம், ஒளிபொருந்திய சங்கு. மணியை - முத்துக்களை, கௌத்துவமணியை. துன்னார் - பகைவர்.

௰௮. மிகவாரணங்கள் - அதிகமாக சங்குகள், மிகவும் வேதங்கள். எண்கணுறுநீ — காடுகளையடியப்பக் கொண்டு, எட்டுக்கண்களுற்று. நல்லவனம்- கயமாணநீர், நல்ல அன்னப்புள். சொல்லவன் - சரசுவதி.

௨௰. தாமம் - மாலை. வடகுணபால் - வடகிழக்கில்.

சுவேதகேதுமுத்தி படலம்.

க. பைபார - படமுள்ளபாம்பு. வையம் - பூமி.

௨. பொன்னி - காவிரியாறு.

௩. மது-மந்திரம். தோய்ந்து - மூழ்கி. கலை - உடை.

௪. புகூஉ - புகுந்து. மா - அழகிய. போதகம் - யானைக்கன்று.

௫. புள் - கருடன், அன்னம்.

௮. உலராது - வாடாது. தாதியர் - தாயாதிகள். தூதுலராய் - நதித்திராவி. மாதுலர் - மாமனார்.

௯. ..மை - உண்மை.

நடாதகைப்பிராட்டியார் தவம்புரிபடலம்.

க. தாய்-உரிமையம்மை. பாய-பரவிய.

௨. பூருவம்-முற்பக்கம்.

௩. கடலை - அபரக்கிரியையை. அரியணை-சிம்மாசனம். அகிலம்-உலகம்.

௫. விமானை-மங்கலமான. திசைவெற்றி - திக்குவிசையம்.

௬. முத்தனம்-மும்முலை.

௮. கண்மணி-உருத்திராக்கமணி.

௯. பவப்பிணி-பிறவிநோய். தொடக்கு-கட்டு.

௰௧. கயற்றுவரம் - மீனக்கொடி: சேடி-தோழி.

௰௨. ஒலியல்-சீலை. ஆலவட்டம்-கால்செய்வட்டம். மிசை - மேலிருந்தசம். தளத்தலைவர் - சேனாபதிகள். போத-வர.

௰௩. கனம்-மேகம். வனம்-நீர்.

௰௪. சுகம்-கிளி. புகலரிய-சொலற்கரிதான.

௰௫. பணிவேந்தன்-ஆதிசேடன்.

௰௬. கோடரம்-குரங்கு.

௰௭. புயல் - மேகம். பொங்கர்-சோலை. அயல்-பக்கம். அரி-சிங்கம்.

௰௮. மாது அங்கமுடைய-உமையை சரீரத்துடைய. மாதங்கம்-அழகிய பொன் மாதங்குயம்புயன்- இலக்குமி வசிக்கும் அழகிய மார்பையுடையவன். மாதங்கம்-யானை. பறழ்-குட்டி. முறை-குகை.

௰௯. வல்லிஅங்கம் - கொடியின்உருவம். ஒசிதர - துவள. வல்லிய

குதாடுகருவி இளைக்க. வனவடர்: வல் இயங்கள் - வலிய இயங்கள். ஆறு-புறை: ...ம்-புலி. மாதிரம் - அண்டம்.

துணர் - பூங்கொத்து. பாரநவதி. அலைந்து-கலந்து. நாற்பமன் திசை, (தெற்கு).

. பலவு-பலா. பாடலம் - பாதிமை - கமபுன்னை. குலவு அம்லர் - விளங்கிய அழகிய தேகும் மலர் - நலங்கம் - நல்லபுலிலங்கம்-குரங்கு.

கருலம்-கிரி. அடல் - வலி. ...-யானை. அரகு-சிங்கம்.

இறவந்து - அழிவது

திமிரம் - இருள். புங்கவர்-தோர்.

அலச-வாட. நோற்றுள்-தவய்தான்.

நந்துதல் - வருந்தல். அறத்தில்.

மாகம்-ஆகாயம். அப்பு-பவபடி-பூமி.

மணமும்-விவாகமும்.

...ந்தரேசப்படலம்.

திருந்தவளநிக்குடபால்-வெள்ளாற்றின் மேல்புறம். பொ... - மிகுத்தற. குணதிசை-கிழ... முருந்து-மயிலிளிறகடிமுள். இலாங்கலி-தென்னை. துணையாக. கருப்பு-கரும்பு. விளைவ... அரம்பை - வாழை. மிடைத்குந்த. பணை-வயல்.

சாய்-சுடுகின்ற. தரளநிறை-...சிரிசை. ஆய்-யாவரும் கவனிக்கத்தக்க. கன்னன்மணி-கரும்பின். முத்து-பொங்கம்-மிகுதி. குவலயம்-குவளை. மது-வண்டு.

௪. செறு-வயல். சேறுடு-ஆகாய சஞ்சித்திரம். விபுதர்-தேவர். கான்-றுவம்.

௫. வாரிப்புனைபவன்-துளசிமாலையணியும் திருமால். அனம்முதிருவன்-அன்னத்தை நடத்தும் பிரமன்.

௮. தூணி - அண்டம். சடிலம்-சடை. கூவிளந்தார் - வில்வமாலை.

௯. நிம்பமலர் - வேப்பமாலை. மாலூரவடி-வில்வமரத்தடி.

௰. களம்-கண்டம்.

௰௧. கமலவிலை - தாமரையிலை. நேரயான்-பற்றன்.

௰௨. புலரி-விடியற்காலம். ஆற்றுப-செய்ய. டாலன்-நெற்றிக்கண்ணுடையான்.

௰௪. அருட்குறி-சிவலிங்கவடிவம்.

௰௫. கூவிளம்-வில்வம். மிலைந்த-சூடிய. மறைவலான்-வேதியன்.

௰௭. கூவிளம்-வில்வம். கடி-மணம்.

௰௮. பருப்பதம் - மலை. இருக்கு-வேதம்.

௰௯. புகூஉ-புகுந்து. பன்னி-மனைவி. மகார்-புத்திரர். துன்ன-நெருங்க.

௨௰. பாறதி-பால் தயிர். நேயம்-நெய். சந்து - சந்தனம். அமுது - நீர். ஆனைந்து பஞ்சகௌவியம்.

௨௧. ஓதனம் - அன்னம். பலவர்க்கம்-பழவகை. நிவேதனம்-நைவேத்யம். ஆராதனம்-பூசனை. போதம்-ஞானம்.

௨௨. நாமி - தனி.

௨௩. சே-இடபம். சிலம்பு-மலை. ஆற்றினன்-செய்து.

௨௫. துவளதிமின்னி, நடம்கொட...

திருப்பணிப்படலம்.

௩. பொருப்பு - மலை. கலிகை - கொடை. விருப்பணி-விருப்பமுற்று.

௨. மருந்தாலும்-மைந்தைக்கக்கும். பொதுளும்-நிறையும். சாலி-நெல்.

௩. விபூதி-ஐசுவரியம். பசபதி-சிவபிரான்.

௫. நிதிக்கிழவன்-குபேரன். மிளிர்-விளங்கிய.

௬. முகமன்-உபசாரம். குடமுனி-அகத்தியமுனி. (வடதிசைக்கதிபன் குபேரனென்பது கவனிக்க)

௭. இக்கவிப்பொருள் மிகப்பரந்த நாடும், அதற்குள்ளோரிடத்திற் கோட்டையும், அதற்குள் நகரும் அரசர்க்குரியவை, இவ்வுரிமை பெற்றமையானே நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் என்ற பெயர் வந்ததென்றபடி.

௯. மருத்துவசாலை - வயித்தியசாலை.

௰௧. கற்பகப்பூங்கொம்பர் - கற்பகத்தின் பூங்கொம்பு, கற்பை மனத்திற்கொண்ட பூங்கொம்பையொத்த பெண்கள்.

௰௩. நடைதட்கும்-நடையைத்தடுக்கும்.

௰௪. கூலம்-பொக்கிஷம். எல்-ஒளி. கலம்-பாத்திரம்.

௰௫. கற்று-கற்றுப்பசு. அத்தனை-அவ்வளவில்.

௰௮. கருப்பக்கிருகம் இல்லாதவர் சிவபிரான் என்றது பிறப்பிலி யென்றபடி. துறுத்து-நிறைத்து.

௰௯. அருத்தம்-பொருள். வியப்பு-ஆச்சரியம்.

௨௰. கோட்ரம்-குரங்கு. ஆடரங்கு-நடனசபை. பொதியாசலம்-பொதியமலை.

௨௰௧. இமயப்பொருப்பு - இமயமலை. புதல்வி-மகள். பயிக்கம்-பிச்சை. இருசுடர்-சூரியசந்திரர். நிகரம்-கோயில்.

௨௨. சிலதன்-தோழன். புட்பகவேந்தன்-குபேரன். நாட்டம்-கண். தளி-கோயில்.

௨௩. தூங்கல்-யானை. வேழக்கன்று-விநாயகர். கோட்டம்-கோயில்

௨௪. நியமம்-கோயில்.

௨௫. பள்ளி-கோயில்.

௨௬. பொடி-விபூதி. ஏற்றுக்கொடி-இடபக்கொடி.

௨௭. வரி-புலி. அங்கம்-சாத்திரம், பரியங்கம்-கட்டில்.

௨௮. அன்னமறியாதவர் - பிரமனாகிய அன்னத்தாலறியப்படாதவர். மாலைவிளைசாலை-மாலைகட்டுமிடம். கருவூலம்-பொக்கிஷம்.

௩௰. கோபுரம்-இந்திரனூர். குயில்வித்து-செய்வித்து.

௩௧. குழுமுவித்து -தெரிப்பித்து. வாச்சியம்-வாத்தியம்.

௩௨. தூங்கல்-மலை.

செல்லியனார் திருவிளையாட்டுப்படலம்.

௧. தேற்றும் - தெளிக்கும்.

௨. சயம் - வெற்றி. தலை - விலங்கு. விபுதர் - தேவர். சசி - இந்திராணி.

௩. தாயை - விட்டுணுவை. தந்தை - சிவபிரான். பூர்வமுதல் - ஆதிமுதல், கிழக்குத்திசையில். ஓடி - வயல்.

௪. குழி - பேய்.

௫. வலவன் - விட்டுணு.

௭. தவளத்தும்பி - வெள்ளையானை.

௮. தொல்லை - பண்டு. இறைவனூர் - சிவபிரான். முல்லைகாவலன்- விட்டுணு. யாத்து - கட்டி. மதித்தனர் - கடைந்தனர்.

௯. வந்தியார் - வணங்காதவர். வடவையின் - வடவாமுகாக்கினியைப்போல்.

௰. கலுழன் - கருடன்.

௰௧. காரி - விஷம். முந்தைபோல் - முன்போல். தும்பி - யானை. உததி - கடல். நாகர் - நாகருலகம்.

௰௨. ஏகதந்தன் - விநாயமூர்த்தி. உவகை - மகிழ்ச்சி. உததி - கடல்.

௰௩. இடுக்கண் - துன்பம். இரியாது - தளராது. ஆடகக்கடம் - பொற்குடம்.

௰௪. வெஃகி - விரும்பி. மாயன்-திருமால்.

௰௫. மாயமாது -மோகினி. வனப்பெறுமது - அழகாகியதேன். விழிவாய் - கண்ணாகியவாய்.

௰௭. பேதுற்று - மயங்கி. இகலன்மின் - பகையாதீர், வாய்முதலிய-மெய்கண் மூக்குச்செவி. இருகடத்தமுது - இரண்டு குடம்போன்ற தனமும் அமுதுபோன்றசொல்லுமுள்ளயான்.

௰௮. எல்லை - சமையம். சயித்தியர் - அசுரர். உழி - இடம்.

௨௰. நசைத்த - விருப்புற்ற. வீவுற்றனர் - மடிந்தார். குசைத்து - தருப்பைப்புல்நுனிபோன்ற.

௨௩. இற்றார் -அழிந்தார். காப்பண் - நடு.

௨௪. பெருமாலின் - பேராசையால். சூர்குபேரன் - சூரியசந்திரர். மால் - விட்டுணு.

௨௫. உருத்து - கோபித்து. கம்தலை. சுதை - அமுது.

௨௬. தருவக்கொடியோர் - அசுரக்கொடியவர். பானு - சூரியன். குரங்கி - சந்திரன். இற்றைக்கும் - இன்றும். நாகத்தின் - பாம்புருவால், ஆகாயத்தில்.

௨௭. நரலை - கடல். அரியரிவை - விட்டுணுப்பெண் (மோகினி)

௨௮. வரி - வண்டு. கழை - கரும்பு. குனிக்கும் - வளைக்கும். உட்குற - வெட்கமுற.

௨௯. அரிவையர் - பெண்கள். வேட்பர் - விரும்புவர். மாலுறும் - விட்டுணுவுற்ற, ஆசையுற்ற.

௩௰. வேட்ட - விரும்பிய. மாஅல் - மாலை. கூட்டரவு - கூடுதல். மறைக்குரிசில் - பிரமன்.

௩௧. ஆதி - ஆவாய். வேற்றுழி - தனியிடத்தில்.

௩௨. முராரி - விட்டுணு. செவ்வி - காலம். பவ்வம் - கடல். தெவ் - பகை.

௩௩. வேணி - சடை. அப்பனைக்காவல்- தந்தைதாய்காத்தல். பொன்வேணியாற் றந்தைசிவபிரானென்பதையும், கருங்கடல் மேனியால் தாய் திருமாலென்பதையும், சென்டாயுதத்தால் பகைவரைச் சம்மரி

ஐ. அந்தரத்தாரைக் காப்பவனென்பதையும் குறிப்பித்தபடி. மெய்யன் - புத்திரன்.

௧௩. அத்தி - கடல். மேவுதி - சேர்க.

௧௪. எல் - ஒளி. கல் - மலை. வயங்கு - விளங்கிய. கைக்குடை - கைக்குடை. மல் - வளம்.

௧௬. உந்தி - கடல்.

௧௭. வேட்டு - விவாகஞ்செய்து. ஐயன் - சாத்தா.

௧௮. குறங் - பூசம். செறுநர் - பகைவர்.

௧௯. கொளீஇ - கொண்டு.

௨௰. எண்ணில் - அளவற்ற. சூர்குரான். அற்றி - அழுது. புரந்தரன் - இந்திரன். ஒய்யென - விரைந்து.

௨௧. புலோமசை - இந்திராணி. மடவரால் - பெண்ணே. இருந்தி - இருப்பாயாக.

௨௨. அஞ்சல் - பயப்படாதே. தயாகரகாரி - கருணைக்கு இருப்பிடமாகிய சாத்தா. புரப்பன் - காப்பான். இனையல் - வருந்தாதே.

௨௩. நயனம் - கண். காரி - இந்திரன். காரி - விஷம்.

௨௪. வண்டு - சங்கு. காத்தி - காப்பாய்.

௨௬. மாகநாடு - தேவருலகம். கந்தரம் - மேகம். காதலி - மனைவி. கடிக - விரைவாக. சுந்தரி - இந்திராணி.

௨௭. காவலவன் - இந்திரன். சசி - சந்திரன். சலசம் - தாமரை. ஒரியும் - ஒளிரும். சசி - இந்திராணி. பயங்கன் - துன்பம். பொதும்பர் - சோலை. தாச்சில் - ஒதுக்கிடம்.

௨௮. பகலிக்கும் - கட்டளையிடும். அநவரை - தங்கை. அசமுகி - ஆட்டுமுகத்தையுடையாள். வேலை - கடல்.

௨௯. சேடி - தோழி. சுரபதி - இந்திரன். முனைவன் - தமையன்.

௩௰. உன்னேமா - உன்னுவேமா. உருத்த - கோபித்த.

௩௧. மேடமுகி - அசமுகி. கடம் - புழு.

௩௨. கையறவு - துன்பம். அம்மதாயே. மையமள் - அசமுகி. அகறி - நீங்குதி. அயில்வல் - கொல்வேன்.

௩௩. எயிறு அதுக்கி - பல்லைக் கடித்து. வீதி - சாளரம். ஐம்பால் - கூந்தல். நவிரம் - வாள்.

௩௪. அற்றம் - சமயம். சயிலாதி - நந்திதேவர். உரிமை - பத்தினி.

௩௫. கயம்பொரும் - யானையையொத்த. ஆண்டலை - கோழி.

௩௬. படர் - துன்பம்.

௩௭. செக்கர் - சிவந்த. புட்கலை கோன் - சாத்தா.

௭௩. குடைந்தாலும் - முழுகினாலும்.

திருவிழாப்படலம்.

௩. உழை - மான். சுண்ணம் - சுண்ணம். ஓவியம் - சித்திரம்.

௪. விதானம் - மேற்கட்டி. யாத்து - கட்டி.

௭. கலன் - ஆபரணம். விழைவு - விருப்பம். புரையும் - ஒக்கும். ஆடிகண்ணாடி. அரி - இந்திரன்.

௮. பீடு - பெருமை. அளகை - குபேரபட்டணம்.

௯. மேடமதி - சித்திரைமாசம். முதற்பக்கம் - பூர்வபக்கம். காற்றிதி - சதுர்த்தி. பாடு - பெருமை.

௰௨. மநு - மந்திரம். தீட்டும் - எழுதும்.

௰௩. வரித்து - அமைத்து. விசிட்டம் - விசேடம். அங்கம் - சாஸ்திரம்.

௰௬. பதாகை - கொடி. போதுவது - வருவது.

௨௰. பாலம் - நெற்றி.

௨௧. வாய்தல் - வாசல். வந்தபார் - வணங்குவார்.

௨௩. இடைந்த - முறிந்த. கேசரி - சிங்கம். இருமை - இம்மை மறுமை.

௨௪. இரிந்து - தோற்று. தோற்றமுறு - பிறப்படையாத.

௨௫. அந்நசுகம் - அழகியகிளி. நாகவீதை - தேவலோகத்தில்.

௩௰. கம்பு - சங்கு. எண்கணம்பி - பிரமன்.

௩௩. வரைகுனித்த - மலையை வளைத்த. முளரி - தாமரை.

௩௫. செயிரா - கோபித்து. வல்விரைந்து - மிகவிரைந்து.

௩௭. நாமம் - பெருமை. சாலி - அருந்ததி. நல்லார் - பெண்கள்.

௩௮. பயசுகனி - பால் பழம். பரை - உமாதேவி.

௩௯. கல்லுருவக்கரி - கல்லானை. வயமா - யானை. குழவி - குட்டி.

௪௰. அங்கம் - எலும்பு.

௪௪. பூழியர் - பாண்டியர். இவுளி - குதிரை.

௪௭. நடவை - நந்தனவனம். சுரம் - பிரம்பு. தெரிசித்தோர் - தெரிசித்து புருஷரோயார்.

௪௯. கமலமலர்க்கொம்பு - இலக்குமி. ஆனை - இடபத்தை.

௫௮. பாரம் - கரை. பதப்புணை - திருவடித்தெப்பம்.

௫௯. துப்பு - பவளம். சுவர்க்கம் - தேவருலகம். அகிலம் - உலகம்.

௬௰. மலை - இலக்குமி. முருகு - திருவிழா.

விளங்கியம்மன் விளங்கிய படலம்.

௧. பண்ணவர் - தேவர். வீரவி - கலந்து. விறல் - வலிமை. தறுகண் - அஞ்சாமை.

௨. களம் - கண்டம். உள்ளி - நினைத்து. விள்ளரிய - சொல்லுதற்கரிய.

௬. எற்றன் - இடபவாகனமுடைய சிவபிரான் - கவி - சுக்கிரன்.

௭. தெரியல் - மாலை. சிலம்பு - மலை.

௮. சுற்றவர் - மலைவில்.

௰. கடி - மணம். படி - உவமை.

௰௧. பொன் - இலக்குமி. கலையான் - சரசுவதி. சசி - இந்திராணி.

௰௨. குரல் - தொனி. அலை - கடல்.

௰௩. இறும்பு - மலை. செய்கோ - செய்வேனோ. கொன் - வலிமை. குதிரை முகாக்கினி - வடவா முகாக்கினி.

௰௪. படையா - படைத்து. ஆளி - சிங்கம்.

௰௫. பாய் - பரவிய. அவரசி - தெற்கு.

௰௬. அலையேல் - பெருயாயின். விள்வித்தல் - சொல்வித்தல். அச்சுறுவன் - பயப்படுவேன்.

௰௭. உருமு - இடி.

௰௮. சண்டன்-யமன்.

உ௰. தேத்து-தேசத்து.

உஉ. வாமம்-இடப்பாகம். காலயமன். நாம-அச்சம்.

திரிபதார்த்தசிந்தனைப் படலம்.

க. ஐந்து - ஐம்புலன். ஆறு - காமக்குரோதலோபமோகமதமார்ச்சரியமென்பன.

௬. கதவு - பற்றுகின்ற.

எ. சாகரம் - கடல், ஏகன்-சிவபிரான்.

அ. ஒவ்வும் - பொருந்தும். காட்டு உதாரணம்.

௯. ஆதித்தன் - சூரியன். கோகன்.

உக. பருக - குடிக்க. பாலடை பால்புகட்டுஞ் சங்கு.

உஉ. ஊழு - உடல்.

உ௩. சார்ப்பவின் - இழப்பவன்.

உ௪. மருத்துவன் - வைத்தியன்.

உஎ. மாறும் - ஒக்கும்.

௩உ. கோவிரண்டு - இராகுகேது. சித்திரபாநு - சூரியன். உதகம் - நீர்.

௩௩. பொச்சாவாது - மறவாது. மோக்கம் - மோக்ஷம். நச்சாநின்றிடு - விரும்புகின்ற.

௩அ. இலாங்கலி - தென்னை. அரம்பை - வாழை.

௩௯. இயமானன் - ஆன்மா.

௪௩. சித்து - தள்ளி.

அரிமழத்தலபுராணக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பத்தம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கச	உ௫	௪	டிறைந்தத	டிறைந்த
க௫	,,	,,	,	க௰-வதுபாட்டின் கீழ் மேற்றலைப்பு திருத்த வேண்டும்
க௯	,,	,,		க௯-வது பாட்டின் கீழ் ஷை
,,	௧எ	௧	மலர்செம்மே	மலர்க்கொம்மை
க௯	௫உ	௪	பனறு	பன்று
உஎ	க௰	௧	லதனைில்	லதனில்
௩௪	௩அ	க	வளைய	வளைத
௩௫	௫௫	க	முக்கொழி	முக்கழறு
௪௧	அக	௪	யாரங்களை	யார்க்கங்களை
௪௯	௰௯	௩	முயா	முயர்
௫எ	உ௫	௩	மிக்கீர்	மிதிர்
௫௪	க௫	௩	யானா	யானா
௬க	௪௰	௪	மட்சி	மாட்சி
௬௪	௬௪	௫	[illegible]	[illegible]
௬௩	,,	கள	சாமர	சாமஉ
௬எ	,,	௩உ	சாமரு	சாமர
அக	உ	௪	லொதக	லொத்த
அ௪	கஉ	உ	பிசச	பிச்ச

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
[illegible]	,,	௧௧	சம்புக்கனை	சம்புக்கன்
[illegible]	உ௪	௧	கடக்கீதா	கட்க்கீதா
௬௩	௬	௩	இன்ற	பின்ற
௬௯	௬௭	௩	வன்னி	வன்னா
[illegible]	,,	௰௩	கமக	மக
[illegible]	,,	௩௮	நிராயமக	நிராயம
[illegible]	,,	௰௩	[illegible]	சமது
௧௦௭	௫	௯	ஜுயவைக	ஜுயவைய
௧௧௦	,,	௩௭	காநிமது	காநிமன
௧௧உ	௭	௩	வரிழை	வரிடை
௧௧௩	௭	௯	சங்கு	சங்குப்
,,	௧௯	௯	வொரப்	வொலைப்
௧௨௯	,,	௩௦	காமர	காமக
௧௩௩	,,	௩௨	காரமு	காரமர
௧௨௫	௧௦	௯	வெறுவிக்க	வெறுவிக
[illegible]	௭௯	௯	செல்வா	செல்வா
[illegible]	உ௪	௪	அல்லா	வல்லா
[illegible]	௪௩	௨	வன்று	வென்று
,,	,,	௩	பன்று	பென்று
,,	,,	௪	பன்	பென்
,,	௪௪	௯	சேக்கை	சேக்கை
,,	,,	௩	ஹுபு	ஹு
[illegible]	,,	௩௪	அரக	அர

திருச்சாழலடைவம். ௧௧. ம் பாட்டில் கூறிய ஐந்திரியவனோ—

தவரிதகம், ஆங்கிரசிதம், வல்லிகம், இசேகிதம், புளிகம், இவை முறையே மெய்வாய், விழிசெவி, இருகால்தாக்கி ஆடிவருதல், [illegible] [illegible], முழுமேலாட்டம், [illegible].

[illegible]. ம் பாட்டில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மொருள் கொள்க.